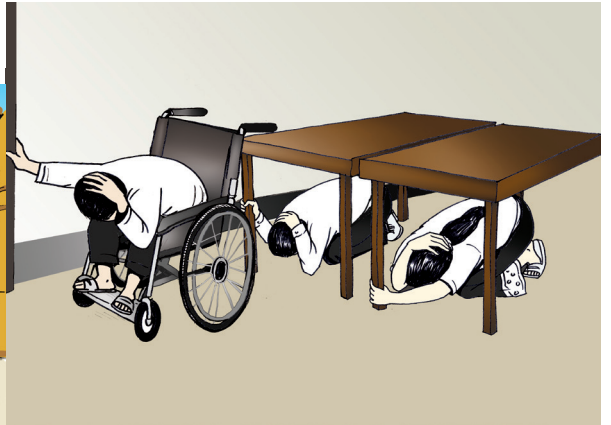

2019

ສະບັບປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂ

ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນເພື່ອ
ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ:

ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນເພື່ອໂຄສະນາ
ໃນຄົວເຮືອນ ແລະ ໂຮງຮຽນ

© ສະຫະພັນກາແດງສາກົນ ແລະ ປະຊາຄົມກາແດງ 2018

ທຸກໆຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຢູ່ໃນເອກະສານສະບັບນີ້ແມ່ນນສ້າງຂຶ້ນໂດຍສະຫະພັນກາແດງສາກົນ ແລະ ປະຊາຄົມກາແດງ ໃນຂອບເຂດຊາຍແດນ ແລະ ຊີກວົງເດືອນ. ຂອບເຂດຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການອອກແບບຕ່າງໆທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນເອກະສານ ດັ່ງກ່າວນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງການສະແດງອອກທາງແນວຄວາມຄິດ ແລະ ທັດສະນະຄະຕິທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະຫະພັນກາແດງສາກົນ ແລະ ປະຊາຄົມກາແດງຂອງປະເທດໃດປະເທດໜຶ່ງ.

ສະຫະພັນກາແດງສາກົນ, ປະຊາຄົມກາແດງ ແລະ ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກໄດ້ຄຳນຶງຢ່າງລະອຽດ ແລະ ລະມັດລະວັງ ທາງດ້ານເນື້ອໃນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃນທຸກໆຫົວຂໍ້ ແລະ ເພື່ອຢັ້ງຢືນວ່າຂໍ້ມູນຕ່າງໆພາຍໃນເອກະສານສະບັບນີ້ແມ່ນເປັນຂໍ້ມູນ ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຖືໄດ້ ແລະ ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງມາແລ້ວຈາກທັງສອງອົງການ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມເອກະສານດັ່ງກ່າວກໍຍັງມີບາງ ຂໍ້ ມູນຂ່າວສານຄວນຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງແກ້ໄຂໃຫ້ມີຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ອຸດົມສົມບູນທາງດ້ານເນື້ອໃນຂຶ້ນຕື່ມໂດຍອົງຕາມ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະ ຄວາມຄິດເຫັນຂອງບັນດາທ່ານຜູ້ທີ່ນຳໃຊ້ເອກະສານດັ່ງກ່າວນີ້. ສິ່ງທີ່ສຳຄັນອີກປະການໜຶ່ງແມ່ນຜູ້ນຳໃຊ້ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກັບການນຳໃຊ້ເອກະສານສະບັບນີ້ ແລະ ເອົາໃສໃຈຕໍ່ກັບການປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຕ່າງໆແມ່ນໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ, ຖ້າຫາກ ເກີດກໍລະນີໃດໆທີ່ເປັນຜົນເສຍຫາຍ ແລະ ຜົນກະທົບທາງລົບທີ່ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ກັບບັນ ດາຜູ້ຊົມໃຊ້ຕ່າງໆແມ່ນທາງສະຫະພັນກາແດງສາກົນ ແລະ ປະຊາຄົມກາແດງ ຫຼື ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກຈະບໍ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກັບ ຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຜົນກະທົບທາງລົບທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ເອກະສານສະບັບນີ້ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າເປັນເອກະສານທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການຕັດສິນໃຈ ຫຼື ນະໂຍບາຍໃນການຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດຂອງສະຫະພັນກາແດງສາກົນ ແລະ ປະຊາຄົມກາແດງ ຫຼື ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກສາກົນ.

ຮູບພາບຕ່າງໆທີ່ນຳໃຊ້ປະກອບເຂົ້າໃນຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕ່າງໆພາຍໃນເອກະສານສະບັບນີ້ແມ່ນເປັນລິຂະສິດຂອງສະຫະພັນ ກາແດງສາກົນ, ປະຊາຄົມກາແດງ ແລະ ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກສາກົນ.

ສະຫະພັນກາແດງສາກົນ ແລະ ປະຊາຄົມກາແດງ
ຕູ້ ປນ 303
CH-1211 ເຈນີວາ 19
ສະວິດເຊີແລນ
ໂທລະສັບ: +41 22 730 42 22
ອີເມລ: secretariat@ifrc.org
ເວັບໄຊ: www.ifrc.org

ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ
St Vincent House, 30 Orange Street
ລອນດອນ, WC2H 7HH ປະເທດອັງກິດ
ໂທລະສັບ: +44 (0) 203 272 0300
ອີເມລ: info@savethechildren.org
ເວັບໄຊ: www.savethechildren.org

ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້
ແກ່ມວນຊົນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ
ຈາກໄພພິບັດ

ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນເພື່ອໂຄສະນາ
ໃນຄົວເຮືອນ ແລະ ໂຮງຮຽນ

ຄໍານໍາ

ໃນຫຼາຍປີຜ່ານມາເຫດການໄພພິບັດ ແລະ ໄພອັນຕະລາຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເພີ່ມຄວາມແຮງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ຊຶ່ງເປັນການສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ພື້ນຖານເສດທະກິດ ສັງຄົມຂອງປະເທດ ໂດຍສະເພາະຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ກິລາ ແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍກົງ ເຊັ່ນ: ເຮັດໃຫ້ການຮຽນ-ການສອນບໍ່ປົກກະຕິ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ, ມີການສູນເສຍຊີວິດ ທັງຄູ ແລະ ນັກຮຽນ ແລະ ຊັບສິນຂອງຂະແໜງການສຶກສາ ເປັນຕົ້ນອາຄານເປ່ເພ, ປຶ້ມແບບຮຽນ, ຄູ່ມືຄູ ແລະ ເອກກະສານທີ່ສໍາຄັນຂອງສະຖານການສຶກສາ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ປຶ້ມຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນກ່ຽວກັບການໃຫ້ຄວາມຮູ້ເລື່ອງໄພພິບັດ, ການປ້ອງກັນ ແລະ ການຕອບໂຕ້ແມ່ນໄດ້ສັງລວມເອົາບັນດາເອກະສານຂອງພາກພື້ນ, ສາກົນ ແລະ ບາງບົດຮຽນທີ່ດີເດັ່ນທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫຼາຍປີຜ່ານມາໂດຍໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ອົງການທີ່ບໍ່ສະແຫວງຫາຜົນກໍາໄລ ໂດຍສະເພາະ: ແມ່ນອົງການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກສາກົນ ທີ່ໄດ້ຮ່ວມມືກັບກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໄດ້ຮຽບຮຽງປຶ້ມຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນກ່ຽວກັບການໃຫ້ຄວາມຮູ້ ເລື່ອງໄພພິບັດສະບັບປີ 2013 ຊຶ່ງເນື້ອໃນປຶ້ມຫນ້າໄດ້ຮັບການປັບປຸງຈາກສະບັບກ່ອນ ແລະ ໄດ້ເພີ່ມບາງເນື້ອໃນຈໍາເປັນເຂົ້າມາຕື່ມ. ຊຶ່ງປະກອບມີແຫຼ່ງ ຂໍ້ມູນທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ທັກສະໃນການກຽມພ້ອມຮັບມື ແລະ ຕອບໂຕ້ກັບເຫດການສຸກເສີນ, ໄພພິບັດ ແລະ ສິ່ງອັນຕະລາຍຕ່າງໆ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ, ການຕັດສິນໃຈຕໍ່ກັບແຜນການກຽມພ້ອມ, ການກໍານົດເສັ້ນ ທາງອົບພະຍົບພາຍໃນອາຄານ ແລະ ບໍລິເວນໃກ້ຄຽງ, ການຮຽນຮູ້ວິທີການມອດໄຟກໍລະນີເກີດໄພນໍ້າຖ້ວມ, ການເອົາໃຈໃສ່ເບິ່ງແຍງຜູ້ສູງອາຍຸ ຫຼື ຜູ້ເຖົ້າເຜື່ອໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນກໍລະນີເກີດລົມພະຍຸ, ໄຟໄໝ້ ແລະ ເຫດການສຸກເສີນຕ່າງໆ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ລວມແລ້ວແຕ່ເປັນມາດຕະການທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຕົນເອງ, ໂຮງຮຽນ ແລະ ຄອບຄົວມີຄວາມໝັ້ນໃຈທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມ ແລະ ຢູ່ນໍາກັນຢ່າງມີຄວາມປອດໄພໃນເວລາປະເຊີນກັບເຫດການສຸກເສີນ, ໄພພິບັດ ຫຼື ໄພອັນຕະລາຍ.

ຫ້ອງການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກສາກົນ ຫວັງເປັນຢ່າງຍິ່ງວ່າຈະເປັນເອກະສານອ້າງອິງໃຫ້ແກ່ຄູອາຈານ, ນັກເຮັດວຽກໂຄສະນາກ່ຽວກັບການປ້ອງໄພພິບັດ, ຄະນະພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ ແລະ ພາກ ສ່ວນອື່ນໆຈະໄດ້ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການສຶກສາໃຫ້ຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນໂດຍຜ່ານກິດຈະກຳນອກຫຼັກສູດ, ການສ້າງບົດບາດສົມມຸດ, ການຝຶກຊ້ອມຕົວຈິງທີ່ແທດເໝາະກັບແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ.

ຫ້ອງການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈນໍາບັນດາກະຊວງ, ບັນດາກົມທີ່ນອນໃນຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຂອງຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ກິລາ ແລະ ພະນັກງານອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກໍາໄລ, ອົງການຈັດຕັ້ງລັດຖະບານທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຮືອແຮງ ແລະ ສະຕິບັນຍາຈິນເຮັດໃຫ້ປຶ້ມດັ່ງກ່າວນີ້ມີເນື້ອໃນອຸດົມສົມບູນຍິ່ງຂຶ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມຄະນະຮັບຜິດຊອບການຈັດພິມຂໍ ຮຽກຮ້ອງມາຍັງທ່ານຜູ້ຊົມໃຊ້, ພະນັກງານຄູອາຈານ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຊ່ວຍສົ່ງຄໍາຄິດເຫັນ ເພື່ອເປັນແນວທາງໃນການປັບປຸງຕໍ່ໜ້າໃຫ້ແກ່ຄະນະຮັບຜິດຊອບພວກເຮົາດ້ວຍ.

ຄໍາເຫັນຂອງສະຫະພັນກາແດງ ແລະ ຊີກວິງເດືອນແດງສາກົນ ແລະ ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ

ທຸກໆປີ, ມີເຫດການສຸກເສີນ, ໄພພິບັດແລະ ໄພອັນຕະລາຍເກີດຂຶ້ນເລື້ອຍໆເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ແຜ່ນດິນໄຫວ, ນໍ້າຖ້ວມ ພະຍາດລະບາດ ແລະ ດິນເຈື່ອນ. ເຫດການ, ໄພພິບັດ ແລະ ໄພອັນຕະລາຍເຫຼົ່ານີ້ຜ່າໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ກັບເສດຖະກິດ ສັງຄົມຂອງຊາດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ແລະ ເສຍຊີວິດເປັນຫຼາຍພັນຄົນ. ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມໃນຮູບແບບທີ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ ງ່າຍທີ່ມາຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້ອາດເປັນ ເຄື່ອງມືທີ່ສາມາດຊ່ວຍຊີວິດຂອງບັນດາສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ຕ່າງໆໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນທີ່ສຸດ. ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງຄວາມ ຮູ້ແມ່ນການເສີມສ້າງຄວາມສາມາດໃນການກຽມພ້ອມຮັບ ມື ແລະ ຕອບໂຕ້ກັບເຫດການສຸກເສີນ, ໄພພິບັດ ແລະ ສິ່ງ ອັນຕະລາຍຕ່າງໆທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ. ການຕັດສິນໃຈຕໍ່ກັບ ແຜນການກຽມພ້ອມຮັບມື, ການກໍານົດເສັ້ນທາງອົບພະຍົບ ພາຍໃນອາຄານ ແລະ ບໍລິເວນໃກ້ຄຽງ, ການຮຽນຮູ້ວິທີ ການ ປິດໄຟຝ້າໃນກໍລະນີເກີດໄພນໍ້າຖ້ວມ, ການເອົາໃຈໃສ່ກວດ ກາເບິ່ງຜູ້ສູງອາຍຸ ຫຼື ຜູ້ເຖົ້າເພື່ອໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນກໍລະ ນີ ເກີດລົມພະຍຸ, ໄຟໄໝ້ ແລະ ເຫດການສຸກເສີນຕ່າງໆ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ລ້ວນແລ້ວແຕ່ເປັນມາດຕະການທີ່ຈະຊ່ວຍ ໃຫ້ຕົນເອງ ແລະ ຄອບຄົວມີຄວາມໝັ້ນໃຈທີ່ຈະປະຕິບັດ ຕາມ ແລະ ຢູ່ນໍາກັນຢ່າງມີຄວາມປອດໄພໃນເວລາປະເຊີນກັບ ເຫດການສຸກເສີນ, ໄພພິບັດ ຫຼື ໄພອັນຕະລາຍ.

ໃນປະຈຸບັນສະພາບຂອງດິນຟ້າອາກາດມີກາປ່ຽນ ແປງຢ່າງຮຸນແຮງເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນໃນ ການທີ່ຈະເກີດໄພພິບັດ ແລະ ໄພອັນຕະລາຍຕ່າງໆ. ສະນັ້ນ, ສັງຄົມທຸກຄົນຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວ ສານຕໍ່ກັບສະພາບການດັ່ງກ່າວ. ທາງອົງການກາແດງ ແລະ ຊີກວິງເດືອນແດງສາກົນ ແລະ ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກແມ່ນມີ ປະສິບການອັນຍາວນານກ່ຽວກັບການຊ່ວຍເຫຼືອຊຸມຊົນເພື່ອ ສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນການປັບຕົວເຂົ້າໃນສະພາບມີການ ປ່ຽນແປງບົນພື້ນຖານຄວາມສໍາເລັດ ຂອງການສ້າງຈິດສໍານຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມ ສ່ຽງ, ການສ້າງຈິດສໍານຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນເພື່ອຫຼຸດ ຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກ

ໄພພິບັດ: ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ ເພື່ອໂຄສະນາໃນຄົວເຮືອນ ແລະ ໂຮງຮຽນສະບັບປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂເພື່ອຈັດພິມໃນຄັ້ງທີສອງ ແມ່ນເປັນການສືບຕໍ່ດໍາເນີນສິ່ງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຜ່ານມາໂດຍ ການສະໜອງເຄື່ອງມືທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອ ສະ ໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນໃນການເສີມສ້າງຄວາມຮູ້ ຄວາມ ສາມາດ ແລະ ວາງແຜນມາດຕະການຕ່າງໆຢ່າງເໝາະສົມເພື່ອ ໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ຢ່າງມີຄວາມປອດໄພ.

ລັກສະນະຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານພາຍໃນເອກະສານສະບັບ ປັບປຸງຄັ້ງນີ້ແມ່ນຈະໃຫ້ຄໍາແນະນໍາແລະທິດທາງໃນການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອແຈກຢາຍໃຫ້ກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານແລະ ບັນດາຜູ້ປະຕິບັດກິດຈະກຳຕົວຈິງກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ຂອງຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງແລະວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາ ມສ່ຽງຈາກເຫດການສຸກເສີນ, ໄພພິບັດ ແລະ ໄພອັນຕະລາຍ. ໂດຍສະເພາະແມ່ນພາກລັດຖະບານ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ບັນດາສະຖາບັນຕ່າງໆ. ລວມທັງການນໍາໃຊ້ໃນລະດັບຊາດ ແລະ ຊ່ວຍກຽມຄວາມພ້ອມໃນລະດັບຄົວເຮືອນເພື່ອ ກຽມພ້ອມຮັບມືຕອບໂຕ້. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງກ່າວຍັງມີລັກ ສະນະຕັ້ງໜ້າ, ສອດຄ່ອງ ແລະ ມີຄວາມສໍາຄັນໃນການປຸກ ຈິດສໍານຶກເພື່ອສ້າງວັດທະນາທໍາຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມ ເຂົ້າໃຈຮ່ວມກັນ.

ເອກະສານສະບັບນີ້ປະກອບມີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ສັງລວມເອົາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ໄພອັນຕະລາຍປະເພດຕ່າງໆເພີ່ມເຂົ້າຕື່ມເພື່ອເປັນ ການກຽມພ້ອມຮັບມື ແລະ ຕອບໂຕ້ກັບໄພພິບັດໃຫ້ມີປະ ສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ການປັບຕົວ ແລະ ວຽກງານການຮ່ວມເອົາທຸກຄົນເຂົ້າ ມາມີສ່ວນຮ່ວມ. ນອກຈາກນັ້ນຍັງມີຄໍາແນະນໍາທີ່ດີກ່ຽວ ກັບວຽກງານການ ປົກປ້ອງເດັກໃນພາວະສຸກເສີນ, ຊຶ່ງພວກເຮົາເຫັນວ່າສິ່ງດັ່ງ ກ່າວນີ້ແມ່ນເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງ ທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ກັບ ການປະຕິບັດວຽກງານຮ່ວມກັນຂອງພວກເຮົາເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ຊ່ວຍຮັກສາຊີວິດຂອງທຸກໆຄົນເອົາ ໄວ້ໃຫ້ດີທີ່ສຸດ.

ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນເມື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ

ເມື່ອທ່ານໄດ້ເອົາໄປນຳໃຊ້ແລ້ວຫາກເຫັນວ່າເນື້ອໃນຂໍ້ມູນສ່ວນໃດທີ່ຄວນມີການປັບປຸງຄືນໃໝ່ແມ່ນກະລຸນາ

ສົ່ງຄວາມຄິດເຫັນຂອງທ່ານໄປຍັງທາງທີມງານໄດ້ຮັບຜິດຊອບຕາມຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ເພື່ອດຳເນີນການປັບປຸງແກ້ໄຂໃຫ້ແທດເໝາະເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Elhadj As Sy'.

Elhadj As Sy
ເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະພັນ
ກາແດງ ແລະ ຊີກວີງເດືອນ
ແດງສາກົນ (IFRC)

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'H. Thorning-Schmidt'.

Helle Thorning-Schmidt
ປະທານບໍລິຫານອົງການ
ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ

ຂໍຂອບໃຈມາຍັງທຸກພາກສ່ວນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂເອກະສານການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ: ຂໍຄວາມທີ່ສຳຄັນເພື່ອໂຄສະນາໃນຄົວເຮືອນ ແລະ ໂຮງຮຽນ ຊຶ່ງ ປະກອບມີຕົວແທນຈາກພາກສ່ວນລຸ່ມນີ້:

1. ຫ້ອງການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
2. ກົມແຜນການ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
3. ກົມພົວພັນຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
4. ກົມການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
5. ກົມສາມັນສຶກສາ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
6. ກົມການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
7. ກົມສ້າງຄູ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
8. ກົມການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
9. ກົມພະລະ ແລະ ສິລະປະສຶກສາ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
10. ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດການສຶກສາ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
11. ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດລາວເພື່ອອຸຍແນສໂກ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
12. ສູນໂຄສະນາຂ່າວສານສຶກສາ ແລະ ກິລາ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
13. ສູນເຕັກໂນໂລຊີຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານການສຶກສາ ແລະ ກິລາ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
14. ກົມຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
15. ກົມສັງຄົມສິງເຄາະ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ
16. ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ
17. ອົງການກາແດງລາວ
18. ສະຫະພັນແມ່ຍິງສູນກາງ
19. ສູນກາງຊາວໜຸ່ມ ສປປ ລາວ
20. ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
21. ອົງການ UNICEF
22. ອົງການ Plan International
23. ອົງການ World Vision
24. ອົງການ Care International
25. ອົງການ ChildFunds, Laos
26. ອົງການ Oxfam International
27. ອົງການ Room to Read

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກສາກົນ ປະຈຳ ສປປ ລາວ
 ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ນວນຊົນເຜື້ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ

ສາລະບານ:

ຄຳຫຍໍ້.....	1
ຄຳອະທິບາຍສຳລັບຄຳສັບ.....	2
ພາກ ກ. ພາກສະເໜີ ແລະ ກອບວຽກງານຫຼັກ.....	7

ພາກສະເໜີ

ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນແມ່ນຫຍັງ ແລະ ເປັນຫຍັງຈິ່ງຄວນອີງໃສ່ຄວາມເປັນເອກະພາບ ແລະ ຄວາມແທດເໝາະກັນ?.....	10
ຂອບເຂດ ແລະ ໂຄງສ້າງຂອງຂໍ້ມູນອ່າວສານ.....	10
ສະພາບແວດລ້ອມ (ບໍລິບົດ) ຂອງແຕ່ລະບ່ອນມີຜົນຕໍ່ການປະຕິບັດ.....	11
ການປັບປຸງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນໃນລະດັບຊາດ.....	12
ຂໍ້ຄວາມທີ່ສຳຄັນເພື່ອໂຄສະນາປູກຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ການສຶກສາແກ່ນວນຊົນ.....	15
ຄວາມແທດເໝາະ ແລະ ການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນກອບວຽກງານຍຸດທະສາດການໂຄສະນາປູກຈິດສຳນຶກ.....	17

ພາກ ຂ. ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນເພື່ອການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ

ພາກ ຂ.1. ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນເພື່ອປ້ອງກັນໄພອັນຕະລາຍທຸກໆປະເພດພາຍໃນຄົວເຮືອນ ແລະ.....21

ການປ້ອງກັນໄພພິບັດພາຍໃນຄອບຄົວ	
ລາຍການກວດກາສຳລັບແຜນການຄວາມປອດໄພພາຍໃນຄອບຄົວ.....	30
ຮ່າງການສ້າງແຜນຄວາມປອດໄພພາຍໃນຄອບຄົວ.....	33

ພາກ ຂ.2 ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນສຳລັບທຸກໆໄພອັນຕະລາຍສະເພາະ..... 37

 ໄພແຫ້ງແລ້ງ.....	39
 ພະຍາດລະບາດຮຸນແຮງ.....	43
 ແຜ່ນດິນໄຫວ.....	52

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກສາກົນ ປະຈຳ ສປປ ລາວ
 ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ

	ດິນເຈື່ອນ ແລະ ການໄຫຼຂອງສິ່ງຫັກຜັງ.....	60
	ລົມພະຍຸ.....	64
	ນ້ຳຖ້ວມ.....	69
	ພາຍຸໝາກເຕັ້ບ.....	77
	ໄຟໄໝ້.....	82

ພາກ ຂ.3. ການປົກປ້ອງເດັກຈາກໄພພິບັດ ແລະ ໃນພາວະສຸກເສີນ..... 88

	ການປົກປ້ອງເດັກຈາກໄພພິບັດ ແລະ ໃນພາວະສຸກເສີນ.....	89
---	---	----

ພາກ ຄ. ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງຈາກເຫດການສຸກເສີນ ແລະ ໄພພິບັດ.....97

ພາຍໃນໂຮງຮຽນ

ແຜນວາດໃນການຕັດສິນໃຈຂັ້ນຕອນປະຕິບັດງານຕາມເຫດການສຸກເສີນ.....	103
ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງຈາກເຫດການສຸກເສີນ ແລະ ໄພພິບັດພາຍໃນໂຮງຮຽນ.....	104
ຫຼັກການຄວາມປອດໄພຈາກໄພອັນຕະລາຍປະເພດຕ່າງໆ.....	110
ລາຍການກວດສອບຄວາມພ້ອມສຳລັບໂຮງຮຽນ.....	121

ເອກະສານມ້ວນຫ້າຍ

ເອກະສານມ້ວນຫ້າຍ 1. ບົດແນະນຳໂດຍຫຍໍ້: ຂະບວນການດັດປັບ ແລະ ຫັນເປັນຫ້ອງຖິ້ມແຫ່ງຊາດ.....	130
ຂໍ້ຄວາມທີ່ສຳຄັນກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ.	
ເອກະສານມ້ວນຫ້າຍ 2. ບົດແນະນຳໂດຍຫຍໍ້: ວິທີການນຳໃຊ້ຂໍ້ຄວາມຫຼັກເຂົ້າໃນແນວທາງ.....	142
ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແບບມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ.	

ຄໍາຫຍໍ້

ARS	ພິດຈາກລັງສີແບບສຽບຜັນ	IPCC	ຄະນະກຳມະການລະຫວ່າງລັດຖະບານກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າ ອາ ກາດ.
CBDM/ CBDRR	ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຊຸມຊົນ/ການຫຼຸດຜ່ອນໄພພິບັດໂດຍອີງໃສ່ຊຸມຊົນເປັນຫຼັກ (ບາງຄັ້ງອາດນຳໜ້າດ້ວຍ 'I' ສໍາລັບຮູບແບບການເຊື່ອມສານ)	KI	ໂປແຕສຊຽມໄອໂອໄດ.
CBRN	ອັນຕະລາຍທາງເຄມີ, ຊີວະພາບ, ລັງສີ ແລະ ນິວເຄຍ.	LLIN	ມຸ້ງຍ້ອມນໍ້າຢາຊະນິດຍາວນານ.
CRED EM-DAT	ສູນຄົ້ນຄວ້າວິໄຈລະບາດວິທະຍາຂອງຖານຂໍ້ມູນເຫດການສຸກເສີນກໍລະນີໄພ ພິບັດ.	MERS	ໂລກເມີທ(ຕິດເຊື້ອລະບົບທາງເດີນຫາຍໃຈຈາກໄວລັດໂລນໍາໄວລັດສາຍຜັນໃໝ່ ຖືກພົບຄັ້ງແລກຢູ່ປະເທດຊາອູໂດຍພົບ ການຕິດເຊື້ອທີ່ປອດ ແລະ ຫຼອດລົມ).
CWAs ADRRRES	ສິ່ງຄາມເຄມີ. ຜັນທະມິດລະດັບໂລກເພື່ອຫຼຸດຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ແລະ ການປັບຕົວໃນພາກການສຶກສາ.	NOAA	ອົງການບໍລິຫານ ມະຫາສະໝຸດ ແລະ ບັນຍາກາດແຫ່ງຊາດ.
GDPC	ສູນກຽມຄວາມພ້ອມໃນການຮັບມືກັບໄພພິບັດສາກົນ.	OECD	ອົງການເພື່ອຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ການພັດທະນາທາງເສດຖະກິດ.
GFDRR	ສະຖານທີ່ອໍານວຍຄວາມສະດວກສາກົນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ.	SARS	ໂລກທາງເດີນຫາຍໃຈຮຸນແຮງແບບສຽບຜັນ.
HFA	ກອບວຽກງານດຳເນີນງານຮຽວໂກ.	SOP	ລະບຽບຂັ້ນຕອນມາດຕະຖານໃນການດຳເນີນງານ.
IFRC	ສະຫະພັນກາແດງ ແລະ ຊີກວິງເດືອນແດງສາກົນ.	SDGs	ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.
IGO	ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນລະຫວ່າງປະເທດ.	TICs	ສານເຄມີອຸສາຫະກຳທີ່ເປັນພິດ.
INGO	ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ.	UNISDR	ສຳນັກງານເພື່ອການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດແຫ່ງສະຫະປະຊາຊາດ.
		UNESCO	ອົງການຮ່ວມມືທາງການສຶກສາວິທະຍາ ສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳລະຫວ່າງປະເທດ ຫຼື ຢູເນສໂກ້.
		USGS	ການສຳຫຼວດທາງທໍລະນີວິທະຍາຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ.
		VCA	ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຂີດຄວາມສາມາດ.
		WHS	ກອງປະຊຸມສຸດຍອດວ່າດ້ວຍການດຳເນີນງານດ້ານມະນຸດສະທຳ.
		WISS	ການລິເລີ່ມທົ່ວໂລກເພື່ອເຮັດໃຫ້ໂຮງ ຮຽນມີຄວາມປອດໄພ.
		WMO	ອົງການອຸຕຸນິຍົມວິທະຍາໂລກ.

ອະທິບາຍຄຳສັບ

ໄພພິບັດ: ການກົດຂວາງຢ່າງຮຸນແຮງຕໍ່ການເຮັດໜ້າທີ່ຂອງຊຸມຊົນ ຫຼື ສັງຄົມ ຊຶ່ງກວມເອົາການສູນເສຍຊີວິດ, ວັດຖຸ, ເສດຖະກິດ ຫຼື ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນເກີນຄວາມສາມາດຂອງຊຸມຊົນ ຫຼື ສັງຄົມຈະຮັບມືໂດຍການ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຂອງຕົນເອງໄດ້.

ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ: ແມ່ນແນວຄວາມຄິດ ແລະ ການປະຕິບັດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດໂດຍຜ່ານຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງເປັນລະບົບ ໃນການວິເຄາະແລະຄຸ້ມຄອງປັດໃຈທີ່ເປັນສາເຫດ ຂອງໄພພິບັດ, ລວມທັງການຫຼຸດ ຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພອັນຕະລາຍຕ່າງໆ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າຂອງຄົນ ແລະ ຊັບສິນ, ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ປັບປຸງການກຽມຄວາມ ພ້ອມໃນການຮັບມືກັບເຫດການທີ່ບໍ່ຄາດຄິດຕ່າງໆທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ.

ການບັນເທົາ: ການຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ຈຳກັດຜົນກະທົບດ້ານລົບຂອງໄພອັນຕະລາຍ ແລະ ໄພພິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ.

ການກຽມຄວາມພ້ອມ: ຄວາມຮູ້ ແລະ ຂີດຄວາມສາມາດທີ່ໄດ້ພັດທະນາ ໂດຍພາກລັດ ຫຼື ພາກເອກະຊົນ ແລະ ສັງຄົມ. ການຕອບໂຕ້ແບບມືອາຊີບ, ໜ່ວຍ ກູ້ໄພ, ຊຸມຊົນ, ບຸກຄົນຄາດວ່າຈະປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນການຕອບໂຕ້, ແລະ ພື້ນຜູ້ຈາກຜົນກະທົບຂອງໄພອັນຕະລາຍ ຫຼື ສະພາບເງື່ອນໄຂໄພພິບັດທີ່ມີແນວໂນ້ມ ຈະເກີດຂຶ້ນ, ທີ່ໃກ້ຈະເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ກຳລັງເກີດຂຶ້ນ.

ການປ້ອງກັນ: ການຫຼີກລ່ຽງຜົນກະທົບດ້ານລົບຂອງໄພອັນຕະລາຍ ແລະ ໄພພິບັດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆຢ່າງຈະແຈ້ງ (ຊັດເຈນ).

ການປຸກຈິດສຳນຶກມວນຊົນ: ລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ທີ່ໄປກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ ຈາກໄພພິບັດ, ປັດໃຈຕ່າງໆພາໃຫ້ເກີດໄພພິບັດ ແລະ ການກະທຳທີ່ອາດຈະຕ້ອງ ໄດ້ດຳເນີນການ, ຂອງບຸກຄົນ ແລະ ລວມໝູ່ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າຕໍ່ກັບໄພອັນຕະລາຍຕ່າງໆ.

ການປັບຕົວ: ຄວາມສາມາດຂອງລະບົບ, ຊຸມຊົນ, ການຮັບມືກັບໄພອັນຕະລາຍ, ການຕ້ານ, ການປັບຕົວເຂົ້າກັບໄພອັນຕະລາຍແຕ່ລະຮູບແບບ ແລະ ພື້ນຜູ້ສຸສະພາບ ປົກກະຕິຈາກຜົນສະທ້ອນຂອງໄພອັນຕະລາຍຢ່າງທັນເວລາ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ, ລວມທັງຜ່ານການປົກປ້ອງ ແລະ ບຸລະນະໂຄງລ່າງພື້ນຖານຕ່າງໆໃຫ້ພ້ອມໃຊ້ງານ.

ຄວາມສ່ຽງ: ຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ຂອງເຫດການ ແລະ ຜົນສະທ້ອນດ້ານ ລົບຂອງເຫດການນັ້ນ.

ຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າ: ຄຸນລັກສະນະສະເພາະ, ສະພາບການ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ທີ່ຖືກກຳນົດໂດຍປັດໃຈທາງກາຍະພາບ, ສັງຄົມ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສິ່ງແວດ ລ້ອມ ຫຼື ຂະບວນການຂອງຊຸມຊົນ, ລະບົບ ຫຼື ຊັບສິນທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມອ່ອນແອ ຕໍ່ຜົນເສຍຫາຍຈາກໄພອັນຕະລາຍ.

ໄພອັນຕະລາຍ

ແມ່ນປະກົດການທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ເປັນສິ່ງອັນຕະລາຍຕໍ່ກັບການດຳລົງຊີວິດຂອງຄົນເຮົາ ຫຼື ເຫດການໃດໜຶ່ງ, ເຊິ່ງມີທ່າອ່ຽງຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດການທຳລາຍປະຊາຊົນທາງດ້ານຊີວິດ, ການບາດເຈັບ ຫຼື ຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບອື່ນໆ, ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊັບສິນ, ສູນເສຍການ ດຳລົງຊີວິດ-ການທຳມາຫາກິນ, ການບໍລິການທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ເສດ ຖະກິດມີການຢຸດສະງັກ ຫຼື ສະພາບແວດລ້ອມຕ່າງໆໄດ້ຮັບການເສຍຫາຍ. ການຈຳແນກຂອງໄພອັນຕະລາຍໃນທີ່ນີ້ແມ່ນອີງຕາມການຈັດໝວດຂອງສາກົນ ຕາມໄພພິບັດທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນ ແລະ ມີການບັນທຶກໄວ້.

ໄພອັນຕະລາຍທາງພູມອາກາດ

ໄພແຫ້ງແລ້ງ: ແມ່ນເຫດການໜຶ່ງທີ່ເກີດແລະການຂາດແຄນນ້ຳເປັນເວລາຍາວນານ. ໄພແຫ້ງແລ້ງມີສາເຫດມາຈາກການຂາດນ້ຳຈາກພູມອາກາດ. ການສະໜອງນ້ຳບໍ່ພຽງພໍເນື່ອງມາຈາກຜົນຕົກບໍ່ຖືກຕາມລະດູການ ຫຼື ອັດຕາສະເລ່ຍປະລິມານຂອງນ້ຳຝົນແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ. ໄພແຫ້ງແລ້ງເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດທາງດ້ານກະສິກຳຕົກຕໍ່າ, ການຄົມມະນາຄົມທາງນ້ຳແລະ ເຂື່ອນໄຟຟ້າໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມີການຂາດນ້ຳ ແລະ ສະບຽງອາຫານ (ຂໍ້ມູນອ້າງອີງຈາກ, ສູນຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການລະບາດ ຂອງພະຍາດ ແລະ ໂລກມະເລັງ (CRED) EM -DAT)

ຄື້ນຄວາມຮ້ອນ/ອາກາດຮ້ອນຮຸນແຮງ: ໃນໄລຍະເວລາທີ່ມີຄ່າຂອງຄວາມຮ້ອນສູງທີ່ສຸດຕໍ່ມື້, ອຸນະພູມທີ່ມີຄ່າຄວາມຮ້ອນສູງທີ່ສຸດຕິດຕໍ່ກັນເປັນໄລຍະເວລາ 5 ມື້ ຈາກອຸນະພູມປົກກະຕິ 9 ອົງສາຟາເລັນຮາຍ ຫຼື ເທົ່າກັບ 5 ອົງສາເຊ ໃນເວລາປົກກະຕິຖືກກຳນົດໄວ້ໃຫ້ຊ່ວງ 1961 ແລະ 1990 ເນື່ອງຈາກພາວະໂລກຮ້ອນຄວາມຖີ່ຂອງໄລຍະເວລາແລະຄວາມຮຸນແຮງຂອງຄື້ນຄວາມຮ້ອນ ຄາດວ່າຈະມີການເພີ່ມຂຶ້ນໃນທົ່ວໂລກ. ອາກາດຮ້ອນຮຸນແຮງມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບສຸຂະພາບຂອງຄົນເຮົາ, ມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດພາຍໃນປະເທດ ແລະ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ ກັບລະບົບນິເວດວິທະຍາ. (ຂໍ້ມູນອ້າງອີງຈາກອົງການອຸຕຸນິຍົມວິທະຍາໂລກ (WMO))

ອາກາດໜາວຮຸນແຮງ/ຄວາມເຢັນຮຸນແຮງ: ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຄວາມເຢັນຂອງອາກາດ ຫຼື ການເກີດອາກາດໜາວຮຸນແຮງໃນທົ່ວຂອບເຂດບໍລິເວນໃນວົງກວ້າງ, ອາດຈະໃຊ້ເວລາຫຼາຍມື້ເຖິງໄລຍະເວລາເປັນຫຼາຍອາທິດທີ່ມີ ອຸນະພູມຕໍ່າກວ່າອຸນະພູມປົກກະຕິ. ອາກາດໜາວຮຸນແຮງມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບການດຳລົງຊີວິດຂອງຄົນເຮົາ, ສູນເສຍຊັບສິນ ແລະ ການບໍລິການຕ່າງໆ.

ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຊັ້ນບັນຍາກາດ ລະດັບຕໍ່າແບບປິດ ເປັນລະບົບພາຍຸທີ່ໜຸນຢ່າງວ່ອງໄວທວນເຂັ້ມໂມງຖ້າຢູ່ເໜືອເສັ້ນສູນສູດ ແລະ ໜຸນຕາມເຂັ້ມໂມງຖ້າຢູ່ລຸ່ມເສັ້ນສູນສູດ. ມີຊື່ເອີ້ນຂຶ້ນຢູ່ກັບຕຳແໜ່ງ ແລະ ຂະໜາດຄວາມແຮງ ເຊັ່ນ: ເຮີລິຄອນ, ໄຊໂຄລນ, ພາຍຸລະດູຮ້ອນ ແລະ ອື່ນໆ.

ໄພອັນຕະລາຍທາງຊີວະສາດ

ເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານຊີວະສາດ: ແມ່ນເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານຊີວະສາດສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ເມື່ອມີການລະບາດຂອງພະຍາດທີ່ສຳຄັນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນພະຍາດໄຂ້ຫວັດສັດປົກ, ໂລກລະບາດທາງລະບົບຫາຍໃຈທີ່ຮຸນແຮງ (SARS), ໂລກລະບາດທາງການຫາຍໃຈຕາເວັນອອກກາງ (MERS), ພະຍາດລະບາດຈາກຜິດ ແລະ ແມງໄມ້ ຫຼື ໂລກລະບາດຈາກສັດອື່ນໆ ແລະ ການຕິດເຊື້ອ. ການປົນເປື້ອນສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ຈາກການຂະຫຍາຍຕົວໃນທຳມະຊາດ, ການຮົ່ວໄຫຼຂອງເຊື້ອຈຸລິນຊີຕົວຢ່າງໃນທ້ອງທົດລອງຂອງສະຖາບັນວິໄຈ ຫຼື ໂດຍການກະທຳໂດຍເຈດຕະນາ. (ຂໍ້ມູນອ້າງອີງຈາກສະຫະພັນສາກົນຂອງອົງການດາແດງ (IFRC))

ພະຍາດຕິດຕໍ່ຕົນຕໍ່ ແລະ ໂລກລະບາດທີ່ຮ້າຍແຮງ: ນີ້ປະກອບມີໂລກລະບາດເຊື້ອໄວລັສ, ໂລກລະບາດຈາກເຊື້ອແບັກທີເລຍ, ເຊື້ອລາ ແລະ ຜິອອນ (ທີ່ເປັນສາເຫດຂອງພະຍາດທາງສະໝອງ), ໄຂ້ເຫຼືອງ, ໂລກຫັດ, ໄວຣັສຊີກາ, ອີໂບລາ, ໄຂ້ມາເລເລຍ ແລະ ພະຍາດອື່ນໆ ລວມທັງພະຍາດຈາກສັດສຸຄົນ ແລະ ໂລກລະບາດອື່ນໆອາດເພີ່ມຂຶ້ນຜິດປົກກະຕິໃນຈຳນວນຄົນເຈັບທີ່ຕິດເຊື້ອທີ່ມີຢູ່ແລ້ວພາຍໃນປະເທດ ຫຼື ປະຊາກອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ລັກສະນະທີ່ປະກົດຂອງພະຍາດ ຕິດເຊື້ອກ່ອນໜ້ານີ້ທີ່ຫາຍໄປຈາກປະເທດ. (ຂໍ້ມູນອ້າງອີງຈາກ CRED EM-DAT)

ໄພອັນຕະລາຍທາງດ້ານໂຄງສ້າງທໍລະນີຝີຊີກ

ແຜ່ນດິນໄຫວ: ຄຳສັບທີ່ໃຊ້ສຳລັບການອະທິບາຍເຖິງທັງການເຄື່ອນໄຫວກະທັນຫັນ ແລະ ສິ່ງຜົນໃຫ້ຜືນດິນມີການສັ່ນສະເທືອນ ແລະ ການແຜ່ພະລັງງານຂອງຊັ້ນເປືອກໂລກອັນເນື່ອງມາຈາກເປືອກໂລກແຍກກັນເກີດການລັ່ນ ຫຼື ຈາກການເຄື່ອນໄວຂອງພູເຂົາໄຟ ຫຼື ການປ່ຽນແປງຢ່າງກະທັນຫັນຂອງພະລັງງານອື່ນໆພາຍໃນໂລກ. (ຂໍ້ມູນອ້າງອີງຈາກການສຳຫຼວດ ທາງທໍລະນີວິທະຍາຂອງອາເມລິກາ (USGS)).

ດິນເຈື່ອນ/ການໄຫຼຂອງເສດຊາກຫັກຝັງ: ດິນເຈື່ອນແມ່ນໝາຍເຖິງການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງດິນຈຳນວນຫຼາຍເຊັ່ນ: ການຕົກຂອງກ້ອນຫີນ, ການຕົກຂອງຊາກຫັກຝັງ ທີ່ຕົກຈາກຜາ, ບ່ອນຄ້ອຍຊັ້ນທີ່ເລິກ ຫຼື ຕື້ນ. ການເກີດດິນເຈື່ອນແມ່ນມີບັດໄຈມາຈາກ ຝົນຕົກໜັກ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ພູໄຟລະເບີດ, ຄວາມດັນຂອງນ້ຳໃຕ້ດິນ, ການເຊາະເຈື່ອນ, ດິນຢູ່ບ່ອນຄ້ອຍຊັ້ນ ບໍ່ມີຄວາມໝັ້ນຄົງຍ້ອນການຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າ.

ໄພອັນຕະລາຍທາງດ້ານອຸຕຸນິຍົມວິທະຍາ

ພະຍຸໄຊໂຄຼນ: ລົມພະຍຸໄຊໂຄຼນແມ່ນມີການ ເຄື່ອນຕົວຊ້ຳແຕ່ລົມພາຍຸທີ່ຕາມມາ ແລະ ຮຸນແຮງແມ່ນພະຍຸໜູນມີ ຄວາມໄວຂອງລົມຢ່າງນ້ອຍ 120 - 130 ກິໂລແມັດ/ຊົ່ວໂມງ. ດັ່ງຂໍ້ຄວາມ ສຳຄັນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນຄົວເຮືອນພວກມັນມີຈຸດໃຈກາງທີ່ບໍ່ຮຸນແຮງແຕ່ຄວາມຮຸນແຮງແມ່ນຈະຢູ່ໃນວົງນອກຂອງຈຸດໃຈກາງ. (ບັນດາລົມພະຍຸມີລົມພະຍຸໄຊໂຄຣນ, ລົມພະຍຸໄຕ້ຜຸ່ນ, ລົມພາຍຸເຮີລີເຄັນ)

ໄພອັນຕະລາຍທາງອຸທິກວິທະຍາ

ນ້ຳຖ້ວມ: ໄພນ້ຳຖ້ວມເປັນເຫດການທີ່ມີຜົນກະທົບທີ່ສູງທີ່ສຸດ. ແຕ່ການທີ່ນ້ຳຖ້ວມໃນແຕ່ລະປີເປັນປະກົດການທາງທຳມະຊາດເຮັດໃຫ້ດົນມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ, ແຕ່ມັນມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງຄົນ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນເສື່ອມສະມັດຕະພາບທີ່ເກີດຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ນ້ຳຖ້ວມເປັນສາເຫດທີ່ກ່ຽວພັນລະຫວ່າງປັດໄຈທາງທຳມະຊາດ ແລະ ການກະທຳຂອງມະນຸດເຊິ່ງມັນເກີດຂຶ້ນໃນທົ່ວໂລກ.

ພະຍຸໜາກເຫັບ: ໜາກເຫັບແມ່ນຮູບແບບໜຶ່ງຂອງຝົນທີ່ຕົກລົງມາຈາກທ້ອງຟ້າເປັນນ້ຳກ້ອນທີ່ມີລັກສະນະເປັນກ້ອນມົນກົມ ຫຼື ເປັນຮູບຮ່າງລັກສະນະເທົ່າກັບເມັດເຂົ້າສານ ຫຼື ໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນ, ມີຂະໜາດລະຫວ່າງ 5 ມມ ເຖິງ 15 ມມ. ການກໍ່ຕົວຂອງໜາກເຫັບເກີດຈາກການເຄື່ອນໄຫວທາງຕັ້ງຢ່າງໄວວາຂອງມວນອາກາດເຢັນໃນລະດັບຄວາມສູງ. ພາຍຸທີ່ເຮັດໃຫ້ມີໜາກເຫັບຕົກລົງມາຮອດພື້ນດິນເອີ້ນວ່າ: ພະຍຸໜາກເຫັບສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ ພະຍຸໜາກເຫັບຈະຢຸດເຊົາພາຍໃນໄລຍະເວລາສອງຫາສາມນາທີເຖິງ 15 ນາທີ. ໜາກເຫັບໃນລະດູຮ້ອນມັກຈະເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະເວລາທີ່ມີການ ເຄື່ອນຕົວຂອງມວນອາກາດສູງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນມັນຈະມີສະພາບອາກາດຮຸນແຮງເກີດຂຶ້ນຕາມພາຍຫຼັງເຊັ່ນວ່າ: ລົມຫົວກຸດ (ລົມໝູນ) ແລະ ພະຍຸທໍ່ນາໂດ.

ໄພອັນຕະລາຍທາງດ້ານເທັກໂນໂລຊີ ແລະ ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ

ໄພອັນຕະລາຍຈາກມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ: ແມ່ນໄພອັນຕະລາຍເກີດຈາກ “ການກະທຳທັງໝົດ ຫຼື ສ່ວນໃດໜຶ່ງໄດ້ແກ່: ປັດໃຈຈາກການກະທຳຂອງມະນຸດ ຫຼື ມະນຸດເປັນຄົນເລືອກ” ເຫດການດັ່ງກ່າວແມ່ນບໍ່ລວມເຖິງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມຂັດແຍ່ງທາງດ້ານການທະຫານ ແລະ ສະຖານະການອື່ນໆຂອງຄວາມບໍ່ສະຫງົບທາງສັງຄົມ ຫຼື ກົດໝາຍມະນຸດສະທຳສາກົນ ແລະ ກົດໝາຍແຫ່ງຊາດ.

ເຫດການສຸກເສີນຈາກໄພອັນຕະລາຍລັງສີ: ເຫດການສຸກເສີນກ່ຽວກັບລັງສີ (ລວມທັງສິ່ງອັນຕະລາຍຕ່າງໆຈາກລັງສີ) ປະກອບມີແຫຼ່ງກຳເນີດລັງສີອື່ນໆເຊັ່ນ: ການຖ່າຍພາບລັງສີ, ເຄື່ອງຈັກວັດຖຸກຳມັນຕະພາບລັງສີສຳລັບໃຊ້ໃນວຽກງານອຸດສາຫະກຳ. ຊຶ່ງໂດຍທົ່ວໄປອຸປະຕິເຫດທາງລັງສີຈະບໍ່ເກີດເປັນວົງກວ້າງ ຫຼື ແຜ່ຫຼາຍ. ມັນອາດເກີດຂຶ້ນເມື່ອບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຖືກສານລັງສີສ່ອງຜ່ານບໍ່ຖືກຈຸດ ຫຼື ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືບໍ່ຖືກຈຸດປະສົງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມມັນກໍ່ເຮັດໃຫ້ຄົນສ່ວນຫຼາຍເກີດຄວາມຢ້ານກົວ.

ເຫດການສຸກເສີນຈາກສານເຄມີ: ແມ່ນເຫດການສຸກເສີນທາງເຄມີ (ລວມເຖິງສານເຄມີອັນຕະລາຍ) ຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນເຫດການທີ່ບໍ່ມີການກຳນົດໄວ້ມາກ່ອນລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບສານອັນຕະລາຍທີ່ເປັນສາເຫດ ຫຼື ແນວໂນ້ມທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ຊັບສິນ ຕ່າງໆເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ການຮົ່ວໄຫຼຂອງສານເຄມີທີ່ອັນຕະລາຍ ແລະ ເກີດໄພໃໝ່.

ໄຟອັນຕະລາຍທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງດ້ານ
ເທັກໂນໂລຊີ ແລະ ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ

ໄຟໄໝ້ປ່າ: ໄຟໄໝ້ປ່າກໍ່ມີລັກສະນະຄືກັນກັບໄຟໄໝ້ປະເພດ ອື່ນໆ. ໄຟປ່າ (ຫຼື ບາງພາກສ່ວນເອີ້ນວ່າໄຟໄໝ້ປ່າໄມ້, ໄຟໄໝ້ຕົ້ນໄມ້, ຫຼື ໄຟ ໄໝ້ໃບໄມ້ແຫ້ງ, ຫຍ້າແຫ້ງ) ໄຟໄໝ້ປ່າແມ່ນປະກອບມີ 3 ປັດໃຈຫຼັກຄື: ອ່ອກຊີເຈນ, ຄວາມຮ້ອນແລະການເກີດເຊື້ອເຜິງ. ໄຟປ່າເປັນການໄໝ້ທີ່ມີລັກສະນະ ກວ້າງ, ບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ ແລະ ເປັນໄຟທີ່ມີການທຳລາຍຢ່າງຮຸນແຮງ ແລະ ສາມາດແຜ່ຂະຫຍາຍ ຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ປ່ຽນທິດທາງ ຫຼື ສາມາດໂດດຂ້າມຊ່ອງວ່າງຕ່າງໆໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ.

ພາກ ກ ພາກສະເໜີ ແລະ ກອບວຽກງານຫຼັກ

ພາກສະເໜີ

ການສ້າງຈິດສໍານຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນຕ່າງໆ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ: ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນທີ່ເນັ້ນໃສ່ດ້ານການປະຕິບັດສໍາລັບຄົວເຮືອນ ແລະ ໂຮງຮຽນ, ສະບັບຈັດພິມ ຄັ້ງທີ ສອງ ນີ້ໄດ້ນໍາສະເໜີຂໍ້ຄວາມທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບທຸກໆປະເພດຂອງໄພອັນຕະລາຍລວມທັງໄພອັນຕະລາຍ 13 ປະເພດຫຼັກ ແລະ ໃນການກຽມຄວາມພ້ອມໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວໃນການຮັບມືກັບໄພພິບັດ ຕ່າງໆ, ສະບັບຈັດພິມຄັ້ງທໍາອິດແມ່ນໃນປີ 2013 ກໍໄດ້ຮັບໂຮມມາຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ແຈກຢາຍຢ່າງ ຫຼາກຫຼາຍ ແລະແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ຈາກທົ່ວໂລກ ແລະ ໄດ້ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນໂດຍຜ່ານການເຫັນດີເປັນເອກະພາບຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນ. ໃນປີ 2014, ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ກວດແກ້ປຶ້ມດັ່ງກ່າວໂດຍຊ່ຽວຊານທົ່ວໂລກ.

ປຶ້ມຂໍ້ຄວາມທີ່ປັບປຸງດັ່ງກ່າວນີ້, ສະບັບຈັດພິມຄັ້ງທີສອງແມ່ນໄດ້ປັບປຸງເພື່ອກວມເອົາຄວາມເປັນອັນຕະລາຍເພີ່ມເຕີມເຂົ້າມານໍາ ແລະ ກໍໄດ້ຮັບການທົບທວນຄືນໃໝ່ເພື່ອເຊື່ອມສານເອົາຂໍ້ຄວາມ ກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບດິນຟ້າອາກາດ, ກ່ຽວກັບແມງໄມ້, ສັດລ້ຽງ ແລະ ຄໍາແນະ ນໍາສະເພາະໃນການປົກປ້ອງເດັກນ້ອຍໃນໄລຍະວິກິດ ແລະ ສຸກເສີນ. ໃນຫົວຂໍ້ທີ່ເປັນວິຊາການສະເພາະ ຈາກອົງການຄູ່ຮ່ວມງານໃນທົ່ວໂລກໄດ້ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກວດກາຂໍ້ຄວາມສະເພາະສໍາລັບອັນຕະລາຍເພີ່ມເຕີມອີກເຈັດຂໍ້.

ສະບັບຈັດພິມໃໝ່ນີ້ ແມ່ນສະບັບປັບປຸງແກ້ໄຂ ແລະ ເຄື່ອງມືທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນໂດຍ ສືບຕໍ່ພັດທະນາຈາກສະບັບຈັດພິມຄັ້ງທໍາອິດ, ສໍາລັບຜູ້ປະຕິບັດການຕົວຈິງ. IFRC ແລະ ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກເຊື່ອເຊີນສະຫະພັນກາແດງ ແລະ ຊີກວິງເດືອນແດງສາກົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງລະຫວ່າງລັດຖະບານໃຫ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂຄງການກວດສອບທົ່ວໂລກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໂດຍມີຈຸດປະສົງໃນການປັບປຸງ ແລະ ນໍາໃຊ້ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນໃຫ້ແທດເໝາະໃນລະດັບປະເທດ. ໃນຕອນທ້າຍຂອງເອກະສານສະບັບນີ້ໄດ້ປະກອບໂຄງຮ່າງທີ່ໄດ້ຮັບການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າມາເປັນຢ່າງດີ ແລະ ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນທີ່ເປັນຕົວແບບ/ຕົວຢ່າງ.

ວຽກຕໍ່ໜ້າ: ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນຂອງໂຄງການກວດການີ້ຈະສືບຕໍ່ຕິດຕາມຜົນການປະຕິບັດຂໍ້ຄວາມສະບັບຈັດພິມໃໝ່ສະບັບນີ້, ໂດຍມີການກວມເອົາຫຼາກຫຼາຍບໍລິບົດເປົ້າໝາຍພັດທະນາຂໍ້ຄວາມທີ່ມີໃຫ້ຄົບຖ້ວນກວ່າສະບັບຜ່ານມາ, ຈັດພິມເປັນຫຼາຍພາສາ. ສະຫະພັນກາແດງ ແລະ ຊີກວິງເດືອນແດງສາກົນ (National Societies) ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານກໍສາມາດສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ທົດສອບຂໍ້ຄວາມໄພອັນຕະລາຍໂດຍຜ່ານກອງປະຊຸມແບບມີສ່ວນຮ່ວມການປັບໃຊ້ບົນພື້ນຖານ ຄວາມເປັນເອກະພາບ ແລະ ການປັບໃຫ້ເຂົ້າກັບທ້ອງຖິ່ນ.

ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນແມ່ນຫຍັງ ແລະ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຄວນອີງໃສ່ຄວາມເປັນເອກະພາບ ແລະ ຄວາມແທດເໝາະກັນ

ຂໍ້ຄວາມທີ່ສໍາຄັນເພື່ອສ້າງຈິດສໍານຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນນັ້ນແມ່ນອີງໃສ່ຫຼັກຖານເປັນຫຼັກ, ກະທັດຮັດ, ເປັນຂໍ້ມູນທີ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ເພື່ອການປ້ອງກັນໄພອັນຕະລາຍ. ຂໍ້ຄວາມທີ່ກົມກຽວເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນມີ ໄວ້ເປັນເຄື່ອງມືສໍາລັບສະຫະພັນກາແດງ, ຊືກວິງເດືອນແດງສາກົນ (National Societies) ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານເພື່ອ ປັບໃຫ້ເຂົ້າກັບສະພາບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ນໍາໃຊ້ຕາມຄວາມຈໍາເປັນເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍວຽກງານຂອງຕົນໃນການສົ່ງ ເສີມຄວາມສອດຄ່ອງ, ຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແລະ ການປະຕິບັດໃຫ້ຕິດພັນກັບການປັບໂຕຕໍ່ມວນຊົນ. ຖ້າຫາກຂໍ້ ຄວາມທີ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ນີ້ໄດ້ຖືກການປະຕິບັດ ຢູ່ໃນທົ່ວໂລກສາມາດຫຼຸດຜ່ອນ, ຄວາມສ່ຽງດ້ານໄພພິບັດໄດ້ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນລະດັບບຸກຄົນ, ລະດັບຄົວເຮືອນ ແລະ ສາມາດ ຮັກສາຊີວິດຂອງຫຼາຍຄົນໄວ້ໄດ້.

ສໍາລັບຂໍ້ຄວາມທີ່ມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ມີຜົນຕໍ່ຊຸມຊົນ, ຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານັ້ນຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ມີການປັບໃຫ້ເຂົ້າກັບສະພາບໄພອັນຕະລາຍ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງທ້ອງຖິ່ນນັ້ນໆ. ການສ້າງສະພາບວັດທະນາທໍາໂດຍລວມໃຫ້ ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການສ້າງຂໍ້ຄວາມໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບໃນການປະຕິບັດທຸກກິດຈະກຳຈະຕ້ອງຮັບ ປະກັນວ່າຂໍ້ຄວາມທີ່ສະເໜີອອກໄປມີຄວາມເປັນເອກະພາບລວມສູນ ແລະ ບໍ່ມີການປ່ຽນແປງເນື້ອໃນທີ່ສໍາຄັນເຖິງແມ່ນວ່າ ກຸ່ມເປົ້າໝາຍຈະມີການປ່ຽນແປງກໍຕາມ

ເອກະສານສະບັບນີ້ ເນັ້ນໜັກໃສ່ການສ້າງຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ຕິດພັນກັນ ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າດ້ານການ ກຳນົດແຫຼ່ງອ້າງອີງແບບກົມກຽວກັນ. ອັນນີ້ໝາຍເຖິງວ່າ: ດ້ານການກຳນົດແຫຼ່ງອ້າງອີງຮ່ວມກັນຄືແນວນີ້ຈຶ່ງ ຈະມີຄວາມຫວັງວ່າຜູ້ປະຕິບັດຕົວຈິງ ແລະ ມີຄວາມ ສະໝັກໃຈເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂໍ້ຄວາມຂອງພວກເຂົາມີຄວາມເປັນເອກະພາບ. ຈຸດປະສົງແມ່ນຄວາມເຂົ້າ ໃຈຮ່ວມກັນ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງໃນການນໍາໃຊ້ໃຈຄວາມສໍາຄັນຮ່ວມກັນໃນທົ່ວໂລກ.

ຂອບເຂດ ແລະ ໂຄງສ້າງຂອງຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ

ກອບວຽກທີ່ນໍາໃຊ້ເພື່ອພັດທະນາຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນແມ່ນອີງໃສ່ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າວິໄຈທາງວິທະຍາສາດ.

1. ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້ານີ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນເຖິງຂອບເຂດທີ່ມີເຫດມີຜົນ ແລະ ບໍ່ປ່ຽນແປງຂຶ້ນຈາກການປະສົມປະ ສານກັນຢ່າງກວ້າງຂວາງຂອງກິດຈະກຳໂດຍການປັບຕົວຕໍ່ໄພພິບັດຂອງຄົວເຮືອນ.

1. Kirschenbaum A. ການກະກຽມຮັບມືກັບໄພພິບັດ: ແນວຄວາມຄິດ ແລະ ການປະເມີນຄືນຕຽມປະສົບການຕົວຈິງໃນວາລະສານວິຊາ ການສາກົນກຽວກັບເຫດການສຸກເສີນ ແລະ ໄພພິບັດຂະໜາດໃຫຍ່, ສະບັບທີ. 20, ເລກທີ. 1, ໜາ. 5–28, 2002.
2. Burby J. R. Unleashing the power of planning to create disaster-resistant communities' in Journal of American Planning Association, 1999; 249–258. Petal M. Urban Disaster Mitigation and Preparedness: The 1999 Kocaeli Earthquake. Doctoral dissertation. Los Angeles: University of California, 2004.

ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສຽງຈາກໄພພິບັດ

- ກິດຈະກຳການປະເມີນຄວາມສຽງ ແລະ ການວາງແຜນເພື່ອຮັບຮູ້, ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ຕອບໂຕ້ກັບໄພອັນຕະລາຍ
- ດຳເນີນການກວດກາ ເພື່ອຈຳກັດຄວາມສຽງຈາກການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ການສ້າງລະບົບການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ
- ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນການຕອບໂຕ້ດ້ວຍການຮຽນຮູ້ທັກສະ ແລະ ການສະໜອງບ່ອນເກັບຮັກສາ. ຖ້າບໍ່ເບິ່ງ ພຽງແຕ່ການປັບຕົວຕໍ່ໄພອັນຕະລາຍລະດັບຄົວເຮືອນແລ້ວ ຍັງຈະໄດ້ຝຶກລະນາເຖິງກິດຈະກຳຕ່າງໆໃນການຫຼຸດຜ່ອນໄພພິບັດ ໃນລະດັບຈຸນລະພາກ ແລະ ມະຫາພາກ. ກິດຈະກຳທັງໝົດເລົ່ານັ້ນແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ກວມເອົາຜົນໄດ້ຮັບຈາກການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສຽງຊຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປະຕິບັດການທັງໝົດສາມຂົງເຂດ ແລະ ໃນທຸກໆລະດັບຂອງສັງຄົມ.

ຂໍ້ຄວາມດັ່ງກ່າວໄດ້ກຳນົດໂຄງສ້າງເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຄົນຄົ້ນຄິດກ່ຽວກັບບັນຫາ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາດ້ວຍຕົວພວກເຂົາເອງ, ຂອບວຽກສຳລັບຂໍ້ຄວາມຫຼັກຈະຕ້ອງສຳພັນກັບກິດກຳທີ່ສ້າງຂຶ້ນຢູ່ໃນສັງຄົມ. ດັ່ງນັ້ນການປະຕິບັດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ຄອບຄົວຈຶ່ງສຳພັນກັບການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຄວບຄູ່ກັບການປະຕິບັດຢູ່ບ່ອນເຮັດວຽກ, ໂຮງຮຽນ, ຊຸມຊົນ ແລະ ບ້ານ.

ສະພາບແວດລ້ອມ (ບໍລິບົດ) ຂອງແຕ່ລະບ່ອນມີຜົນຕໍ່ການປະຕິບັດ

ຜູ້ແນະນຳ ແລະ ຜູ້ປະຕິບັດຕົວຈິງສ່ວນຫຼາຍຈະປະສົບກັບບັນຫາຍ້ອນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄຳແນະນຳທີ່ສະໜອງໃຫ້ແກ່ເຂດຕົວເມືອງທຽບກັບເຂດຊົນນະບົດ ຫຼື ລະຫວ່າງຄຳແນະນຳສຳລັບຜູ້ທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ.

ຈາກເຫດຜົນດັ່ງກ່າວນີ້, ຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນທີ່ຈະຝຶກລະນາແຕ່ລະການກະທຳ ແລະ ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າມັນແທດເໝາະກັບສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ບໍ່. ຕົວຢ່າງ: ບາງເນື້ອໃນສຳຄັນທີ່ກຳນົດໃນສິ່ງຝົມ ນີ້ອາດຈະບໍ່ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຮູ້ດັ້ງເດີມທີ່ມີຄຸນຄ່າ (ພູມປັນຍາຊາວບ້ານ). ເນື້ອໃນຈຳນວນໜຶ່ງອາດຈະເບິ່ງຄືກັບຂັດແຍ້ງກັບກົດເກນທາງວັດທະນະທຳທີ່ມີອິດທິພົນໃນຂົງເຂດໃດໜຶ່ງ. ເມື່ອມີສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນນັ້ນມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ນຳໃຊ້ທັກສະໃນການແກ້ໄຂບັນຫາເພື່ອຝຶກລະນາວ່າຈະປັບໃຊ້ຄຳແນະນຳດັ່ງກ່າວແນວໃດ ໃນສະພາບເງື່ອນໄຂສະເພາະເຫຼົ່ານັ້ນ, ແທນທີ່ຈະປະຕິເສດເນື້ອໃນຂອງຂໍ້ຄວາມຫຼັກໃນປື້ມເຫຼັ້ມນີ້ຢ່າງສິ້ນເຊີງ.

ຕົວຢ່າງ: ການນຳໃຊ້ເນື້ອໃນສຳຄັນຕ່າງໆ

ຄຳແນະນຳ ໃຫ້ມ້ຽນເກີບໜັງຫຸ້ມສິ້ນຂອງແຕ່ລະຄົນໃນຄອບຄົວໄວ້ ໃກ້ ໃກ້ກັບບ່ອນທີ່ເຮົາເອົາໄດ້ງ່າຍໃນບໍລິເວນທີ່ມັກເກີດແຜ່ນດິນໄຫວໄດ້ງ່າຍ. ປະສົບການຜ່ານມາໄດ້ສອນໃຫ້ຮູ້ວ່າ ພາຍຫຼັງເກີດແຜ່ນດິນໄຫວໃນຕອນກາງຄືນສ່ວນໃຫຍ່ການບາດເຈັບເກີດຂຶ້ນ ກັບດິນ ແລະ ຂາ ຍ້ອນສາເຫດຢ່າງຢູ່ບ່ອນທີ່ມີສິ່ງຂອງແຕກຫັກ ແລະ ເສດສິ່ງຂອງຕ່າງໆ. ເຊັ່ນ : ແກ້ວແຕກເປັນຕົ້ນ.

ການເອົາເສດແກ້ວທີ່ແຕກອອກຈາກຕີນຕ້ອງມີເຄື່ອງມືອຸປະກອນການແພດທີ່ຊອກຫາໄດ້ພາຍຫຼັງເກີດໄພຜິບັດ ແລະ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອປິ່ນປົວກ່ຽວກັບການບາດເຈັບຮຸນແຮງ ແລະ ເພື່ອການກູ້ຊີບ. ດ້ວຍການລະມັດລະວັງຈາກຂໍ້ຄວນລະວັງງ່າຍໆຄືແນວນີ້ ການບາດເຈັບບາງຢ່າງອາດຈະສາມາດຫຼີກລ່ຽງໄດ້ ເຮັດໃຫ້ແຕ່ລະຄົນສາມາດໃຫ້ ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ອື່ນໄດ້, ແທນທີ່ຈະກາຍມາເປັນເຫຍື່ອຜູ້ບາດເຈັບເສຍເອງ.

ແນ່ນອນວ່າບາງວັດທະນາທຳບໍ່ອານຸຍາດໃຫ້ເຂົ້າມາໃນເຮືອນ ນອກນັ້ນ, ໃນຫຼາຍໆວັດທະນະທຳທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ເຊັ່ນ: ບໍ່ອານຸຍາດໃຫ້ເອົາເກີບເຂົ້າມາໄວ້ໃນເຮືອນ ແລະ ຈະປິດເກີບປະໄວ້ນອກປະຕູ, ບາງຄົນອາດຈະມີເກີບອີກຄູ່ໜຶ່ງຕ່າງຫາກທີ່ຈະໃສ່ຫຼັງອອກຈາກຕຽງນອນ ຫຼື ບາງທີ ອາດຈະບໍ່ມີເກີບເລີຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃຫ້ຮັບຮູ້ເຖິງຜົນສະທ້ອນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນກຳ ລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດຊອກຫາເກີບທີ່ວາງໄວ້ຂ້າງຕຽງນອນອາດຈະເປັນການດີທີ່ຈະເຮັດວຽກກັບຜູ້ໃຊ້ຕົວຈິງຂອງຄຳແນະນຳທີ່ຈະກຳນົດວ່າຈະປັບໃຊ້ຄຳແນະນຳນັ້ນຄືແນວໃດ ເພື່ອໃຫ້ເປັນທີ່ຍອມຮັບໄດ້ທາງວັດທະນະທຳ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງໄດ້.

ເພື່ອຊ່ວຍຂະບວນການນີ້, ສຳລັບການກຳນົດເນື້ອໃນຂໍ້ຄວາມຫຼັກ ຫ້ອງເບື້ອງຊ້າຍສະແດງເຖິງແນວຄວາມຄິດສຳຄັນເຊິ່ງພະຍາຍາມຊອກຫາວິທີທີ່ເປັນສາກົນທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້. ຫ້ອງເບື້ອງຂວາສະແດງເຖິງລາຍລະອຽດ ຂອງການດຳເນີນງານທີ່ຈະເປັນລັກສະນະສະເພາະສຳລັບສະຖານະການໃດໜຶ່ງ - ຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນເພື່ອໃຫ້ບັນລຸ ການດຳເນີນການນັ້ນໄດ້.

ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ລາຍລະອຽດສະເພາະຂອງສະພາບເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງ
ແນວຄວາມຄິດຫຼັກ	ລາຍລະອຽດໃນການດຳເນີນງານທີ່ເປັນລັກສະນະສະເພາະສຳລັບສະຖານະການໃດໜຶ່ງ

ການປັບປຸງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນໃນລະດັບຊາດ

ເມື່ອເວົ້າເຖິງການປັບໃຊ້ທີ່ອີງໃສ່ຄວາມເປັນເອກະພາບ ແລະ ການປັບໃຫ້ເຂົ້າກັບສະພາບຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ຊຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍທີ່ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມບົດຮຽນທີ່ມີມາ, ຂັ້ນຕອນການມີສ່ວນຮ່ວມໄດ້ວາງອອກ, ຂະບວນການມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ກວ້າງຂວາງ ໂດຍມີການແນະນຳ ຈາກຜູ້ຊ່ຽວຊານຊ່ວຍກຳນົດເນື້ອໃນຂໍ້ຄວາມສຳຄັນຕ່າງໆທີ່ທຸກຄົນຍອມຮັບ ແລະ ສົ່ງເສີມຮ່ວມກັນ ແລະ ສອດຄ່ອງກັນເມື່ອເຖິງເວລາຕ້ອງໃຊ້, ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆລຸ່ມນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການປັບໃຊ້ໃຫ້ເຂົ້າກັບທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຄືແນວໃດ. ສຳລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມກະລຸນາເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ I.

ຄຳແນະນຳແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ ສຳລັບການປັບໃຊ້ ແລະ ການນຳໃຊ້
ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນຕ່າງໆ

- ຂັ້ນຕອນທີ 1: ຝົບປະກັບພາກສ່ວນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດເພື່ອສ້າງແຜນເບື້ອງຕົ້ນຮ່ວມກັນ.
- ຂັ້ນຕອນທີ 2: ກະກຽມຂໍ້ຄວາມຫຼັກ ເພື່ອການທົບທວນ -ແປຂໍ້ຄວາມດັ່ງກ່າວເປັນພາສາທ້ອງຖິ່ນຖ້າຈຳເປັນ ແລະຮູບແບບແມ່ນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຄວາມຫຼັກທີ່ມີການເຜີຍແຜ່ທົ່ວປະເທດ.
- ຂັ້ນຕອນທີ 3: ວາງແຜນຈັດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັນປະມານສອງວັນ, ວາງວາລະກອງປະຊຸມ, ສິ່ງບັດເຊີນຫາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນຕາງໜ້າຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ຈາກຂົງເຂດຄວາມຊ່ຽວຊານ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ສົ່ງເອກກະສານຂໍ້ຄວາມທີ່ກະກຽມເພື່ອທົບທວນໃຫ້ແກ່ຊ່ຽວຊານໃນຫົວຂໍ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- ຂັ້ນຕອນທີ 4: ກະກຽມ ກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ສຳລັບຂໍ້ຄວາມສຳຄັນລະດັບຊາດ.
- ຂັ້ນຕອນທີ 5: ດຳເນີນ ກອງປະຊຸມ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຄວາມສຳຄັນລະດັບຊາດ.
- ຂັ້ນຕອນທີ 6: ສັງລວມ ແລະ ດັດແກ້ຄຳເຫັນ ແລະ ແຈກຢາຍຮ່າງສະບັບປັບປຸງໃຫ້ແກ່ແຕ່ລະພາກສ່ວນເພື່ອທົບທວນຄັ້ງສຸດທ້າຍ.
- ຂັ້ນຕອນທີ 7: ດັດແກ້ຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ຈັດພິມ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນເຫຼົ່ານັ້ນ.
- ຂັ້ນຕອນທີ 8: ນຳໃຊ້ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນທີ່ໄດ້ປັບປຸງນຳໃຊ້ທົ່ວປະເທດ ເພື່ອການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໃນຄົວເຮືອນ ແລະ ເພື່ອສ້າງຄວາມທົນທານໃນການປັບຕົວໃຫ້ເຂົ້າກັບສະພາບ
- ຂັ້ນຕອນທີ 9: ທົບທວນຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານັ້ນເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໃນການສ້າງຈິດສຳນຶກແລະໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດໄດ້ຮັບການປັບໃຊ້ ແລະ ນຳໃຊ້ໂດຍຫຼາຍໆປະເທດປະກອບມີ: ມຸຖານ, ຈີນ, ຝີຈີ, ສປປ ລາວ, ໝູ່ເກາະໂຊໂລມ່ອນ, ໄທ, ສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ອາບູຕູ. ຕົວຢ່າງຂອງການສ້າງເນື້ອໃນແບບກົມກຽວແມ່ນໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນໃນຕາຕະລາງ ຂ້າງລຸ່ມນີ້.

ຕົວຢ່າງຂອງການປັບຂໍ້ຄວາມໃຫ້ເຊື່ອມສານກັບຂົງເຂດອື່ນ

ມີຫຼາຍໆຕົວຢ່າງທີ່ດີໃນການສ້າງຂໍ້ຄວາມໃຫ້ເຊື່ອມສານກັນກັບຂົງເຂດຕ່າງໆ ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມເປັນເອກະພາບເປັນຫຼັກຊຶ່ງຕິດພັນກັບຫຼາຍພາກສ່ວນຂອງລັດ, ຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ເປັນໜ່ວຍງານວິທະຍາສາດ ແລະ ປະຊາສັງຄົມ, ລວມທັງສະຫະພັນກາແດງ ແລະ ຊີກວິງເດືອນແດງສາກົນລວມທັງຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ:

- ອາຊີກາງ - ອົງການຊີກວິງເດືອນແດງສາກົນໄດ້ຮ່ວມມືຜະລິດ ຫຼື ນຳໃຊ້ໂລໂກ້ຮ່ວມກັນໃນເອກະສານ ສຳຄັນໃນການໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ສັງຄົມຮ່ວມກັນກັບບັນດາກະຊວງທີ່ຮັບຜິດຊອບເຫດການສຸກເສີນ, ສະຖາບັນວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກນິກທີ່ນຳໜ້າ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ຊຸມຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ.
- ຄາລິບຽນ - ໄດ້ຈັດພິມຂໍ້ມູນການໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ສັງຄົມກ່ຽວກັບການກະກຽມຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອເຮືອນທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີຮ່ວມກັນກັບກາແດງສາກົນ ແລະ ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດໃນພາກພື້ນດັ່ງກ່າວ.
- ອິນໂດເນເຊຍ - ສະຫະພັນໃຫ້ຄວາມຮູ້ດ້ານໄພພິບັດ (Consortium for Disaster Education) ຫຼາຍອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ຮ່ວມມືກັບບັນດາສະມາຊິກຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມເພື່ອນຳສະເໜີແຜນງານມາດຕະຖານໃຫ້ແກ່ ໂຮງຮຽນ ແລະ ຊຸມຊົນເພື່ອແລກປ່ຽນວຽກງານ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າທຸກໆຄົນໄດ້ຮັບຂໍ້ຄວາມອັນດຽວກັນ.
- ອາເມລິກາກາງ-ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ສັງຄົມ, ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ຄຳແນະນຳເພື່ອເປັນການປະເມີນຄວາມສາມາດໄດ້ຖືກເຜີຍແຜ່ໃນທົ່ວພາກໂດຍນຳໃຊ້ໂມດູນທີ່ເອກະພາບກັນຂອງສະຫະພັນກາແດງ ແລະ ຊີກວິງເດືອນແດງສາກົນ (National Societies), ອົງການລະຫວ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດກັບລັດຖະບານ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- ອາຊີໃຕ້-ຮູບແບບສຳລັບມາດຕະຖານຊຸດປະຖົມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນໄດ້ຮວບຮວມເອົາຄຳເຫັນຈາກ National Societies ລວມທັງບັນດາໜ່ວຍງານຂອງລັດ, ຊ່ຽວຊານ ແລະ ຜູ້ປະຕິບັດການຕົວຈິງຢູ່ພາກສະໜາມ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ.
- ສ.ປ ຈີນ- ຮັບຮູ້ວ່າປະເທດທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ ແລະ ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງວັດທະນະທຳທີ່ເປັນຈຸດພິເສດສະເພາະນັ້ນ ຕ້ອງມີຜູ້ປະກອບສ່ວນຫຼາຍໆພາກສ່ວນໃນການສ້າງຂໍ້ຄວາມທີ່ອີງໃສ່ຄວາມກົມກຽວເປັນຫຼັກ, ຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານໃນປະເທດໄດ້ສ້າງເວັບໄຊເພື່ອເກັບກຳເອົາຄຳເຫັນ ຈາກສັງຄົມ, ເຊື້ອເຊີນເອົາບຸກຄົນທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ເປັນຄົນທີ່ເຄົາລົບນັບຖືໃນຂົງເຂດດັ່ງກ່າວຈາກທົ່ວປະເທດມາປະ ກອບຄຳຄິດເຫັນໃສ່ເນື້ອໃນເຫຼົ່ານັ້ນ. ຮ່າງສະບັບທຳອິດໄດ້ຮັບການຮວບຮວມໃນທ້າຍປີ 2017.

ຕົວຢ່າງວ່າງບໍ່ດົນມານີ້ສີ່ ໂຄ ສະ ນາ ສ້າງຈິດສຳນຶກແກ່ສັງຄົມແມ່ນໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນລະດັບສາກົນລວມທັງສຸກສາລາຊຸມຊົນ ແລະ ຫຼັກສູດການສຶກສາດ້ານການປະຖົມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນທີ່ໄດ້ຮັບການນຳໃຊ້ ຫຼື ອະນຸມັດໂດຍໜ່ວຍງານສາທາງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ໃນບາງປະເທດ) ໃຫ້ເປັນເຄື່ອງມືຫຼັກ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ສັງຄົມດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ການປະຖົມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນ.

ການນຳໃຊ້ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນເພື່ອໂຄສະນາປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ການສຶກສາແກ່ມວນຊົນ

ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ ເພື່ອໂຄສະນາປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ການສຶກສາແກ່ມວນຊົນນີ້ສາມາດໃຊ້ໄດ້ໃນຫຼາຍກໍລະນີເຊັ່ນ:

ຂໍ້ຄວາມທີ່ນຳໃຊ້ສະເພາະປະເທດ

ປະເທດອັບການິດສະຖານ, ພູຖານ, ຈີນ, ຝີຈີ, ສປປ ລາວ, ໝູ່ເກາະໂຊໂລມ່ອນ, ໄທ, ແລະ ວານົວຕູ, ໄດ້ປັບໃຊ້ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນດັ່ງກ່າວ. ໃນບັນດາປະເທດເຫຼົ່ານີ້, ຂໍ້ຄວາມດັ່ງກ່າວເປັນພື້ນຖານສຳລັບການຄວບຄຸມຄຸນນະພາບຂອງ ຂໍ້ມູນ, ການໃຫ້ຄວາມຮູ້ ແລະ ສື່ໂຄສະນາສຶກສາເພື່ອປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳສຳລັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ການສ້າງຄວາມທົນທານ.

ການສ້າງຈິດສຳນຶກໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ

ໃນງານຈັດສະແດງນະວັດຕະກຳສື່ມວນຊົນ ແລະ ໂຄສະນາເພື່ອຫຼຸດຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ເຊິ່ງຈັດຂຶ້ນຢູ່ກອງປະຊຸມສາກົນຄັ້ງທີ 3 ຂອງສະຫະປະຊາຊາດວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດໃນເດືອນມີນາ 2015. ກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວແມ່ນ ເນັ້ນໜັກໃສ່ໃນການນຳໃຊ້ສື່ ຫຼື ຮູບແບບສື່ສານໃນຮູບແບບທີ່ສ້າງສັນ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ນັ້ນມີຄວາມຮູ້ຫຼາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ແລະ ປະກອບສ່ວນໃສ່ການສ້າງໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ປັບຕົວໃຫ້ເຂົ້າ ກັບສະພາບການ. ຕົວຢ່າງຂອງນະວັດຕະກຳ, ບົດຮຽນທີ່ດຶກກ່ຽວກັບເລື່ອງ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ແລະ ການປັບປຸງຄວາມຕ້ານທານໂດຍສະເພາະໃນກຸ່ມເປົ້າໝາຍຜູ້ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ອັນຕະລາຍແມ່ນໄດ້ມີການແລກປ່ຽນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ. ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນເພື່ອໂຄສະນາປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ສັງຄົມເປັນທີ່ຮັບຮູ້ ແລະ ຖືກຮັບຮອງໃນຕອນທ້າຍ ຂອງວາລະກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວ. ບັນດາໜ່ວຍງານຕ່າງໆເຊັ່ນ: ບໍລິສັດກະຈາຍສຽງອັງກິດ, ເຄືອຂ່າຍຂອງອົງກອນປະຊາສັງຄົມ ເພື່ອການຫຼຸດຜ່ອນໄພພິບັດ, ອົງການກາແດງເທົາແລນ ແລະ ແຜນອິນເຕີແນຊັນເນລ.

ໃນປີ 2017, ສະຫະພັນກາແດງ ແລະ ຊີກວິງເດືອນແດງສາກົນ (IFRC) ໄດ້ຮ່ວມກັບມູນນິທິພຣູເດັ້ນ ແລະ ເນຊັນເນລຈີໂອກຣາຝິກ ກໍໄດ້ເປີດໂຕແຜນງານບາດກ້າວແຫ່ງຄວາມປອດໄພ (SAFE STEPS) ຊຶ່ງຖືເປັນຄັ້ງທຳອິດ ໃນແຜນງານທີ່ລວມເອົາເຂດອາຊີທັງໝົດ ເພື່ອແນໃສ່ສົ່ງເສີມຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ເພີ່ມຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບໄພພິບັດ ຈາກ ທຳມະຊາດໃນທົ່ວພາກພື້ນອາຊີເພື່ອເຜີຍແຜ່ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນເພື່ອຮັກສາຊີວິດໃນແຜນງານດັ່ງກ່າວເຊິ່ງໃນເບື້ອງ ຕົ້ນ ແມ່ນອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ສຳຄັນໃນການສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ສັງຄົມ, ແນໃສ່ສະໜອງຂໍ້ຄວາມໃຫ້ຄວາມຮູ້ທີ່ ເຂົ້າໃຈໄດ້ງ່າຍ ກ່ຽວກັບຈະກະກຽມຄວາມພ້ອມເພື່ອຮັບມືກັບໄພພິບັດແນວໃດໃຫ້ຄົນຮັບຮູ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້ເພື່ອໃຫ້ ພວກ ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີການປັບຕົວໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ເທັກໂນໂລຊີສາລະສິນເທດ ແລະ ການສື່ສານ

ໜຶ່ງໃນເຄື່ອງມືທີ່ສຳຄັນໃນການສ້າງຈິດສຳນຶກໃຫ້ແກ່ສັງຄົມໃຫ້ສູງຂຶ້ນເພື່ອຈະເສີມສ້າງການປັບຕົວຂອງຊຸມຊົນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນແມ່ນການນຳໃຊ້ນະວັດຕະກຳໃໝ່ ແລະ ການນຳໃຊ້ເທັກໂນໂລຊີຫຼາກຫຼາຍຮູບແບບ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຂຶ້ນຜ່ອມທັງຂໍ້ມູນກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະຖົມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ອັນຕະລາຍຕ່າງໆ, ຮວບຮວມເອົາຂໍ້ມູນໃນການກະກຽມຄວາມພ້ອມໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງຊຸມຊົນໂດຍກົງ. ຕົວຢ່າງລວມທັງ:

- [Hazard App](#) – ການນຳໃຊ້ແອບພລິເຄຊັນ ເປັນແອບທີ່ນຳໃຊ້ໃນໂຄງການທົ່ວໄປ, ສູນກຽມຄວາມພ້ອມໃນການຮັບມືກັບໄພພິບັດສາກົນ (GDPC) ແລະ ສູນອ້າງອິງຂໍ້ມູນການຊ່ວຍເຫຼືອເບື້ອງຕົ້ນສາກົນ (Global First Aid Reference Center) ໄດ້ສ້າງຮູບແບບເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນ ການປັບໃຊ້ ແລະ ນຳໃຊ້ຮູບແບບທີ່ເໝາະສົມກັບທ້ອງຖິ່ນຜ່ານໂທລະສັບມືຖືສະມາດໂຟນ.
- [The Ready, Steady, Safe App](#) – ຢູ່ ປະເທດອິດສະຕາລີທີ່ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກໄດ້ສົມທົບກັບກາແດງອິດສະຕາລີໄດ້ສະໜັບສະໜູນການກະກຽມຄວາມພ້ອມເພື່ອຮັບມືກັບໄພພິບັດໃນຄອບຄົວທີ່ເອົາໃຈໃສ່ເດັກເປັນສູນກາງ.
- Tanah: ນັກຕໍ່ສູ້ກັບຊຸນາມີ ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ ([The Tsunami and Earthquake Fighter](#)) ແມ່ນແອບພລິເຄຊັນເກມ ເພື່ອໃຫ້ການສຶກສາການກຽມຄວາມພ້ອມ ອອກແບບມາສຳລັບເດັກນ້ອຍ ແລະ ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ. ເກມດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນໂດຍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ GDPC, ອຸຍແນັສໂກປະຈຳບາງກອກ, ແລະ USAID ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຈາກສະຫະພັນກາແດງອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ສູນປະສານງານອາຊີເພື່ອການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານມະນຸດສະທຳໃນການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ (Asian Coordinating Centre for Humanitarian Assistance on Disaster Management).
- “What Now Service” ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານຂໍ້ຄວາມສຳຄັນສຳລັບການສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ສັງຄົມຂອງ ສະຫະພັນກາແດງ ແລະ ຊິກວົງເຕືອນແດງ ເພື່ອການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ. ການນຳໃຊ້ What Now Service ຂອງ GDPC ແລະ ອົງການສະຫະພັນແຫ່ງຊາດສາມາດປັບຂໍ້ຄວາມໃຫ້ເຂົ້າກັບສະພາບ ຂອງທ້ອງຖິ່ນໄດ້, ຈາກນັ້ນກໍເອົາຂໍ້ມູນລົງໃສ່ “What Now Service”, ໃຫ້ຂໍ້ຄວາມແຈ້ງເຕືອນເຊື່ອມເຂົ້າກັບໂລໂກ້ ແລະ ເວັບໄຊຂອງພວກເຂົາ. ຂີດຄວາມສາມາດໃນການແຈ້ງເຕືອນລ່ວງໜ້າສາມາດປັບໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຜູ້ຊົມໃຊ້ຂໍ້ມູນອອນລາຍໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຂົາ.

ການໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ສັງຄົມ ແລະ ຄວາມປອດໄພໃນໂຮງຮຽນ

ໃນແຕ່ລະໜ້າວຽກຂອງກອບວຽກດ້ານຄວາມປອດໄພໃນໂຮງຮຽນແບບຮອບດ້ານ, ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນມີຄວາມສຳຄັນໃນການສ້າງ ຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ສັງຄົມເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນເພື່ອສ້າງເນື້ອໃນຫຼັກສູດສາມັນ ແລະ ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ. ຂໍ້ຄວາມດັ່ງກ່າວຈະເປັນພື້ນຖານ ເພື່ອພັດທະນາຫຼັກສູດທາງການລວມທັງກິດຈະກຳນອກຫຼັກສູດໃຂະແໜງສຶກສາ ແລະ ກິລາເພື່ອໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ.

ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ

ອັນນີ້ລວມທັງການສະໜອງຊັບພະຍາກອນພື້ນຖານສຳລັບເນື້ອໃນຂອງປຶ້ມ, ເກມ, ວິດີໂອ ລວມທັງກິດຈະກຳການ ຮຽນຮູ້ຕ່າງໆກອບວຽກສາກົນດັ່ງກ່າວນີ້ໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນຮ່ວມກັນລະຫວ່າງພັນທະມິດລະດັບໂລກເພື່ອຫຼຸດ ຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ແລະ ການປັບຕົວໃນພາກການສຶກສາ (GADRRRES) ແລະ ສຳນັກງານ ເພື່ອການຫຼຸດ ຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດແຫ່ງສະຫະປະຊາຊາດ (UNISDR).

ການລິເລີ່ມ ຄວາມປອດໄພໃນໂຮງຮຽນ ຂອງ ສະຫະພັນກາແດງ ແລະ ຊີກວິງເດືອນແດງສາກົນສອດຄ່ອງກັບກອບວຽກດ້ານຄວາມປອດໄພໃນໂຮງຮຽນແບບຮອບດ້ານ (Comprehensive School Safety Framework). ເຊັ່ນ: ໂຄງການຊີບໝອນ (Pillowcase Project) ສອນບົດຮຽນກ່ຽວກັບການຮັບຮູ້ໄພອັນຕະລາຍ ແລະ ການກະກຽມຄວາມພ້ອມໃນການຮັບມື. ອົງການ National Societies ຢູ່ປະເທດອິດສະຕາລີ, ຮ່ອງກົງ, ເມັກຊິໂກ, ເປລູ, ສະຫະລັດອາເມລິກາ, ແລະ ຣາລອນາຈັກອັງກິດໄດ້ນຳໃຊ້ ແລະ ກຳລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການດັ່ງກ່າວ.

ຄວາມແທດເໝາະ ແລະ ການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນກອບວຽກງານຍຸດທະສາດການໂຄສະນາປູກຈິດສຳນຶກ

ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ: ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນສະບັບຈັດພິມຄັ້ງທີສອງປະກອບສ່ວນໃສ່ຍຸດ ທະສາດ, ກອບວຽກ ແລະ ການລິເລີ່ມຕ່າງໆໃນລະດັບສາກົນ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ຍຸດທະສາດຂອງ IFRC 2020 ປະກາດໃຫ້ຮູ້ເຖິງການກຳນົດຮ່ວມກັນຂອງ IFRC ເພື່ອກ້າວໄປຂ້າງໜ້າໃນການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ເປັນສິ່ງທ້າທາຍທີ່ສຳຄັນ ເຊິ່ງມະນຸດຊາດກຳລັງຈະປະເຊີນໜ້າໃນຫຼາຍທິດສະວັດທີ່ຈະມາເຖິງ ນີ້ການໃຫ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມບອບບາງຂອງຊຸມຊົນທີ່ຫຼາກຫຼາຍທີ່ພວກເຮົາເຮັດວຽກນຳ, ລວມ ທັງການໃຫ້ຮັບຮູ້ເຖິງສິດທິຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ເສລີພາບເຊິ່ງທຸກຄົນມີສິດໄດ້ຮັບ, ຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້ຊອກຄົ້ນເພື່ອ ສ້າງຜົນປະໂຫຍດແກ່ທຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫະພັນກາແດງແລະຊີກວິງເດືອນແດງສາກົນເພື່ອຊ່ວຍສ້າງໂລກທີ່ມີມະນຸດທຳ, ສະງ່າງາມ ແລະ ມີຄວາມສະ ຫງົບຍິ່ງຂຶ້ນ. ຈຸດສຸມຮ່ວມກັນຂອງ IFRC ແມ່ນ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍຍຸດທະສາດ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຮັກສາຊີວິດ, ປົກປ້ອງວິຖີຊີວິດ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຝຶກຝົນພູໄພພິບັດ ແລະ ວິກິດຕ່າງໆ.
2. ເອື້ອອຳນວຍການດຳລົງຊີວິດທີ່ດີ ແລະ ປອດໄພ
3. ສົ່ງເສີມການລວມເອົາທຸກຄົນໃນສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳທີ່ປາສະຈາກຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ມີຄວາມສະຫງົບ.

ຄວາມສະຫງົບກອບວຽກຂອງ IFRC ສຳລັບການປັບຕົວຂອງຊຸມຊົນ ລວມເອົາຄຳແນະນຳຕ່າງໆຂອງການເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມໃນການສື່ສານ ແລະ ຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ, ກອບວຽກດັ່ງກ່າວມີເປົ້າໝາຍໃນການຊີ້ນຳ ແລະ ສະໜັບສະໜູນວຽກງານຂອງ National Societies ໂດຍຜ່ານສາມຈຸດປະສົງຍຸດທະສາດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ເພື່ອຊ່ວຍຊຸມຊົນໃນການໃຊ້ວິທີການຮຽນຮູ້ຄວາມສ່ຽງ, ວິທີການເພື່ອຮັບມືກັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.
2. ເພື່ອສົ່ງເສີມຊຸມຊົນໃຫ້ມີວິທີການທີ່ເນັ້ນໃສ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເປັນຫຼັກ, ວິທີການທີ່ເອົາຄົນເປັນສູນກາງ ໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການປັບຕົວຂອງຊຸມຊົນ; ແລະ
3. ເພື່ອເຊື່ອມໂຍງຊຸມຊົນ-ກັບທຸກຄົນສາມາດຊອກຫາໄດ້ໃນທຸກໆບ່ອນເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກ.

[ໜຶ່ງພັນລ້ານຮວມເປັນໜຶ່ງດຽວເພື່ອການປັບຕົວ \(The One Billion Coalition for Resilience\)](#) ເນັ້ນໃສ່ການສ້າງໃຫ້ບຸກຄົນ, ຄົວເຮືອນ ແລະ ຊຸມຊົນມີຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ ໂດຍຜ່ານການຮັບຮູ້ຄວາມສ່ຽງ. ແນໃສ່ຮັບປະກັນວ່າຊຸມຊົນສາມາດສ້າງທາງເລືອກໃນການປັບຕົວໄດ້ ເຊິ່ງເຂົ້າກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ, ໄດ້ອອກແບບເພື່ອຊ່ວຍຊຸມຊົນ ແລະ ຄົວເຮືອນ ສ້າງການປັບຕົວໃຫ້ເຂົ້າກັບສະພາບໃນຫຼາກຫຼາຍຂົງເຂດຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ລວມທັງການຝຶກອົບຮົມການປະຖິມ ພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ການກະກຽມຄວາມພ້ອມ, ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ລະບົບການແຈ້ງເຕືອນລ່ວງໜ້າ, ການກະກຽມຄວາມພ້ອມຕໍ່ການລະບາດທົ່ວໄປ ແລະ ປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງການຮັກສາສຸຂະພາບ, ນ້ຳ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມ. ຈຸດປະສົງສູງສຸດແມ່ນເພື່ອຍົກລະດັບ ແລະ ຮັກສາຊີວິດ.

[ກອບວຽກເຊັນໄດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ \(Sendai Framework for Disaster Risk Reduction\) 2015–2030](#) ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສຳຄັນ ໃນການສົ່ງເສີມຜົນສຳເລັດຂອງການປະຕິບັດການສື່ສານກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ. ກອບວຽກດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການນຳມາໃຊ້ຢູ່ໃນກອງປະຊຸມສາກົນຄັ້ງທີ 3 ຂອງສະຫະປະຊາຊາດ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ທີ່ຈັດຂຶ້ນທີ່ ເຊັນໄດ, ປະເທດຍີ່ປຸ່ນໃນວັນທີ 18 ມີນາ 2015. ອົງປະກອບສຳຄັນຂອງກອບວຽກດັ່ງກ່າວມີດັ່ງນີ້:

1. ຫັນປ່ຽນຈຸດສຸມຈາກການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດມາເປັນການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ.
2. ຂະຫຍາຍຂອບເຂດໃຫ້ກວ້າງຂຶ້ນເຊິ່ງລວມເອົາຄວາມສ່ຽງຂະໜາດນ້ອຍຈົນເຖິງຂະໜາດໃຫຍ່, ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ເກີດຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ແລະ ທີ່ບໍ່ຄ່ອຍເກີດຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ໄພພິບັດທີ່ເກີດຂຶ້ນທັນທີ ແລະ ຄ່ອຍໆເກີດຂຶ້ນຊ້າໆ, ມີສາຍເຫດມາຈາກໄພທຳມະຊາດ ຫຼື ໄພອັນຕະລາຍຈາກການກະທຳຂອງຄົນ, ລວມທັງຄວາມສ່ຽງ ແລະ ອັນຕະລາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ເທັກໂນໂລຊີ ແລະ ຊີວະພາບ; ແລະ
3. ວິທີການທີ່ມີລັກສະນະເອົາຄົນເປັນສູນກາງ, ວິທີການທີ່ລວມເອົາອັນຕະລາຍທຸກຢ່າງ ແລະ ມີຫຼາກຫຼາຍຂະແໜງການຈົນເຖິງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ.

ການສື່ສານ ແລະ ການໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງມີບົດບາດສຳຄັນໃນ [ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ \(SDG\)](#). ໂດຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດແມ່ນອົງປະກອບທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ ແລະ ເປັນສິ່ງຈຳເປັນຖ້າຫາກການພັດທະນາແມ່ນເພື່ອຄວາມຍືນຍົງໃນອະນາຄົດ. ການແຈ້ງບອກໃຫ້ ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສ່ຽງ ແລະ ເປັນການປັບຕົວພາຍຫຼັງວາລະການພັດທະນາ ປີ 2015 ສາມາດບັນລຸໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມີການ ຮ່ວມມືກັບກຸ່ມຕ່າງໆໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ຊຸມຊົນ ແລະ ຂະແໜງເອກະຊົນຕ່າງໆ. ໃນເດືອນກັນຍາ 2015, ຢູ່ກອງປະຊຸມ ສຸດຍອດວ່າດ້ວຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ບັນດາປະເທດສະມາຊິກໄດ້ຮັບເອົາ ວາລະ [ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ 2030](#) ຢ່າງເປັນທາງການທີ່ກຸງນິວຢອກ ວາລະດັ່ງກ່າວປະກອບມີ 17 ເປົ້າໝາຍ ລວມທັງເປົ້າໝາຍໃໝ່ຂອງສາກົນກ່ຽວກັບການສຶກສາ (SDG₄). SDG₄ ແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນການສຶກສາໃຫ້ມີຄຸນ ນະພາບ, ເທົ່າທຽມກັນ, ທົ່ວເຖິງ ແລະ ສົ່ງເສີມກາລະໂອກາດໃນການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດສຳລັບໝົດທຸກຄົນ.

[ຂອບວຽກຄວາມປອດໄພຮອບດ້ານໃນໂຮງຮຽນແບບຮອບດ້ານ \(Comprehensive School Safety Framework\)](#) ຂອງ GADRRRES ເພື່ອແນໃສ່ຮັບປະກັນວ່າໂຮງຮຽນທຸກໆແຫ່ງຕ້ອງມີຄວາມປອດໄພຈາກຄວາມສ່ຽງຂອງໄພພິບັດ ແລະ ນັກຮຽນທຸກໆຄົນຕ້ອງອາໄສຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ປອດໄພ. ຈຸດປະສົງຂອງ GADRRRES ແມ່ນ ເພື່ອເສີມສ້າງການປະສານງານຂອງສາກົນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຍິ່ງຂຶ້ນ, ເພື່ອເພີ່ມຄວາມຮູ້, ແລະ ເຜີຍແຜ່ກ່ຽວກັບການ ຮຽນຮູ້ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມປອດໄພໃນຂະແໜງສຶກສາ. ວຽກງານດັ່ງກ່າວນີ້ຈະປະກອບສ່ວນຕໍ່ ວັດທະນະທຳດ້ານຄວາມປອດໄພຂອງສາກົນ, ການປັບຕົວໂດຍຜ່ານການສຶກສາ ແລະ ຄວາມຮູ້. GADRRRES ມັນແມ່ນກິນໄກຂອງຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມຈາກຫຼາກຫຼາຍພາກສ່ວນເຊິ່ງລວມທັງອົງການຕ່າງໆຂອງສະຫະປະຊາຊາດ (UNICEF, UNISDR, UNESCO ແລະ ຈາກພາກສ່ວນອື່ນໆ), ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ (IFRC ສູນກຽມຄວາມ ພ້ອມໃນການຮັບມືກັບໄພພິບັດສາກົນ (Global Facility for Disaster Reduction and Recovery) ແລະ ເຄືອຂ່າຍ ສາກົນສຳລັບການສຶກສາດ້ານໄພພິບັດ (Inter-Agency Network for Education in Emergencies, ອົງການຊ່ວຍ ເຫຼືອເດັກ, ອົງການສຸພານິມິດ (World Vision), ແຜນອິນເຕີເນຊັນເນລ (Plan International).

[ການລິເລີ່ມຄວາມປອດໄພໃນໂຮງຮຽນທົ່ວໂລກ \(Worldwide Initiative for Safe Schools\)](#) ແມ່ນການຮ່ວມມືສາກົນທີ່ພາກລັດເປັນຜູ້ນຳພາເຊິ່ງແນໃສ່ຮັບປະກັນຂໍ້ຜູກພັນທາງການເມືອງ ແລະ ເສີມສ້າງການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດວຽກງານຄວາມປອດໄພໃນໂຮງຮຽນຢູ່ທົ່ວໂລກ. ຊຶ່ງຊຸກຍູ້ ແລະ ສະໜັບສະໜູນໃນພາກລັດ ໃນການພັດທະ ນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍດ້ານຄວາມປອດໄພໃນໂຮງຮຽນໃນລະດັບປະເທດ, ແຜນງານ ແລະ ແຜນ ການຕ່າງໆໂດຍຮ່ວມກັບສາມອົງປະກອບດ້ານວິຊາການຂອງຂອບວຽກດ້ານຄວາມປອດໄພໃນໂຮງຮຽນແບບ ຮອບດ້ານ. ອົງການ IFRC ແລະ ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກປະກອບສ່ວນໂດຍຜ່ານການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ ສຶກສາທິການ ແລະ ສະໜອງເຄື່ອງມືຕ່າງໆ ເພື່ອບັນລຸໄດ້ເປົ້າໝາຍທີ່ວາງໄວ້ໃນກອບວຽກດ້ານຄວາມປອດໄພຮອບດ້ານໃນໂຮງຮຽນ.

[ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ວ່າດ້ວຍການດຳເນີນງານດ້ານມະນຸດສະທຳສາກົນ \(World Humanitarian Summit \(WHS\)\)](#) ໃນປີ 2016 ໄດ້ຮັບການຈັດຂຶ້ນເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ ແລະ ກຳນົດບົດຮຽນທີ່ດີທີ່ສຸດ ລະຫວ່າງບັນດາອົງ ການຈັດຕັ້ງທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການປະຕິບັດການດ້ານມະນຸດສະທຳ ແລະ ເພື່ອເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ພວກເຂົາມີການຕອບ ໂຕ້ກັບວິກິດການຕ່າງໆຢ່າງມີປະສິດທິພາບຍິ່ງຂຶ້ນ. ໜຶ່ງໃນຫົວຂໍ້ຫຼັກຂອງ WHS ແມ່ນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມອ່ອນແອ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ.

ພາກ ຂ: ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ ເພື່ອການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມ ສ່ຽງໄພພິບັດ

ພາກ ຂ.1 ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນເພື່ອປ້ອງກັນໄພອັນຕະລາຍ ທຸກໆປະເພດພາຍໃນຄົວເຮືອນ ແລະ ການປ້ອງກັນໄພ ພິບັດໃນຄອບຄົວ

ແຜນການປ້ອງກັນໄພອັນຕະລາຍໃນຄົວເຮືອນ

ພາກນີ້ໄດ້ກໍານົດຂໍ້ຄວາມພື້ນຖານທີ່ເຫັນວ່າເປັນປົກກະຕິສໍາລັບການກະກຽມຄວາມພ້ອມໃນການຮັບມືກັບໄພອັນຕະລາຍທັງໝົດຂໍ້ຄວາມທີ່ສົ່ງເສີມສະເພາະຄວາມອັນຕະລາຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນ: ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ແຜນດິນໄຫວ, ນໍ້າຖ້ວມ, ພູເຂົາໄຟ, ດິນເຈື່ອນ, ພາຍຸລະ ດູຮ່ອນ, ພະຍາດລຸະບາດ ຫຼື ໄຟໃໝ່ປ່າແມ່ນສະເໜີໃນພາກລັດໄປ. ຖ້າຫາກແຕ່ລະຄົວເຮືອນມີການວາງແຜນໄວ້ລວງໜ້າແມ່ນຈະເປັນການດີກວ່າຈະໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດດັ່ງກ່າວ (ໂດຍຜ່ານທາງມາດຕະການທີ່ມີໂຄງສ້າງ ແລະ ບໍ່ເປັນໂຄງສ້າງ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ), ການສ້າງທັກສະໃນການຕອບໂຕ້ ແລະ ການສະໜອງບ່ອນເກັບຮັກສາຈະເຮັດໃຫ້ການປັບຕົວໄດ້ດີຍິ່ງຂຶ້ນ. ໂດຍ ປະຕິບັດຕາມຄໍາແນະນໍາຕໍ່ໄປນີ້, ຄົວເຮືອນ ແລະ ຄອບຄົວສາມາດປົກປ້ອງຕົນເອງ, ມີການພົ້ນພາບໄດ້ໄວຂຶ້ນ ແລະ ປະກອບສ່ວນຕໍ່ການພື້ນຖານຢ່າງວອງໄວຂອງຊຸມຊົນແຕ່ລະຄົວເຮືອນອາດຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງວິທີແກ້ໄຂບັນຫາ, ແທນທີ່ ຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງບັນຫາ. ວຽກນີ້ເລີ່ມຕົ້ນຈາກແຕ່ລະບຸກຄົນ ແລະ ພວກເຮົາທຸກໆຄົນ.

ການປ້ອງກັນໄພພິບັດ ທີ່ອັນຕະລາຍໃນຄົວເຮືອນ ແລະ ຄອບຄົວ ໂດຍສັງເຂບ

- ປະເມີນວ່າມີຫຍັງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໄດ້. ໄດ້ຮັບຮັບຂໍ້ມູນ.
- ສ້າງແຜນຮັບມືໄພພິບັດ ແລະ ແຜນສຸກເສີນສໍາລັບຄົວເຮືອນ, ໂດຍຄະນິງເຖິງທຸກໆຄົນຢູ່ໃນຄົວເຮືອນນັ້ນ.
- ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງໂຄງສ້າງຕ່າງໆ ແລະ ຄວາມສ່ຽງທີ່ບໍ່ເປັນໂຄງສ້າງ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຈາກສິ່ງແວດລ້ອມໃນເຮືອນ ແລະ ອອມຂ້າງເຮືອນຂອງທ່ານ.
- ຮຽນຮູ້ທັກສະໃນການຕອບໂຕ້ ແລະ ຝຶກຊ້ອມແຜນຂອງທ່ານ.
- ກະກຽມສິ່ງຂອງໃນການຮັບມືກັບສະພາບສຸກເສີນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຢູ່ລອດໄດ້ປະ ມານໜຶ່ງອາທິດ ແລະ ກະກຽມຖືງສໍາລັບການອົບພະຍົບ.
- ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບບັນດາໂຮງຮຽນ, ບ້ານ ແລະ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນເພື່ອປະເມີນ ຄວາມສ່ຽງ, ວາງແຜນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ກະກຽມເພື່ອຮັບມື.

ປະເມີນ ແລະ ວາງແຜນ

ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ລາຍລະອຽດສຳລັບສະພາບເງື່ອນໄຂສະເພາະ
ປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຢູ່ບ່ອນອາໄສ, ບ່ອນ ເຮັດວຽກ, ບ່ອນຮຽນ ແລະ ບ່ອນພື້ນຂອງ ທ່ານ.	<ul style="list-style-type: none"> • ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບໄພອັນຕະລາຍທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ, ແຜນການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ລະບົບການສື່ສານ ແລະ ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າໃນຊຸມຊົນຂອງຕົນ. • ກຳນົດບັນດາໄພອັນຕະລາຍ, ຄວາມສ່ຽງໃນເຮືອນ ແລະ ບໍລິເວນອ້ອມແອ້ມຂອງຕົນ. • ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນ, ພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດໃນການປະເມີນ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ປະກາດການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ແລະ ວາງແຜນການເພື່ອຕອບໂຕ້.
ສ້າງແຜນ	<ul style="list-style-type: none"> • ລວມເອົາໝົດທຸກຄົນໃນຄອບຄົວ, ພື້ນ້ອງເຂົ້າໃນຂັ້ນຕອນການວາງແຜນການຂອງຕົນ. • ປຶກສາຫາລືກັບສະມາຊິກໃນຄົວເຮືອນ ແລະ ໃນຄອບຄົວເພື່ອສົນທະນາເຖິງຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າຂອງຕົນ, ສ້າງແຜນການຂອງຕົນຕໍ່ຄວາມສ່ຽງສະເພາະທີ່ທ່ານປະເຊີນຢູ່. • ກຳນົດກິດຈະກຳທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເຮັດເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ກຳນົດຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ທ່ານຕ້ອງການ. • ວາງແຜນການ ແລະ ບາດກ້າວຕ່າງໆໃນການປ້ອງກັນຕົນເອງ, ການສື່ສານ, ການເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະ ການພື້ນຕົວຄົນ. • ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ແຕ່ລະບຸກຄົນ, ຝຶກຊ້ອມ ແລະ ປັບປຸງແຜນຂອງທ່ານເປັນປະຈຳເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ເພື່ອກະກຽມສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດຈະປ່ອຍປະໃຫ້ຢູ່ຄົນດຽວ.
ການຕິດຕໍ່ພົວພັນໃນ ພາວະສຸກເສີນ ແລະ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສຸຂະພາບ	<ul style="list-style-type: none"> • ເຮັດບັດສະເພາະໃຫ້ສະມາຊິກພາຍໃນຄອບຄົວ ເພື່ອສະດວກໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນໃນເວລາເກີດເຫດການສຸກເສີນ ແລະ ຕ້ອງມີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ (ໂດຍສະເພາະແມ່ນເດັກນ້ອຍໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າອອກນອກເຮືອນ ຫຼື ໄປໂຮງຮຽນ). • ຕິດຮູບພາບໃສ່ບ່ອນທີ່ພົບເຫັນງ່າຍ ແລະ ແຈກຢາຍໃຫ້ເຄື່ອຄ່າຍຂອງທ່ານໃນການຊ່ວຍຕິດຕາມ.
ຮູ້ຈັກເສັ້ນທາງອອກ ຈາກອາຄານຂອງ ທ່ານ	<ul style="list-style-type: none"> • ຊອກຫາທາງອອກ ແລະ ພິຈາລະນາທາງອອກທີ່ປອດໄພທີ່ສຸດໃນກໍລະນີມີຄວາມອັນຕະ ລາຍຫຼາຍປະເພດ. • ເຮັດໃຫ້ເສັ້ນທາງອອກບໍ່ມີຫຍັງກົດຂວາງ. • ກຳນົດເສັ້ນທາງທີ່ປອດໄພສຳລັບເຫດການສຸກເສີນເພື່ອໜີຈາກອາຄານຂອງທ່ານ (ຢູ່ບ້ານ, ຢູ່ບ່ອນເຮັດວຽກ ແລະ ຢູ່ໂຮງຮຽນ).
ຮຽນຮູ້ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນລະບົບເຕືອນໄພ ລ່ວງໜ້າໃນຊຸມຊົນ ຂອງທ່ານ	<ul style="list-style-type: none"> • ຮຽນຮູ້ລະບົບສັນຍານເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າໃນຊຸມຊົນຂອງທ່ານ. ຖ້າ ຫາກວ່າຊຸມຊົນຂອງທ່ານບໍ່ມີ, ຈິ່ງຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າສ້າງລະບົບຂຶ້ນມາ ໂດຍຮັບປະກັນວ່າໝົດທຸກຄົນໄດ້ ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ເຂົ້າໃຈຕໍ່ຂ່າວສານຕ່າງໆ- ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕ້ານ ທ່ານຕໍ່າກວ່າໝູ່ໝົດ. • ຖືເອົາການເຕືອນໄພຢ່າງຈິງຈັງ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະເກີດຂຶ້ນເລື້ອຍໆກໍຕາມ, ຈິ່ງມີສະຕິ ລະວັງຕົວຕໍ່ການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບການຕ່າງໆ, ຍ້ອນວ່າຄວາມສ່ຽງອາດຈະເພີ່ມ ທະວີຂຶ້ນນັບຈາກການປະກາດເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າຄັ້ງທຳອິດ. • ປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການຍົກຍ້າຍຢ່າງເຄັ່ງຄັດ. • ບໍ່ຄວນກັບຄືນມາເຮືອນອີກຈົນກວ່າອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຈະປະກາດວ່າປອດ ໄພແລ້ວ.

<p>ສ້າງແຜນການການອົບພະຍົກ: ຕ້ອງຮູ້ສະຖານທີ່ພັກເຊົາ, ເສັ້ນທາງ ແລະ ພາຫະນະທີ່ຈະໃຊ້ໃນການອົບພະຍົກ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຄົ້ນຫາບ່ອນທີ່ປອດໄພທີ່ທ່ານສາມາດໄປເຖິງ ຖ້າທ່ານຕ້ອງການທີ່ພັກເຊົາ ຫຼື ວ່າຈຳເປັນຕ້ອງອົບພະຍົບອອກໄປ. ໝົດທຸກຄົນໃນຄົວເຮືອນຕ້ອງຮູ້ບ່ອນທີ່ຈະໄປ ແລະ ຈຸດນັດພົບກັນຖ້າຫາກວ່າພວກເຂົາເຈົ້າຕ້ອງອອກໄປ. ວາງແຜນກ່ຽວກັບເສັ້ນທາງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ຝຶກຊ້ອມວິທີການອົບພະຍົກເຮັດວຽກຮ່ວມກັບເຄືອຄ່າຍຂອງຕົນເພື່ອກຳນົດພາຫະນະເດີນທາງ ຖ້າຫາກວ່າຈຳເປັນຕ້ອງອົບພະຍົກອອກໄປ. ປະສານງານກັບຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງທ່ານກ່ຽວກັບແຜນຮັບມືກັບເຫດການສຸກເສີນ ແລະ ທາງເລືອກ ແລະ ພາຫະນະໃນການອົບພະຍົກອອກໄປ ຫຼື ເດີນທາງ.
<p>ເກັບຮັກສາສຳເນົາເອກກະສານສຳຄັນຂອງສ່ວນຕົວ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຮັກສາເອກະສານສຳຄັນສ່ວນຕົວໄວ້ໃນຖົງເຄື່ອງເພື່ອອົບພະຍົກອອກໄປ, ບ່ອນຕິດຕໍ່ພົວພັນກັບພາຍນອກ ແລະ ເອກະສານອີເລັກໂທຣນິກໄວ້ໃນກ່ອງນິລະໄພ ແລະ ເປັນເອເລັກໂຕຣນິກ (ຍົກຕົວຢ່າງ: ໃນຮາດດິດຄອມພິວເຕີ ຫຼື ແມມໂມລິສະຕິກ).

ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງສິ່ງປຸກສ້າງ ຫລື ສະພາບແວດລ້ອມຮອບດ້ານ

<p>ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ</p>	<p>ລາຍລະອຽດສະເພາະສຳລັບສະພາບເງື່ອນໄຂ</p>
<p>ການປຸກສ້າງເຮືອນຂອງທ່ານ ຕ້ອງຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ປອດໄພ ແລະ ສອດຄ່ອງຕາມລະບຽບການປຸກສ້າງ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ພິຈາລະນາໄພອັນຕະລາຍທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນກ່ອນທີ່ທ່ານຈະເລືອກສະຖານທີ່ປຸກສ້າງເຮືອນ. ສຶກສາລະບຽບການປຸກສ້າງກ່ອນທີ່ທ່ານຈະເລີ່ມເຮັດການກໍ່ສ້າງ. ອອກແບບປຸກສ້າງ ແລະ ຮັກສາເຮືອນຂອງຕົນໂດຍປະຕິບັດຕາມລະບຽບການປຸກສ້າງເພື່ອປ້ອງກັນການເຄື່ອນໄຫວຂອງໜ້າດິນ, ລົມພະຍຸ, ນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ອາກາດຮ້າຍແຮງ.
<p>ຝຶກຊ້ອມວິທີປ້ອງກັນອັກຄີໄພໃນເຮືອນ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ບໍ່ໃຫ້ສູບຢາເທິງຕຽງນອນ ຫຼື ເວລານອນ. ເກັບມຽນວັດຖຸໄວ້ໄພທີ່ຕິດໄຟງ່າຍເຊັ່ນ: ກັບໄຟ, ໄຟແຊັດ, ນ້ຳມັນ ແລະ ທາດລະເຫີຍອາຍທີ່ໄວຕໍ່ໄຟໃຫ້ຫ່າງຈາກເດັກ. ບໍ່ຕ້ອງໄຕ້ທຽນ, ຕະກຽງ ຫຼື ກໍ່ກອງໄຟປະໄວ້ໂດຍບໍ່ມີຄົນເຝົ້າ. ຫຼີກລ້ຽງການຕິດຕັ້ງວົງຈອນໄຟຟ້າເກີນຂະໜາດ. ກວດກາລະບົບສາຍໄຟໃນເຮືອນ, ສ້ອມແປງສາຍໄຟເກົ່າທີ່ເຊື່ອມໂຊມ ຫຼື ຫຼ້ຍຫຽນ ຫຼື ຫົວປັກສຽບຫຼວມ. ບໍ່ໃຫ້ວາງສາຍໄຟຟ້າໄປຕາມພື້ນພິມປູເຮືອນ ແລະ ສາດຢາງ. ຮັກສາເຕົາໄຟຟ້າ ແລະ ເຄື່ອງທຳຄວາມເຢັນໃຫ້ຫ່າງໄກຈາກສິ່ງທີ່ຕິດໄຟງ່າຍ. ຕິດຕັ້ງເຄື່ອງກວດຈັບຄວາມໄຟພາຍໃນເຮືອນ, ມອດຂີ້ເຖົ້າໄຟໃສ່ສິ່ງບັນຈຸທີ່ເປັນໂລຫະ ແລະ ໃຊ້ນ້ຳຝົມ. ນຳໃຊ້ເຄື່ອງທຳຄວາມອຸ່ນ(ໝໍ້ນ້ຳຮ້ອນ)ທີ່ມີໃບຮັບຮອງຄວາມປອດໄພຫຼືຄູ່ມືການນຳໃຊ້. ບໍ່ນຳໃຊ້ຈັກປັ່ນໄຟຟ້າທີ່ແລ່ນດ້ວຍນ້ຳມັນພາຍໃນເຮືອນ.
<p>ເກັບມຽນວັດຖຸທີ່ເປັນອັນຕະລາຍໄວ້ບ່ອນປອດໄພ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຈຳກັດ, ແຍກອອກ, ລົບລ້າງ ຫຼື ທຳລາຍຖິ້ມ ແລະ ແຍກປະເພດບັນດາອຸປະກອນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ. ເກັບມຽນຜະລິດຕະພັນທີ່ເປັນທາດເບື້ອ ແລະ ໄວ້ໄຟໄວ້ບ່ອນທີ່ປອດໄພ.

ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ

<p>ປະຕິບັດຕົວຈິງດ້ານ ອະນາໄມ ແລະ ສຸ ຂະພິບານ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ລ້າງມືໃຫ້ສະອາດ, ໃຊ້ສະບູ ແລະ ນ້ຳ ຫຼື ຂີ້ເທົ່າ. • ໃຊ້ວິດຖ່າຍ ຫຼື ວິທີການທີ່ຖືກຕາມຫຼັກອະນາໄມໃນການກຳຈັດອາຈົມ. • ບໍ່ໃຫ້ຖ່າຍຊະຊາຍ ຫຼື ຖ່າຍຢູ່ໃກ້ແຫຼ່ງນ້ຳ. • ປ້ອງກັນ, ຄວບຄຸມແຫລ່ງນ້ຳ ແລະ ສະບຽງອາຫານບໍ່ໃຫ້ມີການປົນເປື້ອນ.
--	--

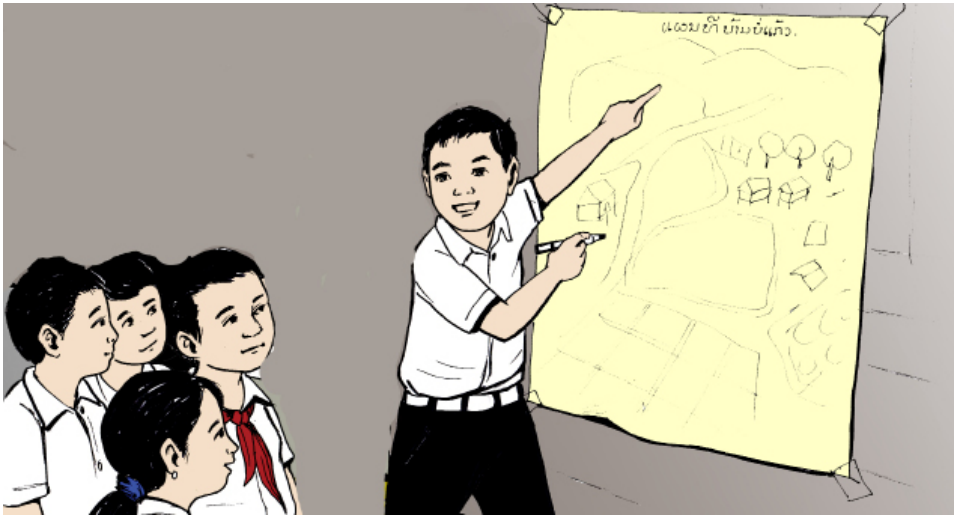
ການກຽມພ້ອມເພື່ອຕອບໂຕ້

<p>ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ</p>	<p>ລາຍລະອຽດສຳລັບສະພາບເງື່ອນໄຂສະເພາະ</p>
<p>ຮຽນຮູ້ວິທີການປະ ຕິບັດເວລາເກີດອັກ ຄີໄພ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ຍົກຍ້າຍທຸກຄົນອອກຈາກ ຈຸດອັນຕະລາຍ. • ຮັບປະກັນວ່າປະຕູ ແລະ ປ້ອງຢ້ຽມຖືກປິດລົງ ເພື່ອຈຳກັດໄຟ ແລະ ຄ້ວນໄຟ. • ຮ້ອງເຕືອນຜູ້ອື່ນກ່ຽວກັບອັກຄີໄພ ແລະ ເປີດເຄື່ອງເຕືອນໄພໃຫ້ເຮັດວຽກ. • ໃຫ້ໂທຫາໜ່ວຍບໍລິການດັບເພີງສຸກເສີນ ເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. • ພະຍາຍາມດັບເພີງຂະໜາດນ້ອຍດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງມືດັບເພີງ ທີ່ເໝາະສົມ.
<p>ຮູ້ວິທີການຈະເຮັດ ແນວໃດຖ້າຫາກວ່າ ເຫັນໄຟໄໝ້ ຫຼື ຄ້ວນ ໄຟຂະໜາດນ້ອຍ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຖ້າຫາກວ່າທ່ານໄດ້ກິນໄຟໄໝ້ ຫຼື ເຫັນໄຟໄໝ້ ຈຶ່ງຮ້ອງເຕືອນຜູ້ອື່ນອອກຈາກຈຸດນັ້ນ ຢ່າງຮີບດ່ວນ ແລະ ຮ້ອງຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອ. • ຖ້າຫາກວ່າໃນເຮືອນຫາກມີຄ້ວນໄຟ, ຈຶ່ງປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳໄດ້ “ໝູບຕົວລົງຕໍ່າ, ແລະອອກໜີໄປ” ການສູບດົມຄ້ວນໄຟ ຫຼື ແກ້ສມີພິດເຮັດໃຫ້ຄົນເສຍຊີວິດຫຼາຍກວ່າຖືກໄຟໄໝ້ອີກ. ໃຊ້ມີລູບຄຳເພື່ອຊອກຫາລູກບິດບານປະຕູ ແລະ ບໍລິເວນປະຕູ, ແຕ່ຢ່າເປີດປະຕູຖ້າຮູ້ສຶກວ່າລູກບິດ ຫຼື ບານປະຕູຮ້ອນ. ເມື່ອອອກຈາກບ່ອນໄດ້ແລ້ວຈຶ່ງປິດປະຕູ ແລະ ປ້ອງຢ້ຽມຕາມຫຼັງ ແລະ ປິດເຄື່ອງໃຊ້ຕ່າງໆໄວ້. • ເອົາເສື້ອຜ້າປິດດັງ ແລະ ປາກເພື່ອລຸດຜ່ອນການສູດດົມເອົາຄ້ວນໄຟເຂົ້າໃນເວລາທີ່ຈະອອກຈາກບ່ອນເກີດເຫດ ແລະ ລໍຖ້າການກູ້ໄຟ. • ຖ້າຫາກວ່າໄຟໄໝ້ຕົວທ່ານເອງ, ຈຶ່ງ “ຢຸດ, ນອນລົງ ແລະ ກິ້ງເກືອກໄປມາ” ຖ້າຫາກວ່າໄຟໄໝ້ຕົວຜູ້ອື່ນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຮັດແບບດຽວກັນນີ້. • ຖ້າຫາກວ່າທ່ານບໍ່ສາມາດອອກມາໄດ້, ຈຶ່ງປິດປະຕູໄວ້, ກິ້ມຕົວລົງຕໍ່າ, ເປີດປ້ອງຢ້ຽມ ໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ ເພື່ອສິ່ງສັນຍານຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. ປ້ອງກັນມື ແລະ ໃບໜ້າຂອງຕົນ ເອງດ້ວຍຜ້າປຽກນ້ຳ. ວາງຜ້າປຽກໃສ່ຊ່ອງຫວ່າງຂອງຕົນປະຕູເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຄ້ວນໄຟ ເຂົ້າມາໃນຫ້ອງ.
<p>ການປະຕິບັດເມື່ອ ມີສັນຍານເຕືອນ ໄພຫລວງໜ້າ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຈຶ່ງມີສະຕິລະວັງຕົວຕໍ່ສັນຍານເຕືອນໄພ ແລະ ຕອບໂຕ້ຢ່າງຮີບດ່ວນ. • ຮູ້ລະບົບສັນຍານເຕືອນໄພທີ່ນຳໃຊ້ ແລະ ຝຶກຊ້ອມການຕອບໂຕ້ຂອງຕົນ. ຮູ້ທາງອອກສູກເສີນຂອງຕົນ. • ຖ້າຫາກວ່າໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳໃຫ້ອົບພະຍົບອອກໄປ, ຈຶ່ງອອກໄປຢ່າງຮີບດ່ວນ. • ເອົາສັດລ້ຽງໃນເຮືອນ ແລະ ສັດລ້ຽງໃນຄອກອອກໄປ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້. • ຢ່າລືມເອົາຖົງເຄື່ອງສຳລັບກຽມພ້ອມອົບພະຍົກພ້ອມດ້ວຍເອກະສານສຳຄັນຕ່າງໆໄປນຳ. • ຈັດແຈງຊັບສົມບັດຂອງຕົນຢູ່ໃນຄວາມປອດໄພ ຖ້າຫາກວ່າມີເວລາ.

<p>ຮຽນຮູ້ການປະຖົມພະຍາບານ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຮຽນຮູ້ທັກສະການປະຖົມພະຍາບານ. ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ: ໜຶ່ງໃນສະມາຊິກຄອບຄົວໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມດ້ານການປະຖົມພະຍາບານ. • ຝຶກຊ້ອມ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຂອງຕົນກ່ຽວກັບການປະຖົມພະຍາບານຢ່າງເປັນປະຈຳໃນທຸກໆປີ.
<p>ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ສັດລ້ຽງຂອງທ່ານຕາມຄວາມເໝາະສົມ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຖ້າຫາກວ່າມີສັດລ້ຽງ, ຕ້ອງອົບພະຍົກພວກມັນອອກໄປນຳ ຫຼື ຮັບປະກັນວ່າສັດລ້ຽງຢູ່ນອກເຮືອນ, ຢູ່ຕາມທົ່ງຫຍ້າ ຫຼື ຢູ່ໃນນ້ຳ ແລະ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ. • ຖ້າຫາກວ່າຈຳເປັນຕ້ອງອົບພະຍົກອອກໄປໂດຍປະລະພວກມັນໄວ້ ຈຶ່ງຢ່າມັດຕິວ ຫຼື ຂັງໄວ້ໃນອາຄານ. ຈຶ່ງປະອາຫານແຫ້ງໄວ້ໃຫ້ພວກມັນ.
<p>ຮັກສາລາຍລະອຽດຂອງການຕິດຕໍ່ສື່ສານ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຮັບປະກັນວ່າ ບ້າຍຖະໜົນ ແລະ ເລກທີ່ເຮືອນ ແມ່ນເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຮັດການຕອບໂຕ້ຕໍ່ ເຫດການສຸກເສີນ ສາມາດຊ່ວຍທ່ານໄດ້.
<p>ພາຍຫຼັງເກີດອັນຕະລາຍຂຶ້ນແລ້ວ, ຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ກ່ອນອື່ນໝົດ, ກວດກາເບິ່ງຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງຕົນເອງ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງກວດກາເບິ່ງຜູ້ທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງຕົນເອງ, ກ່ອນໜ້າກ້າວເຂົ້າໄປ ຫຼື ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ຜູ້ອື່ນໆ. • ກວດກາເບິ່ງຕົນເອງ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆວ່າໄດ້ຮັບບາດເຈັບບໍ. ຈຶ່ງຢ່າພະຍາຍາມເຄື່ອນຍ້າຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບໜັກ ເນື່ອງຈາກວ່າ: ພວກເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນຄວາມອັນຕະລາຍໂດຍກົງເຖິງຄວາມຕາຍ ຫຼື ໄດ້ຮັບບາດເຈັບຕື່ມອີກ. • ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງເຄື່ອນຍ້າຍຜູ້ທີ່ໝົດສະຕິ, ກ່ອນອື່ນໝົດເຮັດໃຫ້ຄໍ, ສັນຫຼັງຄົນນັ້ນໃນທ່າໝັ້ນຄົງ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈຶ່ງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. • ຖ້າຫາກວ່າ ຄົນຜູ້ນັ້ນບໍ່ຫາຍໃຈ, ຈຶ່ງວາງຕົວຄົນຜູ້ນັ້ນຢ່າງລະມັດລະວັງເພື່ອໃຫ້ລາວຢູ່ໃນທ່ານອນທຽາຍ, ເຊິດຄາງຂຶ້ນເລັກນ້ອຍ, ເຮັດໃຫ້ທາງເດີນທາຍໃຈລ່ວງດີ, ປິດດັງ, ແລະ ຈັດການຊ່ວຍຫາຍໃຈດ້ວຍປາກທີ່ມີການປ້ອງກັນເປັນຢ່າງດີ. • ຮັກສາອຸນຫະພູມປົກກະຕິຂອງຮ່າງກາຍ (ບໍ່ເຢັນເກີນໄປ ແລະ ບໍ່ຮ້ອນເກີນໄປ) ແລະ ຍົກຂາຂຶ້ນສູງກວ່າລະດັບຫົວໃຈປະມານ 20-30 ຊມ. • ຫ້າມເລືອດດ້ວຍການນຳໃຊ້ການບີບກົດ ຫຼື ຍົກໃຫ້ສູງຂຶ້ນ, ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍສາຍຮັດຫ້າມເລືອດ
<p>ພາຍຫຼັງເກີດອັນຕະລາຍຂຶ້ນແລ້ວ, ຈຶ່ງກວດກາເບິ່ງຄວາມເສຍຫາຍ</p>	<p>ຕາມສະພາບການຕ່າງໆຄວນປະຕິບັດດັ່ງລຸ່ມນີ້:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ແກສ: ກວດກາເບິ່ງການຮົ່ວໄຫຼ. ຖ້າຫາກວ່າທ່ານໄດ້ກິນອາຍແກັສ, ໄດ້ຍິນສຽງລະເບີດ, ສຽງຜິ້ວ ຫຼື ເຫັນສາຍສິ່ງແກສຂາດໃຫ້ເປີດປ່ອງຢ້ຽມ ແລະ ໃຫ້ໝົດທຸກຄົນອອກໄປນອກເຮືອນ ແລະ ຫ່າງຈາກເຂດນັ້ນຢ່າງໄວທີ່ສຸດ. ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃນທັນທີ. ດັບມອດທຸກແປວໄຟ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຈຸດໄຟບໍ່ວ່າປະເພດໃດກໍຕາມ. ຢ່າແຕະຕ້ອງສະວິດເປີດປິດໄຟ. ໄຟຟ້າ: ຖ້າຫາກວ່າຮ່າງກາຍຂອງທ່ານ ຫຼື ອຸປະກອນໃດໜຶ່ງຖືກນ້ຳຈຶ່ງຢ່າແຕະຕ້ອງວົງຈອນໄຟຟ້າ ຫຼື ເຄື່ອງມືໄຟຟ້າ. ຢ່າແຕະຕ້ອງສາຍໄຟ ຫຼື ເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າທີ່ຊຸດໂຊມສູບຕິດກັບສາຍໄຟນັ້ນ. ຖ້າເປັນໄປໄດ້ກໍຈຶ່ງປິດໄຟທີ່ຜູ້ໄຟນັ້ນ ແລະ ຕ້ອງກວດກາຄວາມເສຍຫາຍ. ຖ້າຫາກວ່າໄຟດັບ, ຈຶ່ງຖອດປັກສູບໄຟເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ໄຟຟ້າຊອດ. ຖ້າຫາກວ່າບໍ່ປອດໄພຈຶ່ງອອກໄປ ຫຼື ຮ້ອງຂໍການ ຊ່ວຍເຫຼືອ.

ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ

	<ul style="list-style-type: none"> ຮ່ອງລະບາຍນ້ຳເສຍ: ຖ້າຫາກວ່າທ່ານສົງໄສວ່າລະບົບຮ່ອງລະບາຍນ້ຳເປັນແນວໃດ, ຈົ່ງຫຼີກລ່ຽງການໃຊ້ວິດຖ່າຍ ແລະ ກ້ອນນ້ຳ. ໃຫ້ໝ່ວຍບໍລິການບຳບັດນ້ຳເສຍຈາກຖັງເກັບນ້ຳເສຍຢ່າງເປັນປະຈຳທຸກປີ. ນ້ຳ: ຖ້າຫາກວ່າທ່ານສົງໄສວ່າມີການເປ່ເພ, ຈົ່ງປິດກ້ອນນ້ຳເຂົ້າ. ຫຼີກລ່ຽງການໃຊ້ນ້ຳ, ນອກຈາກການໃຊ້ນ້ຳຈາກເຄື່ອງເຮັດນ້ຳອຸ່ນທີ່ບໍ່ເປ່ເພ ຫຼື ນ້ຳກ້ອນທີ່ເຮັດໄວ້ກ່ອນທີ່ຜົນກະທົບຂອງຄວາມອັນຕະລາຍ. ເຄື່ອງດູດອາກາດ: ທຳຄວາມສະອາດ ເຄື່ອງດູດອາກາດຢ່າງລະມັດລະວັງ. ວາງໄວ້ບ່ອນທີ່ມີອາກາດຖ່າຍເທ. ເອົາທາດແຫຼວໄວໄຟໃຫ້ຫ່າງອອກຈາກແຫຼ່ງກຳເນີດຄວາມຮ້ອນ. ເອົາ ໃຈໃສ່ເປັນພິເສດຕໍ່ວັດຖຸໄວໄຟ ເຊັ່ນ: ນ້ຳມັນແອັດຊັງ, ສີທາທີ່ມີສ່ວນປະສົມຂອງທິນເນີ້ ແລະ ອື່ນໆ.
<p>ຮັກສາຂໍ້ມູນການຕິດຕໍ່ສື່ສານ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຮັບປະກັນວ່າ ຖະໜົນ ແລະ ເລກທີ່ເຮືອນ ແມ່ນເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຮັດການຕອບໂຕ້ຕໍ່ ເຫດການສຸກເສີນ ສາມາດຊ່ວຍທ່ານໄດ້ງ່າຍ.
<p>ການຮັກສາສຸຂະພາບພາຍຫຼັງທີ່ເກີດໄພອັນຕະລາຍ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຮັກສາຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ສຳຄັນຕໍ່ສຸຂະພາບ ໄວ້ກັບຕົນເອງ - ໂດຍສະເພາະຖ້າຫາກວ່າທ່ານມີພະຍາດປະຈຳຕົວເຊັ່ນເປັນເປົາຫວານ, ພະຍາດຫິວໃຈ ຫຼື ຕ້ອງການໃຫ້ມີການຊູຊິບ ຢ່າງເປັນປະຈຳ ຫຼື ມີຢາປະຈຳ. ຮັກສາສຸຂະພາບຂອງຕົນເອງດ້ວຍການອອກກຳລັງກາຍ ແລະ ພັກຜ່ອນໃຫ້ພຽງພໍ. ຕື່ມນ້ຳທີ່ສະອາດ: ກິນອາຫານທີ່ເໝາະສົມຕາມສະພາບແວດລ້ອມຈະອຳນວຍ. ໃສ່ເກີບ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ ຖົງມືເພື່ອປ້ອງກັນຕົນເອງ. ຖ້າຫາກວ່າທ່ານເຮັດວຽກໃນບ່ອນທີ່ມີຊາກຫັກພັງ, ຈົ່ງລ້າງມືໃຫ້ສະອາດ ດ້ວຍສະບູ ແລະ ນ້ຳສະອາດທຸກໆຄັ້ງ.

<p>ກຽມພ້ອມເພື່ອຕອບໂຕ້: ການຈັດຫາ</p>	
<p>ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ</p>	<p>ລາຍລະອຽດສຳລັບສະພາບເງື່ອນໄຂສະເພາະ</p>
<p>ກວດກາເບິ່ງໂທລະສັບຂອງທ່ານ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຮັບປະກັນວ່າຢ່າງໜ້ອຍທ່ານມີໂທລະສັບມືຖືໜຶ່ງໜ່ວຍທີ່ສາມາດໃຊ້ໄດ້, ສຳລັບໂທລະສັບ, ຈົ່ງກະກຽມແບັດເຕີຣີເສີມ ແລະ ບັດເຕີມມູນຄ່າ.

<p>ເກັບກັກຮັກສານ້ຳ ແລະ ອາຫານ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ກະກຽມອາຫານ, ນ້ຳດື່ມໃຫ້ໄດ້ 1 ອາທິດ ແລະ ມີຢາປົວພະຍາດ ເຊັ່ນ: ອາຫານແຫ້ງ, ໝີ່ແຫ້ງ, ປາກະບ່ອງ, ຊີ້ນແຫ້ງທີ່ຍັງບໍ່ທັນໝົດອາຍຸ. • ຮັກສານ້ຳໃຫ້ສະອາດ ແລະ ເອົາຝາປິດຖັງ.
<p>ກຽມພ້ອມຮັບມື ແລະ ກັບສະຖານະ ການສຸກເສີນສຳລັບ ຄົວເຮືອນ, ບ່ອນເຮັດ ວຽກ ແລະ ໂຮງຮຽນ</p>	<p>ກຽມພ້ອມອຸປະກອນໃນການຕອບໂຕ້ເຫດການສຸກເສີນເຊັ່ນ:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ຂໍ້ມູນບ່ອນຕິດຕໍ່ພົວພັນໃນພາວະສຸກເສີນ ແລະ ເອກະສານສຳຄັນ. • ເກັບຮັກສານ້ຳດື່ມ 25 ລິດ ຕໍ່ຄົນ/ອາທິດໂດຍອີງຕາມການຄິດໄລ່ 2 ລິດ ເພື່ອດື່ມກິນ ແລະ 2 ລິດ ເພື່ອໃຊ້ໃນການອານະໄມຂ່າລະລ້າງ(ລວມທັງຈັດຫາສຳລັບສັດລ້ຽງໃຫ້ ປ່ຽນຖ່າຍນ້ຳໃນທຸກໆ 6 ຊົ່ວໂມງ). • ຄວນເອົາໃຈໃສ່ອາຫານສຳລັບເດັກເກີດໃໝ່(ແລະ ອາຫານເສີມສຳລັບສັດລ້ຽງ) (ເບິ່ງວັນໝົດ ອາຍຸຂອງອາຫານທີ່ໃຊ້). • ຊຸດປະຖົມພະຍາບານ ແລະ ຢາທີ່ຈຳເປັນຄວນມີໄວ້ເປັນປະຈຳ. • ກະກຽມໄຟສາຍ/ໂຄມໄຟ - ອາດຈະໃຊ້ພະລັງແສງຕາເວັນ ຫຼື ພະລັງງານ ຫຼື ມີແບັດເຕີຣີສຳຮອງເພີ່ມເຕີມ. • ຖົງຢາງ ແລະ ເຊືອກມັດສຳລັບກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອ(ສ່ວນບຸກຄົນ). • ສານຟອກໃຫ້ນ້ຳສະອາດ (ຫິນສີ່ມ, ຄຣໍລິນ). • ຜ້າຢາງ, ທໍ່ປລາສະຕິກເພື່ອປິດປະຕູ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມເພື່ອປິດອຸປະກອນທີ່ເປັນຄວາມ ອັນຕະລາຍ. • ເຈ້ຍຂາວ ແລະ ບິກເພີດ. • ມີດນ້ອຍອະເນກປະສົງແບບພິກພາ. • ກັບໄຟ. • ໝາກຫວິດ ເພື່ອສົ່ງສັນຍານຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. • ໂທລະສັບພ້ອມແບັດເຕີຣີສຳຮອງ. • ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ ເຄື່ອງອາບນ້ຳຊຳລະຮ່າງກາຍ, ລວມທັງເສື້ອກັນຝົນ, ເຄື່ອງນຸ່ງຊ້ອນ ໃນເພື່ອປ່ຽນຖ່າຍ, ເກີບທີ່ມີຄວາມທົນທານ ແລະ ຖົງມືເພື່ອເຮັດວຽກ. • ເຄື່ອງນອນໝອນມຸ້ງ ແລະ ຜ້າເຊັດຕົວ. • ເຄື່ອງໃຊ້ສ່ວນຕົວເພື່ອຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນໃນ ຄອບຄົວລວມທັງອຸປະກອນເຄື່ອງໃຊ້ເຊັ່ນ: ເຄື່ອງສາຍຮູບພາບ
<p>ກະກຽມ "ຖົງເຄື່ອງ ເພື່ອເອົາໄປນຳ" ສຳ ລັບການອົບພະຍົກ</p>	<p>ກະກຽມຖົງເຄື່ອງເພື່ອການອົບພະຍົກອອກໄປມື້ດັ່ງນີ້:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ນ້ຳດື່ມສຳລັບພາວະສຸກເສີນ ແລະ ອາຫານໃຫ້ພະລັງງານສູນ. • ອຸປະກອນການສື່ສານ ເຊັ່ນ: ວິທະຍຸຕິດຕົວໄປໄດ້ (ແບັດເຕີຣີສຳຮອງ). • ຊຸດປະຖົມພະຍາບານ ແລະ ຢາຕາມແພດໝໍສັ່ງ. • ໄຟສາຍ/ໄຟສັນຍານ (ພະລັງແສງຕາເວັນ, ພະລັງງານລົມ ຫຼື ແບັດເຕີຣີ ສຳຮອງ). • ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມລວມທັງເສື້ອກັນຝົນ, ເຄື່ອງນຸ່ງຊ້ອນໃນເພື່ອປ່ຽນຖ່າຍ, ເກີບທີ່ມີຄວາມທົນ ທານ ແລະ ຖົງມືເພື່ອເຮັດວຽກ. • ຜ້າທີ່ມີຖົງນອນ ສຳລັບພາວະສຸກເສີນ. • ເຄື່ອງອາບນ້ຳຊຳລະຮ່າງກາຍ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ສ່ວນຕົວ. • ຂໍ້ມູນບ່ອນຕິດຕໍ່ພົວພັນໃນພາວະສຸກເສີນ ແລະ ສຳເນົາເອກະສານສຳຄັນ. • ເງິນສົດ ນຳເອົາຖົງນີ້ໄປນຳ ໃນເວລາອົບພະຍົກອອກໄປ.

<p>ບຳບັດນ້ຳໃຫ້ສະອາດ</p>	<ul style="list-style-type: none">• ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາຈະເບິ່ງນ້ຳດ້ວຍຕາເປົ່າວ່າໃສສະອາດ ແຕ່ວ່ານ້ຳນັ້ນອາດຈະມີສິ່ງປົນເປື້ອນ. ຖ້າຫາກວ່າບໍ່ສາມາດບຳບັດນ້ຳໃຫ້ສະອາດ, ຈຶ່ງປະຕິບັດດັ່ງນີ້:<ul style="list-style-type: none">- ເອົາຂອງແຂງອອກດ້ວຍການຕອງນ້ຳຜ່ານຜ້າ ຫຼື ປະໃຫ້ຕົກຕະກອນຈົມລົງພື້ນ ແລະ ຄ່ອຍໆຖອກ ນ້ຳໃສ່ພາຊະນະທີ່ສະອາດ.- ຕົ້ມນ້ຳໃຫ້ຟົດຢ່າງໜ້ອຍ 1 ນາທີ ຫຼື ປະໃຫ້ນ້ຳຟົດຈົນແຮງ, ຫຼັງຈາກນັ້ນປະໄວ້ໃຫ້ເຢັນລົງ.- ໃສ່ຢາຄຣໍລິນ, ຄົນໃຫ້ທົ່ວ ແລະ ປະໄວ້ປະມານ 30 ນາທີ (ຢາຄຣໍລິນ 1 ຢອດ ຕໍ່ນ້ຳ 1 ລິດ, 8 ຢອດ ຕໍ່ນ້ຳ 1 ແກນລອນ ຫຼື 1 ຝາເຕັມຕໍ່ຖັງບັນຈຸ 20 ລິດ).- ຫຼື ຖ້າຫາກມີທາງເລືອກ-ໃຫ້ເອົານ້ຳໃສ່ຖົງຢາງປລາສະຕິກໃສ່, ຂວດປລາສະຕິກໃສ່ ຫຼື ແກ້ວໃສ່ ແລະ ວາງໃສ່ບ່ອນມີແສງແດດ ເປັນເວລາ 6 ຊົ່ວໂມງ.- ໃນທຸກກໍລະນີ, ຈຶ່ງເກັບຮັກສານ້ຳໃນພາຊະນະທີ່ສະອາດ.
-------------------------	--

ພາກນີ້ແມ່ນໃຊ້ຮ່ວມກັນກັບຂໍ້ຄວາມສະເພາະກ່ຽວກັບອັນຕະລາຍ. ກະລຸນາເບິ່ງພາກ 2.2.

ລາຍການກວດກາສຳລັບແຜນການຄວາມປອດໄພພາຍໃນຄອບຄົວ

ຕາຕະລາງຕົວຢ່າງຂ້າງລຸ່ມນີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງເຄື່ອງມືທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ທີ່ອາດຈະມີການດັດປັບ ແລະ ນຳໃຊ້ ກັບທຸກໆເຫດການອັນຕະລາຍ ແລະ ຂໍຄວາມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໄພອັນຕະລາຍສະເພາະໃດໜຶ່ງທີ່ສາມາດພົບໄດ້ໃນ ປຶ້ມສະບັບນີ້.

ການປະເມີນ ແລະ ວາງແຜນ

- ພວກເຮົາມີແຜນຜັງເສັ້ນທາງອົບພະຍົບ ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນໃນຄົວເຮືອນ.
 - ພວກເຮົາມີເຄື່ອງອຸປະໂພກ, ບໍລິໂພກສຸກເສີນກຽມພ້ອມ ເຊິ່ງສາມາດຂົນສົ່ງໄດ້ງ່າຍ (ເພື່ອການອົບພະຍົບ ຫຼື ເດີນທາງ ໄປພາກສະໜາມ).
 - ພວກເຮົາຮູ້ສະຖານທີ່ບ່ອນເກັບບັງດັບເພີງ ຫຼື ອຸປະກອນມອດໄຟ ແລະ ພວກເຮົາຮູ້ການນຳໃຊ້.
 - ພວກເຮົາສຳເລັດແຜນການຮັກສາຄວາມປອດໄພຂອງຄອບຄົວເຮົາ ແລະ ຜູ້ເບິ່ງແຍງລູກຂອງພວກເຮົາກໍ່ໄດ້ ເຂົ້າໃຈເປັນເອກະພາບ (ຖາທານມີລູກ).
 - ພວກເຮົາມີແຜນກິດຈະກຳທີ່ງ່າຍສະຫງົບ ເຊິ່ງເດັກນ້ອຍກໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ໃນພື້ນທີ່ຊຸມນຸມ ໃນກໍລະນີສຸກເສີນ ຫຼື ການ ຝຶກຊອມ.(ຖາທານມີລູກ).
 - ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາຈະນຳໃຊ້ໂທລະສັບໃນກໍລະນີເຫດການສຸກເສີນເກີດຂຶ້ນພາຍຫຼັງໄພພິບັດເທົ່ານັ້ນ. ພວກເຮົາຈະນຳໃຊ້ວິທະຍຸ ແລະ ໂທລະພາບ ເພື່ອຕິດຕາມຂ່າວ.
- ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາຈະກັບມາຮວມໂຕກັນຄືນຢູ່ໃສໃນກໍລະນີອັນຕະລາຍທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງປະເຊີນພາຍໃນຄອບຄົວ
- ຢູ່ນອກເຮືອນ:
ນອກເຂດບໍລິເວນອ້ອມຂ້າງເຮືອນ:
ແລະ ພວກເຮົາມີຂໍ້ຄວາມສະເພາະ ທີ່ຈະໝາຍໄວ້ສະຖານທີ່ດ້ານນອກຂອງນອກເຮືອນພວກເຮົາ.
 - ພວກເຮົາມີສຳເນົາເອກະສານສຳຄັນຕ່າງໆ, ທີ່ຢູ່ ແລະ ເບີໂທລະສັບທີ່ຈຳເປັນ. ພວກເຮົາມີສຳເນົາຊຸດໜຶ່ງໄວ້ກັບບ່ອນ ຕິດຕໍ່ຢູ່ນອກເຂດພວກເຮົາອາໄສ ແລະ/ຫຼື ພວກເຮົາເກັບສຳເນົາຊຸດໜຶ່ງໄວ້ໃນຖົງເດີນທາງເພື່ອໃຊ້ໃນການອົບພະຍົບ.
 - ພວກເຮົາໄດ້ບອກໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ພວກເຮົາຮູ້, ຮັບຊາບ.
 - ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການວາງແຜນສຸກເສີນຮ່ວມກັບຊຸມຊົນ.
 - ພວກເຮົາແຈ້ງໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ພາກລັດ ແລະ ຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດຊາບເຖິງຄວາມຄາດຫວັງ ຂອງພວກເຮົາ.

ຫຼຸດຜ່ອນອັນຕະລາຍ

ພວກເຮົາໄດ້ດຳເນີນຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນອັນຕະລາຍທີ່ຈະເກີດແກ່ພວກເຮົາ.

ສຳລັບແຜ່ນດິນໄຫວ: ພວກເຮົາໄດ້ຮັດເຄື່ອງໃຊ້ເພີນີເຈີ້ໄວ້ທີ່ສູງ ແລະ ຫັກ, ອຸປະກອນເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ, ເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່, ດອກໄຟ ແລະ ລາຍການຕ່າງໆ ໄວ້ແໜ້ນໜ້າເຊິ່ງມັນອາດຈະຂ້າຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ແລະ ລູກຂອງ ພວກເຮົາໄດ້ ໂດຍຮັດໄວ້ແໜ້ນໜ້າກັບແກນຜະໜັງ ຫຼື ພື້ນຜິວທີ່ພື້ນຄົງ. ສຳລັບພະຍຸ: ພວກເຮົາມີບານປະຕູມ້ວນ ຫຼື ເຄື່ອງປ້ອງກັນປ່ອງຢ້ຽມເພື່ອຍຶດເກາະຊ່ວຍ.

ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ໃຕ້ໄຟກັບຂີດ, ໄຟແຊັກ ຫຼື ສິ່ງຕິດໄຟອື່ນໆ ພາຍຫຼັງແຜ່ນດິນໄຫວ ຈົນກວ່າຈະໝັ້ນໃຈວ່າບໍ່ມີອັນຕະລາຍຈາກການຮົ່ວໄຫຼຂອງແກສຢູບໍລິເວນອອມຂາງ.

ອາຄານຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບການອອກແບບ ແລະ ສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍປະຕິບັດຕາມລະບຽບການກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນໄຫວ, ລົມ ຫຼື ນໍ້າຖວມ ຫຼື ໄດ້ຮັບການກວດກາໂດຍວິສະວະກອນທີ່ມີຄຸນນະວຸດ ແລະ ມີການສອມແປງ ຫຼື ການປັບປຸງທີ່ຈຳເປັນ ໄດ້ເຮັດສຳເລັດແລ້ວ.

ພວກເຮົາບົວລະບັດຮັກສາອາຄານ, ປ້ອງກັນມັນຈາກຄວາມຊຸ່ມ ແລະ ສ້ອມແປງເມື່ອມີການເປ່ເພເກີດຂຶ້ນ.

ສຳລັບແຜ່ນດິນໄຫວ: ພວກເຮົາໄດ້ມີໂລກອນຢູ່ຕູ້ໃນເຮືອນຄົວ, ຮັບປະກັນວ່າໂທລະທັດ, ຄອມພິວເຕີ້ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າອື່ນໆ ແລະ ຮູບພາບແຂວນຝາໄດ້ມີຂໍເກາະແໜ້ນໜ້າທີ່ຮັບປະກັນ ເພື່ອປ້ອງກັນພວກເຮົາຈາກສິ່ງຂອງເຫຼົ່ານີ້ທີ່ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ຫຼື ຈະຕ້ອງມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ແພງຖ້າຕ້ອງໄດ້ປ່ຽນແທນ.

ພວກເຮົາມີບັງດັບເພີງ, ກວດກາມັນເປັນປົກກະຕິທຸກປີ ແລະ ບົວລະບັດຮັກສາ ຫຼື ເມື່ອໝົດ ອາຍຸໃຊ້ງານ.

ພວກເຮົາມີມໍລະດົກສືບທອດ ຫຼື ລາຍການອື່ນໆທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງວັດທະນະທຳທີ່ອາດຈະເປັນການສູນເສຍຂອງຄົນລຸ້ນຫຼັງ.

ພວກເຮົາໄດ້ຈຳກັດ, ຄັດແຍກ, ແລະ ຮັບປະກັນວ່າອຸປະກອນທີ່ມີສານອັນຕະລາຍຕ່າງໆ ໃຫ້ຢູ່ໃນຄວາມປອດໄພ ເພື່ອ ປ້ອງການກັນຮົ່ວໄຫຼ ຫຼື ຖືກປອຍອອກມາ.

ພວກເຮົາຮັກສາເກີບ ແລະ ໄຟກະພົບ ໂດຍມີແບັດຕະລີທີ່ຫາກໍ່ໃສ່ໃໝ່, ວາງໄວ້ຂ້າງຕຽງນອນຂອງພວກເຮົາ. ໃນກໍລະນີນໍ້າຖວມ: ພວກເຮົາເກັບອຸປະກອນທີ່ສາມາດຊ່ວຍພູນໍ້າ ຫຼື ເສື້ອຊູຊີບໄວ້ໃນບ່ອນສູງຂອງອາຄານທີ່ພວກ ເຮົາຢູ່.

ສຳລັບໄຟ: ພວກເຮົາໄດ້ມີການກຳຈັດບັນດາສິ່ງຂອງທີ່ພາໃຫ້ເກີດອັກຄີໄຟໃນບໍລິເວນອ້ອມຂ້າງເຮືອນ. ສຳລັບນໍ້າ: ການໄຫຼຂອງນໍ້າ ແລະ ເສດສາກທີ່ອັດຕັນການໄຫຼຂອງນໍ້າ: ພວກເຮົາໄດ້ສ້າງຄອງລະບາຍນໍ້າ ແລະ ກະ ກຽມກະສອບຊາຍ.

ພວກເຮົາໄດ້ປ້ອງກັນພວກເຮົາຈາກເສດແກ້ວທີ່ແຕກດ້ວຍຜ້າກັ້ງທີ່ໜັກ, ຕິດພິມປ່ອງຢ້ຽມ ຫຼື ບານເກັດ.

ພວກເຮົາໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນ, ນຳໃຊ້ຄືນ ແລະ ນຳເອົາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດກັບມານຳໃຊ້ຄືນໃໝ່.

ຂີດຄວາມສາມາດໃນການຮັບມື: ພັດທະນາທັກສະ ແລະ ການເກັບຮັກສາເຄື່ອງໃຊ້ (store provisions)

ພວກເຮົາຮູ້ວິທີໃຊ້ບັງດັບເພື່ອທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຈະປິດໄຟຟ້າ, ນໍ້າ ແລະ ແກສ ແນວໃດ.

ການແຈ້ງເຕືອນລ່ວງໜ້າ: ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈລະບົບການແຈ້ງເຕືອນລ່ວງໜ້າ ແລະ ຮູ້ວ່າຈະຕອບໂຕ້ ຫຼື ຈະເຮັດແນວໃດ ເມື່ອໄດ້ຮັບການແຈ້ງເຕືອນ.

ສໍາລັບແຜ່ນດິນໄຫວ: ພວກເຮົາຝຶກແອບການຫຼິ້ນ, ການປົກປ້ອງ ແລະ ຍຶດຖື ແລະ ລະບຸສະຖານທີ່ປ່ອງໂທດທີ່ສຸດທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບເຄື່ອງເພີນີເຈີທີ່ຕໍ່າແລະແຂງແຮງ, ຢູ່ກ້ອງໂຕະທີ່ແຂງແຮງ, ຢູ່ຫ່າງຈາກປ່ອງຢ້ຽມ. ຖ້າຫຼັງຄາບໍ່ສາມາດຮັບນໍ້າໜັກ ເພີ່ມໄດ້ ຫຼື ຖືກເສຍຫາຍ, ພວກເຮົາໄດ້ຝຶກແອບທີ່ຈະແລ່ນອອກໄປຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໆໂລ່ງກາງແຈ້ງ.

ພວກເຮົາເກັບກຳເຄື່ອງໃຊ້ເພື່ອການຢູ່ລອດໃນເຮືອນ, ກະກຽມຖືງໃນການອົບພະຍົບສໍາລັບຂອງຄອບຄົວ ແລະ ລົດ. ປະກອບມີນໍ້າໜຶ່ງແກນລອນຕໍ່ຄົນຕໍ່ມື້ ສໍາລັບສາມມື້, ຢາຕາມແພດສັ່ງ, ນໍ້າ, ອາຫານທີ່ໃຫ້ພະລັງງານສູງ, ໄຟກະພົບ, ແບັດຕະລີ້, ອຸປະກອນປະຖົມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນ, ເງິນສົດ, ເຄື່ອງນຸ່ງເພື່ອປ່ຽນ, ເຄື່ອງໃຊ້ຫ້ອງນໍ້າ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ສະ ເພາະທີ່ຈຳເປັນສໍາລັບພວກເຮົາ, ລວມທັງຜູ້ສູງອາຍຸ, ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດແຕກຕ່າງກັນ, ເດັກນ້ອຍ ແລະ ສັດລ້ຽງ.

ພວກເຮົາຮູ້ຫຼັກການມາດຕະຖານລະບົບການຄຸ້ມຄອງສຸກເສີນ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງການຊ່ວຍເຫຼືອຕົວເອງໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາພາຍຫຼັງໄພພິບັດ.

ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ວ່າການປະຖົມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນ, ການຊອກຫາແສງໄຟແລະການຊ່ວຍເຫຼືອ, ການມອດໄຟ, ການສື່ສານແບບໄຮ້ສາຍ, ການສະລອຍນໍ້າຫຼືທັກສະຂອງອາສາສະມັກຊຸມຊົນກັບການຮັບມືກັບໄພພິບັດ.

ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ

ຮ່າງການສ້າງແຜນຄວາມປອດໄພພາຍໃນຄອບຄົວ

ນາມສະກຸນ ຫຼື ທີ່ຢູ່ຂອງເຮືອນ:	ວັນທີ:
------------------------------	--------

ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ/ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່ຂອງຄອບຄົວ
(ຖ້າຈຳເປັນ, ບອນວາງເພີ່ມເຕີມແມ່ນສະໜອງໃຫ້ຢູ່ແຖວທີ #10 ຂ້າງລຸ່ມນີ້):

ເພີ່ມ	ໂທລະສັບເຮືອນ	ໂທລະສັບມືຖື	ອີເມລ

ຂໍ້ມູນສັດລ້ຽງ:

ເພີ່ມ	ປະເພດ	ສີ	ຈິດທະບຽນ #

**ພາຍຫຼັງໄພພິບັດ, ບອກໃຫ້ໝູ່ຂອງທ່ານ ແລະ ຄອບຄົວຮັບຮູ້ວ່າ
ທ່ານປອດໄພ. ທ່ານອາດຈະໂຫຫາພວກເຂົາ, ສິ່ງຂໍ້ຄວາມສັ້ນ
ຫຼື ແຈ້ງສະພາບການຂອງທ່ານ ຜ່ານທາງສື່ເຄືອຂ່າຍທາງສັງຄົມ.**

ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ

ແຜນປະຕິບັດການ

1. ໄພພິບັດທີ່ມີແນວໂນ້ມຈະກະທົບຕໍ່ຄົວເຮືອນພວກເຮົາມີ:

.....
.....
.....

2. ເສັ້ນທາງຫຼືບາງສິ່ງເຮືອນທ່ານ ແມ່ນຫຍັງ?

.....
.....
.....

3. ຖ້າຫາກແຍກກັນໃນລະຫວ່າງເຫດການສຸກເສີນ, ສະຖານທີ່ພົບປະທີ່ໃກ້ທີ່ສຸດກັບເຮືອນຂອງທ່ານແມ່ນຫຍັງ?

.....
.....
.....

4. ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດກັບເຮືອນຕົນເອງໄດ້ ຫຼື ໄດ້ຮັບການແຈ້ງໃຫ້ອົບພະຍົບອອກໄປ, ສະຖານທີ່ພົບກັນຂອງພວກເຮົາຢູ່ ນອກເຂດພື້ນທີ່ ແມ່ນຢູ່ບ່ອນໃດ?

.....
.....
.....

5. ໃນກໍລະນີສະມາຊິກໃນຄອບຄົວເຮົາຖືກແຍກອອກຈາກກັນຫຼືບໍ່ສາມາດສື່ສານກັບຜູ້ອື່ນໆໄດ້, ເບີຕິດຕໍ່ສຸກເສີນນອກເຂດທີ່ພວກເຮົາອາໄສຢູ່

ຊື່	ໂທລະສັບເຮືອນ	ໂທລະສັບມືຖື	ອີເມລ

ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ

6. ຖ້າຢູ່ໂຮງຮຽນ/ສະຖານທີ່ຮັບລົງເດັກ ຈະອົບພະຍົກໄປ:

ຊື່ເດັກນ້ອຍ	ສະຖານທີ່ອົບພະຍົກ(ທີ່ຢູ່ ແລະ ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່)
.....
.....
.....
.....
.....

7. ແຜນຂອງພວກເຮົາສຳລັບຄົນໃນຄົວເຮືອນຂອງພວກເຮົາ ທີ່ມີຄວາມພິການ ຫຼື ຄວາມຕ້ອງການພິເສດ ແມ່ນ:

ຊື່ບຸກຄົນ	ແຜນ
.....
.....
.....
.....
.....

8. ໃນໄລຍະເຫດການສຸກເສີນໃດໜຶ່ງ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ອາດຈະພາພວກເຮົາໄປຍັງ ສະຖານທີ່ພັກເຊົາ ໃນບ້ານຂອງພວກເຮົາ. ຫ້ອງທີ່ພວກເຮົາເຂົ້າເຖິງໄດ້, ມີຄວາມປອດໄພ ທີ່ພວກເຮົາສາມາດໄປ, ປິດປະຕູປ່ອງຢ້ຽມ, ຊ່ອງລະບາຍອາກາດ ແລະ ປະຕູ ແລະ ພັງຂ່າວເຫດການສຸກເສີນທີ່ອອກອາກາດ ເພື່ອພັງຄຳແນະນຳແມ່ນ:

9. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະມາຊິກຄອບຄົວ ໃນກໍລະນີເກີດໄພພິບັດ

ໜ້າທີ່	ລາຍລະອຽດ	ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ
ຊຸດອຸປະກອນຮັບມືໄພພິບັດ	ເກັບມ້ຽມຊຸດອຸປະກອນຮັບມືໄພພິບັດ ແລະ ເອົາໄປນຳຖ້າ ເກີດມີອົບພະຍົກແມ່ນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ. ລວມເອົາລາຍການ/ບັນຊີທີ່ທ່ານອາດຈະຕ້ອງການນຳໄປຜ່ອມໃນເວລາອົບພະຍົກໄປສະຖານທີ່ຝັກຝັງ. ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າ ໃຫ້ເອົາຢາ ແລະ ແວ່ນຕາໄປຜ່ອມ.	
ຮັບຟັງການແຈ້ງຂ່າວ	ຕິດຕາມ, ຮັບຟັງວິທະຍຸທ້ອງຖິ່ນ, ໂທລະພາບ, ອີເມລ ຫຼື ຂໍ້ຄວາມແຈ້ງເຕືອນ ເພື່ອຟັງຂ່າວທີ່ສຳຄັນ ແລະ ຂາວລາສຸດກ່ຽວກັບໄພພິບັດ.	
ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບປະຫວັດການໃຊ້ຢາຂອງທຸກຄົນໃນຄອບຄົວ	ຮັບປະກັນວ່າຂໍ້ມູນການນຳໃຊ້ຢາຮັກສາໂລກຂອງສະມາຊິກໃນຄອບຄົວໄດ້ຖືກນຳໄປພ້ອມຖ້າຈຳເປັນຕ້ອງອົບພະຍົບ ແມ່ນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ.	
ຂໍ້ມູນດ້ານການເງິນ	ເອົາສຳເນົາຂອງໃບແຈ້ງຍອດເງິນໃນທະນາຄານ ແລະ ໃຫ້ມີເງິນສົດໄວ້ກັບທ່ານ ໃນກໍລະນີຕັ້ງ ATMs ແລະ ບັດເຄດິດບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ເມື່ອໄພຟ້າດັບ. ນຳເອົາສຳເນົາໃບບິນ ໄຟຟ້າ-ນໍ້າປະປາໄປນຳເພື່ອເປັນຫຼັກຖານຂອງທີ່ຢູ່ອາໄສ ໃນການຍື່ນຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອ.	
ຂໍ້ມູນສັດລ້ຽງ	ອົບພະຍົກສັດລ້ຽງ, ເກັບກຳລາຍລະອຽດເບີໂທຕິດຕໍ່ຂອງໂມເຕັນທີ່ເປັນມິດກັບສັດ ແລະ ທີ່ພັກພັງສຳລັບສັດ ແລະ ຮຽບຮວມ ແລະ ນຳເອົາຊຸດອຸປະກອນໄພພິບັດສຳລັບສັດລ້ຽງໄປນຳ.	
ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ແລະ ຮັກສາແຜນດັງກາວ	ແລກປ່ຽນແຜນທີ່ສຳເລັດແລ້ວ ກັບຜູ້ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ຂໍ້ມູນ. ພົບປະກັບສະມາຊິກພາຍໃນເຮືອນທຸກໆທຶກເດືອນຫຼື ເມື່ອມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງປ່ຽນແປງພື້ນທີ່ປຸງແຜນຂອງຄົວເຮືອນໃຫ້ທັນສະພາບ.	

10. ຂໍ້ມູນອື່ນໆ, ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ຖືກລວມໄວ້ຂ້າງເທິງ.

ສະແດງຄວາມຍິນດີ ທີ່ໄດ້ສຳເລັດການສ້າງແຜນການກຽມພ້ອມຂອງຄອບຄົວດ້ານໄພພິບັດ! ກະລຸນາບອກໃຫ້ຜູ້ອື່ນຊາບ.

ພາກ ຂ.2

ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ ສຳລັບທຸກໆໄພອັນຕະລາຍສະເພາະ

ພາກຕໍ່ໄປນີ້ ຈະໜອງຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອັນຕະລາຍສະເພາະ

ໄພແຫ້ງແລ້ງ

ໄພແຫ້ງແລ້ງເປັນປະກົດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຢ່າງຊ້າໆຈາກຝົນບໍ່ຕົກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຫຼາຍວັນ, ຫົມະບໍ່ຕົກ ຫຼື ຫົມະບໍ່ເປື່ອຍເປັນເວລາຍາວນານ ເຮັດໃຫ້ປະລິມານນໍ້າໃນໃຕ້ດິນ, ນໍ້າຢູ່ເທິງໜ້າດິນ ແລະ ປະລິມານນໍ້າທີ່ກັກເກັບຫລຸດລົງ, ການຂາດແຄນນໍ້າສໍາລັບບໍລິໂພກ, ສຸຂະອະນາໄມແລະຊີນ ລະປະທານເຮັດໃຫ້ຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມຍືນຍົງຕໍ່ ການປູກຝັງ ແລະ ການລ້ຽງສັດ.

ການດໍາລົງຊີວິດຂອງຄົນກໍຂາດອາຫານ ການກິນອັນເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາກ້າວໄປສູ່ຂາດສານອາຫານ, ການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດກໍເກີດຂຶ້ນ, ການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງພົນລະເມືອງກໍເກີດຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນວຸ້ນວາຍສຸດທ້າຍເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດເສຍຫາຍ.

ໄພແຫ້ງແລ້ງຍັງສົ່ງຜົນກະທົບໃນດ້ານລົບຕໍ່ການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ, ການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ແລະ ດ້ານການຄ້າ-ອຸດສາຫະກຳ ທີ່ຈຳເປັນອີກ.

ຄວາມແຫ້ງແລ້ງແມ່ນສິ່ງທີ່ຜິດປົກກະຕິຂອງດິນ ຝ່າອາກາດໃນປະຈຸບັນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນສາມາດຄາດຄະເນໄດ້.

ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມມັນມີຜົນກະທົບຕໍ່ການ ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ, ການເຊື່ອມໂຊມຂອງດິນ, ການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນ ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຝ່າອາກາດ. ປັດໄຈເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນມີຄວາມຮ້າຍແຮງ ດັ່ງນີ້:

- ເຮັດໃຫ້ຄົນມີຄວາມກົດດັນ.
- ຂາດແຄນທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ.
- ລະບົບເສດຖະກິດການຜະລິດກະສິກໍາທີ່ອາໄສນໍ້າຝົນເປັນຫຼັກ.
- ລະບົບໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຖານເຊິ່ງມັນລວມໄປເຖິງລະບົບຊົນລະປະທານ.
- ລະບົບການສະໜອງນໍ້າ ແລະ ລະບົບສຸຂະອະນາໄມ.
- ເງື່ອນໄຂດ້ານສຸຂະພາບ ຕາມລະດູການ.
- ບໍ່ມີລະບົບເຕືອນໄພ.

ພາຍຸໝາກເຫັບ: ການປະເມີນແລະການວາງແຜນ

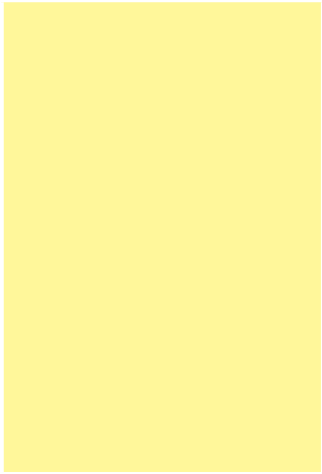
ຂໍ້ມູນສໍາຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
<p>ວາງແຜນການເພື່ອປັບປຸງການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານໃນຄົວເຮືອນຂອງທ່ານໃຫ້ດີຂຶ້ນ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຊື້ປະກັນໄພຜົນລະປູກ. • ເຮັດສວນຄົວໃສ່ບໍລິເວນຫຼັງບ້ານ. • ສ້າງຕັ້ງທະນາຄານແນວຝັນຜົດ. • ເກັບສະບຽງອາຫານເພື່ອນໍາໃຊ້ໃນເວລາຂາດເຂີນ. • ສ້າງລາຍຮັບເພີ່ມເຕີມເພື່ອຮັບປະກັນໃນເວລາຂາດແຄນອາຫານ. • ຕິດຕາມກວດກາສະພາບຂອງທົ່ງຫຍ້າ ແລະ ຫຍ້າແຫ້ງທີ່ໃຊ້ລ້ຽງສັດ.

ໄພແຫ້ງແລ້ງ: ຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ: ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ຂໍ້ມູນສໍາຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
<p>ເຂົ້າຮ່ວມການຈັດການ ແລະ ຄຸ້ມຄອງນໍ້າຂອງຊຸມຊົນ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ປົກປັກຮັກສາ ບໍລິເວນແຫຼ່ງນໍ້າ ບໍ່ໃຫ້ນໍ້າລະເຫີຍອາຍ ແລະ ປົນເປື້ອນຈາກສານເຄມີ ເຊັ່ນ: ຢາຂ້າແມງໄມ້.

<p>ປ້ອງກັນການຕັດໄມ້ຖາງປ່າ ແລະ ດໍາເນີນການປູກຕົ້ນໄມ້ຄືນໃໝ່</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ປ້ອງກັນ ບໍລິເວນແຫຼ່ງນໍ້າບໍ່ໃຫ້ມີການປົນເປື້ອນຈາກສິ່ງເສດເຫຼືອຕ່າງໆ. • ປູກຕົ້ນໄມ້ຄືນໃໝ່ໃສ່ບໍລິເວນແຫຼ່ງນໍ້າ.
<p>ຮັກສານໍ້າໃນພື້ນດິນດ້ວຍການປະຕິບັດດ້ານກະສິກໍາ ແລະ ດ້ານພູມມີປະເທດແບບຍືນຍົງ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ປູກຕົ້ນໄມ້- ໂດຍສະເພາະແມ່ນສາຍພັນໄມ້ທີ່ຕ້ອງການນໍ້າໜ້ອຍ-ແລະ ມີໃບໄມ້ ເປື້ອຍເໝົ້າເປັນຜູນຕາມບໍລິເວນອ້ອມແອ້ມ. • ນໍາໃຊ້ໃບໄມ້ເໝົ້າເປື້ອຍຂອງພືດພັນອື່ນໆເພື່ອເກັບກັກຮັກສານໍ້າ ແລະ ລຸດຜ່ອນການລະເຫີຍຂອງອາຍນໍ້າ. • ນໍາໃຊ້ນໍ້າໃນຊົນລະປະທານໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເໝາະສົມ. • ຫຼີກເວັ້ນການນໍາໃຊ້ນໍ້າແບບປ່ອຍໃຫ້ນໍ້າໃນຊົນລະປະທານເສຍໄປໂດຍບໍ່ເກີດຜົນປະໂຫຍດຍ້ອນຄອງຊົນລະປະທານບໍ່ມີຄຸນນະພາບເປ່ເພດັບກ່ຽວຜົນລະປູກ ທີ່ສຸກກ່ອນ ແລະ ທົນທານຕໍ່ຄວາມແຫ້ງແລ້ງ. • ຫຼຸດຜ່ອນການໄຫຼໜີ ແລະ ຊຶມລົງດິນຂອງນໍ້າຝົນດ້ວຍການປູກສິ່ງກົດຂວາງເຊັ່ນ: vetiver, ຫົວສິງໄຄ ແລະ ຫວ້ານຫາງແຂ້. • ປູກພືດແບບຫຼາກຫຼາຍຊະນິດ, ແບບປະສົມປະສານ ເພື່ອປັບປຸງຜົນລະປູກ ໃຫ້ສົມບູນຂຶ້ນດ້ວຍການໃຫ້ພືດຊ່ວຍໃນການປັບຕົວຂອງພືດເອງ. • ຫຼີກລ້ຽງກະສິກໍາແບບຖາງປ່າເຮັດໄຮ່, ເຮັດການກະສິກໍາແບບອານຸລັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມລວມມີດັ່ງນີ້: <ul style="list-style-type: none"> - ຮັບປະກັນວ່າບໍ່ໃຫ້ດິນເຊື່ອມໂຊມດ້ວຍການໃຊ້ເຄື່ອງຈັກໃນການກຽມດິນ ແລະ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ດິນເຊາະເຈື່ອນ. - ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັ້ນໜ້າດິນ ເພື່ອເປັນການຮັກສາດິນດ້ວຍ ວິທີຊີວະພາບ ແລະ ປູກຝັງແບບຊີວະພາບປະຕິບັດການປູກພືດໝູນວຽນຫຼາຍ ກ່ວາ 2 ຊະນິດຂຶ້ນໄປ. • ເພີ່ມທະວີອິນຊີວັດຖຸໃນດິນ ແລະ ການຮັກສາຄວາມຊຸ່ມຊື່ນຂອງດິນດ້ວຍການນໍາໃຊ້ຜູ່ນປົ່ມຈາກຂີ້ສັດ ແລະ ໃບໄມ້ເພື່ອເພີ່ມທາດບໍາລຸງ ແລະ ຊີວະພາບໃຫ້ດິນ. • ປ່ຽນວິທີການນໍາໃຊ້ນໍ້າຫັນມາໃຊ້ແບບສະປຶງເກີ (ຫົວຊິດ) ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສິ້ນເປືອງນໍ້າປູກຫຍ້າໃສ່ທາງເຂົ້າບ້ານ ແລະ ປູຢາງຕາມທາງແທນຄອນກຣີດ.
<p>ປົກປ້ອງດິນເອງຢູ່ໃນເຮືອນຊານຂອງທ່ານ</p> <p>ປະຢັດນໍ້າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ນໍ້າອອກເຮືອນໃຫ້ໜ້ອຍລົງ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ປິດປະຕູ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຄວາມຮ້ອນຈາກພາຍນອກເຂົ້າມາ. • ສ້າງໃຫ້ມີລົມຕາມທໍາມະຊາດພັດເປົ່າພາຍໃນເຮືອນ. • ດື່ມນໍ້າໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ. • ຈຳກັດການໃຊ້ເຕົາໄຟ ແລະ ໝໍ້ໄຟ. • ກວດກາທໍ່ນໍ້າ ແລະ ກ່ອນນໍ້າອອກເຮືອນເບິ່ງວ່າມີການຮົ່ວຊຶມ ແລະ ສ້ອມແປງໃຫ້ດີ. • ເກັບຮັກສານໍ້າໄວ້ໃຊ້ໃນຄອບຄົວ. • ປົກປິດນໍ້າສ້າງເພື່ອບໍ່ໃຫ້ນໍ້າລະເຫີຍອາຍ. • ເກັບຮັກສານໍ້າຝົນໃສ່ຖັງໄວ້ເທິງໜ້າດິນ ຫຼື ໃຕ້ດິນ (ໝາຍເຫດ: ອາດຈຳເປັນຕ້ອງກັ່ນຕອງນໍ້າ ກ່ອນເພື່ອໃຫ້ປອດໄພກ່ອນດື່ມ).

- ຫຼີກລ້ຽງການຕັດຖາງຫຍ້າຫຼາຍເກີນໄປ ແລະ ຈັດການຄຸ້ມຄອງອັດຕາສ່ວນການຕັດຫຍ້າ.
- ນໍ້າໃຊ້ຄືນໃໝ່ “ນໍ້າສີເທົາ” ເພື່ອລ້າງວິດຖາຍ ເພື່ອເປັນນໍ້າຊົນລະປະທານ ແລະ ຫົດສວນອ້ອມບ້ານ. ນໍ້າໃຊ້ນໍ້າລ້ຽງປາເພື່ອເອົາໄປຫົດຕົ້ນໄມເປັນຕົ້ນ.
- ຫຼຸດຜ່ອນການບໍລິໂພກນໍ້າດ້ວຍການຈັດສັນດິນປູກຜົດທີ່ບໍ່ຕ້ອງການນໍ້າຫຼາຍ ແລະ ຕົບແຕ່ງສວນຫີນແທນ. ຮັກສານໍ້ານອກເຮືອນດ້ວຍການທໍາຄວາມສະອາດທາງເຂົ້າເຮືອນດ້ວຍຝອຍປັດ (ບໍ່ແມ່ນເອົານໍ້າສົດໃສ) ລ້າງລົດດ້ວຍການຕັກນໍ້າໃສ່ຄູ ແລະ ປົກປິດສະລອຍນໍ້າເພື່ອບໍ່ໃຫ້ນໍ້າລະເຫີຍອາຍ.
- ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ນໍ້າຮ້ອນດ້ວຍການຝັງທໍ່ນໍ້າລົງດິນ.
- ແຫລ່ງນໍ້າທີ່ຄືນ ແລະ ສັດໃຊ້ຮ່ວມກັນ ຄວັນຫາວິທີແກ້.

ປະຢັດນໍ້າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ນໍ້າພາຍໃນເຮືອນໃຫ້ໜ້ອຍລົງ

- ກວດກາທໍ່ນໍ້າ ແລະ ກໍ່ອກນໍ້າ ແລະ ວິດຖາຍເບິ່ງວ່າມີການຮົ່ວຊຶມ ຫຼື ບໍ່, ແລະ ສ້ອມແປງໃຫ້ດີ.
- ປະຢັດນໍ້າປະປາໃນເຮືອນ, ຍົກຕົວຢ່າງເຊັ່ນ:
 - ປິດກໍ່ອກນໍ້າໃນເວລາ ຖູແຂ້ວ ຫຼື ແຖໜວດ.
 - ໃຊ້ເວລາອາບນໍ້າໃຫ້ສັ້ນລົງ.
 - ຕິດຕັ້ງກໍ່ອກນໍ້າມີອາກາດຜ່ານໄດ້ ແລະ ຫົວຝັກບົວອາບນໍ້າທີ່ມີປະລິມານນໍ້າ ໄຫຼຕໍ່າແທນການອາບນໍ້າດ້ວຍການຕັກດ້ວຍໄອ.
 - ລ້າງຜັກໃສ່ຊາມແທນທີ່ການເປີດກໍ່ອກນໍ້າໄຫຼຜ່ານ.
 - ຕິດຕັ້ງວິດຖາຍຊຸມ ຫຼື ວິດຖາຍຫົວຊັກໂຄກທີ່ໃຊ້ນໍ້າໜ້ອຍ ຫຼື ວາງກ່ອນດິນຈີ່ ຫຼື ຖົງນໍ້າປິດແຈບໄວ້ໃນຖົງນໍ້າສູ່ລ້າງຂອງວິດຖາຍເພື່ອຫລຸດຜ່ອນປະລິມານນໍ້າ ລົງ.
 - ລ້າງຖ້ວຍຈານດ້ວຍການເອົານໍ້າໃສ່ 2 ຊາມ ແທນທີ່ການເປີດກໍ່ອກນໍ້າໄຫຼຜ່ານ.
 - ໃຊ້ຈັກຊັກເຄື່ອງ, ຕັ້ງລະດັບນໍ້າໃຫ້ເໝາະສົມກັບປະລິມານເຄື່ອງຊັກ ຫຼື ຊັກເຄື່ອງກໍ່ຕໍ່ເມື່ອມີເຄື່ອງຊັກເຕັມຖົງເທົ່ານັ້ນ.

ພະຍາດລະບາດຮຸນແຮງ

ການລະບາດຮຸນແຮງນີ້ແມ່ນການແຜ່ຂະຫຍາຍ ຂອງ ພະຍາດລະບາດທີ່ມີການຕິດຕໍ່ກັນຈາກຄົນໜຶ່ງໄປຍັງອີກຄົນອື່ນຢູ່ໃນບໍລິເວນເຂດດັ່ງກ່າວນັ້ນເປັນວົງກວ້າງ ແລະ ແຜ່ລະບາດຢູ່ໃນທົ່ວທະວີບ ຫຼື ແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວໂລກ ແລະ ພະຍາດລະບາດຢ່າງຮຸນແຮງນີ້ແມ່ນເກີດຂຶ້ນຈາກພະຍາດທີ່ສາມາດຕິດຕໍ່ຫາຄົນ ແລະ ສາມາດແຜ່ຂະຫຍາຍຢ່າງວ່ອງໄວ.

ພະຍາດລະບາດທີ່ຮຸນແຮງນີ້ຈະກາຍເປັນໄພພິບັດເມື່ອມັນມີການແຜ່ລະບາດຢ່າງຮຸນແຮງ ແລະ ມີ ຄົນເສຍຊີວິດ ແລະ ລົ້ມປ່ວຍເປັນຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍ. ພະຍາດລະບາດແມ່ນເກີດຈາກໄພອັນຕະລາຍທີ່ມີ ການປົນເປື້ອນ ຕົວຢ່າງ:

ພະຍາດທີ່ມາຕາມອາກາດ (ໄຂ້ຫວັດ, ໂລກປອດແຫ້ງ, ໝາກສຸກໝາກໃສ, ພະບາດທາງເດີນຫາຍໃຈ).

ການຕິດຕໍ່ຜ່ານທາງຂອງແຫລວຂອງຮ່າງກາຍ (ເຊັ່ນ ໂປລີໂອ ຫຼື HIV).

ພະຍາດທີ່ມາກັບນໍ້າເຊັ່ນ: ອະຫິວາ, ເຈັບທ້ອງ, ທ້ອງບິດ.

- ພະຍາດທີ່ຕິດຕໍ່ທາງອາຫານ ເຊັ່ນ: ພະຍາດເປື້ອອາຫານ, ທ້ອງບິດ ແລະ ຕັບອັກເສບ.
- ພະຍາດທີ່ຕິດຕໍ່ທາງດິນເຊັ່ນ: ພະຍາດທີ່ມາຈາກໂຕແກະ, ແມ່ທ້ອງ, ພະຍາດແມ່ກາຝາກ.
- ພະຍາດທີ່ມາຈາກສັດ ແລະ ແມງໄມ້ຕິດຕໍ່ໃສ່ ຄົນເຊັ່ນ: H5N1 ໄຂ້ຫວັດສັດປີກ, ມາລາເລຍ, ໄຂ້ຍຸງ
- ພະຍາດລະບາດສາມາດປ້ອງກັນໄດ້ດ້ວຍມາດຕະການຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:
 - ການປະຕິບັດຕາມຫຼັກສູດຂະອະນາໄມ.
 - ການນໍາໃຊ້ແຫຼ່ງນໍ້າທີ່ສະອາດ.
 - ການລ້າງມືດ້ວຍສະບູທຸກຄັ້ງກ່ອນກິນເຂົ້າ ແລະ ຫຼັງໃຊ້ວິດຖ່າຍເປັນປະຈໍາເລື້ອຍໆ.
 - ສັກຢາກັນພະຍາດ ເພື່ອປ້ອງກັນ.
 - ການຕິດຕາມເຜົ່າລະວັງ.
 - ການຄວບຄຸມ ການແຜ່ຂະຫຍາຍຂອງຍຸງລາຍ.

ພະຍາດລະບາດ: ການປະເມີນ ແລະ ວາງແຜນ

ຂໍ້ມູນສໍາຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
ສັກຢາກັນພະຍາດໃຫ້ແກ່ເດັກນ້ອຍສໍາລັບພະຍາດທີ່ອາດເຮັດໃຫ້ເສຍຊີວິດ	<ul style="list-style-type: none"> • ເກັບຮັກສາປຶ້ມບັນທຶກການສັກຢາຂອງເດັກນ້ອຍເກີດໃໝ່ ແລະ ເດັກນ້ອຍ. • ສືບຕໍ່ສັກຢາກັນພະຍາດຢູ່ຕະຫລອດເວລາ. • ໂຄສະນາການສັກຢາກັນພະຍາດ. • ສັກຢາກັນພະຍາດໂປລີໂອ, ພະຍາດຄໍຕິບ, ໝາກສຸກ ໝາກໃສ. • ບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ເຂັມສັກຢາທີ່ໃຊ້ແລ້ວ.
ຊອກຫາການປິ່ນປົວພະຍາດທີ່ແຜ່ລະບາດ	<ul style="list-style-type: none"> • ໃຫ້ຄິດເຖິງຄອບຄົວຂອງທ່ານ, ເພື່ອນບ້ານ ແລະ ຊຸມຊົນຂອງທ່ານ.

ກ. ພະຍາດລະບາດ: ການຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ: ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ຂໍ້ມູນສໍາຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
ນໍາໃຊ້ນໍ້າຈາກແຫຼ່ງທີ່ສະອາດ ແລະ ປອດໄພ	<ul style="list-style-type: none"> • ນໍາໃຊ້ແຫຼ່ງນໍ້າດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ ແລະ ບໍາລຸງຮັກສາໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບດີຢູ່ຕະຫລອດເວລາ. • ປັດໃຈທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສ່ຽງຄົນເປັນໄຂ້ ແລະ ສັດລ້ຽງເຈັບປ່ວຍມາຈາກ: <ul style="list-style-type: none"> - ບໍ່ມີການປົກປ້ອງແຫຼ່ງນໍ້າ

	<ul style="list-style-type: none"> - ຖັງສ້ວມ ແລະ ຫ້ອງນໍ້າມີການຮົ່ວຊຶມ. - ນໍ້າເປື້ອນໄຫລລົງນໍ້າສ້າງ ແລະ ບໍ່ນໍ້າ. - ສັດໃຊ້ແຫຼ່ງນໍ້າອັນດຽວກັນກັບຄົນ. - ມີສິ່ງຂອງຕົກລົງໃນນໍ້າສ້າງ.
ບໍາບັດນໍ້າໃຫ້ສະອາດ	<ul style="list-style-type: none"> • ຮຽນຮູ້ວິທີການບໍາບັດນໍ້າທີ່ເຫັນວ່າເຊື່ອຖືໄດ້ສໍາລັບຄອບຄົວຂອງທ່ານ.
ລ້າງມືດ້ວຍສະບູໃຫ້ສະອາດ	<ul style="list-style-type: none"> • ຮຽນຮູ້ການລ້າງມືໃຫ້ສະອາດດ້ວຍນໍ້າ ແລະ ສະບູ. • ລ້າງມືທຸກຄັ້ງຫລັງການໃຊ້ຫ້ອງນໍ້າ ແລະ ກ່ອນ ແລະ ຫລັງຈາກການກິນອາຫານ.
ປະຕິບັດການຮັກສາຄວາມສະອາດ	<ul style="list-style-type: none"> • ກໍາຈັດສິ່ງຂອງທີ່ດຶງດູດແມງວັນ ແລະ ແມງໄມ້. • ທໍາລາຍນໍ້າເສຍ.
ຮັກສາອາຫານໃຫ້ສະອາດ	<ul style="list-style-type: none"> • ຮັກສາອາຫານໄວ້ໃຫ້ປອດໄພ.
ກໍາຈັດຂອງເສຍຂອງມະນຸດຢ່າງປອດໄພ	<ul style="list-style-type: none"> • ກໍາຈັດຂອງເສຍເພື່ອເຮັດໃຫ້ມະນຸດ, ສັດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມມີຄວາມປອດໄພ. • ຖ່າຍໃສ່ວິດ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຖ່າຍຊະຊາຍເພື່ອປ້ອງກັນການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ. • ຖ້າໃນກໍລະນີບໍ່ມີວິດຖ່າຍ, ແມ່ນໃຫ້ຖ່າຍທ່າງໄກຈາກເຮືອນ, ໄກຈາກແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ບ່ອນຫລັ້ນເດັກນ້ອຍ. ຝັງອາຈົມທັນທີດ້ວຍດິນ, ດິນຊາຍ ຫຼື ຂີ້ເຖົ້າ. • ຊຸດຊຸມສ້າງວິດຖ່າຍໃຫ້ທ່າງໄກຈາກແຫຼ່ງນໍ້າ (ໄກຈາກລະດັບນໍ້າ) ແລະ ຮັກສາຄວາມສະອາດ • ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າການເຮັດວິດຖ່າຍແມ່ນໄດ້ຮັບການແນະນຳຈາກຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ມີອຸປະກອນປ້ອງກັນ.

ສໍາລັບພະຍາດທີ່ຕິດຕໍ່ທາງອາກາດ

ຂໍ້ມູນສໍາຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
ລ້າງມືໃຫ້ສະອາດ	<ul style="list-style-type: none"> • ລ້າງມືໃຫ້ສະອາດໂດຍໃຊ້ສະບູ ແລະ ນໍ້າທີ່ສະອາດ. • ມີຄວາມສໍາຄັນຫລາຍທີ່ຕ້ອງລ້າງມືກ່ອນ ແລະ ຫຼັງຈາກທີ່ທ່ານໄດ້ສໍາພັດກັບຜູ້ປ່ວຍ
ປິດປາກທຸກຄັ້ງເມື່ອຈາມ ຫຼື ໄອ	<ul style="list-style-type: none"> • ປິດປາກທຸກຄັ້ງເມື່ອມີການໄອ ແລະ ຈາມ. ຄວນໃຊ້ແຂນສອກ, ກະດາດຕິດຊູ, ຜ້າຝັນຄໍ ຫຼື ແຟມິນປິດປາກເມື່ອມີການໄອ ຫຼື ຈາມ. ຢ່າໄອ ຫຼື ຈາມໃສ່ອາກາດ. ເມື່ອທ່ານໄອ ຫຼື ຈາມໃສ່ແຂນຂອງທ່ານ ໃຫ້ລ້າງມືດ້ວຍສະບູ ແລະ ນໍ້າທັນທີ.
ກໍາຈັດຂອງເສຍຂອງທ່ານ	<ul style="list-style-type: none"> • ກໍາຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອຂອງທ່ານ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ເປເຜຢ່າງປອດໄພ. • ຖິ້ມໜ້າກາກ ແລະ ກະດາດທິສຊຸທີ່ໃຊ້ແລ້ວຢ່າງຖືກວິທີ ໂດຍນໍາໄປໃສ່ຖົງແລ້ວປິດປາກໃຫ້ແໜ້ນກ່ອນຈະເຜົາ.

ແຍກຕົວເອງອອກໄກໝູ່ ແລະ ເບິ່ງແຍງຕົວ ເອງເມື່ອເວລາເຈັບປ່ວຍ

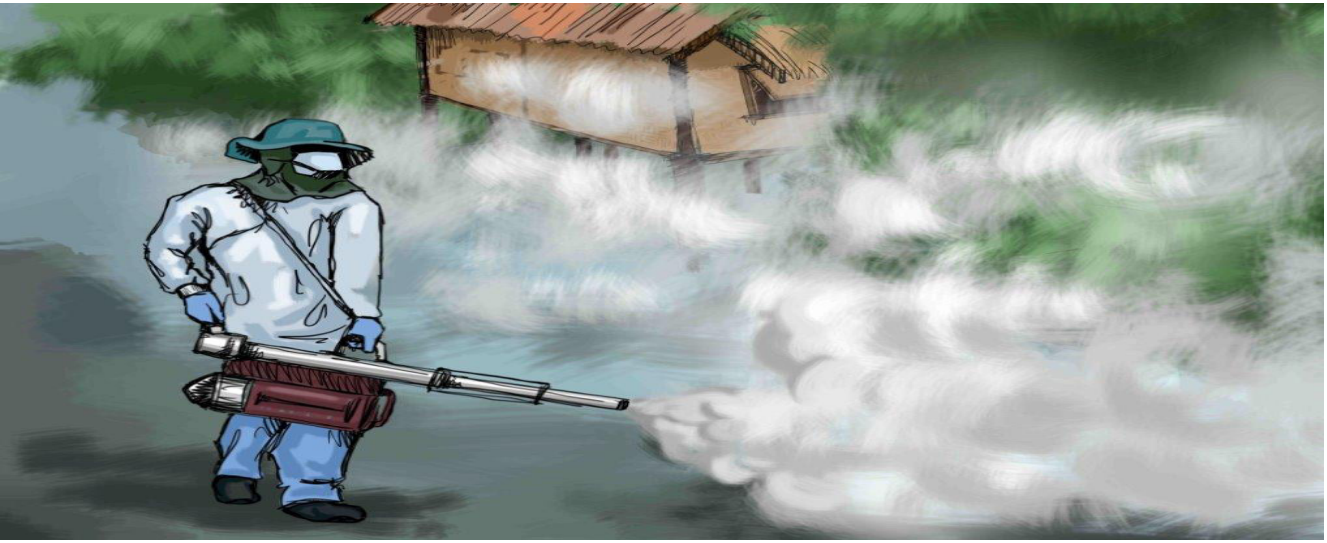
- ເພື່ອຈຳກັດການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດພາຍໃນຄອບຄົວ.
- ແຍກສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ເຈັບປ່ວຍໄວ້ຫ້ອງຫນຶ່ງ ຫຼື ແຈເຮືອນ ຫຼື ນອກເຮືອນຖ້າ ຫາກສະພາບອາກາດເອື້ອອຳນວຍ.
- ໃຊ້ຜູ້ເບິ່ງແຍງພຽງຄົນດຽວເພື່ອເບິ່ງແຍງສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ. ຜູ້ເບິ່ງແຍງຄວນຈະນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ຍົກຕົວຢ່າງ: ການນຳ ໃຊ້ຜ້າອັດດັງ, ຢູ່ຫ່າງຈາກຜູ້ປ່ວຍປະມານ 1 ມ, ນຸ່ງເຄື່ອງປ້ອງກັນເວລາຢູ່ຫ້ອງ ແລະ ປຸງເຄື່ອງກ່ອນອອກຈາກຫ້ອງ. ລ້າງມືໃຫ້ສະອາດຫຼັງຈາກເບິ່ງແຍງຜູ້ປ່ວຍ.
- ສະມາຊິກຄົນອື່ນໆຂອງຄອບຄົວຄວນກວດກາຕົນເອງທຸກວັນເພື່ອຕິດຕາມອາ ການໄຂ້ ແລະ ອາການໄອ. ຮັບປະກັນວ່າເດັກນ້ອຍ, ແມ່ຍິງຖືພາ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີພະ ຍາດອື່ນໆຈະໄດ້ຮັບການດູແລເບິ່ງແຍງທາງການແພດຖ້າຫາກວ່າເຂົາເຈົ້າເຈັບ ປ່ວຍ.

ຄ. ພະຍາດຕິດຕໍ່ທີ່ມາຈາກທາດແຫລວຂອງຮ່າງກາຍ

ຂໍ້ມູນສໍາຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
ລ້າງມືຂອງທ່ານໃຫ້ສະ ອາດ	<ul style="list-style-type: none"> • ລ້າງມືຂອງທ່ານດ້ວຍນໍ້າທີ່ສະອາດ ແລະ ສະບູ. • ການລ້າງມືກ່ອນ ແລະ ຫລັງ ສຳພັດຄົນເຈັບແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຫລາຍ.
ການມີເພດສໍາ ພັນທີ່ມີຄວາມປອດໄພ	<ul style="list-style-type: none"> • ບໍ່ຄວນມີເພດສໍາພັນໂດຍບໍ່ມີການປ້ອງກັນ.

ງ. ແມງໄມ້ທີ່ນໍາເຊື້ອພະຍາດ

ຂໍ້ມູນສໍາຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
ຕ້ອງລະມັດລະວັງ ໃນການຈັບ ແລະ ສຳພັດສັດ	<ul style="list-style-type: none"> • ບໍ່ຄວນຈັບສັດທີ່ຕິດເຊື້ອພະຍາດ ຫລື ຕາຍ ໂດຍບໍ່ມີການປ້ອງກັນ. • ນອນໃນມຸ້ງເພື່ອຫລຸດຜ່ອນການຕິດເຊື້ອພະຍາດທີ່ຍຸງເປັນພາຫະນະ.

ພະຍາດລະບາດ: ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້, ການພັດທະນາທັກສະ

ຂໍ້ມູນສຳຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືໃນການປ້ອງກັນຕົວເອງ	<ul style="list-style-type: none"> • ແວ່ນຕາປ້ອງກັນ. • ຖົງມື. • ຜ້າກັນເປື້ອນ. • ສະບູ ຫລື ນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອທີ່ມີທາດເຫຼົ້າ.
ການດູແລຕົວເອງ	<ul style="list-style-type: none"> • ການຮັກສາອະນາໄມຕົນເອງ. • ການສ້າງພູມຕ້ານທານດ້ວຍການຫລຸດນ້ຳຫນັກດ້ວຍການອອກກຳລັງກາຍໃຫ້ປົກກະຕິ ແລະ ຝັກຜ່ອນໃຫ້ພຽງພໍ. • ຫລຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນ ແລະ ຫລີກລ້ຽງການສຸບຢາ. • ໃຊ້ຫນ້າກາກທີ່ເໝາະສົມໃນເວລາຈະເຂົ້າໃກ້ຄົນເຈັບທີ່ມີພະຍາດຕິດຕໍ່. • ຖ້າທ່ານມີອາການພະຍາດຕິດຕໍ່ໃຫ້ຝັກຢູ່ເຮືອນ.
ການຄວບຄຸມໄຂ້ຫວັດ	<ul style="list-style-type: none"> • ເຮັດໃຫ້ຕົນຕົວເຢັນລົງ ແລະ ຕົ້ມນ້ຳໃຫ້ຫລາຍ.
ການກະກຽມປຸງແຕ່ງນ້ຳໂອລາລິດເພື່ອທົດແທນນ້ຳທີ່ສູນເສຍຈາກພະຍາດຖອກທ້ອງ	<ul style="list-style-type: none"> • ປະລິມານນ້ຳຫນຶ່ງລິດໃຫ້ໃຊ້ນ້ຳຕານ 8 ປ່ວງ (ປ່ວງຊາ).
ຊອກຫາບ່ອນປິ່ນປົວສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດຮັບການປິ່ນປົວຢູ່ເຮືອນໄດ້	<ul style="list-style-type: none"> • ຖ້າຫາກວ່າໃຜຜູ້ຫນຶ່ງຕ້ອງການການເບິ່ງແຍງທາງການແພດ, ໄປຫາຄລິນິກທີ່ໃກ້ທີ່ ສຸດ ຫຼື ໂຮງຫມໍເພື່ອຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ.
ເກັບອາຫານທີ່ຈຳເປັນ ໂດຍຝັຈາລະນາສາມລະດັບຂອງການຄ້າປະກັນທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ຫຼື ຄວາມບໍ່ຫມັ້ນຄົງທີ່ທ່ານອາດຈະປະເຊີນ	<ul style="list-style-type: none"> • ພຽງພໍສຳລັບຕົນເອງ ຮັກສາລາຍໄດ້ທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ສິ່ງອື່ນໆສຳລັບການດຳລົງຊີວິດ, ແລະ ການເຂົ້າເຖິງສະບຽງອາຫານທີ່ພຽງພໍຢ່າງຍືນຍົງ. • ການຂາດແຄນສະບຽງອາຫານມີລາຍໄດ້ຍືນຍົງ ແລະ ສິ່ງອື່ນໆສຳລັບການດຳລົງ ຊີວິດ, ແຕ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງອາຫານທີ່ພຽງພໍເນື່ອງຈາກການຫຍຸດສະງັກຢູ່ໃນຕະຫຼາດ. • ຄວາມບໍ່ຫມັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດບໍ່ມີລາຍຮັບ ໝັ້ນຄົງ ແລະ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ/ຫຼື ຊື້ສະບຽງອາຫານ ຢ່າງພຽງພໍ. ນີ້ແມ່ນລະດັບທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ສັດຕູພືດ ແລະ ສັດ

ສັດຕູພືດ ແລະ ສັດທີ່ທໍາລາຍຜົນລະປຸກທາງກະສິກໍາ ເຊັ່ນ: ວັດສະພືດ ຫຼື ສັດທີ່ຍາດອາຫານຂອງມະນຸດ. ໃນເວລາມີການແຜ່ຂະຫຍາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ພວກມັນສາມາດ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ການຜະລິດກະສິກໍາ ຫຼື ສັດລ້ຽງ ແລະ ມີທ່າອຽງທີ່ຈະແຜ່ລະບາດໄປສູ່ຄົນ ແລະ ສັດ ດ້ວຍກັນໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ.

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ສາມາດເຮັດໃຫ້ມີການສູນເສຍທາງຜົນ ການຜະລິດ, ຕົ້ນທຶນໃນການຜະລິດສະບຽງອາຫານເພີ່ມ ຂຶ້ນ, ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ດ້ານການຮັບປະກັນສະບຽງອາຫານ, ກົດ ຂວາງການຄ້າຂາຍ ແລະ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງ ປະຊາຊົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຢ່າງຮ້າຍແຮງ.

ສັດຕູ ພືດ ແລະ ພະຍາດສັດຈໍານວນໜຶ່ງສາມາດ ມີຊີວິດເປັນເວລາຍາວນານໂດຍອາໄສໃນນໍ້າ ແລະ ໃນອາຫານ , ຈົນກວ່າພວກມັນຈະຊອກບ່ອນຢູ່ອາໄສໃໝ່ໄດ້. ສັດຕູພືດມີຫຼາຍຮູບແບບ ແລະ ຫຼາຍຊະນິດດັ່ງ ລຸ່ມນີ້:

- ວັດສະພືດທີ່ຮຸກຮານ ແລະ ເຊື້ອເຫັດ (ເຊື້ອລາ) ສັດຕູ ພືດຊະນິດນີ້ສາມາດເຂົ້າປົກຫຸ້ມ/ຮຸກຮານພື້ນທີ່ການປູກຝັງ ຫຼື ທົ່ງຫຍ້າສໍາລັບການລ້ຽງສັດທີ່ມີຫຍ້າຊະນິດດ່ຽວ.
- ຂີ້ໜູ: ໝູຜູກ ແລະ ໝູນາ ຄົນຈໍານວນໜຶ່ງມັກກິນ, ຊຶ່ງ ເປັນສັດທີ່ປົນເປື້ອນເຊື້ອພະຍາດ ທັງເປັນພາຫະນໍາເຊື້ອມາ ສູ່ຄົນເຮົາ ແລະ ສັດດ້ວຍກັນ.
- ແມງໄມ້, ສັດບໍ່ມີກະດູກສັນຫຼັງອື່ນໆສາມາດຊອກຢູ່ຫາກິນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສະບຽງອາຫານ ຂອງຄົນ ແລະ ສັດປົນເປື້ອນ. ນອກນັ້ນ, ພວກມັນຍັງສາມາດກາຍເປັນເຊື້ອ ກາຝາກພາຍ ໃນກຸ່ມສັດລ້ຽງຈໍານວນໜຶ່ງ.
- ພະຍາດສັດ: ພະຍາດສັດສາມາດແຜ່ເຊື້ອໂດຍສັດທີ່ຕິ ດເຊື້ອ, ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ ຫຼື ຕາຍແລ້ວ ຫຼື ໂດຍແມງໄມ້, ຜະລິດຕະພັນຊີວະພາບ, ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກສະບຽງອາຫານ, ກະແສລົມ ແລະ ທາງອາກາດ. ພະຍາດລະບາດພາຍໃນສັດ.

ສັດຕູພືດແລະສັດ: ການປະເມີນ ແລະ ການວາງແຜນ

ຂໍ້ມູນສໍາຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
ຕິດຕາມສະພາບແວດ ລ້ອມທີ່ເອື້ອອໍານວຍ ເພື່ອ ຊອກຫາປັດໃຈທີ່ເຮັດໃຫ້ມີ ໜູ	<ul style="list-style-type: none"> • ກວດກາບໍລິເວນອ້ອມແອ້ມບ່ອນເກັບມ້ຽນສະບຽງອາຫານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ສັງເກດ ແລະ ຊອກຫາຂີ້ ຫຼື ຢ່ຽວ, ຮອຍຕີນ, ຮູ ແລະ ຮອຍກັດແຫ້ນຂອງໜູ
ຕິດຕາມ ແລະ ສໍາຫຼວດ ພືດເພື່ອຊອກຫາສັດ ຕູພືດ ແລະ ວັດສະພືດ.	<ul style="list-style-type: none"> • ຕິດຕາມ ແລະ ບັນທຶກຂໍ້ມູນລະດັບການປະກົດຕົວ ຫຼື ຫຼຸດລົງຂອງພະຍາດ ທີ່ພົວພັນກັບການປູກຝັງ . • ກວດກາພື້ນທີ່ປູກຝັງເປັນປະຈໍາວ່າມີພືດຊະນິດໃໝ່ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ບໍ່ເພື່ອຊອກຫາສັດ ຕູພືດ ແລະ ລັກສະນະຜິດປົກກະຕິ. • ຕິດຕາມສະຖານທີ່ຜະລິດຢ່າງເປັນປົກກະຕິເພື່ອຊອກຫາວັດສະພືດ, ເຊັ່ນ: ຫຍ້າຊະນິດໃໝ່ ທີ່ມີລັກສະນະຮຸກຮານພື້ນທີ່ທີ່ມີຫຍ້າພື້ນເມືອງຢູ່ມາກ່ອນ.
ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບ ວິທີການ ທີ່ປອດໄພໃນວຽກງານ ສຸຂະພິບານ, ການຄວບ ຄຸມສັດຕູພືດ, ການນໍາ ໃຊ້ສານພິດ ແລະ ການ ກໍາຈັດສັດຕູພືດ	<ul style="list-style-type: none"> • ນໍາໃຊ້ວິທີການແບບປະສົມປະສານເຂົ້າໃນວຽກງານສຸຂະພິບານດ້ານສິ່ງແວດ ລ້ອມ, ການເກັບສະສົມສະບຽງອາຫານ, ການປ້ອງກັນສັດຕູພືດ ແລະ ສັດຈໍາ ພວກກັດແຫ້ນ (ໜູ), ການນໍາໃຊ້, ການກໍາຈັດສານພິດ ແລະ ການນໍາໃຊ້ ກັບເດັກ.

<p>ກຽມພ້ອມທີ່ຈະຊອກຫາ ຂໍ້ມູນ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບການລະບາດ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ລາຍງານກໍລະນີການລະບາດຂອງພະຍາດທີ່ເກີດກັບສັດລ້ຽງໃຫ້ສັດຕະວະແພດ ແລະ ພະນັກງານກ່ຽວຂ້ອງ ຮັບຮູ້.
<p>ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບ ແລະ ມີ ສ່ວນຮ່ວມໃນລະບົບ ເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບວິທີການຊອກຫາຂໍ້ມູນຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຫຼື ລະບົບຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ພະຍາດຢູ່ລະດັບພາກພື້ນ. ຮຽນຮູ້ ກ່ຽວກັບພະຍາດທີ່ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ສັດລ້ຽງ.

ພະຍາດລະບາດຂອງພືດ ແລະ ສັດ: ການປ້ອງກັນທາງດ້ານກາຍະພາບ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ຂໍ້ມູນສຳຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
<p>ຮັກສາຄວາມສະອາດ ສາງເກັບມ້ຽນສະບຽງ ອາຫານ ແລະ ສະຖານ ທີ່ທຳການຜະລິດເພື່ອ ປ້ອງກັນ ໝູ, ສັດຕູ ພືດ ແລະ ພະຍາດຕ່າງໆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ກຳຈັດອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ຕ່າງໆທີ່ເປັນບ່ອນລີ້ຊ້ອນ ແລະ ເຮັດຮັງຂອງໝູ ແລະ ແມງໄມ້ ທຳຄວາມສະອາດອຸປະກອນການເກັບກ່ຽວເມັດເຂົ້າ ແລະ ສາງເກັບ ມ້ຽນເຂົ້າກ່ອນ ຈະມີການເກັບກູ້ຜົນຜະລິດ. ກຳຈັດອາຫານສັດທີ່ຖືກປົນເປື້ອນຢ່າງປອດໄພ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດການປົນເປື້ອນ ຄືນອີກ
<p>ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ ໝູ ແລະ ສັດຕູພືດອື່ນໆ ເຂົ້າເຖິງ ອາຫານ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ເກັບສະບຽງອາຫານ ແລະ ນໍ້າໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ຝາປິດ ແລະ ມ້ຽນໄວ້ໃນເຄື່ອງບັນຈຸທີ່ ເຮັດດ້ວຍຢາງຢາດສະຕິກ, ແກ້ວ, ຫຼື ເຫຼັກທີ່ມີຝາອັດຢ່າງແໜ້ນໜາ. ເກັບມ້ຽນຂີ້ເຫຍື້ອໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ໝູເຂົ້າບໍ່ໄດ້ ແລະ ມີຝາປິດຢ່າງແໜ້ນໜາ ກຳຈັດແຫຼ່ງອາຫານຂອງໝູ ແລະ ຊາກສັດ.
<p>ປ້ອງກັນ ນໍ້າໃຫ້ປາດ ສະຈາກສິ່ງປົນເປື້ອນ ຈາກໝູ, ສັດຕູ ພືດ, ແລະ ພະ ຍາດຕ່າງໆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ນຳໃຊ້ແຫຼ່ງນໍ້າດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຮັກສາໃຫ້ແຫຼ່ງນໍ້າເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບດີ. ກຳຈັດນໍ້າຂັງທີ່ເປັນແຫຼ່ງເພາະຜົນຂອງຍຸງ ແລະ ແຫຼ່ງລະບາດຂອງພະຍາດ. ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງຖັງນໍ້າທີ່ມີຮູຮິ້ວ ແລະ ສ້ອມຖ່າຍທີ່ເປ່ເຜ. ປ້ອງກັນນໍ້າເປື້ອນບໍ່ໃຫ້ໄຫຼລົງສູ່ແມ່ນໍ້າ ແລະ ນໍ້າສ້າງ. ປ້ອງກັນສັດລ້ຽງບໍ່ໃຫ້ນຳໃຊ້ແຫຼ່ງນໍ້າດຽວກັນກັບຄົນ. ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີສິ່ງທີ່ປົນເປື້ອນຕົກລົງໃນນໍ້າສ້າງ ແລະ ແຫຼ່ງນໍ້າ. ກວດກາແຫຼ່ງນໍ້າຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ສັດລ້ຽງ ແລະ ສັດປ່າ/ຕາມ ທຳມະຊາດເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງນໍ້າ. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາລະບົບລະບາຍນໍ້າໃນພື້ນທີ່ເຮັດການຜະລິດໃຫ້ດີ. ລະບາຍ ຫຼື ບຳບັດນໍ້າທີ່ມີທາດອາຫານສູງ ແລະ ເກັບມ້ຽນໄວ້ໃນອ່າງເກັບນໍ້າເພື່ອ ປ້ອງກັນການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງເທົາ ແລະ ໄຄນໍ້າ.
<p>ຖິ້ມສິ່ງເສດເຫຼືອ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຖິ້ມສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ເຮັດໃຫ້ແມງວັນ ແລະ ແມງໄມ້ຊະນິດອື່ນໆ. ຖິ້ມສິ່ງເສດເຫຼືອໃຫ້ຖືກຕ້ອງເໝາະສົມເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເກີດມີການປົນເປື້ອນລົງສູ່ແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ດິນ

ປ້ອງກັນອາຫານສັດ ແລະ ເກັບມ້ຽນອາຫານສັດຢ່າງ ຖືກຕ້ອງ

- ຮັບປະກັນອາຫານສັດໃຫ້ປາດສະຈາກຫຍ້າ, ດິນ ແລະ ສັດຕູພືດ ແລະ ທີ່ສັດບໍ່ ຕ້ອງການ.
- ເກັບຮັກສາອາຫານສັດໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ມີຝາປິດ ແລະ ປອດໄພເພື່ອຮັກສາອາຫານສັດບໍ່ໃຫ້ປຽກຊຸ່ມ ແລະ ບຸດເໝົາ.
- ເກັບຮັກສາແນວຜັນ ໃນຖັງບັນຈຸທີ່ເປັນປຣາດສະຕິກ ຫຼື ໂລຫະທີ່ມີຝາປິດຢ່າງ ແໜ້ນໜາ. ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ອາກາດເຂົ້າ, ທັງເປັນການປ້ອງກັນແມງໄມ້ໄປຜ່ອມງກັນ.
- ເຮັດຄວາມສະອາດແຫຼ່ງນໍ້າຢ່າງເປັນປົກກະຕິເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການປົນເປື້ອນອາຈົມ ຂອງຄົນ ແລະ ສັດ.
- ຮູ້ວັນໝົດອາຍຸ ຂອງອາຫານສັດທີ່ຊື້ມາ ແລະ ນໍາໃຊ້ ໃຫ້ໝົດກ່ອນວັນໝົດອາຍຸ ຫຼື ຖ້າໝົດອາຍຸກໍ່ໃຫ້ທໍາລາຍຖິ້ມຢ່າງຖືກວິທີ.

ປ້ອງກັນສັດລ້ຽງເພື່ອຫລີກລ້ຽງຈາກການເກີດພະຍາດ ຕ່າງໆ

- ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂະບວນການສັກຢາກັນພະຍາດ.
- ກໍານົດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ໄພອັນຕະລາຍຈາກພະຍາດຕ່າງໆ.
- ບັນທຶກກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ນໍາເຂົ້າມາຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ແລະ ຜົນຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບເພື່ອສາມາດກວດຄົ້ນຍ້ອນຫຼັງ ຫຼື ວາງແຜນໃນອະນາຄົດໃນເວລາເກີດມີພະຍາດລະບາດ.
- ປ້ອງກັນສັດລ້ຽງຂອງທ່ານຈາກພະຍາດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ໂດຍບໍ່ໃຫ້ມີການສໍາພັດກັບສັດທີ່ຕິດເຊື້ອ, ຄອກສັດ, ພາຫະນະ, ບຸກຄົນ ແລະ ອຸປະກອນຕ່າງໆໂດຍສະເພາະເວລາໄປຕະຫຼາດ.
- ຊື້ສັດລ້ຽງ ຈາກແຫລ່ງທີ່ເຊື້ອຖືໄດ້ ແລະ ກວດກາໃຫ້ຄັກແນ່ກ່ອນຊື້.
- ກວດກາເບິ່ງສັດລ້ຽງໃນໄລຍະທີ່ນໍາສິ່ງຮອດສະຖານທີ່ຂອງທ່ານເພື່ອຮັບປະກັນວ່າສັດທີ່ຊື້ມານັ້ນມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ໃນສະພາບດຽວກັນກັບຕອນສັ່ງຊື້.
- ແຍກສັດລ້ຽງທີ່ຊື້ມາໃໝ່ອອກໄວ້ຕ່າງຫາກປະມານ 10 ວັນ ເພື່ອສັງເກດເບິ່ງອາການຕ່າງໆທີ່ອາດຈະເກີດຈາກພະຍາດໃດໜຶ່ງ ແລະ ເພື່ອໃຊ້ເປັນເວລາໃນການຂັບຖ່າຍແນວຜັນຫຍ້າອອກຈາກສັດດັ່ງກ່າວນັ້ນ.

ຫຼຸດຜ່ອນການນໍາໃຊ້ສານເຄມີໃນການປາບສັດຕູພືດໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດເພື່ອຮັກສາລະບົບການຜະລິດແບບຢືນຍົງ, ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ແຫຼ່ງສະບຽງອາຫານ

- ນໍາໃຊ້ວິທີການປູກພືດປະສົມປະສານ ແລະ ວິທີການແບບທໍາມະຊາດເພື່ອຕ້ານການລະບາດຂອງວັດສະພືດ ແລະ ແມງໄມ້. (ເບິ່ງຂໍ້ມູນສະເພາະ).
- ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຄໍາແນະນໍາກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ (ເຊັ່ນວ່າ ການປະສົມນໍ້າ ແລະ ຂະໜາດໃນການນໍາໃຊ້, ວັນໝົດອາຍຸ, ວິທີການຖິ້ມສິ່ງເສດເຫຼືອ).
- ຫຼີກລ່ຽງການນໍາໃຊ້ຢາຂ້າສັດຕູພືດທີ່ບໍ່ເໝາະສົມທີ່ຈະສະສົມ ແລະ ກາຍເປັນ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ.
- ສິດສານໄລ່ແມງໄມ້ທີ່ເຮັດຈາກທໍາມະຊາດເປັນປະຈໍາໃສ່ພືດທີ່ປູກເປັນປະຈໍາຕາມໄລະຍະເວລາທີ່ກໍານົດໄວ້ເພື່ອປ້ອງການແຜ່ຂະຫຍາຍຂອງພະຍາດ ແລະ ເຊື້ອກາຝາກ.

ສັດຕູພືດ ແລະ ສັດ: ທັກສະ - ຄວາມອາດສາມາດໃນການຕອບໂຕ້

ຂໍ້ມູນສຳຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
<p>ຈຳກັດການລະບາດຂອງແມງໄມ້ ແລະ ສັດຕູພືດຊະນິດອື່ນໆ ໂດຍການບັງຄັບໃຊ້ມາດຕະການກັກບໍລິເວນ ເພື່ອປ້ອງກັນການແຜ່ເຊື້ອ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຈຳກັດການເຄື່ອນຍ້າຍເຂົ້າ ແລະ ອອກຈາກເຂດຕິດເຊື້ອຂອງປະຊາຊົນ, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງຈັກ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນການປູກຝັງ ແລະ ຜົນຜະລິດ. • ກຳນົດພື້ນທີ່ທີ່ມີການລະບາດຂອງເຊື້ອ. • ຈຳກັດການເຄື່ອນຍ້າຍເຂົ້າ ແລະ ອອກຈາກເຂດຕິດເຊື້ອຂອງອຸປະກອນປູກຝັງ/ຜົນຜະລິດ ຫຼື ອຸປະກອນອື່ນໆທີ່ອາດເປັນປັດໄຈໃນການຂະຫຍາຍສັດຕູພືດ. • ຫຼີກເວັ້ນການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືຈາກເຂດທີ່ຕິດເຊື້ອມາໃຊ້ຢູ່ສະຖານທີ່ອື່ນທີ່ບໍ່ມີການແຜ່ລະບາດຂອງເຊື້ອ. • ພະນັກງານ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຮັດການສະກັດກັ້ນການລະບາດຂອງເຊື້ອອາດໄດ້ສຳພັດ ຫຼື ເດີນທາງຈາກສະຖານທີ່ທີ່ມີການລະບາດຕ້ອງໄດ້ເຮັດການອະເຊື້ອເປັນຢ່າງດີກ່ອນເຄື່ອນຍ້າຍໄປບ່ອນທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຕິດເຊື້ອ.
<p>ຈຳກັດການລະບາດຂອງພະຍາດສັດ ໂດຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການກັກບໍລິເວນ ເພື່ອປ້ອງກັນການແຜ່ເຊື້ອ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ປະຕິບັດທຸກຄຳແນະນຳຕາມການຊີ້ນຳຂອງອຳນາດການປົກຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. • ຫ້າມປ່ອຍສັດລ້ຽງທຸກຊະນິດອອກຈາກຄອກຈົນກວ່າຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ. • ແຍກສັດລ້ຽງທີ່ສົງໄສວ່າຕິດເຊື້ອອອກຈາກຝູງ ແລະ ຢູ່ຫ່າງຈາກສັດຊະນິດອື່ນໆ. • ຈຳກັດການເຄື່ອນຍ້າຍສັດລ້ຽງທຸກຊະນິດ. • ໂຈະໄວ້ ຫຼື ຢຸດການຂົນສົ່ງສິນຄ້າທີ່ບໍ່ຈຳເປັນທຸກຊະນິດລວມທັງສັດລ້ຽງ. • ກຳນົດຂອບເຂດຂອງຄອກສັດ ແລະ ຈຳກັດການເຂົ້າເຖິງຂອບເຂດເຫຼົ່ານັ້ນ. • ເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານ ແລະ ເຄື່ອງກົນຈັກທີ່ບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນອອກຈາກສະຖານທີ່ໃຫ້ອາ ຫານສັດ. • ຫ້າມເຄື່ອນຍ້າຍອຸປະກອນ ຫຼື ເຄື່ອງກົນຈັກອອກຈາກສະຖານທີ່ລ້ຽງສັດຈົນກວ່າຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ. • ສັງລວມບັນຊີລາຍການການເຄື່ອນຍ້າຍສັດລ້ຽງທຸກຊະນິດ, ບຸກຄົນ ແລະ ເຄື່ອງກົນຈັກໃນໄລຍະເວລາ 7 ວັນທີ່ຜ່ານມາ.
<p>ຈຳກັດ ການລະບາດຂອງພະຍາດພືດພັນ ໂດຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການຈຳກັດບໍລິເວນ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ປ້ອງກັນການເຄື່ອນຍ້າຍເຂົ້າ-ອອກເຂດຕິດພະຍາດຂອງບຸກຄົນ, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງກົນຈັກ ແລະ ເຄື່ອງມື. • ຫ້າມຈັບ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ຂົນສົ່ງອຸປະກອນ ແລະ ພືດທີ່ຕິດເຊື້ອ. • ລ້າງມື, ເສື້ອຜ້າ ແລະ ເກີບທີ່ຕິດກັບດິນ, ອຸປະກອນ ແລະ ພືດທີ່ຕິດເຊື້ອ. • ເຮັດເຄື່ອງໝາຍໃສ່ສະຖານທີ່ກວດພົບວ່າມີການຕິດເຊື້ອ ແລະ ຈຳກັດການເຂົ້າເຖິງພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວນັ້ນ. • ຈຳກັດການເຄື່ອນຍ້າຍເຂົ້າ-ອອກເຂດທີ່ຕິດເຊື້ອຂອງຄົນ, ສັດລ້ຽງ ແລະ ເຄື່ອງມື.
<p>ຄວບຄຸມພັນພືດບຸກລຸກຢ່າງທັນທີ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຈັດບຸລິມະສິດໃນການເຄື່ອນຍ້າຍພັນພືດບຸກລຸກ/ຮຸກຮານ ທີ່ມີລັກສະນະຮ້າຍແຮງກ່ອນຈະມີການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ກ່ອນຈະມີການແຜ່ພັນ. • ເສຍຫຍ້າໂດຍການໃຊ້ມີລິກ ແລະ ເຄື່ອງລົກຫຍ້າ ໃຫ້ອອກທັງລຳຕົ້ນ ແລະ ຮາກເພື່ອກຳຈັດພັນພືດບຸກລຸກໃຫ້ໝົດ.

ແຜນດິນໄຫວ

ແຜນດິນໄຫວ ແມ່ນໄພອັນຕະລາຍທີ່ສາມາດເກີດຂຶ້ນຢ່າງກະທັນຫັນ ແລະ ເກີດການສິ້ນສະເທືອນ ຢ່າງວ່ອງໄວຂອງດິນທີ່ມີສາເຫດມາຈາກການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງຫີນໃຕ້ດິນ. ແຜນດິນໄຫວແມ່ນເກີດຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວໂດຍບໍ່ມີການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ແລະ ສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ໃນຕະຫຼອດປີ. ໃນຕອນກາງວັນ ແລະ ກາງຄືນ. ຜົນກະທົບຂອງແຜນດິນໄຫວແມ່ນສາມາດເຮັດໃຫ້ຄົນ ແລະ ສັດເສຍຊີວິດ, ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ແລະ ສູນເສຍຊັບສິນ, ສູນເສຍທີ່ຜັກພາອາໄສ ແລະ ການດໍາລົງຊີວິດເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີຄວາມສະຫງົບ ຫຼື ສູນເສຍດ້ານພື້ນ ຖານໂຄງລ່າງຊຸມຊົນບ້ານເຮືອນຂອງປະຊາຊົນຖືກທໍາ ລາຍ.

ແຜນດິນໄຫວເປັນໄພທໍາມະຊາດທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນເສຍຊີວິດຫຼາຍທີ່ສຸດ, ຄົນທີ່ເສຍຊີວິດສ່ວນຫຼາຍ ແມ່ນເກີດຈາກການຫັກຜັງຂອງຕົກລົງມາທັບຄົນ ຫຼື ຈາກໄພພິບັດທີ່ມັກເກີດຕາມມາອີກ ເຊັ່ນ: ໄຟໃໝ່, ຊຶນາມີ, ນໍ້າຖ້ວມ, ດິນເຈືອນ ແລະ ການຮົ່ວໄຫຼຂອງສານເຄມີ ຫຼື ວັດຖຸມີພິດ. ສ່ວນຫຼາຍຄົນທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບແມ່ນຍ້ອນການຫັກຜັງຂອງຕົກອາຄານທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ຫຼື ບາງພາກສ່ວນຂອງຕົກອາຄານ ຫຼື ສິ້ນສ່ວນທີ່ແຕກຫັກຕົກລົງມາໃສ່ ແລະ ການທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ປ້ອງກັນໃນລະຫວ່າງການສິ້ນສະເທືອນທີ່ຕາມມາ.

ໃນແຕ່ລະປີທົ່ວໂລກເກີດແຜນດິນໄຫວທີ່ຮ້າຍແຮງປະມານ 15 ຄັ້ງ, ສິ້ນແຮງປະມານ 135 ຄັ້ງ ແລະ ສິ້ນສະເທືອນປານກາງປະມານ 1,000 ຄັ້ງ ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມແຜນດິນໄຫວມີການລາຍງານພຽງແຕ່ 70-75 ຄັ້ງຈາກທັງໝົດທີ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ. ຄວາມເສຍຫາຍ ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງຂຶ້ນກັບການ ຮັບມື ແລະ ການກຽມພ້ອມຂອງຄົນໃນການຕັ້ງ ທີ່ຢູ່ອາໄສ. ປັດໄຈທີ່ຜາໃຫ້ເກີດມີຄວາມຕ້ານທານຕໍ່າມີດັ່ງນີ້:

- ບໍ່ມີລະບຽບການ ຫຼື ບໍ່ມີການປະຕິບັດລະບຽບໃນການ ປຸກສ້າງເພື່ອປ້ອງກັນການສິ້ນສະເທືອນທີ່ຮຸນແຮງ.
- ບໍ່ມີການວາງແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ.
- ການສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສໃນພື້ນທີ່ ທີ່ບໍ່ປອດໄພ.
- ບໍ່ມີການປ້ອງກັນ ແລະ ປັບປຸງຕົກອາຄານທີ່ຖືກຕໍານິ (ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ).
- ບໍ່ມີລະບຽບ ແລະ ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມເພື່ອຮັກສາຄວາມປອດໄພຂອງຕົກອາຄານ ແລະ ອຸປະກອນ ຕ່າງໆ.
- ບໍ່ມີການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ບໍ່ມີການຝຶກຊ້ອມການຕອບໂຕ້.

ຊຶນາມີໂດຍປົກກະຕິມັກຈະເກີດຂຶ້ນຜ່ອມກັບເຫດການແຜນດິນໄຫວ, ແຕ່ວ່າໄພແຜນດິນໄຫວອາດຈະເກີດຈາກພູໄຟລະເບີດ ຫຼື ເກີດຈາກແຜນດິນຫຍຸບຢູ່ພື້ນໃຕ້ທະເລ.

ໄພແຜ່ນດິນໄຫວ: ປະເມີນສະພາບ ແລະ ການວາງແຜນ

ຂໍ້ມູນສໍາຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
<p>ກໍານົດເອົາສະຖານທີ່ທີ່ປອດໄພທີ່ສຸດ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຊອກຫາບ່ອນປອດໄພທີ່ສຸດໃນອາຄານເຮືອນຂອງທ່ານ ແລະ ໃນແຕ່ລະຫ້ອງ. ບ່ອນດັ່ງກ່າວ, ຕ້ອງຫ່າງໄກຈາກຝາດ້ານນອກ, ຝາກັ້ນພາຍໃນທີ່ບໍ່ປອດໄພ, ບ່ອງຢ້ຽມ, ແກ້ວແວ່ນ ແລະ ສິ່ງຂອງໃຫຍ່ ແລະ ຫົກກທີ່ສາມາດລົ້ມລົງມາໄດ້, ລີ້ນໄຫຼ ຫຼື ປະທະກັນເອງ, ຫຼື ສິ່ງຂອງຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ເຄື່ອງເຮັດນ້ຳອຸ່ນ ແລະ ເຕົາຝັງທີ່ສາ ມາດກໍ່ໃຫ້ເກີດໄຟໄໝ້. • ຢູ່ນອກເຮືອນຂອງທ່ານ ບ່ອນປອດໄພທີ່ສຸດ ແມ່ນບ່ອນທີ່ຫ່າງໄກຈາກຄວາມອັນຕະ ລາຍຈາກສິ່ງຂອງດ້ານເທິງຈະຕົກໃສ່ຫົວ.
<p>ກໍານົດລາຍການທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ທ່ານເສຍຊີວິດ ຫຼື ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ແລະ ຫາວິທີເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພຈາກສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ກໍານົດສິ່ງຂອງພາຍໃນອາຄານ ແລະ ບໍລິເວນອ້ອມແອ້ມທີ່ສາມາດລົ້ມລົງມາໄດ້, ລີ້ນໄຫຼ ຫຼື ປະທະກັນເອງໃນເວລາເກີດແຜ່ນດິນໄຫວ. ຍົກຍ້າຍອອກໄປ ຫຼື ຊອກຫາຊ່ອງທາງທີ່ມີຄວາມປອດໄພຢັ້ງຊັ້ນ. • ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພແກ່ສິ່ງຂອງທີ່ອາດຈະລົ້ນຕົກລົງມາ ແລະ ຕັ້ງທາງອອກ.
<p>ຢ່າຫລົງເຊື່ອຂ່າວທີ່ບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ອີງໃສ່ຂໍ້ມູນຄວາມປອດໄພທີ່ມີຫຼັກຖານດ້ານວິທະຍາສາດ. ຢ່າເຜີຍແຜ່ສຽງຊຸບຊິບ ຫຼື ຄໍາຊໍາລື ກ່ຽວກັບສາເຫດ ຫຼື ຜົນກະທົບຂອງຄວາມອັນຕະລາຍ. ມີຫຼາຍຂໍ້ມູນຊຶ່ງບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບ.

ແຜນດິນໄຫວ: ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ: ສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ຂໍ້ມູນສຳຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
<p>ຄັດເລືອກທີ່ຕັ້ງຢ່າງປອດໄພສຳລັບເຮືອນຂອງທ່ານ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຮ່ວມກັບອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນກຳນົດຈຸດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງສຸດຕໍ່ເຫດການແຜ່ນດິນໄຫວໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ. • ປຸກເຮືອນໃສ່ພື້ນທີ່ທີ່ມີຄວາມແຂງແກ່ນ (ຫຼື ເວົ້າໄດ້ວ່າ: ໃສ່ບ່ອນທີ່ມີດານຫີນແຂງໃນພື້ນທີ່ເລິກ ແລະ ບໍ່ມີຮອຍແຕກແຫງຂອງດິນ). • ຫຼີກລ່ຽງໄພອັນຕະລາຍໃກ້ຕົວໂດຍການອອກໄປຢູ່ສະຖານທີ່ເປົ່າຫວ່າງຂອງຕຶກອາຄານ, ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດບອກໄດ້ວ່າມີການສັ່ນສະເທືອນຫຼາຍ ຫຼື ໜ້ອຍ. • ຄັດເລືອກທີ່ຕັ້ງເຮືອນຂອງທ່ານທີ່ປອດໄພ, ຫຼີກລ່ຽງການປຸກສ້າງ ເຮືອນໃສ່ດິນຄ້ອຍຊັນທີ່ບໍ່ໝັ້ນຄົງ ຫຼື ຕາມທີ່ຕັ້ງທີ່ນ້ຳຊຶມ, ຫີມະຖະລິມ ຫຼື ນ້ຳຖ້ວມລົ້ນ ຈາກຄື້ນສູນາມິ, ຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ ຫຼື ເຂື່ອນແຕກຝັງ. • ຫຼີກລ່ຽງການປຸກສ້າງເຮືອນໃສ່ຈຸດເທິງ ຫຼື ຢູ່ໃນໄລຍະ 15 ແມັດ ຈາກບ່ອນທີ່ຮູ້ວ່າມີຮອຍແຕກແຫງຂອງຈຸດແຜ່ນດິນໄຫວ.
<p>ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງ ເຮືອນຂອງທ່ານໂດຍຄຳນຶງເຖິງຄວາມສ່ຽງຈາກແຜ່ນດິນໄຫວ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ການເໜັງຕີງຂອງເຮືອນໃນເວລາເກີດແຜ່ນດິນໄຫວແມ່ນຂຶ້ນກັບຖານທີ່ຕັ້ງ, ຮູບ ຮ່າງ, ການອອກແບບລະບົບໂຄງສ້າງ, ອຸປະກອນການກໍ່ສ້າງ, ແລະ ລະບຽບໃນ ການກໍ່ສ້າງ. ດີທີ່ສຸດເຮືອນຕ້ອງມີຄວາມແຂງແຮງ ແລະ ມີຄວາມຢືດຢຸ່ນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ ມີການເປ່ເຜເມື່ອມີການສັ່ນສະເທືອນຈາກແຜ່ນດິນໄຫວ. • ປະຕິບັດຕາມບັນດາຫຼັກການການກໍ່ສ້າງທີ່ຕ້ານທານກັບແຜ່ນດິນໄຫວ. • ປະຕິບັດກົດລະບຽບການກໍ່ສ້າງອາຄານຢ່າງເຂັ້ມຫງວດໃນພື້ນທີ່ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ແຜ່ນດິນໄຫວ. • ຄັດເລືອກເອົາສະຖານທີ່ຕັ້ງທີ່ເໝາະສົມຕາມໂຄງສ້າງຂອງດິນ, ສະພາບດິນ ແລະ ປະເພດການກໍ່ສ້າງ.

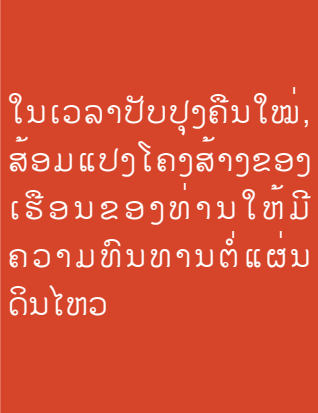

- ຄັດເລືອກເອົາຊົງເຮືອນ 4 ຫຼຽມແບບງ່າຍໆ (ປົກກະຕິແລ້ວແມ່ນ ຊົງ 4 ແຈສາກ).
- ຮັບປະກັນວ່າພາກສ່ວນຕ່າງໆຂອງລະບົບ ໂຄງສ້າງ (ເຊັ່ນ: ເສົາ, ຄານ, ຂີ້, ຂ້າວ ແລະ ຝາເຮືອນ) ຕິດຕໍ່ກັນຢ່າງສະເໝີເປັນຢ່າງດີ.
- ນຳໃຊ້ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງທີ່ເໝາະສົມທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ.
- ປ້ອງກັນເຮືອນຂອງຕົນຈາກຄວາມເສຍຫາຍຍ້ອນນ້ຳ ແລະ ຄວາມຊຸ່ມ.
- ກວດສອບຄືນຄວາມປອດໄພຂອງອາຄານເຮືອນຂອງທ່ານເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ສ້ອມແປງ ແລະ ກອບກູ້ຊີວິດ

- ບໍ່ວ່າທ່ານຈະເປັນເຈົ້າຂອງເຮືອນ ຫຼື ຜູ້ເຊົ່າເຮືອນກໍຕາມ, ມີຫຼາຍສິ່ງທີ່ທ່ານສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອປັບປຸງໂຄງສ້າງຂອງເຮືອນໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ບໍ່ວ່າສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານສາມາດເຮັດເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງເຮືອນກໍລ້ວນແຕ່ເປັນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຕາຍ ແລະ ການໄດ້ຮັບບາດເຈັບ.
- ບ່ອນໃດທີ່ເປັນໄປໄດ້, ຈົ່ງປຶກສາກັບນັກວິສະວະກອນທີ່ມີຄຸນນະວຸດ ຫຼື ເປັນມືອາຊີບທີ່ມີຄວາມຊຳນານເພື່ອຊ່ວຍຊອກຫາຈຸດອ່ອນຂອງອາຄານ, ເຮືອນຂອງຕົນ ແລະ ສ້ອມແປງຄືນ.
ກວດກາເບິ່ງດັ່ງນີ້:
 - ຖານທີ່ຕັ້ງຖືກຕ້ອງ.
 - ຝາ ບໍ່ມີຄວາມໜາແໜ້ນ.
 - ເສົາ ແລະ ຄານບໍ່ຕໍ່ເນື່ອງກັນ.
 - ຄວາມເສຍຫາຍຂອງຄອນກຣີດ.
 - ໄມ້ໂດກ.
 - ທີ່ຊຸດໂຊມບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ.
 - ຂອງຫວ່າງຄານ ແລະ ເສົາຂອງອາຄານມີການຄ້ຳຊຸກັນຢ່າງແໜ້ນໜາ.
 - ກວດກາເບິ່ງວ່າມີການດັດແປງຫຼືແກ້ໄຂອາຄານທີ່ອາດຈະມີຜົນກະທົບໃນທິດ ທາງລົບຕໍ່ຄວາມປອດໄພຂອງໂຄງສ້າງ.
 - ສ້ອມແປງຄືນແມ່ນການສ້ອມແປງຄືນແມ່ນການບູລະນະໃໝ່ພຽງເລັກນ້ອຍກໍຈະມີປະສິດຕິຜົນຕໍ່ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ໂຄງສ້າງທັງໝົດພັງທະລາຍລົງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ ຊີວິດມີຄວາມປອດໄພ.

ໃນເວລາປັບປຸງຄືນໃໝ່, ສ້ອມແປງໂຄງສ້າງຂອງເຮືອນຂອງທ່ານໃຫ້ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ແຜ່ນດິນໄຫວ

- ດຳເນີນການປັບປຸງ ໂດຍປະຕິບັດຕາມລະບຽບການປຸກສ້າງຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ໃນການກໍ່ສ້າງດ້ວຍ ນັກວິຊາວະກອນທີ່ມີຄວາມຊຳນານ.
- ຖ້າຫາກວ່າທ່ານປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງ, ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ ບໍ່ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ສ່ວນໃດກໍຕາມທີ່ຮັບນ້ຳໜັກເກີນ (ເຊັ່ນ: ເສົາ, ຄານ, ຂີ້, ຂ້າວ ແລະ ຝາເຮືອນ). ມັນສາມາດເຮັດໃຫ້ໂຄງສ້າງເຮືອນ ອ່ອນແອລົງ ແລະ ເປັນຜົນກະທົບຕໍ່ທຸກຄົນໃນອາຄານເຮືອນ.

ໄພແຜນດິນໄຫວ: ການກຽມພ້ອມເພື່ອຕອບໂຕ້: ການສ້າງທັກສະ

ຂໍ້ມູນສຳຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
<p>ຝຶກຊ້ອມເຫດການໜີຈາກແຜ່ນດິນໄຫວຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຕ່າງໆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຮ່ວມກັບອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນກຳນົດຈຸດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງສຸດຕໍ່ເຫດການແຜ່ນດິນໄຫວໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ. ປຸກເຮືອນໃສ່ຜື່ນທີ່ມີຄວາມແຂງແກ່ນ (ຫຼື ເວົ້າໄດ້ວ່າ: ໃສ່ບ່ອນທີ່ມີດ່ານຫີນແຂງໃນຜື່ນທີ່ເລິກ ແລະ ບໍ່ມີຮອຍແຕກແຫງຂອງດິນ). ຫຼີກລ້ຽງໄພອັນຕະລາຍໃກ້ຕົວໂດຍການອອກໄປຢູ່ສະຖານທີ່ເປົ່າຫວ່າງຂອງຕຶກ ອາຄານ, ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດກົດກັ້ນຜູ້ອື່ນໃນເວລາມີການສັ່ນສະເທືອນຂອງເຫດການ ແຜ່ນດິນໄຫວ. ຄັດເລືອກທີ່ຕັ້ງເຮືອນຂອງທ່ານໃນບ່ອນທີ່ປອດໄພ, ຫຼີກລ້ຽງການປຸກສ້າງເຮືອນໃສ່ດິນຄ້ອຍຊັນທີ່ບໍ່ໝັ້ນຄົງ ຫຼື ຕາມທີ່ຕັ້ງທີ່ນ້ຳຊຶມ, ຫີມະຖະລິມ ຫຼື ນ້ຳຖ້ວມລົ້ນ ຈາກຄົ້ນສູນາມິ, ຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ ຫຼື ເຂື່ອນແຕກຜັງ. ຫຼີກລ້ຽງການປຸກສ້າງເຮືອນໃສ່ຈຸດເທິງ ຫລື ຢູ່ໃນໄລຍະ 15 ແມັດ ຈາກບ່ອນທີ່ຮູ້ວ່າມີຮອຍແຕກແຫງຂອງຈຸດແຜ່ນດິນໄຫວ.
<p>ປະຕິບັດການຢ່າງຮີບດ່ວນ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ເຊື່ອໝັ້ນຕໍ່ສະຕິຄວາມຮູ້ສຶກ-ຈິດໃຕ້ສຳນຶກຂອງຕົນວ່າມີການສັ່ນສະເທືອນຈາກແຜ່ນດິນໄຫວໃນຄັ້ງທຳອິດ. ອອກຫ່າງຈາກປ່ອງຢ້ຽມ, ແກ້ວແວ່ນ ແລະ ຝາດ້ານນອກ ແລະ ສິ່ງຂອງໃຫຍ່ບໍ່ມີຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຫັກ ຖ້າຫາກວ່າເກີດມີໄຟໄໝ້ຕ້ອງດັບໄຟທີ່ໄໝ້ໃຫ້ໝົດ

ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຢູ່ໃກ້ປະຕູ, ຈຶ່ງເປີດໄວ້ນ້ອຍໜຶ່ງ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ເມື່ອມັນຜິດຮູບ ຊຶ່ງປະຕູຈະບໍ່ປິດຕາຍ.

- ຢຸດ, ໝູບລົງ, ຈັບແໜ້ນ ແລະ ປົກຄຸມຕົນເອງ.

ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຢູ່ໃນເຮືອນ, ໃຫ້ນັ່ງຄູ່ເຂົ້າລົງ, ເອົາມືໂອບຫົວ ແລະ ຄໍ, ແລະ ປົກຄຸມຮ່າງກາຍ

- ນັ່ງຊູ່ເຂົ້າລົງ ແລະ ຫຍໍ້ຕົວໃຫ້ນ້ອຍລົງ, ຄຸມຫົວ ແລະ ຄໍ, ແລະ ຮັກສາໃບໜ້າຂອງຕົນເອງໄວ້. ຈັບສິ່ງທີ່ຄຸມຕົນເອງໄວ້ແໜ້ນ ຫຼື ຖືມັນເຄື່ອນຍ້າຍໄປນຳ, ຈົນກວ່າການສັ່ນສະເທືອນຢຸດຕິລົງ, ຢ່າພະຍາຍາມແລ່ນ.
- “ໝູບລົງ, ປົກຄຸມຕົນເອງ ແລະ ຈັບແໜ້ນ. ປ້ອງກັນຕົນເອງຈາກການໄດ້ຮັບບາດເຈັບໂດຍສະເພາະແມ່ນປ້ອງກັນຫົວ ແລະ ຄໍທົດຕົວ, ແຂນ ແລະ ຂາເຂົ້າໃຫ້ນ້ອຍທີ່ສຸດ ແລະ ຄານໄປບ່ອນທີ່ປອດໄພ.
- ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຢູ່ໃກ້ໂຕະທີ່ມີຄວາມແໜ້ນໜາໃຫ້ເຂົ້າໄປຫລີບຢູ່ກ້ອງໂຕະ. ມີໜຶ່ງຈັບຂາໂຕະໄວ້ແໜ້ນ ແລະ ອີກມືໜຶ່ງປ້ອງກັນຕາຂອງຕົນໄວ້.
- ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຢູ່ເທິງຕຽງ ໃຫ້ເອົາໝອນປ້ອງກັນຫົວຂອງຕົນໄວ້.
- ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຢູ່ໃກ້ໂຊຟາ, ໝູບລົງໃກ້ມັນ, ໃຊ້ໝອນອີງປ້ອງກັນຫົວ ແລະ ຄໍຂອງຕົນ.
- ຖ້າຫາກວ່າທ່ານນັ່ງໃນໂຮງຮູບເງົາ ຫຼື ເດີນກິລາ, ກອດເອີກຕົນເອງ ແລະ ປ້ອງກັນຫົວ ແລະ ຄໍຂອງຕົນ.
- ຖ້າຫາກວ່າທ່ານນັ່ງຢູ່ລື້ເຄື່ອນ, ລ່ອກມັນໄວ້. ຖ້າຫາກວ່າທ່ານບໍ່ສາມາດໝູບລົງ, ປ້ອງກັນຫົວຂອງຕົນໄວ້ດ້ວຍແຂນທັງສອງຂ້າງ.
- ຖ້າຫາກວ່າທ່ານ ບໍ່ສາມາດໝູບລົງພື້ນ, ຢຸດຢູ່ບ່ອນເກົ່າ, ກອດແຂນຕົນເອງໄວ້.
- ຢູ່ໃນເຮືອນຈົນກວ່າການສັ່ນສະເທືອນຢຸດລົງ ແລະ ທ່ານແນ່ໃຈວ່າມັນປອດໄພແລ້ວ.

ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຢູ່ໃນເຮືອນ, ຢູ່ຊັ້ນລຸ່ມຂອງເຮືອນທີ່ມີຫຼັງຄາເຮືອນໜັກ ແລະ ຖ້າຫາກວ່າທ່ານສາມາດອອກໄປນອກຫາບ່ອນໂລ່ງກວ້າງ, ຈຶ່ງອອກໄປຢ່າງ ຮີບດ່ວນ ແລະ ລະມັດລະວັງເມື່ອຮູ້ສຶກວ່າມີການສັ່ນສະເທືອນໃຫ້ໝູບຕົວລົງເອົາມືກັນຫົວ, ຄໍໄວ້ ແລະ ຫຍໍ້ບອກຈາກອາຄານສູງ ຫຼື ສິ່ງທີ່ຢູ່ສູງກວ່າຫົວຂອງທ່ານທີ່ອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍໄດ້.

- ໝາຍເຫດ: ຍົກເວັ້ນຖ້າຫາກເຮົາຢູ່ໃນເຮືອນທີ່ມີຫລັງຄາເປົາ ແລະ ແຂງແຮງໃຫ້ຢູ່ໃນເຮືອນ.

ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຢູ່ນອກເຮືອນ, ຊອກຫາບ່ອນໂລ່ງບໍ່ໃຫ້ມີຫຍ່ເທິງຫົວທີ່ມີຄວາມອັນຕະລາຍເຊັ່ນ: ອາຄານ, ຕົ້ນໄມ້, ເສົາດອກໄຟແຄມທາງ, ສາຍໄຟພ້າ, ປ້າຍສັນຍານແຄມທາງ, ສະພານລອຍ, ທາງລອດພື້ນ ຫຼື ທ່າສິ່ງອາຍແກັສເທິງ ໜ້າດິນ. ໝູບລົງພື້ນ ແລະ ຢຸດຢູ່ບ່ອນນັ້ນຈົນກວ່າການສັ່ນສະເທືອນຢຸດລົງ. ຢູ່ນອກເຮືອນ ແລະ ຢູ່ບ່ອນທີ່ຫ່າງຈາກຄວາມອັນຕະລາຍ.

ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຢູ່ໃນອາຄານຫຼາຍຊັ້ນ, ຈຶ່ງລະວັງຕົວ ທັງໃນເວລາພວມສັ່ນໄຫວ ແລະ ຫຼັງການສັ່ນສະເທືອນ

- ພາຍຫຼັງການສັ່ນສະເທືອນຢຸດລົງ, ກ່ອນຈະອອກຈາກອາຄານໃຫ້ກວດເບິ່ງຂັ້ນໃດ ແລະ ຂັ້ນໃດທີ່ໄຟກ່ອນເພື່ອຄວາມປອດໄພ.
- ຢ່າໃຊ້ ລິຟ ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ.

ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຢູ່ໃນລົດ, ຂັບໄປບ່ອນ ໂລງແຈ້ງ ແລ້ວຈອດລົດ

- ຢຸດລົດຢູ່ບ່ອນທີ່ປອດໄພ. ຢູ່ໃນລົດຈົນກວ່າການສັ່ນສະເທືອນຢຸດລົງ. ຫຼືກລ້ຽງຂົວ, ຕົ້ນໄມ, ເສົາດອກໄຟແຄມທາງ, ສາຍໄຟພ້າ, ປ້າຍສັນຍານແຄມທາງ, ສະພານລອຍ, ທາງລອດພື້ນ, ທາງລອດພູ ຫຼື ຄວາມອັນຕະລາຍ ລະດັບພື້ນດິນ.
- ເມື່ອການສັ່ນສະເທືອນຢຸດລົງ, ຂັບລົດໄປຕໍ່ດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ. ຫຼືກລ້ຽງຂົວ, ທາງຍົກລະດັບ, ທາງຄ້ອຍຊັນ ແລະ ທາງລອດພູທີ່ອາດຈະໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຍ້ອນແຮງສັ່ນສະເທືອນ.

ຫຼັງຈາກການສັ່ນສະເທືອນທີ່ຮຸນແຮງຢຸດແລ້ວ, ຈຶ່ງຄຳນຶງວ່າຈະມີການສັ່ນສະເທືອນຂະໜາດນ້ອຍຕາມມາ

- ການສັ່ນສະເທືອນຕາມມາ (aftershocks) ມັກເກີດຂຶ້ນພາຍໃນບໍ່ເທົ່າໃດຊົ່ວໂມງທຳອິດ ຫຼື ບໍ່ເທົ່າໃດມື້ຕໍ່ມາແຕ່ຈະຫລຸດຜ່ອນຄວາມຖີ່ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງລົງເທື່ອລະໜ້ອຍ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມການສັ່ນໄຫວຕາມມາອາດເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ອາຄານ ຫຼື ພັງທະລາຍລົງມາກໍໄດ້.
- ສຳລັບການສັ່ນສະເທືອນຕາມມາພາຍຫລັງແຜນດິນໄຫວທ່ານຕ້ອງປະຕິບັດຄືກັນກັບຕອນແຜນດິນໄຫວ.

ຫຼັງຈາກແຜນດິນໄຫວທີ່ມີການສັ່ນສະເທືອນຢ່າງຮຸນແຮງຢຸດລົງແລ້ວ, ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຢູ່ໃນເຮືອນໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍຢ່າງລະມັດລະວັງອອກຈາກອາຄານ

- ໃສ່ເກີບທີ່ມີຄວາມທົນທານກ່ອນທ່ານຈະເຄື່ອນຍ້າຍໄປມາ. ຖ້າຫາກວ່າມີດ, ຈຶ່ງໃຊ້ໄຟສາຍ/ໄຟສັນຍານທີ່ ເຄື່ອນຍ້າຍໄປຫາຈຸດນັດພົບທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ກ່ອນແລ້ວອາດຈະຢູ່ໃນເຮືອນ ຫຼື ນອກເຮືອນ, ຫ່າງຈາກເຮືອນ. ຈຶ່ງຈິດຈຳທຸກບ່ອນທີ່ມີຄວາມເສຍຫາຍໃນຄະນະ ທີ່ທ່ານກຳລັງເຄື່ອນຍ້າຍໄປ.
- ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຮູ້ສຶກວ່າ ມີການສັ່ນສະເທືອນຢ່າງແຮງ, ຈຶ່ງເຄື່ອນຍ້າຍອອກຈາກອາຄານໄປໂດຍປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບທີ່ເປັນມາດຕະຖານການຍົກຍ້າຍອອກໄປ, ຢ່າແລ່ນ, ຢ່າປາກເວົ້າ, ຢ່າຍູ້. ຊວຍຜູ້ອື່ນໃຫ້ອອກຈາກອາຄານ
- ເອົາເຄື່ອງທີ່ຈຳເປັນຂອງຕົນອອກໄປນຳໃນເວລາທີ່ອອກຈາກອາຄານ.
- ອາຄານຂອງສາທາລະນະ ຫຼື ຂອງສ່ວນຕົວ ຕ້ອງມີແຜນສຸກເສີນຂອງຕົນ, ແລະ ຄະນະຜູ້ຈັດໃຫ້ບໍລິການຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ໝົດທຸກຄົນຊາບວ່າຄວນຈະຍົກຍ້າຍອອກໄປ ຫຼື ບໍ່ ຖ້າຫາກວ່າການກວດກາດ້ວຍການເຫັນຕົວຈິງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມີສັນຍານ ຄວາມເສຍຫາຍປານກາງ ຫຼື ຮ້າຍແຮງ, ຕ້ອງຍົກຍ້າຍອອກໄປຈາກອາຄານ, ແລະ ບໍ່ຄວນກັບເຂົ້າມາຄືນຈົນກວ່າໄດ້ມີການກວດກາໂດຍນັກວິສະວະກອນທີ່ມີຄຸນນະວຸດ.

ດັບໄຟທຶກຳລັງລຸກໄໝ້

- ໄຟໄໝ້ແມ່ນໄພອັນຕະລາຍທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນທີ່ສຸດ ພາຍຫຼັງເກີດແຜ່ນດິນໄຫວ. ໃນເຂດທີ່ມີສິ່ງກໍ່ສ້າງດ້ວຍໄມ້, ທີ່ສິ່ງອາຍແກັສສາມາດເປັນສາເຫດເຮັດເກີດຄວາມເສຍຫາຍຫລາຍກວ່າແຜ່ນດິນໄຫວອື່ນ. ຈຶ່ງກວດກາເບິ່ງແປວໄຟຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ດັບທຸກໄຟທີ່ທ່ານພົບເຫັນ.

ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຢູ່ເຂດພູດອຍ ຈຶ່ງມີສະຕິລະວັງຕົວ

- ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຢູ່ເຂດພູດອຍ ຫຼື ໃກ້ດິນລາດຊັນ ຫຼື ໃກ້ໜ້າຜາ, ຈຶ່ງມີສະຕິລະວັງຕົວດັ່ງນີ້: ກ້ອນຫີນ ແລະ ຊາກຫັກພັງຕ່າງໆຈະຕົກລົງມາ.
- ສຽງແປກປະລາດ ເຊັ່ນ: ຕົ້ນໄມ້ຈຶກຂາດ.
- ລະດັບນ້ຳໃນຫ້ວຍນ້ຳເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດລົງຢ່າງກະທັນຫັນ.
- ເຄື່ອນໄຟຟ້າ, ເຄື່ອນກັນນ້ຳ, ຫຼື ຄູ່ຄັນນາ ໃນທ້ອງຖິ່ນທີ່ມີທ່າອ່ຽງວ່າຈະເກີດຄວາມເສຍຫາຍ ຫຼື ຖືກທຳລາຍ.
- ເປີດວິທະຍຸຂອງທ່ານໃສ່ຄື້ນລະບົບການເຕືອນໄພ/ພະຍາກອນອາກາດໄວ້ແຕ່ຫົວທີ່.
- ຈຶ່ງມີສະຕິລະວັງຕົວຕໍ່ດິນເຈື່ອນຊຶ່ງເກີດຈາກແຜ່ນດິນໄຫວ, ຊຶ່ງອາດຈະປົດກັນຫ້ວຍນ້ຳ ຫຼື ເປັນສາເຫດຂອງການຖະລັກລົ້ນຂອງນ້ຳໃນບຶງໜອງ. ພາຍຫຼັງຫຼາຍອາທິດຈາກແຜ່ນດິນໄຫວແລ້ວນ້ຳທີ່ຖືກປົດກັນສາມາດຊຸລົງມາເຮັດໃຫ້ເກີດ ອັນຕະລາຍຈາກນ້ຳຖ້ວມຢູ່ເຂດລຸ່ມແມ່ນ້ຳ.

ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຢູ່ເຂດຄ້ອຍຊັນທີ່ບໍ່ໝັ້ນຄົງ ຫຼື ໃກ້ໜ້າຜາ, ຫຼື ວ່າເປັນເຂດດິນເຊາະເຈື່ອນ ຫຼື ເຂດເຕືອນໄພນ້ຳຖ້ວມໃຫ້ອອກຈາກບ່ອນນັ້ນໄປ ເພື່ອຄວາມປອດໄພ

- ຈຶ່ງຕິດຕາມຟັງການເຕືອນໄພດິນເຈື່ອນ ຫຼື ນ້ຳຖ້ວມ.
- ທ່ານສາມາດຕັດສິນໃຈທີ່ຈະອອກຈາກເຂດທີ່ມີຄວາມອັນຕະລາຍຖ້າຫາກວ່າມີຄວາມປອດໄພຕໍ່ຊີວິດຂອງທ່ານ.
- ຖ້າທ່ານໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນການເຕືອນໄພໃຫ້ຍົກຍ້າຍອອກທັນທີ.
- ຖ້າທ່ານໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນການເຕືອນໄພດິນເຈື່ອນ ແລະ ຝົນຕົກທັກ, ຈຶ່ງຍົກຍ້າຍອອກໄປຫາບ່ອນທີ່ປອດໄພທັນທີ.
- ເຝົ້າລະວັງນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ຈຶ່ງມີສະຕິລະວັງຕົວ ໃນເວລາຂັບລົດໃກ້ແຄມນ້ຳ ຫຼື ເປັນທາງລຽບຕາມສາຍນ້ຳ.

ດິນເຈື່ອນ ແລະ ການໄຫຼຂອງສິ່ງຫັກຜັງ

ດິນເຈື່ອນແມ່ນໝາຍເຖິງການເຄື່ອນ ຍ້າຍຂອງດິນ ແລະ ຫີນຕ່າງໆເປັນຈໍານວນ ຫຼາຍ ເຊັ່ນ: ການຕົກຂອງກ້ອນ ຫີນ, ການຕົກ ຂອງຊາກຫັກຜັງທີ່ຕົກຈາກຜາ, ບ່ອນຄ່ອຍ ຊັນທີ່ເລິກ ຫຼື ຕື່ນ.

ການເກີດດິນເຈື່ອນແມ່ນ ມີປັດໄຈຫຼາຍ ຢ່າງ ເຊັ່ນ: ຈາກຝົນຕົກໜັກ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ຜູ້ຝລະເບີດ, ຄວາມດັນຂອງນໍ້າໃຕ້ດິນ, ການເຊາະເຈື່ອນຂອງນໍ້າ, ດິນຢູ່ ບ່ອນຄ່ອຍຊັນບໍ່ມີຄວາມໝັ້ນຄົງຍ້ອນການຕັດໄມ້ທໍາລາຍ ປ່າ.

ການໄຫຼຂອງຊາກຫັກຜັງ ຫຼື ການໄຫຼ ຂອງຂີ້ ຕົມແມ່ນການເຄື່ອນຍ້າຍຢ່າງວ່ອງໄວ ຂອງຂີ້ຕົມ, ດິນ, ກ້ອນຫີນ, ນໍ້າ ແລະ ອາກາດ ທີ່ເຄື່ອນລົງມາຈາກຜາ ຫຼື ບ່ອນທີ່ຄ່ອຍຊັນ. ເສດຊາກທີ່ຕົກລົງມາຈາກບ່ອນທີ່ ຄ່ອຍຊັນອາດມີຄວາມໄວເຖິງ 160 ກິໂລແມັດ/ຊົ່ວໂມງ. ຄວາມໄວນັ້ນເຮັດໃຫ້ມີຄວາມອັນຕະລາຍແກ່ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງຄົນເຮົາ.

ດິນເຈື່ອນ: ຄວາມສາມາດໃນການຕອບໂຕ້: ການສ້າງທັກສະ

ຂໍ້ມູນສຳຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
ປະຕິບັດຕາມມາດຕະການການປ້ອງກັນໃນໄລຍະເວລາມີຄວາມສ່ຽງສູງ	<ul style="list-style-type: none"> • ຕັ້ນປະຕູ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມ. • ເອົາກະສອບຊາຍຕັ້ນເພື່ອໃຫ້ນ້ຳປ່ຽນທົດທາງ.
ມີສະຕິລະວັງຕົວ ແລະ ຕິດຕາມຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານຕະຫຼອດເວລາໃນໄລຍະຝົນຕົກໜັກ	<ul style="list-style-type: none"> • ຕິດຕາມຝົນຕົກ. • ຟັງວິທະຍຸ ຫຼື ຂ່າວສານຕ່າງໆເພື່ອຮູ້ການເຕືອນໄພກ່ຽວກັບຝົນຕົກໜັກ. • ລະວັງສິ່ງທີ່ມີສູງ ແລະ ລັກສະນະທີ່ຜິດແປກ.
ໃນຂະນະທີ່ມີດິນເຈື່ອນ: ຄອຍຟັງ ແລະ ມີສະຕິລະວັງຕົວ ຕໍ່ໄພຂົ່ມຂູ່ຈາກພາຍໃນ	<ul style="list-style-type: none"> • ສູງຄ່ອຍໆດັ່ງຂຶ້ນ ແລະ ດັ່ງແຮງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. • ໜ້າຄ່ອຍທີ່ຂຶ້ນລົງທົດດຽວ ແລະ ມີການເຄື່ອນຕົວຕາມທິດທາງພື້ນດິນຂອງທ່ານ. • ຕັ້ນໄມ້ຫັກ ຫຼື ລົ້ມທັບໃສ່ກັນ. • ຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ຂີ້ຕົມທີ່ໄຫຼປົນກັນອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດດິນເຊາະເຈື່ອນກວ້າງຂວາງ. • ການເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດລົງຢ່າງໄວວາຂອງການໄຫລຂອງນ້ຳ ຫຼື ມີການປ່ຽນແປງຈາກນ້ຳໃສເປັນນ້ຳຂຸ່ນ. • ມີສະຕິຮັບຮູ້ວ່າການສັ່ນໄກວຂອງແຜ່ນດິນໄຫວທີ່ຮຸນແຮງສາມາດພາໃຫ້ເກີດ ຫຼື ເພີ່ມຄວາມຮຸນແຮງໃຫ້ມີດິນເສາະເຈື່ອນ. • ເອົາໃຈໃສ່ໃນລະຫວ່າງທີ່ຂະນະຂັບລົດໃຫ້ຕິດຕາມເບິ່ງຫົນທາງທີ່ອາດແຕກ ແຫງ, ມີຂີ້ຕົມ ແລະ ກ້ອນຫົນທີ່ຈະຕົກລົງມາ.
ໃນຂະນະທີ່ມີດິນເຈື່ອນ: ຄວນຢູ່ຫ່າງຈາກແລວທາງຂອງດິນເຈື່ອນ	<ul style="list-style-type: none"> • ຖ້າຮູ້ ຫຼື ສົງໃສວ່າຈະມີດິນເສາະເຈື່ອນຫລືກຳລັງຈະເກີດໃຫ້ຍົກຍ້າຍທັນທີ. • ຖ້າສົງໃສວ່າມີອັນຕະລາຍແທ້: • ໃຫ້ເອົາຕົວຫລີບໜີ. • ບອກເຕືອນຄົນອື່ນ. • ລາຍງານຄະນະຮັບຜິດຊອບປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

ໃນຂະນະທີ່ມີດິນເຈື່ອນ:
ຖ້າຫາກວ່າທ່ານບໍ່ສາມາດຍົກຍ້າຍອອກມາ, ກໍຈົ່ງປ້ອງກັນຕົນເອງກັບທີ່

- ຖ້າວ່າຢູ່ຂ້າງໃນ:
 - ຖ້າວ່າຫລົບຫຼີກບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເຂົ້າໄປຢູ່ບ່ອນທີ່ມີກ້ໍາບັງທີ່ແຂງແກ່ນ ແລະ ປ້ອງກັນຫົວຂອງທ່ານ.
- ຖ້າວ່າທ່ານຢູ່ຂ້າງນອກ:
 - ອອກຈາກບ່ອນທີ່ມີດິນເສາະເຈື່ອນ.
 - ໄປຢູ່ບ່ອນສູງທີ່ສຸດທີ່ເປັນໄປໄດ້.
 - ແລ່ນໄປຫາທີ່ກ້ໍາບັງທີ່ຢູ່ໃກ້ທີ່ສຸດ ເຊັ່ນ: ບ່ອນທີ່ມີຕົ້ນໄມ້ຫລາຍຕົ້ນ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງ.
- ຖ້າວ່າທ່ານກຳລັງຂັບລົດ:
 - ບໍ່ໃຫ້ຂັບລົດຜ່ານທາງນ້ຳຖ້ວມ: ລ້ຽວລົດອ້ອມໄປ, ບໍ່ໃຫ້ລົງນ້ຳ.
 - ຫຼີກເວັ້ນເຂດຮ່ອມພູທີ່ມີສາຍນ້ຳ ແລະ ເຂດພື້ນທີ່ຕໍ່າ.
 - ຖ້າວ່າທ່ານຂັບລົດໄປຮອດເຂດທີ່ມີນ້ຳຖ້ວມໃຫ້ລ້ຽວລົດໄປທາງອື່ນ.
- ຖ້າວ່າລົດຄາຢູ່ທາງໃຫ້ປະລິດ ແລະ ຫນີອອກຈາກລົດໄວທີ່ສຸດໄປຢູ່ຈຸດສູງເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້.

ພາຍຫຼັງ ດິນເຈື່ອນ:
ກວດກາເບິ່ງຄວາມອັນຕະລາຍ

- ອອກຈາກເຂດທີ່ມີດິນເສາະເຈື່ອນ (ດິນອາດເສາະ ເຈື່ອນຕື່ມ)
 - ກວດເບິ່ງວ່າມີຄົນໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ແລະ ຖືກກະທົບ, ຖ້າຫາກວ່າມີສັດລ້ຽງຢູ່ໃກ້ເຂດດິນເສາະເຈື່ອນທ່ານບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງເຂົ້າໄປເຂດດັ່ງກ່າວ. ຊີ້ບອກໃຫ້ນັກກູ້ໄພເຂົ້າໄປຫາເຂດດັ່ງກ່າວ.
- ຕິດຕາມນ້ຳຖ້ວມ.
 - ລາຍງານກ່ຽວກັບການເພພັງຂອງສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກສາທາລະນະປະໂພກ ແລະ ອັນຕະລາຍອື່ນໆຕໍ່ອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.
 - ກວດເບິ່ງພື້ນຖານເຮືອນຊານຂອງທ່ານ, ບໍລິເວນອ້ອມເຮືອນຂອງທ່ານວ່າມີຫຍັງແປ່ເພ

ດິນເຈື່ອນ: ຄວາມສາມາດໃນການຕອບໂຕ້: ເຄື່ອງຂອງທີ່ຕ້ອງໄດ້ຫາໄວ້

ຂໍ້ມູນສໍາຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
ຊອກຫາເຄື່ອງມືເພື່ອປົກປ້ອງເຮືອນຂອງທ່ານ	<ul style="list-style-type: none"> ຫາເຄື່ອງຂອງທີ່ຕ້ອງຫາໄວ້: ຄ້ອນຕີ, ຕະປູ, ແຜ່ນໄມ້ອັດ, ດິນຊາຍ, ຖົງຂີ້ຊາຍ, ຊ້ວນ.

ລົມພາຍຸ

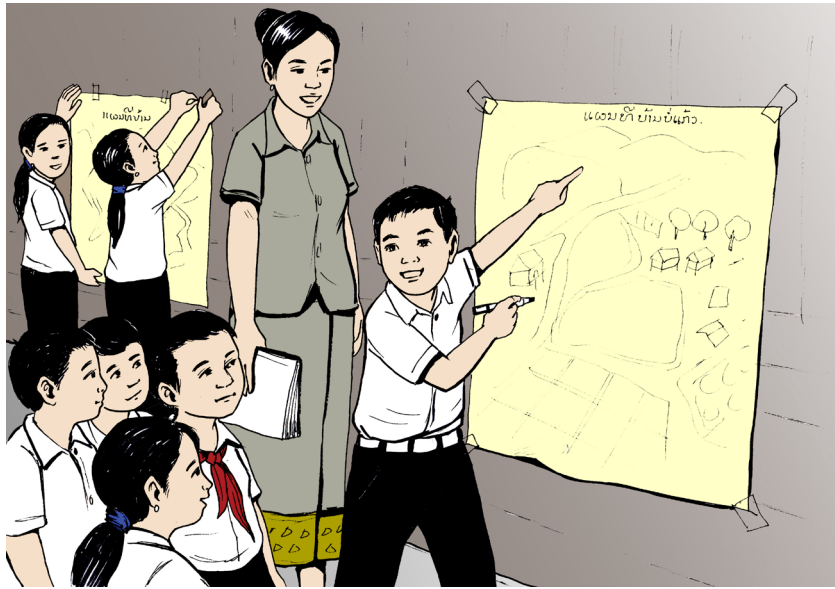
ລົມພະຍຸໄຊໂຄຣນໃນຍາມລະດູຮ້ອນແມ່ນການເຄື່ອນຕົວຊ້ຳແຕ່ລົມພາຍຸທີ່ຕາມມາ ແລະ ຮຸນແຮງ ແມ່ນພະຍຸພູມມີຄວາມໄວຂອງລົມຢ່າງນ້ອຍ 120-130 ກິໂລແມັດ/ຊົ່ວໂມງ. ດັ່ງຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນຄົວເຮືອນພວກມັນມີຈຸດໃຈກາງທີ່ບໍ່ຮຸນແຮງ ແຕ່ຄວາມຮຸນແຮງແມ່ນຈະຢູ່ໃນວົງນອກຂອງຈຸດໃຈກາງ ແລະ ຊຶ່ງປະກອບມີລົມພາຍຸດັ່ງນີ້:

- ລົມພະຍຸໄຊໂຄຣນເກີດຢູ່ໜ້ານ້ຳຂອງອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ຫຼື ມະຫາສະໝຸດອິນເດຍ.
- ລົມພະຍຸໄຕຝຸ່ນເກີດຢູ່ທະເລອາຊີໃຕ້ ແລະ ທະເລປາຊີຟິກ.
- ລົມພາຍຸເຮີລີເຄັນເກີດຢູ່ມະຫາສະໝຸດອັດລັງຕິກ ແລະ ອ່າວແມັກຊິໂກ ຫຼື ທະເລຄາລິບຽນ.

ພະຍຸແຕ່ລະຊະນິດແມ່ນເກີດຂຶ້ນໃນແຕ່ລະລະດູການສະເພາະຂອງມັນ ແລະ ສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ຍາວນານເຖິງ 7 ເດືອນໃນແຕ່ລະປີ.

ໄພອັນຕະລາຍທີ່ມາຈາກລົມພາຍຸລະດູຮ້ອນໄຊໂຄຣນມີຄື: ລົມພັດແຮງ, ສາມາດພັດອາຄານທີ່ເປັນໂຄງສ້າງບໍ່ແໜ້ນໜາ(ບໍ່ໄດ້ມາດຕານ)ຖືກທໍາລາຍ, ຫຼັງຄາເຮືອນເພ, ເສົາໄຟຟ້າ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ ຫັກລົ້ມ, ຝົນຕົກໜັກ, ພັດນ້ຳເຂົ້າຝັ່ງ ຫຼື ເປັນຟອງນ້ຳຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ສາມາດສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ເພີ່ມທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂອງລົມພາຍຸເຮັດໃຫ້ແຄມຝັ່ງຖືກນ້ຳຖ້ວມໄດ້ຈາກການໄຫຼຂອງນ້ຳຈືດ ແລະ ນ້ຳທະເລມາພົບກັນຢູ່ປາກແມ່ນ້ຳ.

ຜົນກະທົບລວມມີການເສຍຊີວິດ(ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນເສຍຊີວິດຈາກນ້ຳຖ້ວມເປັນຕົ້ນແມ່ນເສຍຊີວິດຈາກໄຟຟ້າຊ່ອດ ແລະ ຕົກອາຄານຖະຫຼົ່ມສິ່ງຂອງຕ່າງໆທັບລົງມາໃສ່ ແລະ ທໍາລາຍຊັບສິນ ແລະ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ການເຊາະເຈື່ອນ, ຜົນເສຍຫາຍທາງດ້ານພືດພັນຕົ້ນໄມ້ຍືນຕົ້ນ, ບໍລິເວນພື້ນທີ່ມີແຕ່ຂີ້ຕົ້ມ, ຂີ້ຊາຍ, ແລະ ຫີນປົກຫຸ້ມຂາດແຄນທາງດ້ານສະບຽງອາຫານນ້ຳກິນນ້ຳໃຊ້ມີສານພິດປົນເປື້ອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສູນເສຍສະຖານທີ່ພັກພາອາໄສ ແລະ ການດໍາລົງຊີວິດຂອງຊຸມຊົນມີຄວາມຍາກລໍາບາກ.

ລົມພາຍຸລະດູຮ້ອນ: ການປະເມີນ ແລະ ການສ້າງແຜນ

ຂໍ້ມູນສຳຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
<p>ຮູ້ພື້ນທີ່ຄວາມສ່ຽງຂອງທ່ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລົມພາຍຸໄຊໂຄຼນ, ເຮືອເຄນ ຫຼື ພະຍຸໄຕຜຸ່ນ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ອາດຈະເກີດຈາກລົມພະຍຸເຂດຮ້ອນທີ່ຮຸນແຮງອາດເປັນຜົນກະທົບທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງທ່ານເປັນຕົ້ນແມ່ນພະຍຸໄຊໂຄຼນ, ພະຍຸເຮືອເຄນ ຫຼື ພະຍຸໄຕຜຸ່ນ ແລະ ນໍ້າຖ້ວມ.
<p>ວາງແຜນການອົບພະຍົກ: ຮູ້ທີ່ຕັ້ງຂອງບ່ອນຫລົບໄພ, ເສັ້ນທາງໃຊ້ໃນການອົບພະຍົກ ແລະ ວິທີການຕ່າງໆທີ່ປອດໄພ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຖ້າຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຍົກຍ້າຍໃຫ້ປະສານກັບໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຊອກຫາທາງເລືອກເພື່ອຍົກຍ້າຍອອກ. ຖ້າທ່ານບໍ່ຮູ້ໃຫ້ຖາມທີມງານຕອບໂຕ້ສຸກເສີນໃນທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວກັບແຜນການສຳລັບປະຊາຊົນທີ່ບໍ່ມີລິດສ່ວນຕົວ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. ໃຫ້ທຸກຄົນໃນຄົວເຮືອນຮູ້ວ່າຈະໄປທາງໃດຖ້າວ່າຕ້ອງໄດ້ລີບໜີຈາກພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍ.

ລົມພາຍຸລະດູຮ້ອນ: ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ: ທາງດ້ານສິ່ງປຸກສ້າງ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ຂໍ້ມູນສຳຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
<p>ກໍ່ສ້າງ ແລະ ປ້ອງກັນເຮືອນຂອງຕົນໂດຍຄຳນຶງເຖິງ ລົມພະຍຸທີ່ຮ້າຍແຮງ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຕິດຕັ້ງສິ່ງກຳບັງລົມໃສ່ປ່ອງຢ້ຽມ ແລະ ປະຕູເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້ເພື່ອປ້ອງກັນຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ມານຳລົມ. • ຮັບປະກັນຫຼັງຄາມີຄວາມໜ້າແທ້ໝາຍ ແລະ ຈັບເຂົ້າໂຄງຫຼັງຄາເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຫຼັງຄາປົວໄປນຳລົມ ຖ້າເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ຍົກເຕົາໄຟ, ເຄື່ອງຕົ້ນນ້ຳອຸ່ນ ແລະ ກະດານສະວິກໄຟຂຶ້ນບ່ອນສູງ. • ຕິດຕັ້ງວາວປັດນ້ຳໄປທາງທິດດຽວໃສ່ເຄື່ອງສູບນ້ຳເພື່ອບໍ່ໃຫ້ນ້ຳໄຫຼກັບເຂົ້າໄປຫາຮ່ອງນ້ຳເສຍ. • ສ້າງຫ້ອງໄຕ້ດິນທີ່ປອດໄພເພື່ອປ້ອງກັນອັນຕະລາຍຈາກລົມພະຍຸໂທນາໂດ.
<p>ກວດກາ ແລະ ສ້ອມແປງຫຼັງຄາເຮືອນຂອງຕົນຢ່າງເປັນປະຈຳໃນແຕ່ລະປີ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ກວດກາຫຼັງຄາກ່ອນລະດູພະຍຸ ແລະ ສ້ອມແປງ, ເຊັ່ນ ກະເບື້ອງທີ່ຊຸດໂຊມ. ຫຼັງຄາທີ່ມີຄວາມສ່ຽງກວ່າໝູ່ໃນເຮືອນ. • ຖ້າແມ່ນຫຼັງຄາໄມ້ໃຫ້ມັດແທ້ໝາຍໃສ່ໂຄງເຮືອນເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນແກ່ນ. • ຖ້າຫຼັງຄາທີ່ເຮັດດ້ວຍຫຍ້າ ຫຼື ເພື່ອງໃຫ້ຫາສິ່ງຂອງທີ່ໜັກມາເຕັ້ງໄວ້ ແລະ ມັດໃຫ້ແທ້ໝາຍ. • ອະນາໄມຂີ້ເຫຍື້ອອອກຈາກຮາງລິນ ແລະ ທີ່ສິ່ງນ້ຳຝົນ ແລະ ສ້ອມແປງບ່ອນທີ່ຊຸດໂຊມ

ລົມພາຍຸລະດູຮ້ອນ: ການກຽມພ້ອມເພື່ອຕອບໂຕ້: ການສ້າງທັກສະ

ຂໍ້ມູນສຳຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
ຕິດຕາມຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕະຫຼອດເວລາ	<ul style="list-style-type: none"> • ຕິດຕາມຂໍ້ມູນພະຍາກອນອາກາດໃຫ້ເປັນປົກກະຕິ • ຖ້າວ່າຖືກແນະນຳໃຫ້ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ຖ້າວ່າທ່ານຢູ່ໃນສະພາບອັນຕະລາຍໃຫ້ຍົກຍ້າຍອອກຈາກທີ່ນັ້ນທັນທີ. • ຕ້ອງເຂົ້າໃຈລະດັບການເຝົ້າລະວັງ ແລະ ລະດັບເຕືອນໄພຂອງການລາຍງານສະພາບທີ່ເປັນການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ. • ການເຝົ້າລະວັງໝາຍເຖິງອັນຕະລາຍຂອງພະຍຸ ຫຼື ສະພາບຂອງພະຍຸໃຕ້ຜູ່ນພາຍໃນ 36 ຊົ່ວໂມງ ຊຶ່ງແມ່ນໄລຍະທີ່ສາມາດກະກຽມທັນ. • ການເຕືອນໄພແມ່ນສະພາບທີ່ຄາດວ່າຈະເກີດພາຍໃນ 24 ຊົ່ວໂມງ.
ຮັບຮູ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕະຫຼອດເວລາ	<ul style="list-style-type: none"> • ຟັງວິທະຍຸ ຫລື ຕິດຕາມຂ່າວທາງໂທລະພາບ • ໃສ່ເຄື່ອງກຳບັງພາຍຸ ຫຼື ສິ່ງປ້ອງກັນຢູ່ຂ້າງນອກຂອງປະຕູ. • ມັດເຄື່ອງຢູ່ນອກໃຫ້ແໜ້ນຫລືເອົາສິ່ງຂອງເຂົ້າໃນເຮືອນ. • ກະກຽມນ້ຳດື່ມ, ເຄື່ອງໃຊ້ຫ້ອງນ້ຳ ແລະ ຖັງນ້ຳພ້ອມດ້ວຍນ້ຳສຳລັບນ້ຳດື່ມ, ປຸງແຕ່ງອາຫານດ ນ້ຳໃຊ້. • ກະກຽມເຄື່ອງໃຊ້ສ່ວນຕົວ ລວມທັງຢາປົວພະຍາດ. • ປັບຕູເຢັນໃຫ້ເຢັນທີ່ສຸດແລ້ວປິດຝາຕູເຢັນໄວ້ຮັກສາຄວາມເຢັນດິນ.
ກະກຽມເພື່ອຍົກຍ້າຍອອກໄປ	<ul style="list-style-type: none"> • ກວດກາເຄື່ອງອຸປະໂພກສຳລັບການຍົກຍ້າຍແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ສອຍໂດຍເອົາໃສ່ກະເປົາໄວ້ ເຊັ່ນ: ນ້ຳ, ອາຫານແຫ້ງ, ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່ຍາມສຸກເສີນ, ຖ້າຈຳເປັນໃຫ້ໃສ່ເກີບໂບກກັນນ້ຳ. ສາກແບກເຕີລີໂທລະສັບມີຖືໄວ້.

<p>ໃຫ້ຮູ້ວ່າເມື່ອໃດ ຈະຍ້າຍໄປໃສ.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ທ່ານຕ້ອງຍົກຍ້າຍຖ້າວ່າທ່ານຢູ່ແຄມຝັ່ງທະເລ, ຢູ່ເຂດນ້ຳຖ້ວມ, ໃກ້ແມ່ນ້ຳ ຫຼື ເຂດທາງນ້ຳໄຫລ. • ຖ້າວ່າທ່ານຢູ່ເຮືອນທີ່ບໍ່ຖາວອນ ຫຼື ເຮືອນທີ່ມີໂຄງສ້າງທີ່ບໍ່ແໜ້ນໜາໃຫ້ຍົກຍ້າຍທັນທີ. • ຍົກຍ້າຍຕາມຄຳສັ່ງຂອງອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ. • ຖ້າທ່ານຢູ່ຕືກສູງໃຫ້ຍ້າຍລົງມາຢູ່ຊັ້ນ 2 ຫຼື 3 ເພາະວ່າຢູ່ສູງລົມຈະພັດແຮງກວ່າ. • ຍ້າຍໄປຢູ່ທີ່ພັກອາໄສທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕາມແຜນທີ່ໄດ້ກະກຽມລ່ວງໜ້າ. • ໃຫ້ຍົກຍ້າຍຖ້າວ່າທ່ານຮູ້ວ່າຢູ່ໃນສະພາບອັນຕະລາຍ ແຕ່ວ່າບໍ່ໃຫ້ຍົກຍ້າຍໃນຂະນະທີ່ລົມພະຍຸກຳລັງມາ.
<p>ຖ້າຫາກວ່າທ່ານ ຢູ່ພາຍໃນອາຄານ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ໃຫ້ຢູ່ສູງກວ່າລະດັບໜ້າດິນຊຶ່ງຄາດວ່ານ້ຳຈະຖ້ວມ ຢູ່ໃນເຂດມີປະຊາກອນຫລາຍຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງລົມຈະເພີ່ມຂຶ້ນຕາມລວງສູງຕືກອາຄານ. ຜົນກະທົບຂອງພະຍຸແມ່ນຮ້າຍ ແຮງຫລາຍ ຢູ່ໃນໄລຍະຊັ້ນທີ່ສູງຂຶ້ນໄປ.
<p>ປິດເຄື່ອງໃຊ້ຕ່າງໆ, ຖັງ ແກັສ ແລະ ປິດສາຍປັກ ສູງໄຟຟ້າ ທຸກປະເພດ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຖ້າວ່າທ່ານໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງ ຫຼື ມີເວລາພໍກຽມພ້ອມກ່ອນການຍົກຍ້າຍໃຫ້ປິດເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ ແລະ ເຄື່ອງທຸງຕົ້ມ ຫຼື ຖັງແກດສ໌ສຳລັບກຳເນີດຄວາມຮ້ອນ. ປິດປັກສູງບອກຈາກເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ.

ນໍ້າຖ້ວມ

ໄພນໍ້າຖ້ວມເປັນເຫດການທີ່ມີຜົນກະທົບທີ່ສູງທີ່ສຸດ. ແຕ່ການທີ່ນໍ້າຖ້ວມໃນແຕ່ລະປີເປັນປະກົດການທາງທໍາມະຊາດເຮັດໃຫ້ດິນມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ, ແຕ່ມັນ ມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງຄົນ ແລະ ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ເຊື່ອມສະມັດຕະພາບທີ່ເກີດຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ການເກີດນໍ້າຖ້ວມມີສາເຫດທີ່ມາຈາກປັດໄຈທາງທໍາມະຊາດ ແລະ ການກະທໍາຂອງມະນຸດເຊິ່ງມັນເກີດຂຶ້ນໃນທົ່ວໂລກ.

ສາເຫດທີ່ມາຈາກທໍາມະຊາດມີ: ມີຝົນຕົກແຮງ ຫຼື ຕົກເປັນເວລາແກ່ຍາວຫຼາຍມື້ຕິດຕໍ່ກັນ, ມີລົມຜະຍຸ ແລະ ລົມຂະໜາດແຮງ, ການເປື້ອນຂອງສະໂນ ຫຼື ນໍ້າ ແຂງຢ່າງໄວວາໄຫຼເຊາະເຈື່ອນມີເສດຊາກຫັກຜັງໄຫຼໄປນໍາ.

ສາເຫດທີ່ເກີດຈາກການກະທໍາຂອງມະນຸດ: ບໍ່ມີລະບົບລະບາຍນໍ້າທີ່ດີ ຫຼື ຮ່ອງລະບາຍນໍ້າຄົນມັກເຮັດໃຫ້ຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ດິນອັດຕັນທາງນໍ້າເຮັດໃຫ້ນໍ້າໄຫຼບໍ່ສະດວກ, ການຕັດໄມ້ທໍາລາຍປ່າ, ບໍ່ມີການຈັດການທີ່ດິນແບບຍືນຍົງໃນຕົວເມືອງມັກມີສິ່ງກໍ່ສ້າງ ແລະ ສິ່ງຂອງກົດຂວາງຄອງລະບາຍນໍ້າ ຫຼື ບ່ອນນໍ້າໄຫຼ.

ນໍ້າຖ້ວມແມ່ນມີສອງປະເພດຄື: ນໍ້າຖ້ວມແບບນໍ້າຢື່ງຂຶ້ນຢ່າງຊໍາຊ້າ ແລະ ນໍ້າຄ່ອຍຢື່ງຂຶ້ນຫລາຍຊົ່ວໂມງ ຫຼື ຫຼາຍວັນຕິດຕໍ່ກັນ) ແລະ ນໍ້າສຸໂຫລຖ້ຽງ (ມັນເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ມີການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ, ເກີດຂຶ້ນຢູ່ບ່ອນທີ່ບໍ່ມີຫ້ວຍ ຫຼື ຄອງນໍ້າຕາມທໍາມະຊາດ.

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວມັກຈະເກີດຂຶ້ນໃນ 6 ຊົ່ວໂມງ ພາຍຫຼັງຝົນຕົກຫັກຕິດຕໍ່ກັນຫຼາຍວັນ ຫຼື ພາຍຫຼັງເຂື່ອນແຕກຫັກ ຫຼື ຄູ່ກັນນໍ້າແຕກ).

ຈາກສອງປະເພດຂອງໄພນໍ້າຖ້ວມແມ່ນມີລັກສະນະເຮັດໃຫ້ນໍ້າລືນອ້ຽງ ເປັນເຫດການທໍາມະຊາດຢູ່ໃນແມ່ນໍ້າແຕ່ລະບ່ອນ ແລະ ຫ້ວຍຮ່ອງເມື່ອຮອງຮັບນໍ້າປະລິມານຫຼາຍກວ່າປົກກະຕິ ແລະ ມີການປັບສະພາບທາງທໍລະນີຂອງພື້ນທີ່ບ່ອນທີ່ເຄີຍນໍ້າຖ້ວມ ເຮັດໃຫ້ນໍ້າຖ້ວມ ຫຼື ຮ້າຍແຮງຢ່າງກວ່າເກົ່າມັນອາດເຮັດໃຫ້ນໍ້າໄຫຼຊໍາ ຫຼື ໄວ. ການໄຫຼຈາກບ່ອນທີ່ສູງ: ນໍ້າທີ່ໄຫຼຈາກບ່ອນທີ່ສູງລົງສູ່ທະເລມັນຈະຖືກເກັບໄວ້ບ່ອນທີ່ຕໍ່າ ຫຼື ພື້ນທີ່ທີ່ຮາບຝຽງ ເຮັດໃຫ້ເກີດນໍ້າຖ້ວມເປັນບໍລິເວນກວ້າງ.

- ນໍ້າຖ້ວມແຄມຝັ່ງທະເລ: ນໍ້າຖ້ວມຍ້ອນລະດັບນໍ້າທະເລເພີ່ມຂຶ້ນ. ສາເຫດເກີດໂດຍລວມດັ່ງນີ້ລະດັບນໍ້າຂຶ້ນດິນ ຫຼື ລົມພັດຢູ່ນໍ້າຂຶ້ນຊາຍຝັ່ງທະເລ, ລົມຜະຍຸແຮງຕາມລະບົບດາລາສາດ.
- ຄື້ນຊືນາມີເປັນສາເຫດມາຈາກແຜ່ນດິນໄຫວຢູ່ມະຫາສະໝຸດ.
- ການຖ້ວມຢູ່ປາກແມ່ນໍ້າລົງສູ່ທະເລ: ສາມາດເກີດຂຶ້ນຍ້ອນລະດັບໜ້ານໍ້າທະເລເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ຫຼື ການຍູ້ດັນຂອງລົມພາຍຸ.
- ນໍ້າຖ້ວມຈາກການແຕກຫັກ ຫຼື ການລະເບີດຂອງເຂື່ອນໄຟຟ້າ ຫຼື ການແຕກຫັກຂອງຂັ້ວນໍ້າແຂງ (ຫົມມະ).

- ນໍ້າຖ້ວມໃນຕົວເມືອງ: ອາດເກີດຂຶ້ນຍ້ອນສາເຫດທີ່ໜ້າດິນຖືກປົກຫຸ້ມ (ເຊັ່ນ: ປົກຫຸ້ມດ້ວຍຄອນກຣີດ ແລະ ຢາງປູທາງ) ຊຶ່ງນໍ້າບໍ່ສາມາດໄຫຼຊົມລົງພື້ນໄດ້ສອງຫາຫົກເທົ່າ. ຖະໜົນຢູ່ໃນຕົວເມືອງສາມາດເຮັດໃຫ້ນໍ້າໄຫລລົງແມ່ນໍ້າໄດ້ໄວຂຶ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ຫ້ອງໃຕ້ດິນ ແລະ ຫີນທາງ ຫຼື ອຸ່ມົງຕ່າງໆຈະເປັນບ່ອນຂັງນໍ້າ.
- ນໍ້າຖ້ວມແມ່ນຂຶ້ນກັບຂະໜາດ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຂອງມັນ ນໍ້າສາມາດພັດເອົາກ້ອນຫີນ, ຕົ້ນໄມ້, ລົດ, ຂົວ, ເສົາໄຟຟ້າ, ຫີນທາງ ແລະ ເຮືອນຊານ ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ.
- ເວລານໍ້າຖ້ວມແຮງລະດັບນໍ້າຖ້ວມອາດຂຶ້ນຮອດ 2 ຫາ 3 ຊັ້ນຂອງຕຶກອາຄານ, ສູງປະມານ 3-6 ແມັດ, ແລະ ອາດເປັນສາເຫດທີ່ຈະເກີດການຫັກຜັງຂອງໂຄງສ້າງ-ອາຄານທີ່ບໍ່ແໜ້ນໜາຊາກຜັກທັງຜັງເພີ່ມຂຶ້ນສູງເຮັດໃຫ້ທາງ

ຜ່ານຂອງນໍ້າແຄບເຮັດໃຫ້ນໍ້າຖ້ວມກວ່າລະດັບນໍ້າທີ່ກັ້ນ ໄວ້ປາກນໍ້າຢູ່ທະເລນໍ້າທີ່ຖ້ວມອາດຈະໄຫຼໃນລະດັບ 10-15 ກິໂລ ແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ, ສາມາດແຜ່ຂະຫຍາຍໄປໃນວົງກວ້າງ.

- ຜົນກະທົບຈາກເຫດການນໍ້າຖ້ວມເຮັດໃຫ້ເກີດການເສຍຊີວິດບາດເຈັບສູນເສຍຊັບສິນ ແລະ ຜົນຖານໂຄງລ່າງທາງສັງຄົມ, ການເຊາະເຈື່ອນພື້ນດິນບໍ່ມີຄວາມໝັ້ນຄົງຂາດແຄນອາຫານ ເຮັດໃຫ້ແຫຼ່ງນໍ້າສໍາລັບບໍລິໂພກປົນເປື້ອນ, ເປື້ອນເປີະຈາກຂີ້ຕົມ, ຂີ້ຊາຍ. ສະຫລຸບແລ້ວ ນໍ້າຖ້ວມສາມາດເຮັດໃຫ້ສູນເສຍທີ່ພັກພາອາໄສ ແລະ ການດໍາລົງຊີວິດເຮັດໃຫ້ຜົນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ບ້ານເຮືອນຂອງປະຊາຊົນຖືກທໍາລາຍ.

ນໍ້າຖ້ວມ: ການປະເມີນ ແລະ ສ້າງແຜນ

ຂໍ້ມູນສໍາຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
ຕ້ອງຮັບຮູ້ພື້ນທີ່ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພນໍ້າຖ້ວມ	<ul style="list-style-type: none"> • ຮູ້ທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານ, ແຫຼ່ງນໍ້າ, ບ່ອນກັກເກັບນໍ້າ, ແລະ ສະພາບດິນຟ້າອາກາດຂອງທ້ອງຖິ່ນເພື່ອເຂົ້າໃຈຄວາມສ່ຽງໄດ້ດີກ່ວາ. • ຖ້າຫາກວ່າມີການແຕ້ມແຜນທີ່ບ່ອນນໍ້າຖ້ວມ, ຈົ່ງຄົ້ນຫາວ່າທ່ານຢູ່ໂຂງເຂດບ່ອນນໍ້າຖ້ວມ ຫຼື ບໍ່, ແລະ ຮຽນຮູ້ລະດັບຄວາມສູງຂອງທີ່ດິນຂອງຕົນ ແລະ ປຸກສ້າງໂດຍຄໍານວນ ແລະ ຄະນິງຕາມລະດັບນໍ້າຖ້ວມ. • ພິຈາລະນາປັດໄຈຄວາມສ່ຽງ ເຊັ່ນ ຄາດຄະເນໄລຍະຫ່າງຈາກແມ່ນໍ້າ, ເຂື່ອນກັນນໍ້າ, ແລະ ຝັ່ງທະເລ, ຝາຍ ຫຼື ຮ່ອງນໍ້າ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຂອງຕົວເມືອງ. • ມີການສື່ສານກັບເພື່ອນບ້ານໃກ້ຄຽງທີ່ຢູ່ບ່ອນສູງ ຫຼື ບ່ອນຕໍ່າ. • ກໍານົດເຂດອຸສະຫະກຳ. • ອາດຈະສ້າງຄວາມອັນຕະລາຍຈາກອຸປະກອນທີ່ຜະລິດອອກມາ ແລະ ເປັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການປົນເປື້ອນໃນໄລຍະນໍ້າຖ້ວມ.
ເກັບຮັກສາເຄື່ອງຂອງມີຄ່າ ແລະ ເປັນສິ່ງອັນຕະລາຍໃຫ້ສູງກວ່າລະດັບນໍ້າທີ່ອາດຈະຖ້ວມໄດ້	<ul style="list-style-type: none"> • ຮັກສາເອກະສານສໍາຄັນ, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ, ສະບຽງອາຫານ ແລະ ສິ່ງຂອງມີຄ່າອື່ນໆໄວ້ຢູ່ເໜືອລະດັບທີ່ຄາດຄະເນວ່ານໍ້າຈະຖ້ວມເຖິງ, ນໍ້າໃຊ້ທົບ ຫຼື ກ່ອງໃສ່ເຄື່ອງແບບກັນນໍ້າໄດ້, ໄວ້ບ່ອນໃດທີ່ປອດໄພເກັບມ້ຽນ ທາດເຄມີທີ່ມີຄວາມອັນຕະລາຍໄວ້ບ່ອນສູງ ເໜືອລະດັບທີ່ຄາດຄະເນວ່ານໍ້າຖ້ວມເຖິງ.
ພິຈາລະນາການເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງເພື່ອໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບຕົວຈິງ.	<ul style="list-style-type: none"> • ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຢູ່ເຂດທີ່ມີທ່າອ່ຽງວ່າຈະມີນໍ້າຖ້ວມເລື້ອຍໆ ຫຼື ນໍ້າຖ້ວມຮ້າຍແຮງ, ຈົ່ງພິຈາລະນາເຖິງການຍົກຍ້າຍໄປຢູ່ບ່ອນໃໝ່.

ນໍ້າຖ້ວມ: ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ: ທາງດ້ານສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ຂໍ້ມູນສໍາຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
ຕ້ອງເລືອກບ່ອນປອດໄພສໍາລັບປຸກເຮືອນຂອງທ່ານ	<ul style="list-style-type: none"> ຫຼີກລ່ຽງການປຸກສ້າງທີ່ຢູ່ໃກ້ແຄມນໍ້າ, ຄອງນໍ້າໄຫຼ ຫຼື ບ່ອນນໍ້າຖ້ວມ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າທ່ານຍົກລະດັບເຮືອນຂຶ້ນສູງ ຫຼື ເສີມໂຄງສ້າງເຮືອນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ (ເຂດສາມຫຼ່ຽມປາກແມ່ນໍ້າ, ບ່ອນທີ່ມີຕະລົງແຄມນໍ້າສູງ)
ກໍ່ສ້າງ ແລະ ປົວແປງເຮືອນຂອງຕົນໂດຍຄໍານຶງເຖິງໄພນໍ້າຖ້ວມ	<ul style="list-style-type: none"> ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຢູ່ເຂດບ່ອນນໍ້າຖ້ວມ, ປຸກສ້າງພື້ນເຮືອນຢ່າງເໝາະສົມ, ນໍາໃຊ້ວັດສະດຸກັນນໍ້າ ແລະ ຍົກລະດັບເຮືອນຂຶ້ນສູງ. ຂູດນໍ້າສ້າງ ແລະ ກໍ່ສ້າງວິດຖ່າຍໃສ່ບ່ອນທີ່ປອດໄພ, ສູງກວ່າລະດັບຖ້ວມເຖິງ. ຖ້າຫາກວ່າທ່ານໄດ້ຄໍາແນະນໍາໃນສະພາບການສະເພາະຂອງທ່ານ, ຕິດຕັ້ງວາວປິດນໍ້າໃຫ້ໂປມນໍ້າໄຫຼກັບຄືນເພື່ອປ້ອງກັນນໍ້າໄຫຼເຂົ້າມາ ແລະ ລະບາຍນໍ້າອອກ (ຖ້າມີເງື່ອນໄຂ). ໃນເວລາທີ່ທ່ານສ້ອມແປງ ຫຼື ປ່ຽນແປງແກ້ໄຂ, ຈົ່ງໃຊ້ວັດສະດຸກັນນໍ້າ. ເລືອກເອົາວັດສະດຸປ້ອງກັນການເສຍຫາຍຍອນນໍ້າໃນບ່ອນໃດທີ່ມັກຊຸ່ມນໍ້າ, ຍົກສະວິສໄຟຟ້າຂຶ້ນ 1.2ມ ຈາກລະດັບພື້ນເຮືອນ, ວາງເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ ໄວເທິງຮ້ານ, ແລະ ອອກແບບຝາເຮືອນມີຮູໃຫ້ນໍ້າລອດອອກໄປ.

ນ້ຳຖ້ວມ: ກຽມພ້ອມເພື່ອຕອບໂຕ້: ສ້າງທັກສະ

ຂໍ້ມູນສຳຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
<p>ຕິດຕາມຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເຊັ່ນ: ຕິດຕາມການພະຍາກອນອາກາດ, ຟັງວິທະຍຸ ແລະ ປະຕິບັດຕາມການແນະນຳ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຕິດຕາມສະພາບອາກາດຢ່າງໃກ້ສິດ. ຖ້າຫາກວ່າມີຜູ້ເຝົ້າລະວັງໄພນ້ຳຖ້ວມ, ອັນນີ້ໝາຍ ເຖິງວ່າມັນອາດເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະເກີດນ້ຳຖ້ວມໃນເຂດຂອງທ່ານ. ຖ້າຫາກວ່າມີການເຕືອນໄພນ້ຳຖ້ວມນີ້ໝາຍຄວາມວ່າມັນເກີດມີນ້ຳຖ້ວມແລ້ວ ຫຼື ວ່າໃກ້ຈະເກີດແລ້ວ. • ຖ້າຫາກວ່າທ່ານໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳໃຫ້ຍົກຍ້າຍອອກໄປ, ຫຼື ທ່ານຄິດວ່າຕົນເອງຢູ່ໃນອັນຕະລາຍ, ຈົ່ງຍົກຍ້າຍອອກໄປຢ່າງຮີບດ່ວນ. • ຖ້າຫາກວ່າທ່ານໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳ ຫຼື ວ່າທ່ານຍັງມີເວລາກ່ອນໜ້າຈະຍົກຍ້າຍອອກໄປ, ຈົ່ງຖອດປັກສຽບເຄື່ອງທຳຄວາມອຸ່ນ ແລະ ເຕົາຄົວກິນ ຫຼື ທ່າສິ່ງແກ້ສ ແລະ ຖອດປັກສຽບ ເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າທັງໝົດ.
<p>ໃນຊ່ວງລະດູຝົນ ແລະ ໃນສະພາບນ້ຳຖ້ວມ, ຈົ່ງໃສ່ນ້ຳມັນລົດໃຫ້ເຕັມຖັງ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຖ້າຫາກວ່າທ່ານມີລົດ, ຈົ່ງໃສ່ນ້ຳມັນໃຫ້ເຕັມຖັງໃນກໍລະນີທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງຍົກຍ້າຍອອກໄປ.
<p>ໃນເວລາມີນ້ຳຖ້ວມບໍ່ໃຫ້ກັບຄືນໄປບ່ອນນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ຍົກຍ້າຍອອກຫ່າງຈາກນ້ຳຖ້ວມ ໃຫ້ໄປສະຖານທີ່ອື່ນພະຍົບ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຢ່າພະຍາຍາມຢ່າງ, ລອຍນ້ຳ ຫຼື ຂີ່ລົດຜ່ານຜ່ານນ້ຳຖ້ວມ. ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຜ່ານກະແສນ້ຳໄຫຼ ຖ້ວມຂຶ້ນຮອດໜ້າແຂງຂອງຕົນ, ຈົ່ງຢຸດ, ຫັນຫຼັງກັບ ແລະ ຍ່າງໄປທາງອື່ນ. ນ້ຳໄຫຼໄວສູງພຽງແຕ່ 15 ຊມ ຊຶ່ງສາມາດພັດເອົາຄົນໄປນຳດ້ວຍການພັດຕົນ. • ນ້ຳອາດຈະລົງຊ້າເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມໄວຂອງນ້ຳພຽງແຕ່ 10-20 ກມ ຕໍ່ຊົ່ວໂມງ . • ຖ້າຫາກວ່າທ່ານບໍ່ສາມາດຍົກຍ້າຍອອກໄປ ຈາກເຂດດັ່ງກ່າວ, ຈົ່ງຍົກຍ້າຍຂຶ້ນຕາມຄວາມສູງຂອງລະດັບນ້ຳ, ເຄື່ອນຍ້າຍໄປຫາບ່ອນທີ່ສູງ ຫຼື ຊັ້ນທີ່ສູງທີ່ສຸດຂອງເຮືອນ.

ໃນເວລານ້ຳຖ້ວມ, ຖ້າ ຫາກວ່າທ່ານຢູ່ໃນລຶດ, ຈຶ່ງຫຼີກລຽງສະພາບທີ່ບໍ່ ປອດໄພ

- ຢ່າພະຍາຍາມຂ້າມແລວນ້ຳໄຫຼ, ນ້ຳຖ້ວມຫີນທາງ ຫຼື ຂົວ.
- ຢ່າຂັບລົດຜ່ານກົດຂວາງ: ຊຶ່ງຕັ້ງໄວ້ສຳລັບເຕືອນຄວາມປອດໄພຂອງທ່ານ. ຈຶ່ງຂັບລົດກັບຄືນ ແລະ ຊອກຫາທາງເສັ້ນທາງອື່ນ ອອກຫ່າງຈາກທາງລອດພື້ນ, ເພາະວ່າຄວາມເລິກຂອງນ້ຳໃນນັ້ນບໍ່ຊັດເຈນ. ທາງລອດພື້ນຄວາມສູງຂອງລະດັບ ນ້ຳອາດເຖິງ 1.5-2 ແມັດ.
- ນ້ຳຖ້ວມຂັງອາດເປັນບ່ອນນຳກແສໄຟຟ້າຈາກສາຍໄຟໃຕ້ດິນ ຫຼື ສາຍໄຟແຊ່ນ້ຳ
- ຫຼີກລຽງການເດີນທາງຍາມກາງຄືນ.
- ເຄື່ອນຍ້າຍໄປບ່ອນສູງກວ່າ, ຫ່າງອອກຈາກແມ່ນ້ຳ, ຫ້ວຍ, ຄອງນ້ຳ ແລະ ຮ່ອງລະ ບາຍນ້ຳ.
- ລະດັບນ້ຳສູງພຽງແຕ່ 20 ຊມ ເທົ່ານັ້ນທ່ານກໍສາມາດເສຍການຄວບຄຸມຂອງ ທ່ານ ແລະ ພຽງແຕ່ 50 ຊມເທົ່ານັ້ນ ນ້ຳກໍສາມາດພັດເອົາລົດໃຫ້ ໄຫຼໄປໄດ້, ລວມ ທັງລົດບັນທຸກ.
- ຖ້າຫາກວ່າລົດປຽກ, ທົດລອງເບຣກລົດຂອງຕົນ ໃນເສັ້ນທາງດີ ແລະ ໃນລະດັບ ຄວາມໄວຕ່ຳ. ຖ້າຫາກວ່າເບຣກບໍ່ຢຸດຕາມທີ່ຕ້ອງການ, ເຮັດໃຫ້ມັນແຫ້ງດ້ວຍການ ແຕະເບຣກເບົາໆໃນຄະນະດຽວກັນໃຊ້ຮັກສາຄວາມໄວເທົ່າເດີມ.
- ຖ້າຫາກວ່າລົດຂອງທ່ານຕິດຂັດ ຢູ່ກາງນ້ຳ, ຈຶ່ງອອກໄປຈາກລົດ ແລະ ບິນອອກ ມາບ່ອນທີ່ສູງກວ່າ. ການເລີ່ມຕິດຈັກລົດອີກອາດຈະເປັນສາເຫດຂອງຄວາມເສຍ ຫາຍທີ່ແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້.
- ຖ້າຫາກວ່າລົດຂອງທ່ານຈົມລົງໃຕ້ນ້ຳ, ຈຶ່ງເປີດປະຕູເພື່ອໜີອອກໄປ.

ພາຍຫຼັງນ້ຳຖ້ວມ, ເອົາໃຈ ໃສ່ເຂດທີ່ມີນ້ຳຖ້ວມ

- ອອກໄປຈາກເຂດນ້ຳຖ້ວມຂັງເປັນເວລາແກ່ຍາວ.
- ຢ່າດື່ມນ້ຳຈາກແຫລ່ງນ້ຳທີ່ນ້ຳຖ້ວມ, ຢ່າງຫຼິ້ນ ຫຼື ລອຍນ້ຳທີ່ຫຼົງເຫຼືອຈາກນ້ຳຖ້ວມ
- ຈຶ່ງລະວັງພິດໂດຍສະເພາະແມ່ນຕາມຕົ້ນໄມ້ ແລະ ພຸ່ມຫຍ້າ. ນ້ຳໃຊ້ໄມ້ຍາວຟາດ, ແຫງຕາມສິ່ງທີ່ກັບກັນ.
- ຫຼີກລຽງການຈັບບາຍເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ ທີ່ປຽກນ້ຳ ຫຼື ນ້ຳທີ່ຕິດຕໍ່ກັບສາຍໄຟຟ້າ.

ພາຍຫຼັງນ້ຳຖ້ວມ, ເລີ່ມ ຕົ້ນອານາໄມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຮືອນ ແຫ້ງ ເມື່ອຝົນເຊົາຕົກ ແລະ ນ້ຳປົກແຫ້ງ

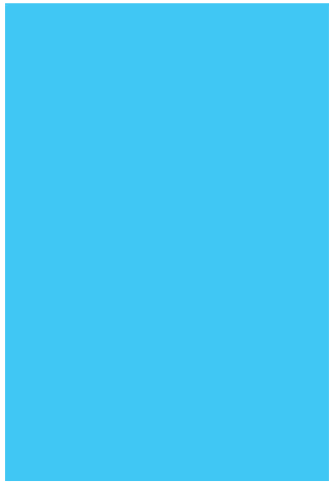
- ການຕາກແຫ້ງອາດໃຊ້ເວລາຫລາຍອາທິດ ແລະ ການພື້ນຕົວຄືນໃໝ່ອາດໃຊ້ເວ ລາຫລາຍເດືອນ. ສິ່ງປົນເປື້ອນຈາກນ້ຳເສຍ ແລະ ສານຜິດແມ່ນຍາກທີ່ຈະລ້າງ ອອກໃຫ້ໝົດ.
- ເອົາທຸກສິ່ງທີ່ປຽກອອກນອກເຮືອນ (ຖ້າວ່າອາກາດດີ).
- ປ່ອຍນ້ຳອອກຈາກພື້ນເຮືອນ ຫຼື ຕັກນ້ຳອອກ
- ເປີດປະຕູ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມໃນມື້ທີ່ຝົນບໍ່ຕົກ. ໃນມື້ຝົນຕົກໃຫ້ປິດປ່ອງຢ້ຽມຄືເກົ່າ.
- ສະລັ່ງ ແລະ ຂ້າເຂື່ອທຸກສິ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນເຮືອນທີ່ຖືກນ້ຳຖ້ວມ. ເລີ່ມຈາກພື້ນ ແລະ ສູງຂຶ້ນ. ເຮັດວຽກບ່ອນອາກາດຖ່າຍເທໂດຍໃຊ້ຄູນ້ຳສອງໜ່ວຍ.
- ຄູໜຶ່ງໃສ່ນ້ຳຢາທຳຄວາມສະອາດ, ຄູໜຶ່ງໃສ່ນ້ຳສະອາດສະລັ່ງ ແລະ ໃຫ້ປຸງນ ນ້ຳລ້າງເລື້ອຍໆ. ທຳຄວາມສະອາດອີກຄັ້ງໃໝ່ຫຼັງຈາກ 8 ຫາ 24 ຊົ່ວໂມງ ເພື່ອ ຂ້າເຂື່ອພະຍາດ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນກິ່ນເໝົ້າເໝັນກຳຈັດພະຍາດທີ່ມາກັບນ້ຳ.

ພາຍຫຼັງນ້ຳຖ້ວມ, ລະມັດລະວັງກ່ຽວກັບດ້ານສຸຂະພິບານ

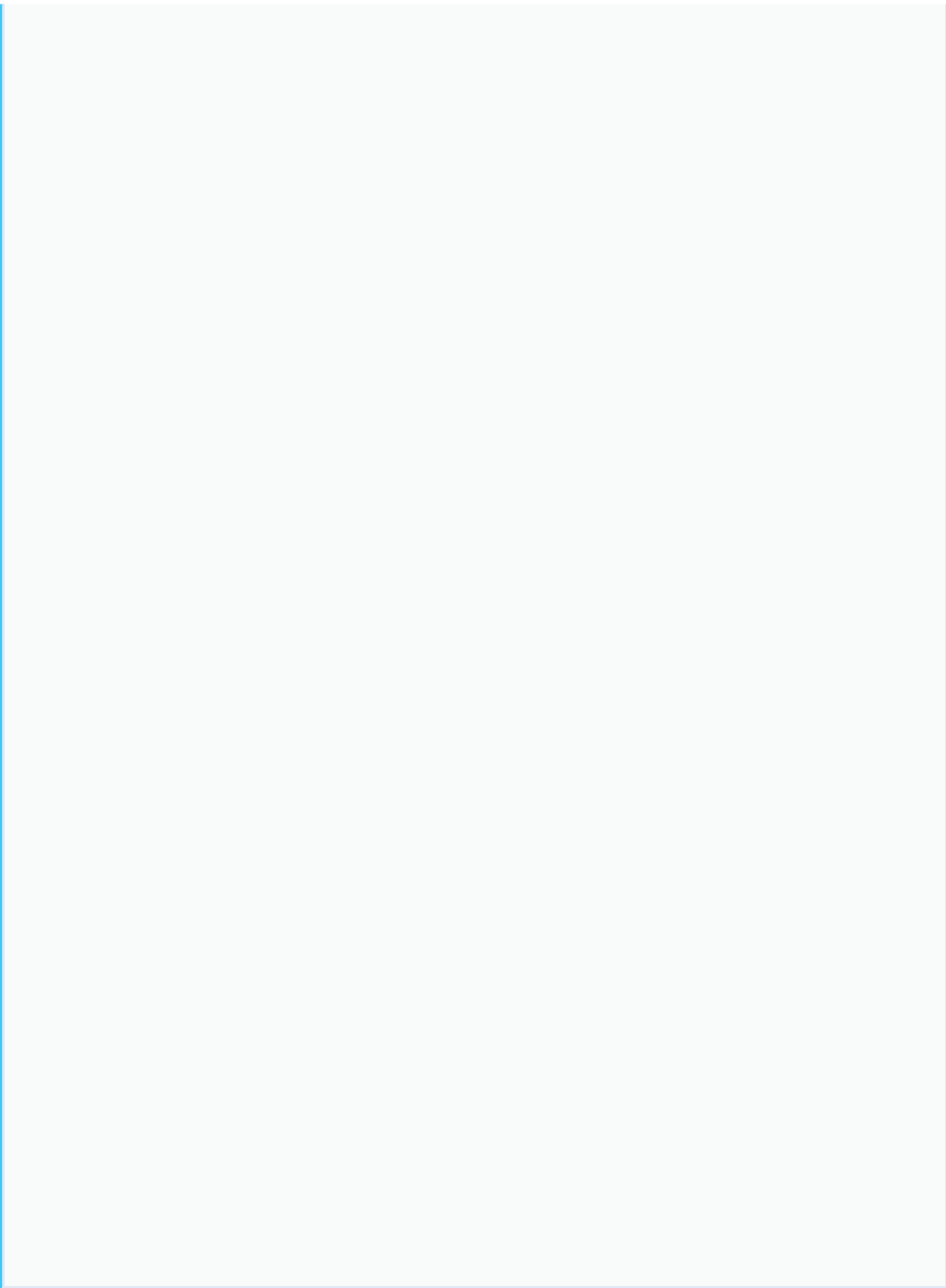
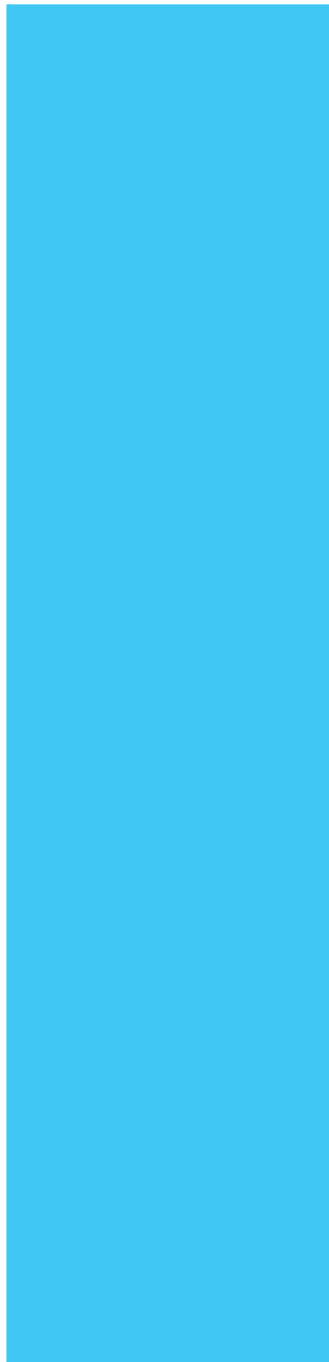
- ຕ້ອງປັບປຸງ ແລະ ອານາໄມລະບົບສຸຂະພິບານໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້.
- ກວດການ້ຳສ້າງທີ່ເປັນນ້ຳຕົ້ມເພື່ອກວດເບິ່ງສິ່ງເຈືອປົນກ່ອນທີ່ຈະໃຊ້ນ້ຳ.
- ໃຊ້ອຸປະກອນປ້ອງກັນໃນການເຮັດວຽກທຸກຢ່າງ (ລວມທັງເກີບໂບກ, ໂສ້ງຂາຍາວ, ເສື້ອແຂນຍາວ, ແວນຕາ ແລະ ໂຊບມີ).
- ລ້າງມືກ່ອນກິນອາຫານ, ກ່ອນດື່ມນ້ຳ ຫຼື ກ່ອນສູບຢາ.
- ໃຊ້ຢາຂ້າເຊື້ອທຳຄວາມສະອາດ.
- ຂ້າເຊື້ອຕາມບາດແຜ ແລະ ຕິດບັງປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ນ້ຳເຂົ້າບາດແຜ.
- ເວລາທຳຄວາມສະອາດບາດແຜບໍ່ຄວນໃຫ້ເດັກນ້ອຍເຂົ້າໃກ້.
- ເອົາສິ່ງສຶກກະປົກ (ລວມທັງອາຈົມ) ໄປຝັງຢ່າງໄວວາ.

ພາຍຫຼັງນ້ຳຖ້ວມ, ທຳຄວາມສະອາດດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ

- ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ແນະນຳເຫລົ່ານີ້ໃນການທຳຄວາມສະອາດສະເພາະ:
- ເຈ້ຍ ແລະ ຮູບຖ່າຍ:
 - ເພື່ອຮັກສາເຈ້ຍ, ລ້າງໃຫ້ສະອາດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ແຫ້ງຫລືເອົາເຂົ້າກ່ອງທີ່ປິດແໜ້ນແລ້ວເອົາສິ່ງມາຂັ້ນແຕ່ລະແຜ່ນເຈ້ຍເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຕິດກັນແລະໃສ່ຖົງຢາງເປົ່າໃຫ້ແຫ້ງ ບໍ່ໃຫ້ຂາດ ແລະ ຈາກນັ້ນເຈ້ຍຈະແຂງຕົວແລະແຫ້ງຄືນຕາມຫຼັງ.
 - ຮູບທີ່ປຸງກຸ່ມໃຫ້ລ້າງດ້ວຍນ້ຳສະອາດ ແລະ ແຍກອອກຈາກກັນ. ບໍ່ໃຫ້ວາງຮູບໃສ່ນ້ຳທີ່ໄຫຼ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ລູບໄປພ້ອມ. ລ້າງຂີ້ຝຸ່ນແບບລູບຄ່ອຍໆ.
 - ຖາຍສຳເນົາເອກະສານ ຫຼື ຮູບໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້.
 - ຫຼັງຈາກອະນາໄມແລ້ວເອົາຕາກໃຫ້ແຫ້ງໂດຍເອົາເຄື່ອງເປົ່າຫລືໃຊ້ວິທີອື່ນ.
 - ບໍ່ໃຫ້ແຍກເຈ້ຍຕອນຍັງປຸງກຸ່ມ - ແຫ້ງແລ້ວຈຶ່ງແຍກໄດ້ງ່າຍ.
 - ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຊຽວຊານສຳລັບປື້ມທີ່ຫາຍາກ ແລະ ເປັນມູນມໍລະດົກຮູບຖ່າຍ ແລະ ສະແຕັມທີ່ສະສົມ. (ຖ້າເປັນໄປໄດ້)
- ແຜ່ນ ດິດສ໌ຄອມພິວເຕີ:
 - ລ້າງແຜ່ນດິດສ໌ ແລ້ວເອົາເຂົ້າຖົງຢາງ ແລະ ໃສ່ຕູ້ເຢັນໄວ້ຈົນກວ່າທ່ານຈະມີຊຽວຊານມາຊ່ວຍອີງຕາມຕົວຈິງ
 - ເຄື່ອງນຸ່ງ ແລະ ເສັ້ນດ້າຍ:
 - ສີ່ນຂີ້ຕົມ ແລະ ສະລ້າງສິ່ງເປື້ອນເປືອອກ ແລ້ວຈຶ່ງເລືອກຜ້າເຂົ້າຊັກດ້ວຍຈັກຊັກຜ້າດ້ວຍນ້ຳອຸ່ນ ແລະ ຍາອະເຊື້ອ.
- ເຄື່ອງເພີນີເຈີ້ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ:
 - ຖ້າເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າເປື້ອນ, ໃຫ້ມອດໄຟຟ້າຢູ່ບ່ອນຕັດໄຟ້າລວມ ຫຼື ຈຸດຕັດວົງຈອນໄຟຟ້າ. ປິດສາຍປັກສຽບແລ້ວປ່ອຍໃຫ້ເຄື່ອງໃຊ້ເຫລົ່ານັ້ນແຫ້ງ. ກ່ອນທີ່ຈະໃຊ້ຄືນໃໝ່ຕ້ອງໃຫ້ນາຍຊາງ ກວດກາເສຍກ່ອນ.
 - ອະນາໄມເຄື່ອງໃຊ້ດ້ວຍນ້ຳສະອາດ.
 - ກວດເບິ່ງລະບົບໃຫ້ຄົບຖ້ວນກ່ອນທີ່ຈະໃຊ້ຫ້ອງນ້ຳ ຫຼື ວິດຖ່າຍ.
 - ອາຫານທີ່ເກົ່າ ແລະ ໄດ້ສຳພັດກັບນ້ຳຖ້ວມໃຫ້ເອົາໄປຖິ້ມ.

- o ເອົາຖົງຢາງ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອຂອງເຮືອນຄົວໄປຖິ້ມ.
- o ອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອຕູ້ເຢັນແລະເຄື່ອງໃຊ້ທົ່ວໄປ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າໂດຍ ໃຊ້ນ້ຳສະອາດເຊັດຄູ ແລະ ໃສ່ຢາອະເຊື້ອ (ໃຫ້ລະວັງການໃຊ້ນ້ຳໃນການທຳ ຄວາມສະອາດຕູ້ເຢັນ ແລະ ເຄື່ອງຄວາມເຢັນຂະໜາດໃຫຍ່).
- o ໃຊ້ນ້ຳຮ້ອນລ້າງໝໍ້, ກະຖະ, ຈານ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ເຮືອນຄົວ. ອະເຊື້ອ ແລະ ຕາກ ໃຫ້ແທ້ໆ.
- o ຍັບສ່ວນຫລັງຂອງເຄື່ອງເຟີນີເຈີ້ ໃຫ້ມີຂ່ອງຫວ່າງອາກາດລ່ວງໄດ້.
- o ບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ກຳລັງແຮງເປີດຫຼິ້ນຊັກ ຫລື ປະຕູຂອງຕູ້ເຟີນີເຈີ້ທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້: ປ່ອຍ ໃຫ້ແທ້ໆສາກອນ.

ພາຍຸໝາກເຫັບ

ໝາກເຫັບແມ່ນຮູບແບບໜຶ່ງຂອງຝົນທີ່ຕົກລົງມາຈາກທ້ອງຟ້າເປັນນໍ້າກ້ອນທີ່ມີລັກສະນະເປັນກ້ອນມົນກົມ ຫຼື ເປັນຮູບຮ່າງລັກສະນະເທົ່າກັບເມັດເຂົ້າສານ ຫຼື ໃຫຍ່ ກວ່ານັ້ນ, ມີຂະໜາດລະຫວ່າງ 5 ມມ ເຖິງ 15 ມມ.

ການກໍ່ຕົວເປັນໝາກເຫັບເກີດຈາກການເຄື່ອນໄຫວທາງຕັ້ງຢ່າງໄວວາຂອງມວນອາກາດເຢັນໃນລະດັບຄວາມສູງ. ພາຍຸທີ່ສ້າງໃຫ້ມີໝາກເຫັບຕົກລົງມາຮອດພື້ນດິນເອີ້ນວ່າ: ພາຍຸໝາກເຫັບສ່ວນຫຼາຍແລ້ວພາຍຸໝາກເຫັບຈະຢຸດເຊົາພາຍໃນໄລຍະເວລາສອງຫາສາມນາທີເຖິງ 15 ນາທີ.

ໝາກເຫັບໃນລະດູຮ້ອນມັກຈະເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະເວລາທີ່ມີການເຄື່ອນຕົວຂອງອາກາດສູງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ມັນຈະມີສະພາບອາກາດຮຸນແຮງເກີດຂຶ້ນຕາມພາຍຫຼັງ ເຊັ່ນວ່າ: ລົມຫົວກຸດ (ລົມໝູນ) ແລະ ພາຍຸທໍນາໂດ.

ພາຍຸໝາກເຫັບແມ່ນການປ່ຽນແປງຊະນິດໜຶ່ງຂອງສະພາບອາກາດທີ່ມີຄວາມອັນຕະລາຍມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການປົວແປງຄືນ ແລະ ມັກຈະເກີດຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ໃນເວລາໝາກເຫັບຕົກລົງມາຢ່າງໜັກ ຊຶ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ທໍາລາຍເຮືອນຊານ, ພາຫະນະ ແລະ ຜົນຜະລິດທາງກະສິກໍາ, ພະຍຸໝາກເຫັບທີ່ເກີດຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງສາມາດເປັນສາເຫດເຮັດໃຫ້ເກີດໄພຝ້າດັບ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ລົ້ມ.

ພະຍຸໝາກເຫັບສາມາດສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ຫຼັງຄາເຮືອນໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວຈິນກວ່າຈະເຫັນວ່າມີນໍ້າຝົນຮົ່ວຊຶມ ຫຼື ເຫັນຮອຍແຕກ.

ນອກຈາກພະຍຸໝາກເຫັບແລ້ວຍັງພາໃຫ້ເກີດໃຫ້ມີນໍ້າປ່າໄຫຼຢ່າງຮຸນແຮງ ແລະ ພາໃຫ້ເກີດດິນເຈື່ອນໃນເຂດທີ່ມີແຜ່ນດິນສູງຊັນມັນແມ່ນໄພທໍາມະຊາດໜຶ່ງທີ່ໜ້າເປັນຫວ່າງ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ກ້ອນໝາກເຫັບບໍ່ແມ່ນສາເຫດຕົ້ນຕໍທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນໄດ້ຮັບບາດເຈັບຈົນສະຫຼົບ ຫຼື ຫົວແຕກໄດ້.

ພາຍຸໝາກເຫັບ: ການປະເມີນແລະການວາງແຜນ

ຂໍ້ມູນສໍາຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
<p>ຕິດຕາມສະພາບອາກາດ ແລະເອົາໃຈໃສ່ຕິດຕາມຄວາມ ຄືບໜ້າກ່ຽວກັບສະພາບ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຝັງຂ່າວກ່ຽວກັບການແຈ້ງເຕືອນສະພາບອາກາດຮ້າຍແຮງ. • ຕິດຕາມສະພາບອາກາດ, ພາຍຸຝົນຝ້າຄະນອງທີ່ມີໝາກເຫັບຕິກຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນເປັນລັກສະນະສີຂຽວ (ສໍາລັບບາງປະເທດ). • ເຕືອນໃຫ້ເພື່ອນບ້ານຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບຕົວຊີ້ວັດສະພາບອາກາດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ. • ຝັງການແຈ້ງເຕືອນກ່ຽວກັບດິນເຈື່ອນ ຫຼື ນໍ້າຖ້ວມ.
<p>ກໍານົດເອົາສະຖານທີ່ ປອດໄພທີ່ສຸດ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ກໍານົດເອົາສະຖານທີ່ປອດໄພທີ່ສຸດພາຍໃນເຮືອນຂອງທ່ານ, ຢູ່ຫ່າງຈາກປ່ອງຢ້ຽມ. • ຢູ່ນອກເຮືອນຂອງທ່ານ, ສະຖານທີ່ປອດໄພທີ່ສຸດແມ່ນບ່ອນທີ່ມີຫຼັງຄາປົກຄຸມ ແລະ ຕັ້ງຢູ່ຫ່າງໄກທາງນໍ້າໄຫຼ ຫຼື ດິນສູງຊັນ. • ກໍານົດສະຖານທີ່ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຈາກສາຍລໍ້ຝ້າແບບທໍາມະຊາດ ເຊັ່ນ: ຕົ້ນໄມ້ສູງທີ່ ຕັ້ງຢູ່ໂດດດ່ຽວ, ມູສູງ, ເດີນກວ້າງ, ຫາດຊາຍ, ຖຽງນາ, ສິ່ງປຸກສ້າງຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ເຫຼັກ.

ໝາກເຫັບ: ການຕອບໂຕ້ - ການກຽມພ້ອມ - ທັກສະທີ່ຈໍາເປັນ

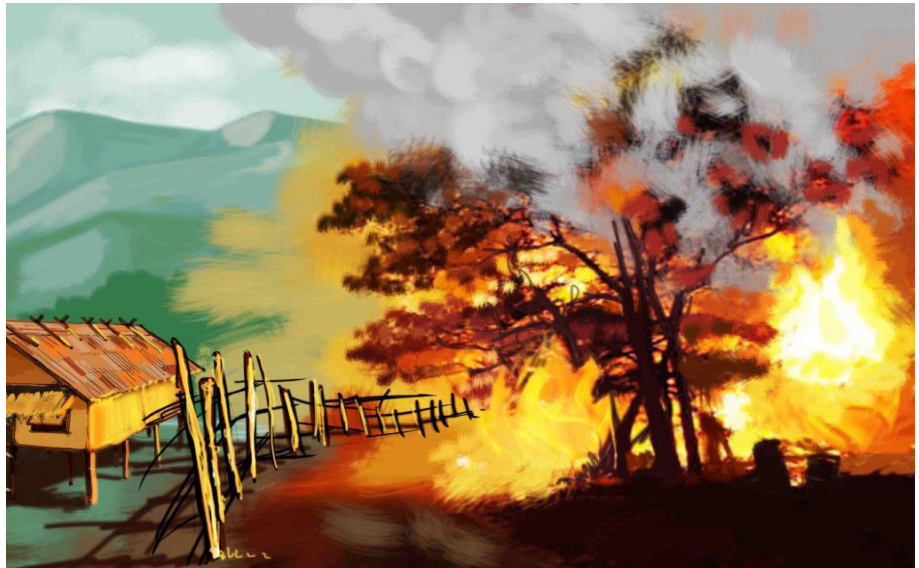
ຂໍ້ມູນສໍາຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
<p>ກຽມພ້ອມ ທີ່ຈະຕອບໂຕ້ໃນກໍລະນີສະພາບອາກາດຮ້າຍແຮງ ຫຼື ມີການເຕືອນໄພ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ປະຕິບັດຕາມຄໍາແນະນໍາກ່ຽວກັບການອົບຮົມ. • ຢູ່ໄກ້ກັບສະຖານທີ່ປອດໄພຕະຫຼອດເວລາ. • ຮັກສາ ແລະ ເບິ່ງແຍງເດັກນ້ອຍໃຫ້ຢູ່ໄກ້ຕົວເຮົາ. • ປິດປະຕູ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມໃຫ້ແໜ້ນໜາ.
<p>ຖ້າທ່ານຢູ່ນອກເຮືອນ, ໃຫ້ເຂົ້າໃນທີ່ຝັກອາໄສທັນທີ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຊອກຫາທີ່ຝັກອາໄສແຕ່ວ່າໃຫ້ຫຼີກລ້ຽງບ່ອນທີ່ມີສາຍລໍ້ຝ້າແບບທໍາມະຊາດເຊັ່ນ ວ່າ: ຕົ້ນໄມ້ສູງທີ່ມີຕັ້ງຢູ່ໂດດດ່ຽວໃນສະຖານທີ່ເປີດ, ຈອມພູ, ສະໜາມກ້ວາງ, ຫາດຊາຍ, ຖຽງນາ, ຫຼື ສິ່ງປູກສ່າງຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ເຫຼັກ. • ບໍ່ໃຫ້ປິ່ນໜ້າໄປທິດທາງດຽວກັບທິດທາງຂອງລົມພັດໃນຂະນະທີ່ທ່ານມຸ້ງໜ້າໄປສູ່ທີ່ຝັກອາໄສ, ໃຊ້ແຂນ, ກະເປົາ, ປຶ້ມຂຽນ ຫຼື ວັດຖຸຊະນິດໃດໜຶ່ງປົກປິດຫົວຂອງທ່ານ. • ມີສະຕິລະວັງຕົວ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ສັນຍານກ່ຽວກັບລົມພັດແຮງ ຫຼື ພາຍຸທໍນາໂດ (ໂດຍສະເພາະແມ່ນກໍລະນີທີ່ໝາກເຫັບມີຂະໜາດໃຫຍ່).

ພາຍຸໝາກເຫັບ: ການຕອບໂຕ້ - ການກຽມພ້ອມ - ທັກສະທີ່ຈໍາເປັນ

ຂໍ້ມູນສໍາຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
ຖ້າທ່ານຢູ່ພາຍໃນທີ່ຝັກອາໄສ, ໃຫ້ຢູ່ໄກຈາກປ່ອງຢ້ຽມ	<ul style="list-style-type: none"> • ຢູ່ຫ່າງຈາກປ່ອງຢ້ຽມ ແລະ ປະຕູແກ້ວ. ເອົາໃຈໃສ່ຕິດຕາມສັນຍານກ່ຽວກັບລົມຜັດແຮງ ຫຼື ພາຍຸທໍນາໂດ (ໂດຍສະເພາະແມ່ນກໍລະນີທີ່ໝາກເຫັບມີຂະໜາດໃຫຍ່) ແລະ ຕິດຕາມການແຈ້ງເຕືອນກ່ຽວກັບລົມພາຍຸທໍນາໂດ, ຖ້າຈໍາເປັນ). • ຢູ່ພາຍໃນເຮືອນຈົນກວ່າພາຍຸຢຸດເຊົາ ແລະ ທ່ານໜັ້ນໃຈວ່າມີຄວາມປອດໄພທີ່ຈະອອກໄປຂ້າງນອກ.
ຖ້າຫາກທ່ານຢູ່ໃນລຶດ, ໃຫ້ຢູ່ພາຍໃນລຶດຕໍ່ໄປ	<ul style="list-style-type: none"> • ຢຸດພາຫະນະຂອງທ່ານໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ປອດໄພ. ຢູ່ໃນລຶດຈົນກວ່າພາຍຸຢຸດເຊົາ. • ລະວັງຫົວ ແລະ ປິ່ນໜ້າໄປທາງກົງກັນຂ້າມກັບປະຕູປ່ອງຢ້ຽມ ແລະ ເອົາມືປົກຫົວຂອງທ່ານໄວ້. • ມີສະຕິລະວັງຕົວ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ສັນຍານກ່ຽວກັບລົມຜັດແຮງ ຫຼື ພາຍຸທໍນາໂດ (ໂດຍສະເພາະແມ່ນກໍລະນີທີ່ໝາກເຫັບມີຂະໜາດໃຫຍ່)
ໃຫ້ຕັ້ງສະຕິຢູ່ສະເໝີ	<ul style="list-style-type: none"> • ຕັ້ງສະຕິໃຫ້ມີຄວາມທຸ່ນທ່ຽງໂດຍການນັບເລກ ຫຼື ຫາຍໃຈເຂົ້າເລິກໆ ແລະ ຊ້າໆ. ເບິ່ງສະພາບ ແວດລ້ອມອ້ອມຕົວເສຍກ່ອນຈິ່ງກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ.

<p>ໃນເຂດພູດອຍ, ໃຫ້ມີສະຕິລະວັງຕົວສູງ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຢູ່ໃນເຂດພູດອຍ ຫຼື ຢູ່ໃກ້ກັບເຂດໜ້າຜາ ຫຼື ດິນຊັນ, ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ລະມັດລະວັງບັນຫາລຸ່ມນີ້: <ul style="list-style-type: none"> - ຫີນ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກໄພທຳມະຊາດຈະຕົກໃສ່. - ສຽງທີ່ມີລັກສະນະຜິດປົກກະຕິ ເຊັ່ນ ສຽງຕົ້ນໄມ້ຫັກ. - ລະດັບນ້ຳເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດລົງຢ່າງໄວວາ. - ອ່າງເກັບນ້ຳພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ, ໜອງນ້ຳ, ຕາຝັງກັ້ນນ້ຳທີ່ອາດຈະຖືທຳລາຍ. • ລະມັດລະວັງດິນເຈື່ອນທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຈາກການສະສົມ ແລະ ນ້ຳໜັກຂອງໝາກເຫັບ. • ຖ້າວ່າມີການແຈ້ງກ່ຽວກັບດິນເຈື່ອນ ແລະ ຝົນຕົກແບບກະທັນຫັນ, ໃຫ້ຍົກຍ້າຍໄປຢູ່ສະຖານທີ່ປອດໄພທັນທີ. • ໃນລະຫວ່າງເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມຢ່າຂັບຂີ່ຍານພາຫະນະໃກ້ກັບຕາຝັງຫຼືແຄມແມ່ນ້ຳ.
<p>ກວດກາເບິ່ງຄວາມເສຍຫາຍ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ລະວັງເສດແກ້ວແຕກ. • ກວດກາເບິ່ງຫຼັງຄາເຮືອນຂອງທ່ານ, ສ້ອມແປງເພື່ອຫຼີກລ່ຽງຫຼັງຄາຮົ່ວ ແລະ ການຖືກທຳລາຍຈາກຝົນຕົກໃນໄລຍະຕໍ່ມາ.

ໄຟໄໝ້

ໄຟໄໝ້ປ່າ ກໍ່ມີລັກສະນະຄືກັນກັບໄຟໄໝ້ປະເພດອື່ນໆ. ໄຟປ່າ (ຫຼື ບາງພາກສ່ວນເອີ້ນວ່າໄຟໄໝ້ປ່າໄມ້, ໄຟໄໝ້ຕົ້ນໄມ້ ຫຼື ໄຟໄໝ້ໃບໄມ້ແຫ້ງ, ຫຍ້າແຫ້ງ) ໄຟໄໝ້ປ່າແມ່ນປະກອບມີ 3 ປັດໃຈຫຼັກ ຄື: ອຳນາດຊີເຈນ, ຄວາມຮ້ອນ ແລະ ການເກີດເຊື້ອເຜິງ. ໄຟປ່າເປັນການໄໝ້ທີ່ມີລັກສະນະກວ້າງຂວາງ, ບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ ແລະ ເປັນໄຟທີ່ມີອຳນາດການທຳລາຍມ້າງເຜຢ່າງຮຸນແຮງທີ່ສາມາດແຜ່ຂະຫຍາຍຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ປ່ຽນທິດທາງຫຼືສາມາດກະໂດດຂ້າມຊ່ອງວ່າງຕ່າງໆໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ. ໄຟປ່າມີຜົນກະທົບຕໍ່ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຕົວເມືອງ ແລະ ສາມາດເລີ່ມຕົ້ນໄດ້ພາຍໃນສ່ຽວວິນາທີ.

ການເຜົາໄໝ້ ແລະ ເກີດເປັນໄຟແມ່ນເກີດມາຈາກຫຼາຍສາເຫດທາງທຳມະຊາດເຊັ່ນວ່າ: ຝ້າຜ່າ ຫຼື ຄວາມປະມາດຂອງມະນຸດເຊັ່ນວ່າ: ການຖິ້ມກອກຢາສູບ. ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງປ່າໄມ້ຂຶ້ນກັບພູມິປະເທດ, ເຊື້ອເຜິງທີ່ມີຢູ່ ແລະ ສະພາບອາກາດແຫ້ງແລ້ງ, ໃບໄມ້ແຫ້ງ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ຕາຍຢືນທີ່ຖືກປ່ອຍປະຖິ້ມບໍ່ໄດ້ຮັບການ ເບິ່ງແຍງແມ່ນໜຶ່ງໃນແຫຼ່ງເຊື້ອໄຟທີ່ອັນຕະລາຍທີ່ມີຂະໜາດກວ້າງໃຫຍ່.

ໄຟໄໝ້ຂະໜາດນ້ອຍສາມາດຂະຫຍາຍບໍລິເວນກວ້າງຢ່າງວ່ອງໄວພາຍໃນ 3 ນາທີໂດຍສະເພາະແມ່ນສະພາບອາກາດທີ່ມີກະແສລົມພັດແຮງ.

ເຖິງແມ່ນວ່າໄຟປ່າສາມາດສ້າງຜົນກະທົບທີ່ ເປັນປະໂຫຍດທາງຊີວະວິທະຍາໃຫ້ແກ່ປ່າໄມ້ ແລະ ເຂດປ່າດົງດິບຈຳນວນໜຶ່ງກໍ່ຕາມ; ແຕ່ໄຟປ່າແມ່ນກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຫລາຍກວ່າຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້.

ຜົນກະທົບຂອງໄຟປ່າລວມມີຄວາມເສຍຫາຍທາງດ້ານຊັບສິນ, ຄົນ, ສັດໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ແລະ ເສຍຊີວິດ: ສູນເສຍທີ່ພັກອາໄສ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດ, ຄວາມເສຍຫາຍທາງດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ຖືກທຳລາຍມ້າງເຜພາຍໃນຊຸມຊົນ. ນອກນັ້ນ, ໄຟປ່າຍັງສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ແວດລ້ອມ ເປັນຕົ້ນແມ່ນສູນເສຍແຫຼ່ງທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງພືດ, ສັດເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຊີວະນາໆພັນ, ແຜ່ນດິນຊຸດ ໂຊມ ແລະ ເພີ່ມລະດັບຄວາມສ່ຽງພາໃຫ້ມີດິນເຊາະເຈື້ອນ. ຄ່ຽງຄູ່ກັນນີ້ ສານເຄມີທີ່ໃຊ້ມອດໄຟສາມາດປົນເປື້ອນຢູ່ຕາມ ແຫຼ່ງນ້ຳທີ່ຄົນ ແລະ ສັດໃຊ້ບໍລິໂພກ.

ໄຟໄໝ້: ການປະເມີນ ແລະ ການວາງແຜນ

ຂໍ້ມູນສໍາຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
<p>ກວດກາເຮືອນ ແລະ ຊັບສິນຂອງທ່ານຢ່າງເປັນປົກກະຕິເພື່ອປ້ອງກັນຈາກໄຟອັນຕະລາຍໄຟໄໝ້</p>	<ul style="list-style-type: none"> ກວດກາເບິ່ງສິ່ງທີ່ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດໄຟອັນຕະລາຍຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນເປັນປະຈໍາເຊັ່ນ: ຕົ້ນໄມ້ແຫ້ງທີ່ຕິໄຟໄດ້ງ່າຍ, ໄມ້ໄມ້ແຫ້ງ ແລະ ຝຸ່ມໄມ້ແຫ້ງ ຫຼື ງໍາໄມ້ແຫ້ງ. ອານາໄມສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ຈະພາໃຫ້ເກີດເຊື້ອໄຟໄດ້ງ່າຍ. ກວດກາເບິ່ງລະບົບຊົນລະປະທານເພື່ອໃຫ້ໝັ້ນໃຈໄດ້ວ່າສາມາດເຂົ້າເຖິງແຫ່ລງນໍ້າໄດ້. ກວດກາເບິ່ງສິ່ງທີ່ຕິດໄຟໄດ້ງ່າຍ (ເຊັ່ນ: ປຸຍ ແລະ ຢາປາບສັດຕູຜິດ) ໃຫ້ຢູ່ໃນທີ່ ປອດໄຟ. ກວດກາເບິ່ງທາງໜີໄຟທຸກທາງ ແລະ ເສັ້ນທາງເອົາຊັບສິນອອກມີຄວາມສະດວກ.
<p>ລາຍງານສະພາບການທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຮັບຮູ້</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຕ້ອງລາຍງານສະພາບຂອງໄຟອັນຕະລາຍດັ່ງກ່າວໃຫ້ຕໍາຫລວດດັບເພີງໃນທັນທີທັນໃດ ຍ້ອນວ່າມັນອາດເຮັດໃຫ້ເກີດໄຟໄໝ້ທີ່ຮ້າຍແຮງ.
<p>ຈັດສັນເຮືອນຂອງທ່ານໃຫ້ເໝາະສົມ ເພື່ອທົນທານມອດໄຟສາມາດເຂົ້າໄດ້ສະດວກ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ເຮັດເຄື່ອງໝາຍສັນຍາລັກຫົນທາງເພື່ອໃຫ້ລົດດັບເພີງສາມາດເຂົ້າ ແລະ ອອກໄດ້, ເສັ້ນທາງເຂົ້າຄວນມີຄວາມກວ້າງຢ່າງນ້ອຍ 3.5 ແມັດ ແລະ ຄວາມສູງ 4.5 ແມັດ ທີ່ປັດສະຈາກສິ່ງກົດຂວາງ.

ໄຟໄໝ້: ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ: ທາງດ້ານສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ຂໍ້ມູນສຳຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
ປ້ອງກັນໄຟໄໝ້	<ul style="list-style-type: none"> • ຫ້າມຖິ້ມກິນກອກຢາລົງພື້ນດິນ. • ຫ້າມປ່ອຍປະໃຫ້ໄຟໄໝ້ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ ໂດຍບໍ່ມີຄົນເບິ່ງ. • ຕ້ອງຮັບປະກັນສະເໝີວ່າກອງໄຟທີ່ຈຸດເວລາຕັ້ງຄ້າຍໃນປ່າຖືກມອດຢ່າງຄັກແນ່ນ ຫຼັງຈາກໃຊ້ວຽກແລ້ວ. • ເກັບມ້ຽນແກ້ວແຕກທີ່ຢູ່ນອກເຮືອນ ຊຶ່ງສາມາດສົ່ງແສງສະທ້ອນຂອງດວງຕາເວັນ ແລະ ພາໃຫ້ເກີດມີປະກາຍໄຟ. • ຖິ້ມຂວດແກ້ວ ລົງຖັງທີ່ມີຝາປິດທີ່ສາມາດນຳກັບມາໃຊ້ຄືນໃໝ່ໄດ້.
ເລືອກຕັ້ງເຮືອນໃນສະຖານທີ່ທີ່ປອດໄພ	<ul style="list-style-type: none"> • ສ້າງເຮືອນຂອງທ່ານໃນສະຖານທີ່ທີ່ມີພື້ນລຽບສະເໝີກັນ. ໄຟໄໝ້ສາມາດຂະຫຍາຍຕົວໄດ້ໄວກວ່າໃນພື້ນທີ່(ຖ້າຫາກວ່າພື້ນທີ່ມີຄວາມອ່ຽງຊັນໄຟຈະຂະຫຍາຍຕົວໄດ້ໄວ) • ກຳນົດໂຄງສ້າງເຮືອນເປັນເຮືອນຊັ້ນດຽວທີ່ມີໄລຍະຫ່າງ 10 ແມັດ ຈາກຮ່ອມພູ ຫຼື ເຈ້ຍພູ. ສຳລັບເຮືອນທີ່ມີລະດັບສູງກວ່າ 1 ຊັ້ນ, ເພີ່ມໄລຍະຫ່າງຕາມຄວາມເໝາະສົມ. • ຮັບປະກັນວ່າສິ່ງປຸກສ້າງແຕ່ລະຫຼັງມີໄລຍະຫ່າງທີ່ເໝາະສົມອີງຕາມມາດຕະຖານພາຍໃນປະເທດ ຫຼື ມາດຕະຖານສາກົນ (ຂໍ້ມູນເພີ່ມຕື່ມ, ເບິ່ງແບບທີ່ຝັກອາໄສໃນຍາມສຸກເສີນ).

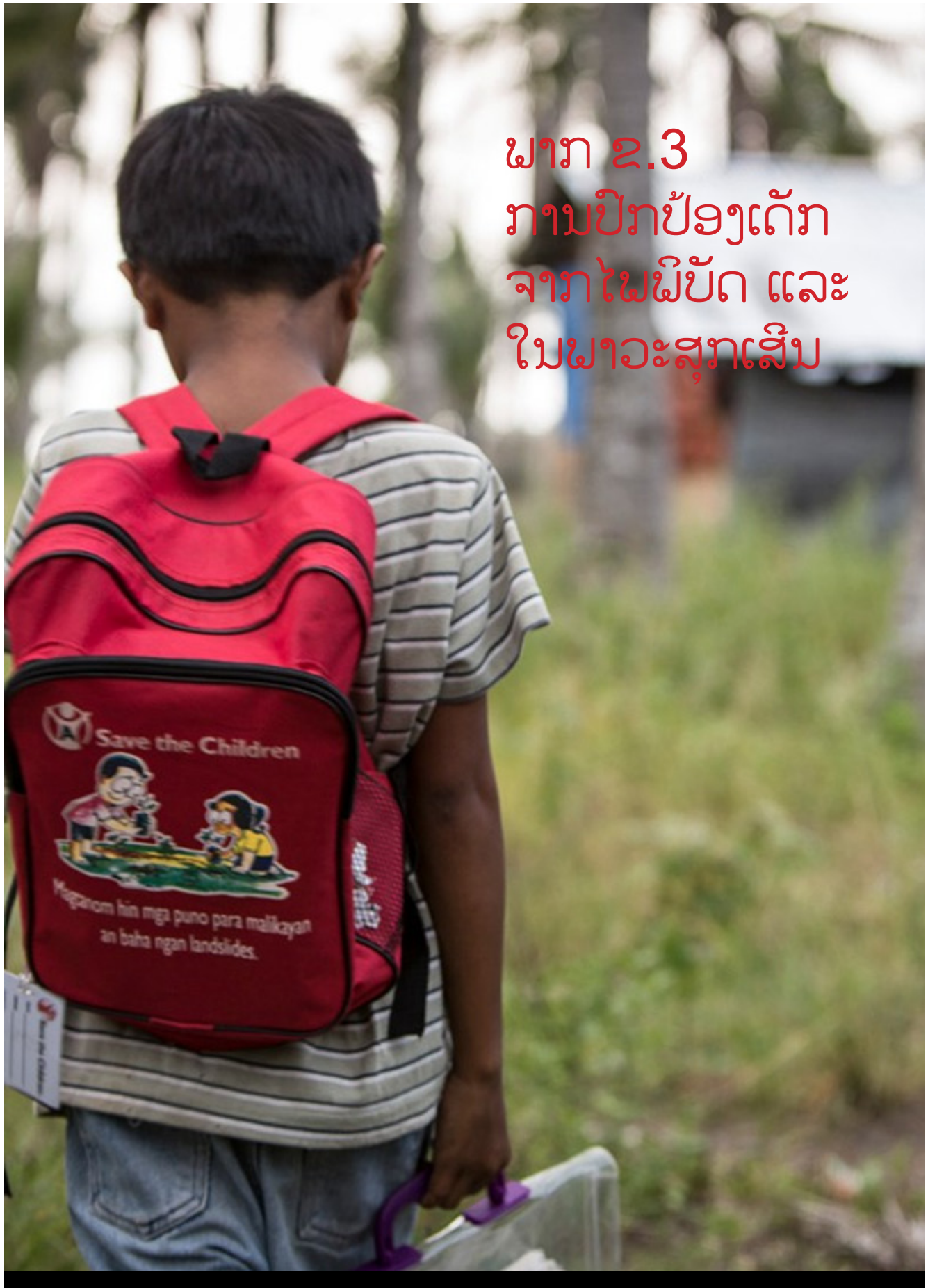
<p>ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາເຮືອນຊານຂອງທ່ານໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບດີໂດຍຄຳນຶງເຖິງກຳລະນິເກດອັກຄີໄຟ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຕິດຕັ້ງເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ມີແປວໄຟຕ່ຳ ໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບພື້ນດິນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນແຫຼ່ງເຊື້ອເພີງໃນເວລາເກີດມີໄຟໄໝ້. • ອອກແບບ ແລະ ປຸກສ້າງເຮືອນເພື່ອຈຳກັດບໍ່ໃຫ້ເກີດເຊື້ອໄຟໄດ້ງ່າຍ • ນຳໃຊ້ ອຸປະກອນກໍ່ສ້າງທີ່ທົນທານຕໍ່ການເຜົາໄໝ້ ຫຼື ອຸປະກອນທີ່ບໍ່ຕິດໄຟງ່າຍໃນກຳລະນິທີ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້. • ສຳລັບຫຼັງຄາ, ນຳໃຊ້ແຜ່ນກະເບື້ອງ, ຢ່າງໜາກຕ່ອຍ, ຊິມັງ, ເຫຼັກ, ຫຼື ດິນ
	<ul style="list-style-type: none"> • ສຳລັບຝາຂ້າງນອກເຮືອນ, ນຳໃຊ້ແຜ່ນປຸນປຣາດສະເຕີ ຫຼື ດິນຈີ່, ແທນທີ່ຈະ ໃຊ້ໄມ້ອັດ ຫຼື ໄມ້ແປ້ນ. • ໃຊ້ປະເພດໄມ້ ຫຼື ອຸປະກອນທີ່ບໍ່ຕິດໄຟງ່າຍຄຽງຄູ່ກັບອຸປະກອນຕ້ານໄຟໄໝ້ຊະ ນິດອື່ນໆ. • ນຳໃຊ້ກະຈົກແກ້ວຊະນິດທີ່ມີຄວາມໜາ ແລະ ປອດໄຟໃນອຸນຫະພູມສູງສຳລັບ ປ່ອງຢ້ຽມ ແລະ ປະຕູເລື່ອນທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່. • ຕິດຕັ້ງສາຍໄຟຢູ່ໄຕ້ພື້ນດິນຖ້າວ່າເປັນໄປໄດ້. • ຕິດຕັ້ງ ແລະ ເກັບມ້ຽນໄມ້ເສດເຫຼືອຕ່າງໆໃຫ້ເປັນລະບຽບ. • ຕິດຕັ້ງເຄື່ອງເກັບສະເກັດໄຟໃນທີ່ຂ້ວນໄຟ ເພື່ອປ້ອງກັນສະເກັດໄຟບໍ່ໃຫ້ເປັນສາເຫດຂອງໄຟ ໄໝ້. • ສ້າງປະຕູເຮືອນໃນຊັ້ນທີ່ຕິດກັບພື້ນດິນ ຢ່າງໜ້ອຍຈຳນວນ 2 ບານ (ປະຕູ ຫຼື ປ່ອງຢ້ຽມ) ເພື່ອໃຊ້ເປັນປະຕູໜີໄຟ, ແລະ ຈຳນວນ 2 ບານ ແມ່ນເພື່ອໜີໄຟຈາກຫ້ອງໜຶ່ງໄປຫາອີກຫ້ອງອື່ນ.
<p>ກຳຈັດອຸປະກອນໄວໄຟໃຫ້ຢູ່ໄກຈາກເຮືອນຂອງທ່ານ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ເຮັດຄວາມສະອາດຫຼັງຄາ ແລະ ຮາງລົນໂດຍການເອົາກິ່ງໄມ້/ເສດໄມ້/ໃບໄມ້ແຫ້ງ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ບໍ່ຈຳເປັນອອກໄກຈາກເຮືອນຂອງທ່ານ. • ກຳຈັດທ່ອນໄມ້, ຕົ້ນໄມ້ຕາຍ ແລະ ໃບໄມ້ຕ່າງໆທີ່ຢູ່ອ້ອມເຮືອນຂອງທ່ານໃນລັດ ສະໜິ 7 ແມັດ. • ຕັດກິ່ງ ແລະ ຮອນງ່າໄມ້ເພື່ອໃຫ້ງ່າໄມ້ເຫຼືອໜ້ອຍທີ່ສຸດປະມານ 2-3 ແມັດ ຈາກລະດັບພື້ນດິນ. • ຖິ້ມງ່າໄມ້ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອຕ່າງໆໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ເໝາະສົມ. • ຫຼີກລ່ຽງການນຳໃຊ້ເຝີນິເຈີທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ສິດ.
<p>ລະມັດລະວັງອຸປະກອນໄວໄຟ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຫຼີກລ່ຽງການຈູດໄຟແບບເປີດກວ້າງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນລະດູແລ້ງ ຫຼື ລະດູ ໄຟໄໝ້. • ຕິດຕັ້ງຖັງອາຍແກັດສ໌ໃຫ້ຢູ່ສູງກວ່າລະດັບພື້ນດິນແລະຕັ້ງຢູ່ໄກຈາກເຮືອນໃນໄລຍະ 9 ແມັດ. • ຖິ້ມຂີ້ເຖົາໄຟໃສ່ຄູເຫຼັກ, ມອດພວກມັນດ້ວຍນ້ຳແລະ ປະໄວ້ 2 ວັນ, ແລ້ວຈຶ່ງ ເອົາໄປຝັງດິນ.

ໄຟໄໝ້: ກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້-ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ

ຂໍ້ມູນສຳຄັນ	ຂໍ້ມູນລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
ວາງແຜນ ແລະ ຝຶກສ້ອມແຜນການລົບໜີທີ່ມີທາງອອກສອງທາງ ຮ່ວມກັບເຜື່ອນບ້ານ	<ul style="list-style-type: none"> ວາງແຜນສຳຮອງໃນການໜີໄພໃນກໍລະນີທີ່ທາງໜີໄພເບື້ອງ
ອົບພະຍົກຖ້າທ່ານເຫັນວ່າເໝາະສົມ ຫຼື ອຳນາດການປົກຄອງ ແຈ້ງໃຫ້ທ່ານຍົກຍ້າຍ	<ul style="list-style-type: none"> ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຖືກແນະນຳໃຫ້ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ທ່ານຄິດວ່າທ່ານຢູ່ໃນສະພາບການທີ່ອັນຕະລາຍ, ໃຫ້ອົບພະຍົກທັນທີ. ໄຟໄໝ້ອາດຈະຂະຫຍາຍຕົວໄວເກີນໄປຈົນພະນັກງານກ່ຽວຂ້ອງແຈ້ງການໃຫ້ຍົກຍ້າຍບໍ່ທັນກັບເວລາ. ຖ້າຫາກວ່າທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ບໍ່ມີອຸປະກອນດັບໄຟ, ບໍ່ຄວນຈະເອົາຕົວເອງເຂົ້າໄປສ່ຽງ. ອອກຈາກເຫດການໃຫ້ໄວທີ່ສຸດ: ຊັກຊ້າ, ອາດຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ຊີວິດຂອງທ່ານ. ຮັບປະກັນວ່າອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມືກູ້ໄພຢູ່ນອກເຮືອນ ແລະ ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ໄດ້ງ່າຍ.
ຖ້າຫາກວ່າທ່ານບໍ່ສາມາດອອກຈາກສະຖານທີ່ໄຟໄໝ້, ໃຫ້ລົງໜອງນ້ຳ, ແມ່ນ້ຳ ຫຼື ສະລອຍນ້ຳ.	<ul style="list-style-type: none"> ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີແຫຼ່ງນ້ຳຫຼືໜອງນ້ຳໃກ້ຄຽງ; ໃຫ້ຊອກຫາບ່ອນລີ້ໄພ ທີ່ເປັນສະຖານທີ່ເປົ່າຫວ່າງທີ່ມີກ້ອນຫີນຂະໜາດໃຫຍ່. ຈາກນັ້ນໃຫ້ນອນກົ້ມໜ້າລົງ ແລະ ປົດຕົນໂຕຂອງທ່ານດ້ວຍຂີ້ດິນ. ໃຫ້ຫາຍໃຈເອົາອາກາດທີ່ຢູ່ໃກ້ຜື່ນດິນທີ່ສຸດ. ຈົ່ງຄຳນຶງສະເໝີວ່າທ່ານຈະບໍ່ສາມາດແລ່ນໄວກວ່າແປວໄຟ.

<p>ພາຍຫຼັງໄຟປ່າສິ້ນສຸດລົງ, ໃຫ້ລະມັດລະວັງອັນຕະລາຍຕ່າງໆ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຈິ່ງຊອກຫາສິ່ງຂອງ ຫຼື ບ່ອນທີ່ຖືກໄຟໄໝ້ ທີ່ຍັງມີຄວາມຮ້ອນແລະຫາກໍດັບມອດ ແລະ ມີຄວາມລະມັດລະວັງ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກມັນຕິດໄຟຄືນໃໝ່. ລະວັງອັນຕະລາຍທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ເຊັ່ນ: ຕົ້ນໄມ້ທີ່ຖືກໄຟໄໝ້, ເສົາໄຟຝ້າ ຫຼື ສາຍໄຟຝ້າທີ່ຕົກລົງຜືນດິນ ແລະ ຂີ້ເຖົ້າໄຟ. ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ກ່ອນຈະກັບຄືນສະຖານທີ່ຂອງທ່ານ. ກວດກາເບິ່ງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ໃຫ້ຢູ່ໄກຈາກອາຄານທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ.
<p>ພາຍຫຼັງໄຟໄໝ້ສິ້ນສຸດລົງ, ໃຫ້ລະມັດລະວັງໃນເວລາເຮັດຄວາມສະອາດ ແລະ ມ້ຽນເຮືອນຂອງທ່ານ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຫຼຸດຜ່ອນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງທ່ານໃຫ້ເຫຼືອໜ້ອຍທີ່ສຸດທີ່ອາດເກີດຈາກອຸປະກອນຕ່າງໆທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເປັນຕົ້ນແມ່ນ ອາຍແກັດຜິດ ຈາກວັດຖຸສິ່ງຂອງ ໃນສາງເຄື່ອງ ຫຼື ກາລາລິດ, ແຜ່ນກະເບື້ອງ ແລະ ເສດຂີ້ຝຸ່ນຕ່າງໆ. ໃຫ້ຖືຜ້າປຽກ ໄວ້ປົກປິດໃບໜ້າຂອງທ່ານເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ກັ່ນຕອງຂີ້ຝຸ່ນແລະຂວັນໄຟ. ເບິ່ງແຍງບໍ່ໃຫ້ເດັກນ້ອຍເຂົ້າໄກ້ສະຖານທີ່ເຮັດ ຄວາມສະອາດຫຼັງຈາກໄຟໄໝ້. ຫຼຸດຜ່ອນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງທ່ານ ໃຫ້ເຫຼືອໜ້ອຍທີ່ສຸດທີ່ອາດຈະເກີດຈາກການສູບດົມ ຫຼື ຫາຍໃຈເອົາຂີ້ຝຸ່ນໂດຍການຫົດນ້ຳໃສ່ສິ່ງເສດເຫຼືອໃຫ້ປຽກ ເສຍກ່ອນ. ໃສ່ຖູງມີຢາງໃນເວລາເຮັດຄວາມສະອາດ. ໃນເວລາເຮັດຄວາມສະອາດ ແລະ ຖິ້ມສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ໃຫ້ຄິ້ນຄວ້າຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ພາກ ຂ.3 ການປົກປ້ອງເດັກ ຈາກໄພພິບັດ ແລະ ໃນພາວະສຸກເສີນ

ການປ້ອງກັນເດັກຈາກໄພພິບັດ ແລະ ໃນພາວະສຸກເສີນ

ການປົກປ້ອງເດັກໃນກໍລະນີເກີດໄພພິບັດ ແລະ ພາວະສຸກເສີນໝາຍເຖິງ ການປ້ອງກັນ ການຕອບໂຕ້ ຕໍ່ການຖືກການທໍາຮ້າຍ, ການປ່ອຍປະລະເລີຍ, ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ການໃຊ້ຄວາມ ຮຸນແຮງຕໍ່ກັບເດັກໃນພາວະສຸກເສີນທີ່ເກີດຈາກ ໄພພິບັດທໍາມະຊາດ ຫຼື ມະນຸດເປັນຜູ້ສ້າງຂຶ້ນ, ໄພພິບັດຈາກຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຫຼື ຈາກວິກິດການຕ່າງໆລວມ ທັງການຖືກທາລຸນທາງດ້ານ ຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການອື່ນ ເປັນພື້ນຖານຂອງສິດທິ, ໂດຍອີງຕາມສິນທິສັນຍາສາກົນວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກໄດ້ລະບຸໄວ້ວ່າ ເດັກແມ່ນ ບຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ.

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດວຽກງານການປົກປ້ອງເດັກ ໃນກໍລະນີເກີດໄພພິບັດ ແລະ ພາວະສຸກເສີນນີ້ໃຫ້ມີ ປະສິດທິພາບແລະເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດນັ້ນ ຄວນພິຈາລະນາ ຄໍານຶງເຖິງ 6 ຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ຫຼັກການທີ 1:

ຫຼັກເວັ້ນການປ່ອຍປະລະເລີຍເດັກໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມຮຸນແຮງເພີ່ມອີກເຊິ່ງອາດເກີດຈາກກະທໍາທີ່ບໍ່ຕັ້ງໃຈຂອງທ່ານ. ດ້ວຍການສົນທະນາກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງບາງ ຄັ້ງມັນອາດຈະໄປກະທົບຕໍ່ອາລົມຈິດຂອງເດັກທີ່ເຄີຍຖືກຜົນກະທົບມາກ່ອນ, ການສົນທະນາຮ່ວມກັບເດັກຄວນປະຕິບັດໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບົບຄວາມປອດໄພຕໍ່ກັບເດັກ (ຕາມ່າງປົກປ້ອງເດັກໃນຊຸມຊົນ ແລະ ຂະບວນການລາຍງານກໍລະນີທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບເດັກແມ່ນໄດ້ຈັດຕັ້ງມາກ່ອນແລ້ວ).

ຫຼັກການທີ 2:

ຮັບປະກັນວ່າ ເດັກນ້ອຍທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດສຸກເສີນທຸກຄົນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອເບິ່ງແຍງດູແລຢ່າງເທົ່າທຽມກັນໂດຍບໍ່ມີການຈໍາແນກ ລວມທັງເດັກຍິງ, ເດັກຊາຍ, ເດັກພິການ, ເດັກກໍາພໍາ, ເດັກຂ້າງຖະໜົນ ແລະ ເດັກທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຖືກປ່ອຍປະລະເລີຍ ໂດຍໄດ້ຮັບການຮ່ວມມືຈາກຄອບຄົວ ຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມ.

ຫຼັກການທີ 3:

ປົກປ້ອງເດັກຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຄວາມຮຸນແຮງຈາກການປຸກຝັງແນວຄິດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ການບົບບັງຄັບເດັກ.

ຫຼັກການທີ 4:

ຊ່ວຍເດັກທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດໃຫ້ໄດ້ຮັບສິດທິຂອງພວກເຂົາເພື່ອຝຶນຜູ້ທາງດ້ານສຸຂະພາບ, ຈິດໃຈ ແລະ ມີທີ່ຝັກອາໄສທີ່ຮັບປະກັນລວມໄປເຖິງຂະບວນການສິ່ງຕໍ່ກໍລະນີທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບເດັກເພື່ອໃຫ້ເດັກໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ.

ຫຼັກການທີ 5:

ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບການປົກປ້ອງເດັກ ໃຫ້ມີການປະສານງານກັບໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານນີ້ໂດຍກົງ ແລະ ຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນຊຸມຊົນ.

ຫຼັກການທີ 6:

ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍໄດ້ເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມໃນວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ, ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນໃນການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງກໍຄືການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການ, ການອອກແບບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນກິດຈະກຳການປົກປ້ອງເດັກ.

ປະເມີນ ແລະ ສ້າງແຜນກຽມຄວາມພ້ອມ

ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ມູນລາຍລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
<p>ແນະນຳດ້ານຫຼັກການຄວາມປອດໄພໃຫ້ແກ່ເດັກ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຊ່ວຍແນະນຳເດັກໃຫ້ຮູ້ວ່າຜູ້ໃດ/ແມ່ນໃຜທີ່ເປັນໜ້າເຊື່ອຖືໃນຊຸມຊົນ/ໃນບ້ານທີ່ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອໄດ້ເວລາເດັກນ້ອຍມີຄວາມຕ້ອງການການຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງໆໃນກໍລະນີທີ່ເກີດເຫດສຸກເສີນລວມທັງການໃຊ້ໂທລະສັບເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ຮັບປະກັນວ່າເດັກມີຄວາມຄຸ້ນເຄີຍກັບສະພາບແວດລ້ອມອ້ອມຂ້າງ, ຊຸມຊົນຂອງພວກເຂົາພ້ອມທັງກວດເບິ່ງຕຶກອາຄານທີ່ສໍາຄັນເຊັ່ນ: ໂຮງຮຽນ, ສູນກິລາ, ຫ້ອງສະໝຸດ, ສະຖານທີ່ອື່ນໆ. ຊອກຫາບ່ອນແຈ້ງເຕືອນ, ທາງອອກສຸກເສີນ, ອຸປະກອນປະຖົມ ພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນ, ປຸ່ມເປີດປິດໄຟ (ສະວິກໄຟ) ແລະ ສິ່ງຂອງຕ່າງໆ; ສະຖານທີ່ບໍ່ຄວນໄປໃນເວລາເກີດເຫດການສຸກເສີນ ແລະ ເສັ້ນທາງນໍາໃຊ້ເພື່ອອົບພະຍົບໜີໄພ.
<p>ພໍ່ແມ່, ຜູ້ປົກຄອງຄວນເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ສອນໃຫ້ເດັກນ້ອຍ, ຄອບຄົວ, ໂຮງຮຽນ, ຊຸມຊົນ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນຮູ້ກົນໄກສໍາລັບການປົກປ້ອງເດັກ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ສົນທະນາກັບເດັກກ່ຽວກັບອັນຕະລາຍທີ່ພວກເຂົາພົບພໍ້ຢູ່ ແລະ ທັດສະນະຂອງພວກເຂົາຕໍ່ກັບຄວາມສ່ຽງເຫຼົ່ານີ້ (ພວກເຂົາຄິດວ່າຄວາມສ່ຽງສູງສຸດແມ່ນຫຍັງ ແລະ ຍ້ອນຫຍັງ, ຄໍາຖາມໃດ ແລະ ຄວາມກັງວົນໃດທີ່ພວກເຂົາມີ ແລະ ຕ້ອງການການຊ່ວຍເຫຼືອແນວໃດ) ສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ບອກໃຫ້ເດັກນ້ອຍຮູ້ວ່າຜູ້ໃຫຍ່ເຮັດທຸກວິທີທາງເພື່ອໃຫ້ເດັກນ້ອຍມີຄວາມປອດໄພເວລາມີເຫດການສຸກເສີນ ຮັບປະກັນວ່າມີຜູ້ໃຫຍ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນກົນໄກການປະສານງານໃນຊຸມຊົນ ແລະ ໂຮງຮຽນໃນການປົກປ້ອງເດັກ ສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ເດັກກ່ຽວກັບກົນໄກການປົກປ້ອງເດັກທີ່ມີຢູ່ໃນເຂດທ້ອງຖິ່ນພ້ອມທັງຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່ທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ຈະເຂົ້າເຖິງການບໍລິການແນວໃດ, ຖ້າມີຄວາມ ຈໍາເປັນ.

<p>ແນະນໍາໃຫ້ແກ່ເດັກນ້ອຍກ່ຽວກັບສິດທິຂອງພວກເຂົາໃນເຫດການສຸກເສີນແລະໄພພິບັດ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ແນະນໍາເດັກນ້ອຍທຸກຄົນກ່ຽວກັບຫຼັກການການບໍ່ຈໍາແນກ, ເດັກນ້ອຍທຸກຄົນມີສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ແລະມີຄວາມປອດໄພລວມທັງໃນກໍລະນີສຸກເສີນ ຫຼື ໄພ ພິບັດ • ສົນທະນາກັບເດັກໃຫ້ຮູ້ວ່າໄພອັນຕະລາຍຕ່າງກັນເຮັດໃຫ້ເດັກຍິງ, ເດັກຊາຍ, ເດັກຝິການໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຕ່າງກັນ ແລະ ຄົ້ນຫາໄພອັນຕະລາຍທີ່ກະທົບຕໍ່ເດັກຝິການມີແນວໃດ.
<p>ຮັບປະກັນວ່າເດັກນ້ອຍທຸກຄົນ (ແລະສະມາຊິກຄອບຄົວ) ຮູ້ສະຖານທີ່ທີ່ປອດໄພ ແລະ ເສັ້ນທາງທີ່ປອດໄພທີ່ຈະໄປປ່ອນນັ້ນ.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຮັບປະກັນວ່າເດັກທຸກຄົນຮັບຮູ້ເຖິງສະຖານທີ່ຕ່າງໆທີ່ປອດໄພໃນກໍລະນີເກີດມີໄພອັນຕະລາຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນ • ຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ເດັກນ້ອຍໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້າງແຜນວາດຄວາມສ່ຽງ, ສະຖານທີ່ປອດໄພ ແລະ ກໍານົດເສັ້ນທາງທີ່ປອດໄພໄປຫາເຮືອນ, ໄປຫາໂຮງຮຽນ ຫຼື ການເຂົ້າເຖິງລະບົບການຊ່ວຍເຫລືອໃນເວລາເກີດໄພພິບັດ; ພ້ອມທັງເປັນການຮຽນຮູ້ ແລະ ແລກປ່ຽນແນວຄວາມຄິດກັບຜູ້ໃຫຍ່, ເດັກນ້ອຍ ແລະ ໄວໜຸ່ມ.
<p>ສອນເດັກນ້ອຍໃຫ້ຮູ້ຈັກຂໍ້ມູນລະບຸຕົວຕົນຂອງພວກເຂົາ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ສອນເດັກນ້ອຍໃຫ້ຮູ້ບອກຊື່ (ຊື່ຫຼິ້ນ ແລະ ຊື່ແທ້) ຂອງຕົວເອງ, ຊື່ພໍ່, ຊື່ແມ່ ແລະ ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່ຂອງພວກເຂົາ (ລວມທັງທີ່ຢູ່, ແຂວງ, ເມືອງ, ບ້ານ) • ສອນເດັກນ້ອຍໃຫ້ຮູ້ຊື່ໂຮງຮຽນຂອງພວກເຂົາ ແລະສະຖານຕິດຕໍ່ພາຍນອກ ທີ່ ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຊັ່ນ: ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດເມືອງ, ແຂວງ ຫຼື ພາກສ່ວນ ອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
<p>ເກັບສໍາເນົາຂອງເອກະສານລະບຸຕົວຕົນ ແລະ ສໍາມະໂນຄົວໄວ້ຫຼາຍບ່ອນ ເພື່ອ ຫຼີກລ່ຽງການຖືກທໍາລາຍ ແລະ ສູນເສຍໃນເວລາເກີດໄພພິບັດ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ເດັກທຸກຄົນຕ້ອງມີໃບຢັ້ງຢືນການເກີດ • ບັນທຶກຂໍ້ມູນການເກີດໃຫ້ຖືກຕ້ອງໃນປຶ້ມສໍາມະໂນຄົວ • ເກັບຮັກສາເອກະສານສໍາເນົາທີ່ຖືກຕ້ອງໄວ້ໃນສະຖານທີ່ ທີ່ປອດໄພ, ແຍກອອກ ຈາກເອກະສານຕົ້ນສະບັບໃນກໍລະນີສຸກເສີນ ຫຼື ຖືກທໍາລາຍ • ຮັກສາເອກະສານສໍາເນົາຂໍ້ມູນອື່ນໆທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບການສືບຕໍ່ການສຶກສາ(ໃບປະກາດສະນິຍະບັດຈົບຊັ້ນ, ໃບຄະແນນ, ໃບຍ້ອງຍໍ ...), ບັນທຶກການສັກຢາວັກຊີນປ້ອງກັນພະຍາດ, ຂໍ້ມູນຂອງໂຮງຮຽນ, ແຜນການສຶກສາສະເພາະສໍາລັບເດັກນ້ອຍຝິການ.

ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ: ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ຫຼື ສິ່ງແວດລ້ອມ

ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ມູນລາຍລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
<p>ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການປົກປ້ອງເດັກ ໂດຍສະເພາະຜ່ານການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກ ໄພພິບັດ ແລະ ການກະ ກຽມຄວາມພ້ອມໃນການ ຮັບມືກັບໄພພິບັດ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ປະຕິບັດຕໍ່ເດັກນ້ອຍດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ ແລະ ປາສະຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ເດັກ ຄວນແນະນຳໃຫ້ຊຸມຊົນທີ່ເຈົ້າເຮັດວຽກນຳໄດ້ຮັບຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈວ່າ: ການຈຳແນກ, ຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມກັນ, ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ກັບເດັກແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ຍອມຮັບບໍ່ໄດ້. ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ຜູ້ໃຫຍ່ ໃຫ້ຫຼີກເວັ້ນ ແລະ ຢຸດຕິການທາລຸນເດັກທຸກຮູບແບບ ເຊັ່ນ: ການທາລຸນທາງຮ່າງກາຍ, ທາງຈິດໃຈ,ທາງເພດ, ການປ່ອຍປະລະເລີຍ ແລະ ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ. ຮັບປະກັນວ່າ ພໍ່, ແມ່, ຜູ້ປົກຄອງ, ຜູ້ເບິ່ງແຍງດູແລເດັກ, ຄູອາຈານ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງຕໍ່ກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປົກປ້ອງເດັກ ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມໃຫ້ໂຮງຮຽນ, ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ໃຫ້ມີນະໂຍບາຍການປົກປ້ອງເດັກ ພ້ອມທັງກຳນົດໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບເພື່ອປົກປ້ອງເດັກຍິງ, ເດັກຊາຍ ແລະ ເດັກພິການ. ຊ່ວຍສ້າງໃຫ້ມີກົນໄກການປົກປ້ອງເດັກ ແລະ ມີການເຜີຍແຜ່ໃນສະຖານທີ່ຕ່າງໆ
<p>ຮັບປະກັນວ່າ ວຽກທີ່ເດັກ ນ້ອຍເຮັດມີຄວາມເໝາະ ສົມກັບອາຍຸ, ບໍ່ມີທຳຮ້າຍ , ບໍ່ເປັນໄພອັນຕະລາຍທີ່ສິ່ງ ຜົນ ກະທົບຕໍ່ການພັດທະນາ ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ສະຕິ ປັນຍາ ຫຼື ຈິດໃຈຂອງ ພວກເຂົາ ແລະ ບໍ່ຂັດ ຂວາງຕໍ່ການຮຽນຂອງ ເດັກ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ຮັບປະກັນວ່າ ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວທຸກຄົນມີຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ກັບສິດທິພື້ນຖານຂອງເດັກ (ສິດທິເດັກ) ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນກໍລະນີເກີດໄພພິບັດ ແລະ ພາວະສຸກເສີນ. ເດັກນ້ອຍທຸກຄົນມີສິດທິທີ່ໄດ້ຮັບການສຶກສາ, ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂະບວນການຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງກັບເດັກ, ໄດ້ຫຼິ້ນນຳໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ມີສິດໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ. ເດັກນ້ອຍທຸກຄົນບໍ່ຄວນເຮັດວຽກເປັນເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງ ຫຼື ບໍ່ເຮັດວຽກທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຕໍ່ເດັກ ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນຄອບຄົວຫລືຢູ່ໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຂົາ. ການທາລຸນເດັກທຸກຮູບແບບບໍ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ ເຊັ່ນ: ການທາລຸນທາງຮ່າງກາຍ, ທາງເພດ, ທາງຈິດໃຈ, ການຈຳແນກເພດໄວ - ອາຍຸ ແລະ ອະດີດຂອງເດັກທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ ເວົ້າເຖິງ. ການໃຊ້ແຮງງານເດັກ ແລະ ການຄ້າຂາຍເດັກ (ການຄ້າມະນຸດ) ເຊິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຜິດກົດໝາຍ ແລະ ບໍ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ ບໍ່ຄວນບັງຄັບໃຫ້ເດັກຍິງ, ເດັກຊາຍອອກໂຮງຮຽນເພື່ອໄປເຮັດວຽກ.

ການກຽມພ້ອມເມື່ອຕອບໂຕ້: ການສ້າງຄວາມສາມາດ

ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ມູນລາຍລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
ຮັບປະກັນວ່າເດັກນ້ອຍທຸກຄົນຕ້ອງໄດ້ຮັບການເບິ່ງແຍງດູແລຈາກບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສາມາດດ້ານການປົກປ້ອງເດັກ, ເດັກ	<ul style="list-style-type: none"> • ອອກແບບ ແລະ ກຳນົດວິທີການເບິ່ງແຍງດູແລ ແລະ ປົກປ້ອງເດັກໃນໄລຍະເວລາທີ່ພໍ່ແມ່ - ຜູ້ປົກຄອງກຳລັງເຮັດວຽກຢູ່ເຮືອນ ຫຼື ປ່ອນເຮັດວຽກ. • ວາງແຜນ ແລະ ຈັດກິດຈະກຳມຸມເປັນມິດສໍາລັບເດັກໃນລະຫວ່າງ ແລະ ຫຼັງເກີດໄພພິບັດ ໂດຍບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມວິທີການດຳເນີນກິດຈະກຳ, ຊຸມຊົນຍອມຮັບໃຫ້ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ແລະ ເຊື່ອຖືໄດ້
ເດັກນ້ອຍທຸກຄົນໄດ້ເຂົ້າມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຝຶນຝູຈາກໄພພິບັດທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍວິທີການທີ່ເໝາະສົມກັບເກນອາຍຸແລະໄວຂອງເດັກ	<ul style="list-style-type: none"> • ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ເດັກຍິງ, ເດັກຊາຍ, ເດັກທຸກຄົນທີ່ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນນັ້ນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມຢູ່ໃນຄອບຄົວ, ໂຮງຮຽນ ແລະ ຊຸມຊົນກ່ຽວກັບການຕັດສິນຂັ້ນບັນຫາທີ່ກະທົບຕໍ່ພວກເຂົາ. • ໃຫ້ເດັກເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດໂດຍສະເພາະແຕ່ກິດຈະກຳທີ່ມີຄວາມປອດໄພກັບເດັກເທົ່ານັ້ນ. • ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ເດັກເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳເພື່ອນຊ່ວຍເພື່ອນໃນຫົວຂໍ້ການປົກປ້ອງເດັກເຊິ່ງເປັນວຽກງານໜຶ່ງໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ.
ແນະນຳ ແລະ ຝຶກຊ້ອມວິທີການສະເພາະໃນການສົ່ງເດັກກັບຄືນສູ່ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ (ລາຍລະອຽດ ກະລຸນາ ເບິ່ງໃນຄູ່ມືຝຶກກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພໃນໂຮງຮຽນ)	<ul style="list-style-type: none"> • ແນະນຳໃຫ້ເດັກເອົາໃຈໃສ່ກ່ຽວກັບການຮັກສາຄວາມປອດໄພ. • ແນະນຳ ແລະ ຝຶກຊ້ອມວິທີການຕັດສິນໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພໃນເວລາເກີດໄພພິບັດ ແລະ ພາວະສຸກເສີນ. • ພໍ່ແມ່ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງ ຄວນແຈ້ງໃຫ້ໂຮງຮຽນໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ມີຄົນຮັບເດັກ (ລູກຂອງຕົນ)ແທນ ໃນກໍລະນີໄພພິບັດແລະເຫດການສຸກເສີນ. • ກວດຄືນແລະໝັ້ນໃຈວ່າ ເດັກນ້ອຍຮູ້ສະຖານທີ່ປອດໄພໃນໂຮງຮຽນໃນລະຫວ່າງທີ່ລໍຖ້າຜູ້ປົກຄອງມາຮັບເອົາພວກເຂົາກັບບ້ານ. • ວາງແຜນກັບເດັກນ້ອຍໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າວ່າສະຖານທີ່ໃດທີ່ເດັກຕ້ອງພົບກັບຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາໄດ້ ຖ້າຫາກມີການພັດຫຼົງໃນລະຫວ່າງເກີດໄພພິບັດ. • ຕ້ອງໝັ້ນໃຈວ່າຫົວຂໍ້ທີ່ຝຶກໃຫ້ແກ່ເດັກຕ້ອງແມ່ນສິ່ງທີ່ສະທ້ອນເຖິງຄວາມຕ້ອງການ, ຄວາມ ເໝາະສົມກັບເກນອາຍຸແລະໄວຂອງເດັກ ແລະ ຄວນລະມັດລະວັງ ບາງຫົວຂໍ້ອາດຈະກະທົບກັບສະພາບຈິດໃຈຂອງເດັກ. • ເພີ່ມການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ເຕັມຮູບແບບ ເພື່ອໃຫ້ເດັກມີການພັດທະນາໄປເທື່ອລະ ຂຶ້ນໂດຍນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືໃຫ້ແທດເໝາະກັບເກນອາຍຸຂອງເດັກ ຕົວຢ່າງ: <ul style="list-style-type: none"> - ຝຶກຊ້ອມຂັ້ນເລີ່ມຕົ້ນ ດ້ວຍການໃຊ້ວິດີໂອ, ປຶກສາຫາລືຈາກເຫດການຈຳ ລອງຂຶ້ນມາ ແລະ ຝຶກຊ້ອມໄປເທື່ອລະບາດກ້າວ. - ຝຶກຊ້ອມຂັ້ນກາງແມ່ນການຊ້ອມແບບມີການແຈ້ງເຕືອນລ່ວງໜ້າແລະບໍ່ແຈ້ງ ເຕືອນ. - ຝຶກຊ້ອມຂັ້ນສູງແມ່ນຝຶກຊ້ອມເຕັມຮູບແບບແລະມີເຫດການຈຳລອງໄປພ້ອມໆກັນ.

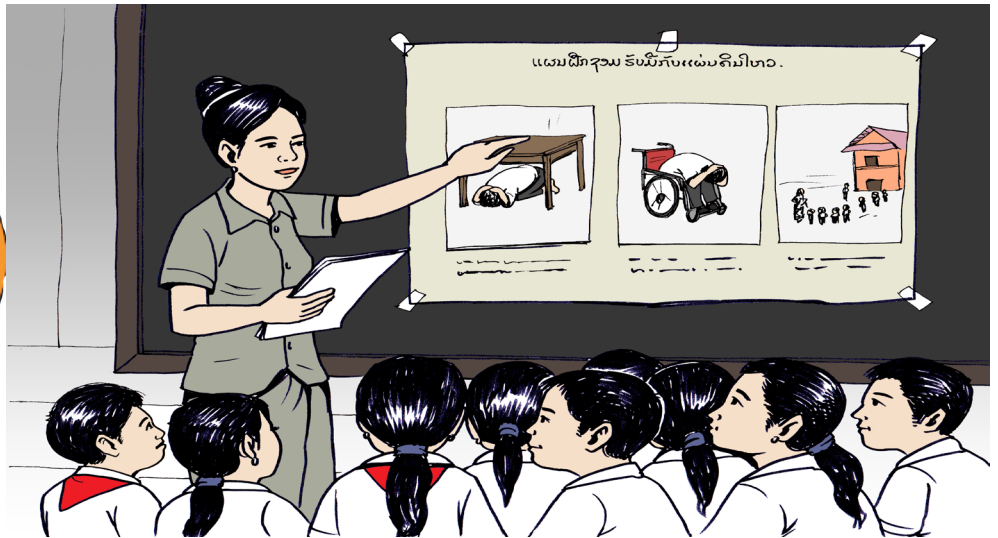
ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ	ຂໍ້ມູນລາຍລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
<p>ສອນໃຫ້ເດັກຮູ້ກ່ຽວກັບທາງເລືອກໃນການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ເຊັ່ນ: ອອກໄປທັນທີ, ການຮັກສາຕົວເອງ ແລະ ຢູ່ໃນ ຫ້ອງທີ່ປອດໄພ(ການຫຼົບຊ້ອນຕົວເອງໃຫ້ປອດໄພ)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພຈາກໄພພິບັດ ເດັກຕ້ອງປະຕິບັດ 3 ຢ່າງນີ້: <ul style="list-style-type: none"> - ອອກໄປທັນທີ: ຖ້າເປັນໄປໄດ້ຄູ, ອາຈານ, ຜູ້ນຳພາ, ຜູ້ຕອບໂຕ້ທຳອິດຈະລວມເອົາເດັກແລ້ວ ນຳເອົາເດັກທັງໝົດອອກຈາກບ່ອນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເພື່ອໄປຢູ່ສະຖານທີ່ທີ່ປອດໄພຈາກໄພພິບັດເມື່ອເກີດເຫດການສຸກເສີນ. - ຮັກສາຕົວເອງໃຫ້ປອດໄພ: ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດອອກໄປຈາກຕຶກ, ອາຄານ ຫຼື ບ່ອນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍທັນທີໄດ້, ການປ້ອງກັນສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍດ້ວຍການລ່ອກ (ປິດ) ປະຕູ ຫຼື ຕົ້ນປະຕູໄວ້ ແລະ ຢູ່ຫ່າງຈາກປ້ອງຢ້ຽມ. ວິທີການດັ່ງກ່າວແມ່ນ ວິທີການດຽວກັນກັບການຮັກສາຕົວເອງໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພໃນໂຮງຮຽນ. - ຢູ່ໃນຫ້ອງທີ່ປອດໄພ (ການລີ້ຊ້ອນຕົວເອງໃຫ້ປອດໄພ): ລີ້ຊ້ອນຕົວເອງຢູ່ດ້ານ ຫຼັງສິ່ງຂອງ ຫຼື ເຜນີເຈີທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ໝັ້ນໃຈວ່າຈະບໍ່ລົ້ມທັບ ຫຼື ເປັນອັນຕະລາຍ, ພະຍາຍາມຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບແລ້ວຫລັງຈາກນັ້ນສັນຍານເຕືອນຈະດັງຂຶ້ນເມື່ອໄພພິບັດໄດ້ຜ່ານໄປ.
<p>ຫຼັງຈາກເຫດການໄພພິບັດເກີດຂຶ້ນ ບອກໃຫ້ເດັກຮູ້ວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ແລະ ໄດ້ ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ ມີຄວາມສະດວກສະບາຍ.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈກັບເດັກໃຫ້ມີຄວາມອິດທິນ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການປົກປ້ອງຕົວເອງຈາກເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ. • ເຄົາລົບຕໍ່ກັບຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄຳຄິດຄຳເຫັນຂອງເດັກ ແລະ ປຶກສາຫາລືຮ່ວມ ກັບເຂົາເຈົ້າ. • ໝັ້ນໃຈວ່າເດັກນ້ອຍມີເວລາໄດ້ຫຼິ້ນແລະໄດ້ຝັກຜ່ອນ. • ໝັ້ນໃຈວ່າເດັກໄດ້ມີອາຫານການກິນ, ໄດ້ດື່ມນ້ຳທີ່ສະອາດ, ໄດ້ຊົມໃຊ້ນ້ຳສະອາດ ແລະ ໄດ້ນອນຢ່າງພຽງພໍ. • ຫຼີກລ້ຽງການເອົາຮູບພາບທີ່ມີການສູນເສຍຊີວິດ, ການທຳລາຍ, ການບາດເຈັບໃຫ້ ເດັກເບິ່ງເນື່ອງຈາກຈະກະທົບຕໍ່ຈິດໃຈຂອງເດັກ. • ມີການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຮ່ວມກັນ. • ຍອມຮັບກັບສະຖານນະການທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ພ້ອມທີ່ຈະກັບຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້. • ຈັດໃຫ້ມີບ່ອນຫຼິ້ນທີ່ປອດໄພແລະມີກິດຈະກຳຫຼິ້ນສຳລັບເດັກເຊັ່ນ: ກິດຈະກຳມຸມທີ່ເປັນມິດຕໍ່ເດັກ. • ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີກິດຈະກຳເພື່ອນຊ່ວຍເພື່ອນໃຫ້ເໝາະສົມກັບອາຍຸຂອງເດັກ. • ຖ້າກໍລະນີຫາກເດັກສະແດງອາການໂສກເສົ້າກັບເຫດການໄພພິບັດທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນອ້ອມຂ້າງໄດ້ຮັບບາດເຈັບຮຸນແຮງ ຫຼື ມີການເສຍຊີວິດຈາກໄພພິບັດຕ້ອງໄດ້ຂໍ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຜູ້ຊ່ຽວຊານທາງດ້ານຈິຕະວິທະຍາເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມໂສກເສົ້າ.

ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ	ຂໍ້ມູນລາຍລະອຽດສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີ
<p>ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຍອມຮັບແລະ ຕອບໂຕ້ກັບສະພາບການ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງຈາກ ປົກກະຕິ, ຄວາມກັງວົນ ແລະ ຄວາມຈຳປວດທາງ ຈິດໃຈ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຍອມຮັບວ່າ : <ul style="list-style-type: none"> - ຄວາມຍ້ານກົວແມ່ນເລື່ອງປົກກະຕິຂອງມະນຸດເມື່ອພົບກັບອັນຕະລາຍ - ຄວາມວິຕົກກັງວົນອາດຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ໃນເວລາຝຶກຊ້ອມເຫດການຈໍາລອງ. - ອາການສັ່ນ, ຕື່ນຕົກໃຈ ແລະ ໂຕແຂງເປັນສິ່ງປົກກະຕິຂອງມະນຸດເມື່ອພົບກັບໄພອັນ ຕະລາຍ, ບາງຄັ້ງອາດຈະມີການຕອບໂຕ້ຄືນໃນທັນທີ. • ຝຶກວິທີການຮັບມືກັບຄວາມກັງວົນ, ຄວາມຍ້ານກົວ ແລະ ອາການຕື່ນຕົກໃຈຕ່າງໆ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນ - ການປຶກສາຫາລືກ່ອນກັບໝູ່ເພື່ອນ, ຫຼິ້ນກິລາ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະ ກຳການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຝຶນຝູຈາກໄພພິບັດ. • ຖ້າຫາກເຫັນເດັກມີຄວາມຍ້ານກົວຮຸນແຮງ, ໃຈຮ້າຍ ຫຼື ພະຍາຍາມແຍກໂຕອອກ ຈາກໝູ່ ຫຼື ການຕອບໂຕ້ກັບຊ່າກວ່າປົກກະຕິ ເນື່ອງຈາກໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ ຕ້ອງໄດ້ຂໍ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຜູ້ຊ່ຽວຊານທາງສະເພາະດ້ານ (ສຸຂະພາບຈິດ) ໂດຍດ່ວນ.
<p>ແນະນຳໃຫ້ເດັກນ້ອຍຮູ້ ເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງ ແລະ ຄວາມຈໍາເປັນການເຄື່ອນ ຍ້າຍທີ່ປອດໄພ ແລະ ບໍ່ ປອດໄພ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຍອມຮັບວ່າ ຈະມີຄວາມສ່ຽງເກີດບັນຫາຂຶ້ນເຊັ່ນ: ຄວາມສ່ຽງຈາກການບາດເຈັບທາງຮ່າງ ກາຍ, ການຫຼົງ ຫຼື ແຍກກັນ ແລະ ອາດມີການກະທົບທາງດ້ານຈິດໃຈເນື່ອງຈາກການເຄື່ອນ ຍ້າຍ. • ຖ້າມີຄວາມຈໍາເປັນທີ່ຕ້ອງ ແຍກເດັກແລະຜູ້ໃຫຍ່ອອກຈາກກັນ ຫຼືເຄື່ອນຍ້າຍເພື່ອ ຄວາມປອດໄພ, ຄວນມີການປະເມີນຄວາມສ່ຽງແລະປັດໃຈການປົກປ້ອງຕໍ່ເດັກທີ່ ບໍ່ມີຜູ້ດູແລຫຼືເດັກທີ່ຖືກແຍກອອກຈາກຄອບຄົວ ແລະ ຈັດການຝຶກອົບຮົມເລື່ອງ ຄວາມປອດໄພສໍາລັບເດັກ. • ຫຼຸດຜ່ອນ ການຢຸດການຮຽນຂອງເດັກ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເດັກໄດ້ເຮັດວຽກທີ່ເປັນ ອັນຕະລາຍ. ເດັກຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ຮູ້ແລະປົກປ້ອງບໍ່ໃຫ້ເດັກເຮັດວຽກທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ. • ສະໜັບສະໜູນແລະອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ເດັກໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳຂອງ ໂຮງຮຽນເຊັ່ນ: ກິລາ, ສິລະປະ ແລະ ອື່ນໆ.

ພາກ ຄ. ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງ ຈາກເຫດການສຸກເສີນ ແລະ ໄພພິບັດພາຍ ໃນໂຮງຮຽນ

ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງຈາກເຫດການສຸກເສີນ ແລະ ໄພພິບັດພາຍໃນໂຮງຮຽນ

ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງຈາກເຫດການສຸກເສີນແລະໄພພິບັດພາຍໃນໂຮງຮຽນ ແມ່ນອອກແບບມາເພື່ອໃຫ້ເປັນເອກະສານສຳລັບວຽກງານການສຶກສາສາໃນລະດັບສາກົນ ແລະ ລະດັບປະເທດໃນການປັບປຸງ ແລະ ນຳໃຊ້ເປັນແນວທາງ ມາດຕະຖານໃນການປະຕິບັດ ສຳລັບທຸກໆໂຮງຮຽນທັງໂຮງຮຽນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ແລະ ຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ.

ວິທີການປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງ

ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງສຳລັບເຫດການສຸກເສີນ ແລະ ໄພພິບັດ ພາຍໃນໂຮງຮຽນເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງນະໂຍບາຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການ ຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດໃນໂຮງຮຽນ. ນີ້ແມ່ນການຮ່ວມເອົາຂັ້ນຕອນຕ່າງໆໃນການປະຕິ ບັດທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ເປັນລາຍລະອັກສອນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນທີ່ມີຄວາມປອດໄພທີ່ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ແລະ ສາມາດປະຕິບັດຕາມໄດ້ໂດຍຄູອາຈານ ແລະ ເດັກນັກຮຽນທັງ ໜຶ່ງໃນກໍລະນີເກີດເຫດການສຸກເສີນ. ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງຄວນຈະໄດ້ ຮັບການຝຶກ ລະນາ ແລະ ປັບປຸງຕາມສະຖານະການສະເພາະ ຂອງແຕ່ລະໂຮງຮຽນ. ການ ຈັດການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດໃນແຕ່ລະໂຮງຮຽນ. ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດໃນຂັ້ນ ໂຮງຮຽນໄດ້ຮ່ວມກັບຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດຂັ້ນບ້ານ ແລະ ໜ່ວຍງານກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພພາຍໃນ ບ້ານໃນການຝຶກລະນາຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ ດັ່ງກ່າວ ແລະ ກວດກາເຜື່ອເຜີ້ມ ເຕີ້ມ ຫຼື ດັດແກ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜນການກຽມພ້ອມ ຮັບ ມືຕອບໂຕ້ ແລະ ຄວາມ ຫົນທານຕໍ່ກັບໄພພິບັດຂອງໂຮງຮຽນ.

ວິທີການປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງແມ່ນເລັ່ງໃສ່ 6 ຫົວຂໍ້ຜື່ນ ຖານໃນການປະຕິບັດ ຈາກເຫດ ການສຸກເສີນດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ການອົບພະຍົບອອກຈາກຕຶກອາຄານ.
- ການອົບພະຍົບໄປສະຖານທີ່ທີ່ປອດໄພ.
- ສະຖານທີ່ເຕົ້າໂຮມທີ່ປອດໄພ ແລະ ບ່ອນຫຼົບໄພທາງນອກ.
- ການຝັກພາອາໄສໃນສະຖານທີ່ຫຼົບໄພ.
- ການຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບ.
- ການສົ່ງເດັກກັບຄືນສູ່ຄອບຄົວໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ.

ສິ່ງດັ່ງກ່າວມີຄວາມສໍາຄັນສໍາລັບຄູທີ່ຢູ່ພາຍໃນໂຮງຮຽນທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດຈາກເຫດການສຸກເສີນດັ່ງກ່າວ. ຄູຕ້ອງຄິດວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ແມ່ນຈະປະຕິບັດແນວໃດ ແລະ ຈະມີການປັບປ່ຽນແນວໃດນັ້ນຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມເໝາະສົມຂອງສະຖານະການພາຍໃນໂຮງຮຽນຂອງທ່ານເອງ.

ທ່ານຈໍາຕ້ອງສິດສອນກົດລະບຽບຂັ້ນຕອນວິທີການປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງດັ່ງກ່າວໃຫ້ກັບນັກຮຽນພາຍໃນໂຮງຮຽນຂອງທ່ານ (ເບິ່ງລາຍລະອຽດຫົວຂໍ້ຢູ່ຂ້າງເທິງ)

ຖ້າຫາກວ່າ, ພາຍໃນໂຮງຮຽນຂອງທ່ານຫາກມີນັກຮຽນ ຫຼື ຄູອາຈານມີຄວາມບົກຜ່ອງທາງດ້ານການຮັບຮູ້, ມີຄວາມຕ້ອງການຊ່ວຍເຫຼືອສະເພາະ ຫຼື ຄວາມພິການ ແມ່ນເປັນສິ່ງສໍາຄັນ ທີ່ຈະຕ້ອງມີການປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັນວ່າພວກເຂົາຈະມີການປັບ ປ່ຽນແຜນການ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນແນວໃດເພື່ອໃຫ້ຮັບປະກັນວ່າພວກເຂົາ ເຈົ້າຈະມີຄວາມປອດໄພເຊັ່ນດຽວກັນ, ຖ້າຫາກມີບຸກຄົນໃດຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ຈາກຄົນອ້ອມຂ້າງພວກເຂົາແມ່ນເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ທຸກໆຄົນຈະຮູ້ວິທີການຊ່ວຍເຫຼືອ ຄົນດັ່ງກ່າວ (ແທນທີ່ຈະເປັນຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍຄວາມຮັບຜິດຊອບ) ເມື່ອເວລາ ເກີດເຫດການຂັ້ນຕົວຈິງນັ້ນມາເຖິງ.

ແຜນຜັງການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນປະຕິບັດຈາກເຫດການສຸກເສີນຕາມຂັ້ນຕອນການດຳເນີນງານສາມາດໃຊ້ເພື່ອຊ່ວຍຄູອາຈານປະເມີນສະຖານະການໄດ້ຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ໃຊ້ຂັ້ນຕອນທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ລາຍລະອຽດວິທີການໃຊ້ຕົ້ນໄມ້ທາງຄວາມຄິດ ແລະ ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆແມ່ນຈະມີການອະທິບາຍຢ່າງລະອຽດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ແຜນວາດໃນການຕັດສິນໃຈຂັ້ນຕອນປະຕິບັດງານຕາມເຫດການສຸກເສີນ

ແຜນຜັງການຕັດສິນໃຈຂັ້ນຕອນປະຕິບັດວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງຈາກເຫດການສຸກເສີນສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງສະຖານະການຕ່າງໆທີ່ນຳໄປສູ່ຂັ້ນຕອນພື້ນຖານ 4 ສະຖາ ນະການດັ່ງນີ້:

1. ປະເພດຂອງໄພອັນຕະລາຍ

- ການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າພຽງພໍ ຫຼື ບໍ່ ເພື່ອໃຫ້ທ່ານມີເວລາພຽງພໍທີ່ຈະປິດໂຮງຮຽນ ແລະ ນຳໃຊ້ນັກຮຽນຈຳນວນໜຶ່ງເພື່ອຊ່ວຍແນະນຳອີກຈຳນວນໜຶ່ງໃຫ້ເຂົ້າກັບຄືນຫາຄອບຄົວໃຫ້ປອດໄພ? ຖ້າບໍ່ເຮັດຄືແນວນີ້, ນັກຮຽນບາງຄົນຈະໄດ້ຮັບອັນຕະລາຍຫຼາຍເມື່ອໄພພິບັດເກີດຂຶ້ນກະທັນຫັນ.
- ຖ້າຫາກໄພພິບັດເກີດຂຶ້ນວ່ອງໄວ ໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງເຕືອນລ່ວງໜ້າ(ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ການເກີດເຫດການສຸກເສີນໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ໄຟໄໝ້, ນ້ຳຖ້ວມຮຸນແຮງ ຫຼື ນ້ຳຖ້ວມໄຫຼຊຸ), ຖ້າເປັນແນວນັ້ນທ່ານພ້ອມທີ່ຈະຮັບມືໂດຍອັດຕະໂນມັດດ້ວຍ ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດຕາມວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງຢ່າງເໝາະສົມແລ້ວຫລືບໍ່?
- ຖ້າໄພອັນຕະລາຍດັ່ງກ່າວເລີ່ມເກີດຂຶ້ນຊ້າໆ ຫຼື ປານກາງ (ຕົວຢ່າງ: ນ້ຳຖ້ວມ, ພາຍ, ອາກາດໜາວຮຸນແຮງ, ພາຍໃຕ້ຝຸ່ນ) ທ່ານຈະມີຂໍ້ມູນການເຕືອນລ່ວງໜ້າປະເພດໃດ? ທ່ານມີການທົດສອບລະບົບຂອງທ່ານ ຫຼື ບໍ່? ທ່ານຈະສື່ສານຂໍ້ມູນການແຈ້ງເຕືອນລ່ວງ ໜ້າແນວໃດ, ເຖິງຜູ້ປົກຄອງ, ຄອບຄົວຂອງນັກຮຽນແນວໃດ?

2. ຕຶກອາຄານມີຄວາມປອດໄພ ຫຼື ບໍ່?

- ຖ້າຫາກຕຶກອາຄານບໍ່ມີປອດໄພຄວນດຳເນີນການອົບພະຍົບອອກຈາກຕຶກອາຄານທັນທີ.
- ໃນກໍລະນີເກີດເຫດການສຸກເສີນຢ່າງວ່ອງໄວເຊັ່ນ: ໄຟໄໝ້ ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ ຮຸນແຮງ, ຕຶກອາຄານແມ່ນບໍ່ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ໃຫ້ລະມັດລະວັງສິ່ງອັນຕະລາຍຈາກຕຶກອາຄານ. ພວກເຮົາຄວນປະຕິບັດການອົບພະຍົບອອກຈາກຕຶກອາຄານໂດຍອັດຕະໂນມັດ.
- ຄວນຄຳນຶງວ່າໃນລະຫວ່າງການເກີດແຜ່ນດິນໄຫວທຸກຄົນຄວນປະຕິບັດໃຫ້ໄວຄື: ໜອບລົງ, ເອົາມືຄຸມຫົວ, ຢູ່ກັບທີ່ ແລະ ດຳເນີນການອົບພະຍົບ. ການອົບ ພະຍົບຄວນເລີ່ມຕົ້ນຫຼັງການສັນສະເທືອນສິ້ນສຸດລົງ. ໃນສະຖານະການອື່ນໆ ສາມາດທຳການປະເມີນຢ່າງຮີບດ່ວນກ່ອນທີ່ຈະມີການປະກາດການອົບພະຍົບໂດຍການນຳໃຊ້ສຽງເຕືອນໄພໄປທົ່ວທັງໂຮງຮຽນ.
- ຫາກອາຄານ ຫຼື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງຂອງອາຄານມີຄວາມປອດໄພ, ຄວນແນະນຳໃຫ້ຄູອາຈານ ແລະ ນັກຮຽນໃຫ້ໄປຢູ່ໃນສະຖານທີ່ແຫ່ງນັ້ນເພື່ອເຕົ້າໂຮມກັນເປັນຄື່ປ່ອນຫຼືປໄພ. ຈາກນັ້ນຈຶ່ງອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ອົບພະຍົບໄປປ່ອນທີ່ທາງການກຳນົດ.

3. ພື້ນທີ່ພາຍໃນບໍລິເວນໂຮງຮຽນມີຄວາມປອດໄພ ຫຼື ບໍ່?

- ຖ້າຫາກວ່າພື້ນທີ່ພາຍໃນບໍລິເວນໂຮງຮຽນມີຄວາມປອດໄພແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງສຳລັບການເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະ ທາງນອກໜີໄພ.
- ຖ້າຫາກວ່າພື້ນທີ່ພາຍໃນບໍລິເວນໂຮງຮຽນບໍ່ມີຄວາມປອດໄພແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງສຳລັບການອົບພະຍົບໄປຍັງສະຖານທີ່ທີ່ປອດໄພ. ຖ້າພວກເຮົາຮູ້ວ່າພື້ນທີ່ພາຍໃນບໍລິເວນໂຮງຮຽນບໍ່ມີຄວາມປອດໄພຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ໃນເຂດແຄມນ້ຳທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ ຫຼື ສຸມາມີ ແມ່ນໃຫ້ມີການອົບພະຍົບໄປຍັງພື້ນທີ່ທີ່ສູງຂຶ້ນ.
- ປະເມີນສະຖານະການທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຢ່າງທັນທີເຊັ່ນ: ວັດຖຸຕ່າງໆທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ຫຼັກເສົາສາຍໄຟທີ່ລົ້ມລົງ, ການແຕກຫັກຂອງທີ່ສິ່ງຕ່າງໆ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍໃນການຕັດສິນໃຈຂອງພວກເຮົາຈັກສອງທາງເລືອກເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ.

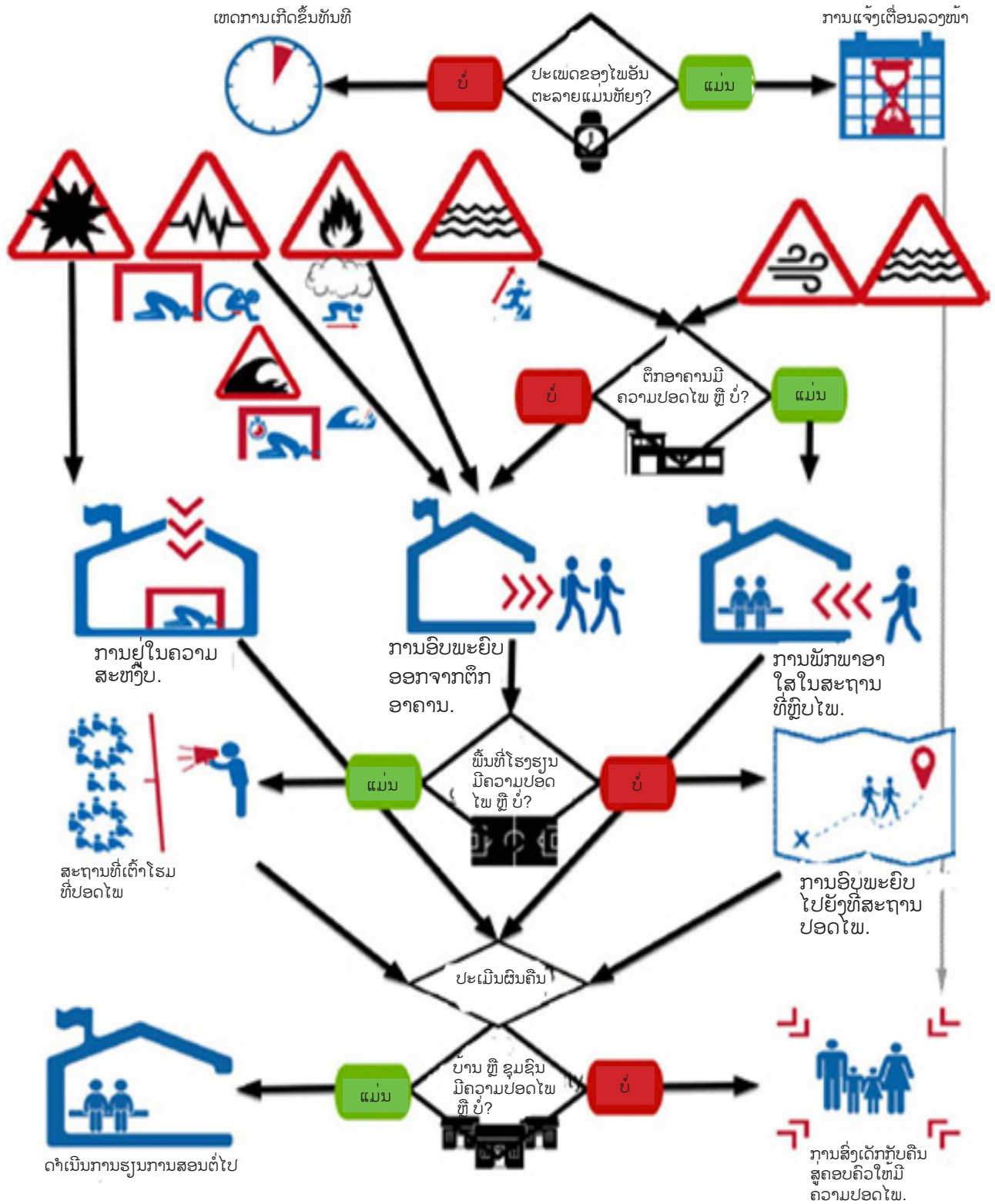
ປະເມີນສຳລັບຄວາມປອດໄພ - ໄປຍັງຂັ້ນຕອນຂອງ 1, 2 ແລະ 3

- ໃນທຸກໆກໍລະນີບໍ່ວ່າທ່ານຈະປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນໃດກໍຕາມແມ່ນທ່ານຈະຕ້ອງປະເມີນຕາມເງື່ອນໄຂຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ນຳໄປໃຊ້ຕາມຄວາມເໝາະສົມຂອງຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງ. ຄູອາຈານ ແລະ ຜູ້ຊ່ວຍທ່ານອື່ນໆແມ່ນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃນການປະຕິບັດເພື່ອຫຼີກເວັ້ນຈາກຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດຕາມວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ໃຫ້ຄຳແນະນຳດັ່ງກ່າວ ອາດຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ທຸກໆຄົນມີຄວາມປອດໄພ.

4. ບ້ານ ຫຼື ຊຸມຊົນມີຄວາມປອດໄພ ຫຼື ບໍ່?

- ໃນກໍລະນີເຫດການໄພພິບັດ ຫຼື ເຫດການສຸກເສີນເກີດຂຶ້ນຕົວຈິງທ່ານຈຳຕ້ອງ ໃຊ້ວິທີການປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງສຳລັບການສິ່ງເດັກກັບຄືນສູ່ຄອບຄົວໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ, ຂັ້ນຕອນການໂຮມຕົວກັນໃນສະຖານທີ່ປອດໄພ. ນັກຮຽນຄວນຖືກນຳສິ່ງໄປໃຫ້ຜູ້ປົກຄອງເດັກ ຫຼື ພໍ່ແມ່ຂອງເຂົາເຈົ້າໂດຍກົງເພື່ອການດູແລ ໂດຍການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນການຕິດຕໍ່ຜູ້ປົກຄອງເດັກ ແລະ ພໍ່ແມ່ທີ່ກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າ ແລະ ຄວນມີການບັນທຶກຂໍ້ມູນການໂຮມຕົວກັນໃນແຕ່ລະຄັ້ງ.
- ນັກຮຽນຄວນຈະໄດ້ຮັບການສືບຕໍ່ດູແລ ແລະ ໄດ້ຮັບການແນະນຳຂໍ້ມູນຄວາມປອດໄພຈົບກວ່ານັກຮຽນຄົນສຸດທ້າຍຈະໄດ້ກັບເມື່ອເຮືອນຂອງເຂົາເຈົ້າ.
- ໃນກໍລະນີມີການເຝືອກຊ້ອມຈຳລອງເຫດການສຸກເສີນ ແລະ ໄພພິບັດສຳລັບການອົບພະຍົບຂະໜາດນ້ອຍຄວນມີການອົບພະຍົບກັບຄືນໄປຫາຫ້ອງຮຽນຂອງຕົນເອງ ແລະ ດຳເນີນການຮຽນການສອນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.
- ກ່ອນທີ່ຈະເລີ່ມການຮຽນ-ການສອນຄືນໃໝ່ໃນແຕ່ລະຊັ້ນຄວນມີການກຽມພ້ອມ.

ແຜນວາດໃນການຕັດສິນໃຈຂັ້ນຕອນປະຕິບັດງານຕາມເຫດການສຸກເສີນ

ລາຍລະອຽດຂັ້ນຕອນວິທີການປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງ:

ອົບພະຍົບອອກຈາກຕຶກອາຄານຈຸດປະສົງ: ເພື່ອເປັນການປ້ອງກັນນັກຮຽນ ແລະ ຄູອາຈານໃນກໍລະນີເກີດເຫດການໄພໄໝ້ ຫຼື ສິ່ງອັນຕະລາຍຕ່າງໆພາຍໃນຕຶກຄືນທໍາອິດທີ່ເຫັນສິ່ງອັນຕະລາຍ, ຄວນແຈ້ງເຕືອນໄພພາຍໃນອາຄານຫຼືນໍາໃຊ້ລະບົບການແຈ້ງເຕືອນໄພໄໝ້.

ອໍານວຍການໂຮງຮຽນ	ຄູອາຈານ	ນັກຮຽນ
<ol style="list-style-type: none"> ເປີດສັນຍານເຕືອນໄພໃຫ້ທຸກຄົນອົບພະຍົບອອກຈາກຕຶກອາຄານປະກາດແຈ້ງໃຫ້ນັກຮຽນ ແລະ ຄູໃຊ້ລະບົບການຮັບມືເຫດການສຸກເສີນຢ່າງເໝາະສົມ. ສືບຕໍ່ໄປ ແລະ ຮັກສາການສື່ສານກັນຄູ ແລະ ນັກຮຽນ. ຕິດຕໍ່ກັບໜ່ວຍງານຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ. ແຈ້ງຂໍ້ມູນ, ລາຍງານສະຖານະ ການ ຕໍ່ກັບຜູ້ປົກຄອງເດັກເມື່ອເວລາມີຄວາມປອດໄພ. ແຈ້ງການທຸກໆໜ່ວຍໃຫ້ຮັບຊາບທັງໝົດໃນເວລາທີ່ເຫດການສຸກເສີນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ. 	<ol style="list-style-type: none"> ແຈ້ງເຕືອນໃຫ້ນັກຮຽນເຖິງການອົບພະຍົບອອກຈາກອາຄານ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຄື: ຫ້າມ ລົມກັນ, ຫ້າມແລ່ນ, ຫ້າມຊຸກກັນ, ການກັບຄືນຫຼັງ (ກວດກາໃຫ້ແນ່ໃຈວ່ານັກຮຽນໄດ້ຮັບການເຝິກ ຊ້ອມການຈັບມືກັບສາຍເຊືອກສໍາລັບການອົບພະຍົບມາກ່ອນ). ປິດປະຕູ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມ. ຄູປະຈໍາຫ້ອງຄົນໜຶ່ງຢູ່ທາງໜ້າ, ໃຫ້ຄະນະຫ້ອງຜູ້ທີ່ໜຶ່ງຢູ່ທາງຫຼັງ ແລະ ນັກຮຽນທີ່ຍັງເຫຼືອຢ່າງໄປເປັນສອງແຖວຕັ້ງ ຫຼື ອອກໄປເປັນຄູ່. ນໍາເອົາຖົງສຸກເສີນ (ຄູທີ່ບັນຈຸຂີ້ຊາຍ, ແຜ່ນຮອງຂຽນສຸກເສີນ, ປຶ້ມບັນທຶກລາຍຊື່ນັກຮຽນ ແລະ ຊຸດອຸປະກອນອໍານວຍຄວາມສະດວກສໍາລັບເດັກໄປນໍາ). ກວດສອບຄວາມປອດໄພເສັ້ນທາງອົບພະຍົບ. ນໍາພານັກຮຽນໄປຍັງສະຖານທີ່ເຕົ້າໂຮມທີ່ປອດໄພທາງນອກອາຄານ. ຖ້າຫາກວ່າ ແລະ ເມື່ອເງື່ອນໄຂມີຄວາມປອດໄພໃຫ້ນໍາພາເດັກນັກຮຽນອົບພະຍົບໃນຍັງຫ້ອງຮຽນໂດຍການປະຕິບັດຕາມຫຼັກການດຽວກັນ. 	<p>ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ແລະ ຄໍາແນະນໍາ ແລະ ການຊ່ວຍ ເຫຼືອ.</p> <p>ຫຼັກການປະຕິບັດໃນການອົບພະຍົບອອກຈາກຕຶກອາຄານໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ:</p> <p>ຫ້າມລົມກັນ: ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຍິນສຽງຄູເວົ້າ.</p> <p>ຫ້າມແລ່ນ: ປ້ອງກັນບາດເຈັບ.</p> <p>ຫ້າມຊຸກກັນ: ບໍ່ໃຫ້ມີໃຜໄດ້ຮັບບາດເຈັບ.</p> <p>ຫ້າມກັບຄືນຫຼັງ: ເຈົ້າຈະມີຄວາມປອດໄພ.</p>

ຄໍາຖາມ: ເສັ້ນທາງອອກໜີໄພຂອງທ່ານແມ່ນບໍ່ມີສິ່ງກົດຂວາງ ແລະ ມີເຄື່ອງໝາຍສັນຍາລັກ ຫຼື ບໍ່? ການປັບປ່ຽນສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງທີ່ຈໍາເປັນສໍາລັບໂຮງຮຽນຂອງທ່ານ? ເສັ້ນທາງອອກໜີໄພ ແລະ ສະຖານທີ່ເຕົ້າໂຮມທີ່ປອດໄພແມ່ນອອກແບບເພື່ອຄົນຜົນການໃຫ້ເຂົ້າເຖິງ ຫຼື ບໍ່?

ການເຕົ້າໂຮມ ແລະ ການຝັກ
ອາໄສຢູ່ດ້ານນອກ.

ຈຸດປະສົງ: ເພື່ອເປັນການປຶກ
ຢ້ອງນັກຮຽນ, ຄູ ແລະ ໃຫ້ຄວາມ
ສະດວກສະບາຍຈົບກວ່າທຸກໆ
ຄົນກັບຄືນສູ່ຫ້ອງຮຽນ ຫຼື ຈົນ
ກວ່າທຸກໆຄົນສາມາດກັບຫາ
ຜູ້ປົກຄອງຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງ
ມີຄວາມປອດໄພ.

ອໍານວຍການໂຮງຮຽນ	ຄູອາຈານ	ນັກຮຽນ
<ol style="list-style-type: none"> ດໍາເນີນການປະຕິບັດລະບົບການແຈ້ງເຕືອນເພື່ອແນະນຳການປະຕິບັດຕາມຄວາມຕ້ອງການ (ການດໍາເນີນ: ການຄົ້ນຫາ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອ, ການປະຖົມພະຍາບານຂັ້ນຕົ້ນ, ເພື່ອການດູແລນັກຮຽນ, ນຳສິ່ງເດັກກັບຄືນສູ່ຄອບຄົວໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ. ການບໍລິການນໍ້າດື່ມທີ່ສະອາດ, ອາຫານ, ບ່ອນຝັກຊົ່ວຄາວ, ຫ້ອງນໍ້າ ແລະ ສຸຂະພິບານ. ໃຫ້ອາສາສະໝັກຜູ້ໃຫຍ່ແລະນັກຮຽນຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຊ່ວຍເຫຼືອ. 	<ol style="list-style-type: none"> ດໍາເນີນການອົບພະຍົບອອກຈາກຕຶກອາຄານໂດຍນຳພານັກຮຽນປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຂອງການອົບພະຍົບ ຫຼື ນັດພົບກັນຢູ່ສະຖານທີ່ເຕົ້າໂຮມທີ່ປອດໄພທີ່ກຳນົດໄວ້. ໃຫ້ນັກຮຽນນັ່ງລົງໂຮມກັນຢູ່ໃນເຂດທີ່ກະກຽມໄວ້. ແຈ້ງເຕືອນໃຫ້ນັກຮຽນໃນການປະຕິບັດຂັ້ນຕອນການສິ່ງເດັກກັບຄືນສູ່ຄອບຄົວໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງການຢ້ຽມຢາມ. ໃຫ້ນັກຮຽນຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບເພື່ອໃຫ້ສາມາດໄດ້ຍິນສຽງປະກາດຢ່າງຊັດເຈນ. ຄູອາຈານຕ້ອງປະຈຳການຢູ່ກັບຫ້ອງຮຽນຂອງຕົນເອງຕະຫຼອດເວລາ, ນັກຮຽນຈະຕ້ອງນັ່ງຢູ່ນຳກັນໃນແຕ່ຂັ້ນຮຽນ. ຖ້າຫາກວ່ານັກຮຽນຕ້ອງການລຸກຂັ້ນມາໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນການສິ່ງເດັກກັບຄືນສູ່ຄອບຄົວໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ຫຼື ຖ້າຫາກວ່າສະຖານະການທັງໝົດມີຄວາມປອດໄພແມ່ນສິ່ງການໃຫ້ອົບພະຍົບກັບຄືນໄປຍັງຫ້ອງຮຽນ. 	<ol style="list-style-type: none"> ໄປຫາເຂດເຕົ້າໂຮມກັນສຳລັບຫ້ອງຮຽນຂອງຕົນເອງບ່ອນກຳນົດໄວ້. ນັ່ງລົງຮັກສາຄວາມສະຫງົບກັບສະມາຊິກຫ້ອງຮຽນຂອງຕົນເອງ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຄູທີ່ຈະສັ່ງໃຫ້ປະຕິບັດແນວອື່ນ. ກຽມພ້ອມທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອການບໍລິການນໍ້າດື່ມທີ່ສະອາດ, ອາຫານ, ບ່ອນຝັກພາອາໄສ ແລະ ວິດຖາຍຕາມຄວາມຕ້ອງການ. ລໍຖ້າປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຕໍ່ໄປສຳລັບການອົບພະຍົບໄປສະຖານທີ່ປອດໄພ, ບ່ອນຫຼົບໄພ ແລະ ການສິ່ງກັບຄືນສູ່ຄອບຄົວໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ຫຼື ຖ້າຫາກວ່າສະຖານະການທັງໝົດມີຄວາມປອດໄພໃຫ້ອົບພະຍົບກັບຄືນໄປຍັງຫ້ອງຮຽນ.

ຄຳຖາມ: ສະຖານທີ່ເຕົ້າໂຮມທີ່ປອດໄພຢູ່ທາງນອກຂອງທ່ານຢູ່ໃສ? ທຸກໆຄົນແມ່ນຮູ້ຈັກສະຖານທີ່ເຕົ້າໂຮມທີ່ປອດໄພທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນແຕ່ລະຫ້ອງຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ? ມີການປຽນແປງສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງທີ່ຈຳເປັນສຳລັບໂຮງຮຽນຂອງທ່ານ? ສະຖານທີ່ສຳຮອງບ່ອນໃດທີ່ສາມາດເປັນບ່ອນເຕົ້າໂຮມກັນໃນກໍລະນີທີ່ຜື້ນປົກກະຕິບໍ່ປອດໄພ.

ການອົບພະຍົບໄປຢູ່
ສະຖານທີ່ປອດໄພ

ຈຸດປະສົງ: ເພື່ອເປັນການ
ປ້ອງກັນນັກຮຽນ ແລະ ພະ
ນັກງານ ໃນກໍລະນີຂອງ
ໄພອັນຕະລາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ
ພາຍໃນໂຮງຮຽນ

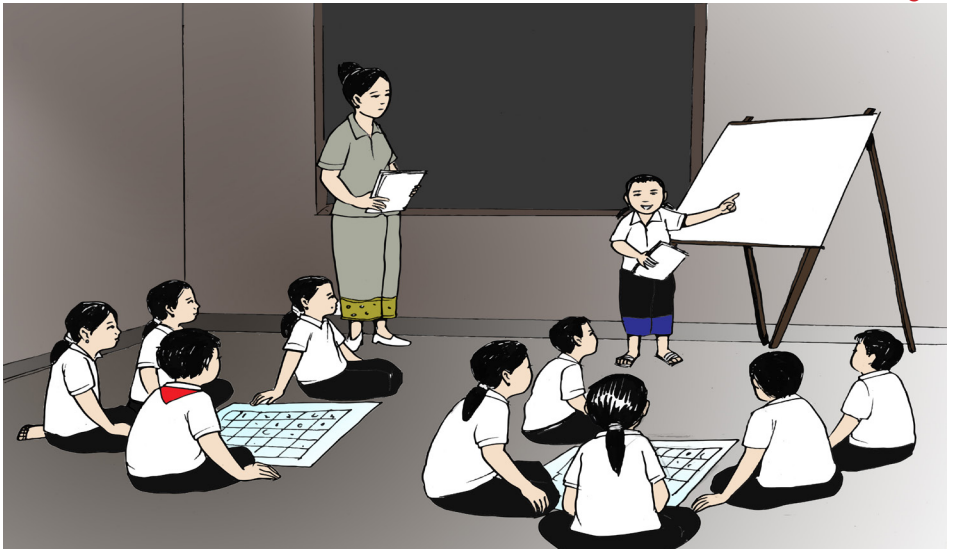

ອຳນວຍການໂຮງຮຽນ	ຄູອາຈານ	ນັກຮຽນ
<ol style="list-style-type: none"> 1. ແຈ້ງການແນະນຳໃຫ້ແກ່ຄູອາຈານ ແລະ ນັກຮຽນ ເພື່ອກຽມພ້ອມໃນການເຕົ້າໂຮມກັນໃນສະຖານທີ່ຫຼືບໍ່ໄພຊົ່ວຄາວ, ເມື່ອເວລາເກີດເຫດການສຸກເສີນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໄຟໄໝ້, ພາຍຸທຳນາໂຕ ແລະ ນ້ຳຖ້ວມໄຫຼຊຸ. 2. ຕິດຕາມ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ມູນຄວາມຄືບໜ້າຂອງສະຖານະການ ແລະ ຄຳແນະນຳ 3. ປະກາດແຈ້ງເຕືອນຄວາມປອດໄພຖ້າຫາກວ່າເຫດການໄດ້ຢຸດລົງ. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ປິດປະຕູ ແລະ ປິດປ້ອງຢ້ຽມຕາມຄວາມເໝາະສົມ. 2. ກວດກາລາຍຊື່ຂອງນັກຮຽນ. 3. ຕິດຕາມສະພາບການ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ຕ່າງໆທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມປອດໄພ. ນຳໃຊ້ໂທລະສັບພຽງຢ່າງດຽວໃນການສື່ສານຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. 4. ດູແລຮັກສານັກຮຽນຢູ່ພາຍໃນຫ້ອງຮຽນ ໂດຍການເຮັດກິດຈະກຳທີ່ງ່ຽບສະຫງົບ, ການຝັກຜ່ອນ, ກິນອາຫານ ແລະ ການນອນໃນລະຫວ່າງການເກີດເຫດການ. 5. ກຳນົດສະຖານທີ່ສ່ວນຕົວສຳລັບວຽກງານສຸຂາພິບານ. ອາດຈະໃຊ້ຖັງນ້ຳ ຫຼື ຖົງຢາງພາລາສະຕິກ. 6. ອະນຸຍາດໃຫ້ນັກຮຽນສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ອື່ນໄດ້. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ພະຍາຍາມຮັກສາຄູ່ຂອງຕົນເອງໃນເວລາອົບພະຍົບ. 2. ຢູ່ຮ່ວມກັນກັບໜູ່ເພື່ອນພາຍໃນຫ້ອງຂອງຕົນເອງ. 3. ອົບພະຍົບຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ຮັກສາຄວາມສະຫງົບ. 4. ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ປອດໄພປະຕິບັດຕາມວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງສຳລັບການເຕົ້າໂຮມທີ່ປອດໄພ ແລະ ສະຖານທີ່ຫຼືບໍ່ໄພ ຢູ່ທາງນອກ.

ຄຳຖາມ: ສະຖານທີ່ຫຼືບໍ່ໄພຂອງທ່ານແມ່ນຢູ່ໃສ? ສະຖານທີ່ຫຼືບໍ່ໄພຊົ່ວຄາວຂອງທ່ານຢູ່ໃສ, ທ່ານມີອຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ມີອຸປະກອນທີ່ສາມາດນຳສົ່ງໄປຍັງສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວໄດ້ ຫຼື ບໍ່? ການປັບປຸງສິ່ງໃດທີ່ຈຳເປັນສຳລັບໂຮງຮຽນຂອງທ່ານ.

ສະຖານທີ່ຫຼືບໍ່ໄພຢູ່ພາຍໃນຫ້ອງ:
ຈຸດປະສົງ: ເພື່ອເປັນການປ້ອງກັນຄູອາຈານ ແລະ ນັກຮຽນເມື່ອເວລາເກີດສິ່ງອັນຕະລາຍຢູ່ທາງນອກຫ້ອງຮຽນ ແລະ ນອກໂຮງຮຽນ. ຕົວຢ່າງ: ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຝ້າອາກາດ ມີການປ່ຽນແປງ ຫຼື ໄພນໍ້າຖ້ວມ, ສັດຮ້າຍທໍາຮ້າຍ, ເຜິ້ງ.

ສິ່ງແວດລ້ອມອັນຕະລາຍເຊັ່ນ: ການປ່ອຍສານເຄມີທີ່ເປັນພິດ. ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກນັກຮຽນຈົບກວ່າທຸກໆຄົນຈະສາມາດກັບຄືນສູ່ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ. ພັກອາໄສຢູ່ໃນສະຖານທີ່ປອດໄພແມ່ນເໝາະສົມໃນເວລາທີ່ການອົບພະຍົບແມ່ນບໍ່ຈໍາເປັນ.

ອໍານວຍການໂຮງຮຽນ	ຄູອາຈານ	ນັກຮຽນ
<ol style="list-style-type: none"> ໂຮງຮຽນປະສົບກັບຄວາມສ່ຽງເຊັ່ນ: ນໍ້າຖ້ວມ, ດິນເຈື່ອນ, ການລັ່ງໄຫຼຂອງສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ໂຮງຮຽນທີ່ບໍ່ມີຜື່ນທີ່ປອດໄພໃນສະຖານທີ່ຄວນກະກຽມ ແລະ ກຽມສະຖານທີ່ປະກອບອື່ນໆທີ່ປອດໄພ ແລະ ທາງອົບພະຍົບກ່ອນເວລາ. ແຈ້ງຜູ້ປົກຄອງຂອງເດັກ ຫຼື ພໍ່ແມ່ຂອງເດັກນັກຮຽນໃຫ້ມາສະຖານທີ່ທີ່ກໍານົດໄວ້ພາຍໃນໂຮງຮຽນ. ດໍາເນີນການອົບພະຍົບໄປຍັງສະຖານທີ່ປອດໄພ ແລະ ສະໜັບສະໜູນຕາມ ຄວາມຕ້ອງການຕ່າງໆ. ດໍາເນີນການປະຖົມພະຍາບານເພື່ອຮັກສາ ແລະ ກໍານົດສະຖານທີ່ຫຼືບໍ່ໄພຊົ່ວຄາວ. 	<ol style="list-style-type: none"> ປິດປະຕູ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ກວດກາລາຍຊື່ຂອງນັກຮຽນ. ຕິດຕາມສະພາບການ ແລະ ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາຕ່າງໆທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມປອດໄພ. ນໍາໃຊ້ໂທລະສັບພຽງຢ່າງດຽວໃນການສື່ສານຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. ດູແລຮັກສານັກຮຽນຢູ່ພາຍໃນຫ້ອງຮຽນໂດຍການດໍາເນີນກິດຈະກຳທີ່ງ່ຽບສະຫງົບ, ການພັກຜ່ອນ, ການກິນອາຫານ ແລະ ການນອນໃນລະຫວ່າງການເກີດເຫດການ. ກໍານົດສະຖານທີ່ສ່ວນຕົວສໍາລັບວຽກງານສຸຂາພິບານ. ອາດຈະໃຊ້ຖັງນໍ້າ ຫຼື ຖົງຢາງປາລາສະຕິກ. ອະນຸຍາດໃຫ້ນັກຮຽນສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ອື່ນໄດ້. 	<ol style="list-style-type: none"> ພັກອາໄສຢູ່ພາຍໃນຫ້ອງ ຮຽນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຄໍາ ແນະນໍາຂອງຄູອາຈານ. ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດໍາເນີນກິດຈະກຳທີ່ງ່ຽບສະຫງົບ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອກັນ. ຖ້າຫາກນ້ອງຢູ່ນອກຫ້ອງຮຽນໂດຍບໍ່ມີຜູ້ໃຫຍ່ຫາກນ້ອງບໍ່ສາມາດໄປຍັງສະຖານທີ່ ຫຼືບໍ່ໄພໄດ້ຢ່າງປອດໄພແມ່ນ ໃຫ້ ລອງເຂົ້າຮ່ວມນໍາ ຫ້ອງຮຽນອື່ນໆ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ຄູອາຈານຮັບຊາບວ່ານ້ອງຢູ່ບ່ອນນັ້ນ.

ຄໍາຖາມ: ນັກຮຽນທີ່ບໍ່ສາມາດໄດ້ຍິນ ຫຼື ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການປະກາດ (ຕົວຢ່າງແມ່ນ: ນັກຮຽນທີ່ມີຄວາມບົກຜ່ອງໃນການໄດ້ຍິນສຽງ ຫຼື ນັກຮຽນທີ່ມີຄວາມພິການທາງສະໜອງ) ຈະຮັບຊາບໄດ້ແນວໃດເຖິງຄວາມຕ້ອງການທີ່ພັກພາອາໄສໃນສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ? ນັກຮຽນຮູ້ ຫຼື ບໍ່ວ່າຈະເຮັດແນວໃດຖ້າຫາກວ່າຢູ່ຫ່າງຈາກຫ້ອງຮຽນໂດຍບໍ່ມີຄູອາຈານເຊັ່ນ: ນັກຮຽນທີ່ຢູ່ໃນຫ້ອງນໍ້າ. ໂຮງຮຽນຂອງທ່ານມີການປັບປ່ຽນແນວໃດແດ່?

ການຢູ່ໃນການຄວາມປອດໄພ
ຈຸດປະສົງ: ເພື່ອເປັນການປ້ອງ
ກັນນັກຮຽນ ແລະ ຄູ່ຈາກເຫດ
ການອັນຕະລາຍພາຍນອກ,
ຊຶ່ງອາດລວມທັງສັດປ່າໃນ
ພື້ນທີ່, ບຸກຄົນທີ່ກໍານົດຮ້າຍ
ໃນພື້ນທີ່ໃກ້ຄຽງ ຫຼື ຖືກການ
ບຸກໂຈມຕີຮ້າຍແຮງ.

ອໍານວຍການໂຮງຮຽນ	ຄູອາຈານ	ນັກຮຽນ
<ol style="list-style-type: none"> 1. ນໍາໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການແຈ້ງເຕືອນເພື່ອແຈ້ງເຕືອນການໃຫ້ຮູ້ຢູ່ໃນຄວາມປອດໄພ. 2. ຕິດຕາມສະພາບການ ແລະ ໃຫ້ຕິດຕາມການກວດກາຕ່າງໆ. 3. ກຽມພ້ອມທີ່ຈະສິ່ງຄໍາສັ່ງເຈົ້າໜ້າທີ່ຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອ. ຜູ້ອໍານວຍການໂຮງຮຽນຮັບຜິດຊອບຕໍ່ນັກຮຽນ. 4. ຈົ່ງໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ຖ້າວ່າມີຄວາມປອດໄພສູງ. 5. ຈົ່ງຕິດຕາມສະຖານະການທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ, ແຈ້ງຕໍ່ນັກຮຽນ, ຜູ້ປົກຄອງໃຫ້ທັນເວລາ. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້ແມ່ນໃຫ້ນັກຮຽນຢູ່ຫ່າງຈາກສິ່ງອັນຕະລາຍ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າຫາກວ່າບໍ່ປອດໄພແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດການຢູ່ໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ. ເອົາສິ່ງອັນຕະລາຍທັງໝົດອອກໄປ. 2. ແຈ້ງເຕືອນໃຫ້ທຸກໆຄົນຢູ່ໃນໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ. 3. ເຕົ້າໂຮມນັກຮຽນຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ປອດໄພຈາກຫ່າງສິ່ງອັນຕະລາຍ. 4. ສິ່ງສັນຍານໃຫ້ທຸກໆຄົນຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ມີສະຕິລະວັງຕົວ. 5. ປິດ ແລະ ລ່ອກປະຕູເພື່ອປ້ອງກັນອັນຕະລາຍໃຫ້ນັກຮຽນຊ່ວຍປິດປະຕູໂດຍການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງເຝີນິເຈີ. 6. ໃຫ້ທຸກໆຄົນຢູ່ຫ່າງຈາກສະຖານທີ່ອັນຕະລາຍ, ໂດຍມີການຢູ່ທາງຫຼັງເຄື່ອງເຝີນິເຈີ, ເຊິ່ງຫ່າງຈາກປ່ອງຢ້ຽມ ແລະ ປະຕູ. ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້ແມ່ນເຮັດໃຫ້ຕົນໂຕຂອງເຮົານ້ອຍທີ່ສຸດ. 7. ປິດດອກໄຟ, ປິດວິທະຍຸ ແລະ ປິດລະບົບສຽງຂອງໂທລະສັບມືຖື. 8. ຢູ່ໃຫ້ຫ່າງຈາກປະຕູ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມ. 9. ຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມປອດໄພຈົນກວ່າສິ່ງອັນຕະລາຍຈະຜ່ານໄປ ແລະ ໄດ້ຮັບຄໍາແນະນໍາຢ່າງລະອຽດຈາກໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບຕ່າງໆ. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ຊ່ວຍກັນໃນປິດປະຕູໂດຍການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງເຝີນິເຈີຕ່າງໆ. 2. ຢູ່ໃນຄວາມງຽບສະຫງົບດີ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຄໍາແນະນໍາຂອງຄູອາຈານ. 3. ລີ້ຢູ່ທາງຫຼັງເຄື່ອງເຝີນິເຈີ, ຢູ່ຫ່າງຈາກປະຕູ, ປ່ອງຢ້ຽມ ແລະ ຢູ່ນອກເຂດບໍລິເວນທີ່ອັນຕະລາຍ. 4. ຖ້າຫາກວ່າມີໂທລະສັບມືຖືຄວນມີການກວດກາໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າໄດ້ມີການຕັ້ງຄໍາການປິດສຽງໄວ້.

ຄໍາຖາມ: ນັກຮຽນທີ່ອາດບໍ່ໄດ້ຍິນ ຫຼື ບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນການປະກາດແຈ້ງເຕືອນ (ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ຜູ້ທີ່ມີບັນຫາໃນການໄດ້ຍິນ ຫຼື ຄວາມພິການທາງສະໝອງ) ຈະຮັບຊາບໄດ້ແນວໃດວ່າຈະຕ້ອງໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມປອດໄພ? ນັກຮຽນຮູ້ ຫຼື ບໍ່ວ່າຕ້ອງ ປະຕິບັດແນວໃດຖ້າຫາກຢູ່ຫ່າງຈາກຫ້ອງຮຽນໂດຍບໍ່ມີຜູ້ໃຫຍ່ (ຕົວຢ່າງ: ຢູ່ໃນຫ້ອງນໍ້າ) ໂຮງຮຽນຂອງທ່ານມີຄວາມ ຕ້ອງການປັບປຸງແນວໃດເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການປະຕິບັດຕົວຈິງ).

ການສົ່ງເດັກກັບຄືນສູ່ຄອບຄົວ ໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ຈຸດປະສົງ: ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ນັກຮຽນ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຂົາ ເຈົ້າມີຄວາມປອດໄພ. ໃນກໍລະນີ ເກີດເຫດການສຸກເສີນ. ນັກຮຽນຜູ້ ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ18 ປີ ຈະໄດ້ຮັບອະ ນຸຍາດອອກຈາກໂຮງຮຽນ ຫຼື ປ່ອນ ຫຼືບໄພໂດຍຮັບຜິດຊອບຂອງພໍ່ແມ່ ທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດມາກ່ອນ ລ່ວງໜ້າຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າ.

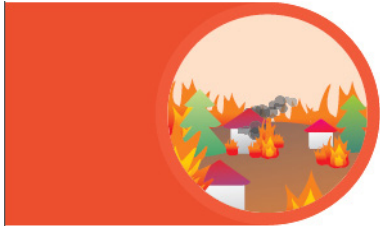

ອຳນວຍການໂຮງຮຽນ	ຄູອາຈານ	ນັກຮຽນ
<ol style="list-style-type: none"> ຜູ້ປົກຄອງເດັກກຳນົດ ລາຍຊື່ເດັກທີ່ຈະມາ ຮັບລູກຕໍ່ກັບໂຮງຮຽນ. ໃນເວລາເຫດການສຸກ ເສີນແມ່ນ ຕິດຕໍ່ຜູ້ປົກ ຄອງມາຮັບເອົາໄດ້. ວາງແຜນການໃນມາ ຮັບເດັກໃນ ໂຮງຮຽນ, ປ່ອນຫຼືບໄພ ຫຼື ປ່ອນນັກ ພົບ. ໃນກໍລະນີສຸກເສີນໃຫ້ ເດັກຢູ່ກັບຜູ້ປົກຄອງ. ຜູ້ອຳນວຍການຈະລາຍ ງານ, ຕິດຕໍ່ຜູ້ປົກຄອງ ທັນທີຫາກເຫັນວ່າມີ ຄວາມປອດ. 	<ol style="list-style-type: none"> ກວດກາໃຫ້ແນ່ໃຈວ່ານັກຮຽນ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງມີຄວາມ ຄຸ້ນເຄີຍກັບຂັ້ນຕອນການນຳສິ່ງນັກຮຽນໃຫ້ຄອບຄົວ ສໍາລັບເຫດການການສຸກເສີນ ແລະ ໄພພິບັດ. ວາວແຜນການລ່ວງໜ້າສໍາລັບການນຳສິ່ງໄປຍັງສະຖານະທີ່ ຫຼືບໄພ, ຖ້າຫາກມີຄວາມຈຳເປັນ. ແຈ້ງໃຫ້ພໍ່ແມ່ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງເດັກກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ຫຼືບ ໄພ ແຈ້ງໃຫ້ພໍ່ແມ່ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງເດັກໄດ້ຮັບຊາບປ່ອນທີ່ ປອດໄພ ທີ່ຈະມາຮັບເອົາລູກຫຼານຂອງຕົນເອງ. ຮັບປະກັນວ່ານັກຮຽນໄດ້ຖືກນຳສິ່ງໄປໃຫ້ພໍ່ແມ່ ຫຼື ຜູ້ ປົກຄອງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ມູນການຕິດຕໍ່ຜູ້ປົກຄອງ ເດັກໃນພາວະສຸກເສີນ ຫຼື ໄພພິບັດ ແລະ ໃນເວລານຳສິ່ງ ຄວນມີການກວດກາວ່າຖືກຕາມລາຍຊື່ ຫຼື ບໍ່ ເກັບບັນທຶກຂໍ້ມູນການສິ່ງມອບນັກຮຽນທັງໝົດຕາມ ແບບຝອມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ ຫຼື ເອກະສານບັນທຶກຂອງ ໂຮງຮຽນໄວ້ເປັນຢ່າງດີ ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງກ່າວຕະຫຼອດເວລາຈົບກວ່ານັກ ຮຽນທຸກໆຄົນຈະຮັບຄວາມປອດໄພ. 	<ol style="list-style-type: none"> ຕ້ອງມີຄວາມອິດທິນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ ຂັ້ ນຕອນການນຳສິ່ງເ ດັກສູ່ຄອບຄົວໃຫ້ມີ ຄວາມປອດໄພ. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ອອກໄປກັບ ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ແມ່ນພໍ່ແມ່ ຫຼືຜູ້ປົກຄອງຂອງຕົນເອ ງກ່ອນທີ່ໄດ້ຮັບການອະ ນຸຍາດ.

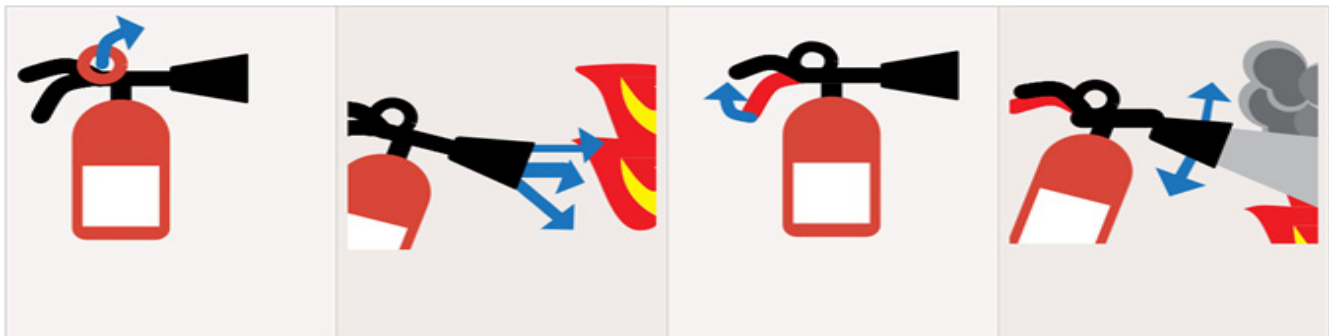
ຄໍາຖາມ: ພໍ່ແມ່ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງເດັກມີຄວາມຄຸ້ນເຄີຍກັບແຜນການປະຕິບັດການສົ່ງເດັກກັບຄືນສູ່ຄອບຄົວໃນໂຮງຮຽນ, ນອກໂຮງຮຽນ ແລະ ປ່ອນຫຼືບໄພ ຫຼື ບໍ່? ພວກເຂົາເຈົ້າຮູ້ ຫຼື ບໍ່ວ່າທາງໂຮງຮຽນຈະອະນຸຍາດໃຫ້ນັກຮຽນໄປກັບສະເພາະພໍ່ ແມ່ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງເດັກທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າມາກ່ອນເທົ່ານັ້ນໃນກໍລະນີເກີດເຫດການສຸກເສີນ. ນັກຮຽນໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນການ ປະຕິບັດຂັ້ນຕອນການສົ່ງກັບຄືນສູ່ຄອບຄົວໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ຫຼື ບໍ່? ທ່ານຈະແຈ້ງໃຫ້ພໍ່ແມ່ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງເດັກຮັບຊາບເຖິງ ຄວາມຈຳເປັນໃນການໄປຮັບນັກຮຽນໄດ້ແນວໃດ? ໂຮງຮຽນຂອງທ່ານມີຄວາມຕ້ອງການປັບປຸງແນວໃດເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ.

ຫຼັກການຄວາມປອດໄພຈາກໄພອັນຕະລາຍແຕ່ລະປະເພດ

ຫຼັກການຄວາມປອດໄພຈາກໄຟໄໝ້:

- ຖ້າຫາກວ່າທ່ານໄດ້ຍິນສຽງສັນຍານເຕືອນໄຟໄໝ້: ໃຫ້ທ່ານປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນໃນການອົບພະຍົບອອກຈາກຕຶກອາຄານໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ, ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເປີດປະຕູຫ້ອງທີ່ທ່ານຢູ່ໂດຍທີ່ບໍ່ມີການກວດກາວ່າລູກບົດປະຕູດັ່ງກ່າວຮ້ອນ ຫຼື ບໍ່. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເປີດປະຕູຖ້າຫາກວ່າລູກບົດປະຕູຮ້ອນ.
- ຖ້າທ່ານເຫັນໄຟ: ຖ້າຫາກເປັນໄຟໄໝ້ຂະໜາດນ້ອຍທ່ານສາມາດດັບໄຟໂດຍການນໍາໃຊ້ບັງດັບເຜິງ ຫຼື ໃຊ້ຜ້າທີ່ມີກຸມຕົ້ນເຜິງໄຟໄໝ້ໃຫ້ ມອດ ແລະ ສໍາລັບການນໍາໃຊ້ບັງດັບເຜິງໃຫ້ຈົ່ງຄໍາສັບຫຍໍ້ຄື: ດົງ, ແນ່ໃສ່, ກົດ ມີບີບ ແລະ ສິດໄປມາ. ດົງໄລ່ລ່ອກອອກຈາກດ້ານຈັບ, ປັດສາຍ ສິດອອກ, ຈັບປາຍສິດ ແລະ ແນ່ໃສ່ຈຸດຕົ້ນເຜິງ, ກົດມີດ້ານເທິງເພື່ອປ່ອຍນໍ້າຢາມອດໄຟ, ສິດໄປທີ່ຕົ້ນເຜິງຂອງໄຟໄໝ້ ແລະ ແກ່ວງໄປຊ້າຍ, ແກ່ວງໄປຂວາ.
- ເປີດສັນຍານເຕືອນໄຟ, ເຕືອນຄົນອື່ນ, ໂທລະສັບແຈ້ງເຫດການໄຟໄໝ້ຕາມນໍ້າເບີໂທລະສັບທີ່ກໍານົດໄວ້. ລາຍງານສະຖານະການ, ສະຖານທີ່ຂອງການເກີດໄຟໄໝ້ຢ່າງລະອຽດ.
- ຖ້າຫາກໄຟໄໝ້ຮຸນແຮງຫຼາຍແມ່ນ ໃຫ້ເປີດສັນຍານເຕືອນໄຟໄໝ້: ເຕືອນໃຫ້ຄົນອື່ນຮັບຊາບ, ໂທແຈ້ງເຫດການສຸກເສີນນໍາໜ່ວຍງານດັບເຜິງ ແລະ ບອກສະຖານທີ່ເກີດໄຟໄໝ້, ເຄື່ອນຍ້າຍອອກຈາກຕຶກອາຄານ, ປັດປະຕູ ແລະ ປ່ອງຢ້ຽມ. ພະຍາຍາມດັບໄຟທີ່ໄກ່ກັບປ່ອນທີ່ມີນໍ້າມັນ ເຊື້ອໄຟ, ຖ້າທ່ານຄິດວ່າມີຄວາມປອດໄພແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງກ່າວ.

1. ດົງໄລ່ອອກຈາກດ້ານຈັບ
2. ແນ່ທໍ່ໃສ່ຈຸດຕົ້ນເຜິງ
3. ກໍາດ້ານຈັບທັງສອງອັນ ແລ້ວບີບເຂົ້າຫາກັນເພື່ອ ປ່ອຍນໍ້າຢາມອດໄຟອອກ
4. ແກ່ວງທໍ່ໄປມາຊ້າຍ ຂວາໃສ່ຕົ້ນເຜິງ

- ຖ້າຫາກທ່ານຍັງຕິດຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນທີ່ມີຄ້ວນໄຟໃຫ້ປະຕິບັດ: ໃຫ້ໜອບລົງ ຕ່າງ ແລະ ຄານອອກໄປໃຫ້ໄວງບໍ່ຈັບ ແລະ ບໍ່ຈັບ ແລະ ບໍ່ເປີດປະຕູທາງ ໃນອອກ. ຖ້າຫາກວ່າຍັງມີຄວາມຮ້ອນຢູ່.
- ຖ້າທ່ານຕິດຢູ່ໃນຫ້ອງໃດໜຶ່ງ: ໃຫ້ເອົາຜ້າທີ່ປຽກຕັນຕີນປະຕູໄວ້ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຄ້ວນໄຟເຂົ້າມາພາຍໃນຫ້ອງ. ຈະພະຍາຍາມປິດປະຕູໃຫ້ແຈບດີທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້. ສິ່ງສັນຍານ, ໂທແຈ້ງໜ່ວຍງານມອດໄຟແລ້ວບອກ ລາຍລະອຽດສະຖານທີ່ເກີດໄຟໄໝ້ໃຫ້ແກ່ໜ່ວຍງານສຸກເສີນຢ່າງລະ ອຽດ.
- ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຖືກໄຟໄໝ້: ໃຫ້ທ່ານຢຸດໃນບ່ອນທີ່ທ່ານຢູ່, ລີ້ມໂຕລົງຜິ້ນ ແລະ ກຶ້ງຕົວໄປມາ. ຖ້າຫາກທ່ານເຫັນຄົນອື່ນຖືກໄຟໄໝ້: ທ່ານຄວນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ໂດຍການແນະນໍາ ຫຼື ອາດໄປຊ່ວຍເຂົາເຈົ້າໂດຍກົງເລີຍ ໂດຍການຢຸດເຂົາເຈົ້າໄວ້, ເພື່ອຊອກຫາສິ່ງຂອງມາປົກຫຸ້ມຕົວຂອງເຂົາ ເຈົ້າ ເຊັ່ນ: ຜ້າຫໍ່ມ ຫຼື ໃຫ້ເຂົາເຈົ້ານອນລົງຜິ້ນແລ້ວກຶ້ງໂຕຂອງລາວໄປມາ ເພື່ອດັບໄຟໃຫ້ມອບ.

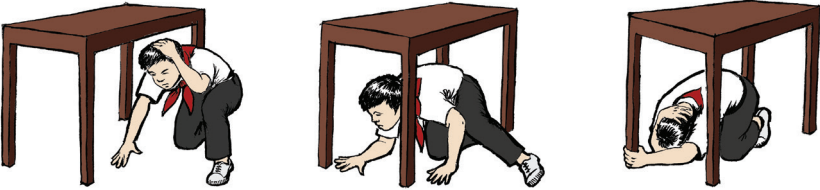
ຫຼັກການຄວາມປອດໄພຈາກແຜ່ນດິນໄຫວ:

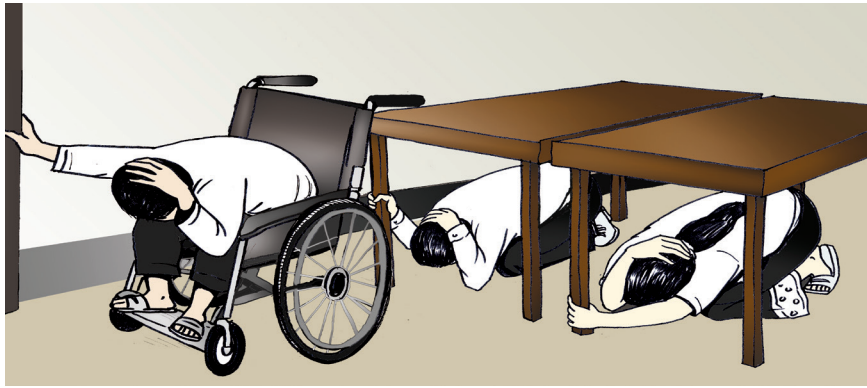
ເມື່ອທ່ານຮູ້ສຶກເຖິງຜິ້ນດິນມີການສັ່ນສະເທືອນ,ທ່ານຕ້ອງຮ້ອງ ແຮງໆວ່າ: ບ່ອນນີ້ເກີດແຜ່ນດິນໄຫວ: ໜອບລົງ, ປົກຫຸ້ມ ແລະ ຢຶດເກາະ. ເມື່ອ ການສັ່ນສະເທືອນສິ້ນສຸດລົງໃຫ້ພະຍາຍາມອົບພະຍົບອອກໄປທາງນອກ ແລະ ຢູ່ຫ່າງຈາກຕຶກອາຄານ.

ສະຖານທີ່ການເກີດແຜ່ນດິນໄຫວ:

ເມື່ອທ່ານຮູ້ສຶກວ່າມີການສັ່ນສະເທືອນ, ທ່ານຕ້ອງມີການເຄື່ອນຍ້າຍ ອອກຈາກບ່ອນທີ່ທ່ານຄິດວ່າຈະມີສິ່ງຂອງມາຕົກໃສ່ຫົວ ຫຼື ເລື່ອນໃສ່ໂຕຂອງ ທ່ານເອງ.

- ໜອບລົງ: ວາງມື ແລະ ຫົວເຂົ້າຂອງທ່ານເພື່ອປ້ອງກັນຈາກ ການບາດເຈັບ ແລະ ສິ່ງຂອງຕ່າງໆທີ່ຈະຕົກລົງມາໃສ່ຫົວ ຫຼື ທໍາຮ້າຍ ທ່ານໃຫ້ບາດເຈັບ.
- ປົກຫຸ້ມ: ປົກຫົວ ແລະ ຄໍຂອງທ່ານເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ມີການບາດເຈັບສາຫັດ (ເຊັ່ນ: ຢູ່ໃນກ້ອງໂຕະຮຽນ ແລະ ໂຕະ ຖ້າຫາກວ່າມີ)
- ຢຶດເກາະ: ຢຶດໃຫ້ໜັ້ນທີ່ຢູ່ໃນທໍາປົກຫຸ້ມ (ຖ້າຫາກທ່ານຢູ່ຕາມລໍາຝັງ).
- ຖ້າຫາກຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນ: ຜູ້ຢູ່ໃຫ້ປະຕູທາງອອກທີ່ສຸດຄວນເປີດປະຕູໃຫ້ກວ້າງ ຢ່າງລະມັດລະວັງ,ຜູ້ໃດທີ່ຢູ່ໃກ້ແປວໄຟໃຫ້ມອດໄຟກ່ອນ. ຊຶ່ງຫົວເຂົ້າລົງຜິ້ນ ແລະ ຄິດຕົນໂຕໃຫ້ນ້ອຍເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້. ຊອກຫາສິ່ງຂອງປົກຫົວ, ຄໍ ແລະ ໃບໜ້າຂອງຕົນເອງ. ຍ້າຍ ຫຼື ລົງໄປ ຢູ່ກ້ອງໂຕະເພື່ອເປັນການປ້ອງກັນ ຫົວ, ຄໍ ແລະ ຕົນໂຕໄວ້ໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ໄດ້. ພະຍາຍາມໃຫ້ ຢູ່ຫ່າງຈາກເຄື່ອງເຜີນເຈີທີ່ຕັ້ງຢູ່ບ່ອນສູງ, ສິ່ງຂອງທີ່ໜັກທີ່ຄາດວ່າຈະຕົກລົງ ມາໃສ່ຫົວ ແລະ ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ລິບຢ່າງເດັດຂາດ.

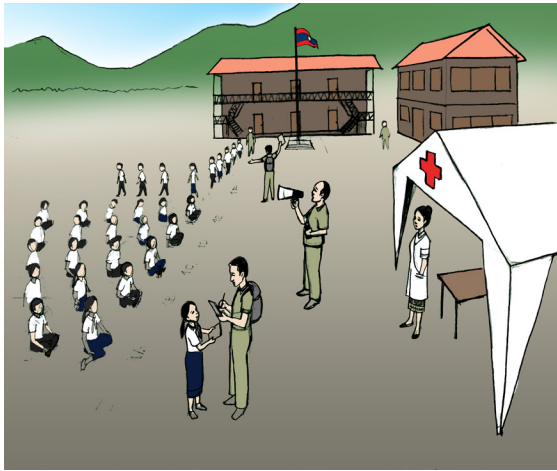

- ຖ້ານັ່ງຢູ່ໃນລື່ຄົນພິການ: ໃຫ້ທ່ານລ່ອກຕົນລື່ມ້ຽນໄວ້, ບໍ່ໃຫ້ລື່ສາມາດເຄື່ອນ ໄຫວໄດ້ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດທ່ານັ່ງສຳລັບການ ປ້ອງກັນຈາກແຜ່ນດິນໄຫວຄື: ໝອບລົງ, ປົກຫຸ້ມຫົວ ແລະ ຄໍຂອງທ່ານ. ຖ້າຢູ່ບ່ອນນັ່ງພາຍໃນສະໜາມກິລາ ແມ່ນໃຫ້ທ່ານ ປະຕິບັດການໝອບລົງຢູ່ເທິງຕັ້ງນັ່ງທັນທີ.
- ໃນຫ້ອງທົດລອງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຮືອນຄົວ: ໃຫ້ທ່ານມອດໄຟໃນ ບ່ອນທີ່ເກີດໄຟໄໝ້ ແລະ ປົດພາສະນະທີ່ບັນຈຸວັດຖຸອັນຕະລາຍ, ອຸປະກອນ ໃສ່ເຄື່ອງ, ຢູ່ຫ່າງຈາກບ່ອນທີ່ມີສິ່ງຂອງທີ່ອາດຈະຕົກລົງມາໃສ່ຫົວເຮົາ. ໃຫ້ຢູ່ ຫ່າງຈາກເຕົາອົບຄວາມຮ້ອນ, ສິ່ງຂອງທີ່ເປັນຮ້ອນຫຼາຍ ແລະ ອຸປະກອນອັນ ຕະລາຍທີ່ອາດຈະມີນ້ຳຢາໃຫຼອອກມາ.
- ຢູ່ນອກຕົກອາຄານບ່ອນກາງແຈ້ງ ຫຼື ບ່ອນໂລງ: ໃຫ້ທ່ານຍ້າຍໄປຢູ່ບ່ອນ ທີ່ມີສິ່ງປົກຫຸ້ມ ແລະ ໃຫ້ຫ່າງຈາກສິ່ງຂອງຕ່າງໆ ທີ່ອາດຈະຕົກລົງມາໃສ່ຫົວຂອງທ່ານ. ໃຊ້ແຂນປົກຫຸ້ມຫົວ ແລະ ຄໍ ເພື່ອເປັນການປ້ອງກັນຫົວ ແລະ ຄໍ ຂອງທ່ານເອົາໄວ້ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍອື່ນໆທີ່ອາດຈະຕົກໃສ່ຫົວ. ຫຼັງ ຈາກການສິ້ນສະເທືອນໄດ້ຢຸດລົງ ກ່ອນເຈົ້າຈະອອກຈາກຫ້ອງ ຫຼື ໜີໄປທາງອື່ນຄວນ ກວດກາເບິ່ງອ້ອມຂ້າງຕົວທ່ານວ່າມີຜູ້ໃດໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ຫຼື ບໍ່.
- ໃນຫ້ອງສະໝຸດ, ກອງປະຊຸມ, ພື້ນທີ່ມີການສະແດງ ແລະ ເຮືອນຄົວ: ຢູ່ໃຫ້ໄກຈາກຖ້ານໃສ່ປື້ມ ແລະ ເຄື່ອງມືຕ່າງໆເທົ່າ ທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້.
- ບ່ອນນັ່ງໃນສະໜາມກິລາ: ໃຫ້ຢູ່ໃນ “ທ່າໝອບ” ຈົນກວ່າວ່າການສິ້ນສະເທືອນຈະຢຸດລົງ. ເຮັດຕາມຄຳແນະນຳລະບຽບການ ໃນການອີກພະຍົບ.
- ຢູ່ພາຍນອກຕົກອາຄານ: ຢູ່ໃຫ້ໄກຈາກຕົກອາຄານ, ໃຫ້ຢູ່ຫ່າງຈາກກຳແພງ, ສາຍໄຟຝ້າ, ຕົ້ນໄມ້, ເສົາໄຟ ແລະ ສິ່ງອັນຕະລາຍອື່ນໆ. ຊຸຂີ່ ແລະ ໃຊ້ແນວປົກຫຸ້ມຫົວ ແລະ ຄໍຂອງທ່ານເອົາໄວ້.
- ໃນລົດຮັບສິ່ງນັກຮຽນຫຼືລົດໂຮງຮຽນ: ໂຊເຝີຕ້ອງໄດ້ບັງຄັບພວງມະໄລແລະ ຈອດລົດ, ຢູ່ໃຫ້ຫ່າງຈາກອຸປະກອນທີ່ເປັນຮ້ອນ ແລະ ຢູ່ໃນທ່າໝອບລົງ

ພາຍຫຼັງການສິ້ນສະເທືອນໄດ້ຢຸດລົງ:

- ເຄື່ອນຍ້າຍອອກໄປທາງນອກ, ຢູ່ຫ່າງອອກຈາກຕົກອາຄານ, ໄປຮ່ວມຕົວກັນ ຢູ່ບ່ອນຫຼົບໄພທາງນອກ.
- ໃນກໍລະນີເກີດມີແຜ່ນດິນໄຫວໃນລະດັບປານກາງ ຫຼື ຮຸແຮງ ກ່ອນທ່ານຈະ ອອກໄປຈາກຫ້ອງຄວນມີການກວດກາທົ່ວບໍລິເວນວ່າມີໃຜໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ຫຼື ບໍ່.
- ຫົວໜ້າໜ່ວຍງານກູ້ໄພຊ່ວຍປະຖິ້ມພະຍາບານເບື້ອງຕົ້ນກັບຜູ້ ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ຮຸນແຮງ (ເປີດເອົາອາກາດສົດ, ຫ້າມເລືອດ, ປິ່ນປົວອາການບາດເຈັບຮຸນແຮງ ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ຜູ້ຊ່ວຍ ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບບໍ່ຮຸນແຮງ. ຖ້າຫາກວ່າມີຄົນບາດເຈັບຮຸນແຮງ ຫຼື ມີຄົນຕິດຢູ່ຂ້າງໃນຕ້ອງຫາວິທີການຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມປອດໄພ.

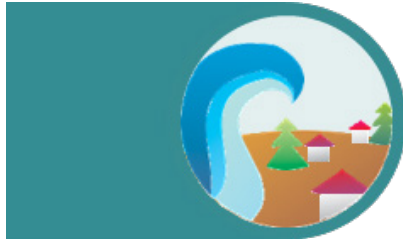
- ຄວນເອົາໝາກຫວັດ ແລະ ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄວເພື່ອເປັນສຽງສັນ ຍານປິ່ງບອກ ແລະ ສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າເມື່ອມີການຄົ້ນຫາ ແລະ ທົມກູ້ໄພມາຮອດສະຖານທີ່ຈະໄດ້ຍິນ ແລະ ເຫັນເຂົາເຈົ້າ ແລະ ມີຄວາມສະດວກໃນການຄົ້ນຫາ.
- ຖ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບໜ້ອຍຢູ່ຕໍ່ອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ເຂົາເຈົ້າຄວນອອກຈາກຕຶກອາຄານທັນທີ, ມອດໄຟປ່ອນທີ່ເກີດມີໄຟໄໝ້.
- ໃຊ້ເວລາປະມານ 10 ນາທີ ເພື່ອກວດກາເບິ່ງບໍລິເວນອ້ອມຮອບຂອງທ່ານ ແລະ ບັນທຶກຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ສິ່ງທີ່ຈະເປັນອັນຕະລາຍເພື່ອການລາຍງານ.
- ປະຕູເປີດໄວ້ ບໍ່ຕ້ອງລ່ອກ, ກວດເບິ່ງທາງອອກທີ່ປອດໄພຫຼັງຈາກນັ້ນຄວນມີການອົບພະຍົບອອກຈາກຕຶກຢ່າງລະມັດລະວັງ.

ໃນລະຫວ່າງການສິ້ນສະເທືອນ:

- ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນຄືກັນກັບໄລຍະທີ່ເກີດແຜ່ນດິນໄຫວ.

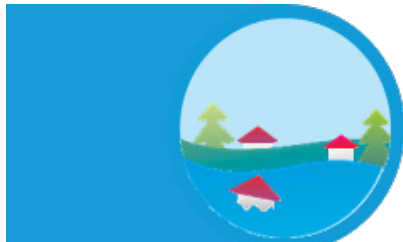
ຫຼັກການຄວາມປອດໄພຈາກສູນາມີ:

- ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຢູ່ໃນພື້ນທີ່ຄວາມສ່ຽງທາງສູນາມີທ່ານຕ້ອງກຳນົດເສັ້ນທາງອີບພະຍົບໄປຍັງບ່ອນສູງທີ່ປອດໄພ. ອາດຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດໃຫ້ເສັ້ນທາງດັ່ງກ່າວເຂົ້າເຖິງໂດຍການສ້າງເສັ້ນທາງຂຶ້ນ, ຄັນໄດໄປຍັງບ່ອນທີ່ສູງ.
- ໃຫ້ປະຕິບັດທັນທີຖ້າທ່ານຮູ້ສຶກເຖິງວ່າເກີດແຜ່ນດິນໄຫວ, ໝອບລົງ, ປົກຫຸ້ມ ແລະ ຍຶດເກາະຈາກນັ້ນໃຫ້ນັບຈຳນວນວິນາທີ. ຖ້າຫາກແຜ່ນດິນໄຫວເປັນ ເວລາຍາວຫຼື ຮຸນແຮງຫຼາຍແມ່ນໃຫ້ອີບພະຍົບໄປຍັງທີ່ປອດໄພທັນທີ, ຢູ່ຫ່າງຈາກນ້ຳ ແລະ ອີບພະຍົບໄປຍັງບ່ອນທີ່ສູງ. ໃນໄລຍະເວລາຍາວແມ່ນ ໝາຍຄວາມວ່າການສັ່ນສະເທືອນແມ່ນຈະຢູ່ໃນເວລາປະມານ 40 ວິນາທີ. ສະແດງໃຫ້ເຫັນການສະເທືອນແມ່ນມີຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ມີຄວາມລຳບາກທີ່ຈະອາດໃສ່ຢູ່ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ.
- ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ສາມາດຂຶ້ນໄປບ່ອນທີ່ສູງໄດ້ແມ່ນໃຫ້ອີບພະຍົບອອກໄປຕາມສາຍນ້ຳໄຫຼ, ພະຍາຍາມຊອກຫາບ່ອນຍຶດເກາະ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ສາມາດຊ່ວຍທ່ານໄດ້ຈະພະຍາຍາມຢູ່ໃນສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວຈົບກ່ວາສິ່ງອັນຕະລາຍຈະຜ່ານພື້ນໄປ.
- ພະຍາຍາມຮັບຝັງການປະກາດແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ.

ຫຼັກການຄວາມປອດໄພຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ

ນ້ຳຖ້ວມຂຶ້ນສູງເທື່ອລະໜ້ອຍ:

- ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ.
- ຖ້າຫາກວ່າມີເວລາພຽງພໍແມ່ນໃຫ້ເກັບມຽນອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງໄຟຟ້າໄປຍັງບ່ອນທີ່ສູງ.
- ໃຫ້ອີບພະຍົບຂຶ້ນໄປຍັງພື້ນທີ່ສູງ, ຖ້າຫາກທ່ານມີເວລາພຽງພໍ
- ນຳເອົາຖົງສຸກເສີນທີ່ປະກອບດ້ວຍວັດຖຸ ແລະ ເຄື່ອງຂອງຕ່າງໆໃນການຊ່ວຍເຫຼືອໄປຍັງບ່ອນຫຼົບໄພ.

ນ້ຳຖ້ວມແບບກະທັນຫັນ:

- ອີບພະຍົບອອກຈາກບ່ອນທີ່ເກີດນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ໄປຍັງບ່ອນທີ່ສູງ ຫຼື ອີບພະຍົບໄປຍັງຊັ້ນທີ່ສູງທີ່ສຸດ ແລະ ສະຖານທີ່ຫຼົບໄພທີ່ປອດໄພ.
- ນຳເອົາຖົງເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ຈຳເປັນໄປນຳ. ບໍ່ໃຫ້ລົງໄປໃນນ້ຳຖ້ວມ. ຖ້າຕ້ອງໄດ້ອີບພະຍົບແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ອຸປະກອນທີ່ສາມາດຜູນ້ຳໄດ້ທີ່ໄດ້ເຊັ່ນ: ຢ່າງຕີນລົດ, ກະຕຸກນ້ຳໃຫຍ່, ຂອນໄມ້, ໄມ້ໄຜ່, ຕົ້ນກ້ວຍ

ຫຼັກການຄວາມປອດໄພຈາກລົມພະຍຸ:

- ໃຫ້ຕິດຕາມຂໍ້ມູນການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບພະຍຸໄຊໂຄນ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຄຳເຕືອນ ແລະ ຄຳແນະນຳໃຫ້ເຄັ່ງຂັດ.
- ເວລາເກີດຝ້າຜ່າຕາມທາງ, ເຂົ້າໃນເຮືອນ.

- ມອດໂທລະສັບ. ຖອດສາຍປັກສຽບ ແລະ ໄຟເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າທຸກຢ່າງ. ໃຫ້ຢູ່ຫ່າງໄກຈາກນ້ຳທີ່ໄຫຼແຮງຮັບຝັງການໃຫ້ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບສະພາບອາກາດທາງວິທະຍຸທີ່ໃຊ້ຖານເບດເຕີລີ້.

ຫຼັກການ 30/30

1. ໃຫນັບວິນາທີທີ່ເຫັນແສງຝ້າຜ່າກັບເວລາທີ່ໄດ້ຍິນສຽງ, ຖ້າຫາກວ່າໃນເວລາໜ້ອຍກວ່າ 30 ວິນາທີ ແມ່ນຝ້າຜ່ານັ້ນຍັງມີຄວາມອັນຕະລາຍຢູ່ ໃຫ້ຊອກຫາບ່ອນລີ້ໄພທັນທີ.
2. ພາຍຫຼັງທີ່ສາຍຝ້າຜ່າສິ້ນສຸດລົງໃຫ້ລໍຖ້າ 30 ນາທີ ກ່ອນອອກຈາກທີ່ນັ້ນໄປຢູ່ບ່ອນລີ້ໄພ. ເຄິ່ງນຶ່ງຂອງການຕາຍຈາກຝ້າຜ່າແມ່ນເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກພະຍຸ ໄດ້ຜ່ານໄປແລ້ວໃຫ້ຢູ່ໃນບ່ອນລີ້ໄພຈົນກວ່າທ່ານແນ່ໃຈວ່າບໍ່ມີອັນຕະລາຍ ແລ້ວ.

ຖ້າວ່າທ່ານຢູ່ຂ້າງນອກ:

- ຄວນວາງແຜນກ່ອນໃຫ້ຮູ້ວ່າທ່ານຈະໄປໃສຖ້າວ່າເກີດມີຝົນຕົກຝ້າຜ່າໂດຍບໍ່ຄາດຄິດ.
- ໃຫ້ຕິດຕາມສະພາບອາກາດ ແລະ ໃຫ້ກຽມພ້ອມທີ່ຈະໄປບ່ອນປອດໄພທັນທີກ່ອນທີ່ພະຍຸຝົນຈະມາຮອດ.
- ຖ້າວ່າທ່ານຢູ່ໃນເຮືອ ຫຼື ກຳລັງລອຍນ້ຳ, ໃຫ້ເຂົ້າຝັ່ງ ແລະ ອອກຈາກຊາຍຫາດ ແລະ ຊອກຫາບ່ອນທີ່ປອດໄພທັນທີ.
 - ຢູ່ໃຫ້ໄກຈາກນ້ຳທີ່ອາດຈະນຳກະແສໄຟຟ້າຈາກຝ້າຜ່າ. ໄປຢູ່ໃນທິງໜັ້ນຄົງ, ມີຟ້າອ້ອມເຊັ່ນ: ອາຄານທີ່ມີຫຼັງຄາ. ຖ້າວ່າບໍ່ມີອາຄານທີ່ມີຫຼັງຄາແມ່ນໃຫ້ ເຂົ້າໄປໃນລົດ, ແລ້ວອັດປະຕູ ແລະ ເອົາແວ່ນລົດຂຶ້ນໃຫ້ແຈບ. ໃຫ້ເອົາແຂນ ຕິດ ໄວ້ກັບໂຕໃນເທິງເບາະລົດ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຕິດຕິດກັບພື້ນລົດ.
- ຖ້າວ່າທ່ານຢູ່ໃນປ່າ, ໃຫ້ຫາບ່ອນທີ່ມີຕົ້ນໄມ້ຕໍ່າປົກຫຸ້ມ, ບໍ່ຄວນຍືນຢູ່ກ່ອງຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ທີ່ມີຕົ້ນດຽວ.
- ຖ້າບໍ່ມີບ່ອນໃຫ້ລີ້ແມ່ນໃຫ້ທ່ານນອນລົງຕໍ່າພື້ນດິນໃນບ່ອນທີ່ເປີດແປນ.
- ຢູ່ໃຫ້ຫ່າງຈາກສິ່ງທີ່ສູງເຊັ່ນ: ຕົ້ນໄມ້, ຫໍຄອຍ, ຮົ້ວ, ເສົາສິ່ງສັນຍານໂທລະສັບ, ສາຍໄຟ. ໃຫ້ລະວັງບ່ອນທີ່ນອນລົງວ່າອາດຈະມີໂອກາດເກີດນ້ຳຖ້ວມໄດ້.

ໃນກໍລະນີໝາກເຫັບຕົກ: ບ່ອນທີ່ປອດໄພທີ່ສຸດແມ່ນຢູ່ພາຍໃນອາຄານ, ຢູ່ໃຫ້ໄກຈາກປ່ອງຢ້ຽມ ແລະ ປິດປະຕູໃຫ້ດີ. ຖ້າຢູ່ໃນລົດແມ່ນໃຫ້ຢູ່ແຕ່ໃນລົດຫັນໜ້າອອກຈາກແວນລົດ. ກົ້ມໃຫ້ຕໍ່າ ແລະ ໃຊ້ແຂນປົກຫຸ້ມເພື່ອປ້ອງກັນຫົວ. ຖ້າຢູ່ດ້ານນອກແມ່ນໃຊ້ແຂນ, ເອົາຖົງປື້ມເພື່ອປ້ອງກັນຫົວແລ້ວໄປຫາບ່ອນທີ່ປອດໄພ.

ຖ້າຫາກທ່ານເຫັນ ຫຼື ຮູ້ສຶກວ່າຈະຖືກຝ່າຜ່າ: ແມ່ນເຂົ້າໄປຢູ່ໃນຫ້ອງ. ຖ້າ ຫາກ ວ່າເຈົ້າຢູ່ໃນສະຖານທີ່ກາງແຈ້ງ ແລະ ກໍາລັງມີຝ່າຜ່າຈາກລົມພະຍຸແຮງຜັດ ຜ່ານ, ຖ້າຫາກເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າຂົນຫົວລຸກ, ຜິວໜັງຂອງເຈົ້າຮູ້ສຶກມືນ, ວັດຖຸໂລ ຫະທີ່ເຫຼື້ອມສິ້ນສະເທືອນ ຫຼື ຖ້າຫາກເຫັນແສງແມບ ແລະ ສຽງດັງປະມານ ສອງສາມເທື່ອ, ໃຫ້ທ່ານໜອບລົງ ແລະ ຢູ່ຫ່າງຈາກຜູ້ອື່ນປະມານ 3 ສ່ວນໂຕ.

ການຫຼົບລີ້ຝ່າຜ່າ

- ຢ່ອງຍ້ື່ໜອບລົງ
- ເຮັດໃຫ້ປາຍຕີນຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນທ່າສົມດູນກັນ.
- ເອົາສິ້ນຕີນທັງສອງສິ້ນເຂົ້າກັນ
- ເອົາແຂນປົກຄຸ້ມຫຸຂອງເຈົ້າເອົາໄວ້.

ຖ້າເກີດຝ່າຜ່າຄົນ

- ໂທລະສັບຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. ໂດຍການໃຫ້ຄົນໜຶ່ງໂທຈາກຕາມນໍ້າເບີໂທລະສັບສຸກເສີນ ທີ່ມີຢູ່.
- ໃຫ້ເອີ້ນຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. ສັງເກດ ແລະ ຮັກສາຄົນເຈັບຖ້າເປັນໄປໄດ້ ແລະ ກວດການຖືກໄຟໄໝ້.
- ເຄື່ອນຍ້າຍຄົນເຈັບໄປຍັງສະຖານທີ່ປອດໄພ.
- ຄໍານຶງສະເໝີວ່າ ຄົນທີ່ຖືກຝ່າຜ່າບໍ່ສາມາດແຜ່ກະແສໄຟຝ່າ ຫຼື ຊ່ອດຄົນອື່ນໄດ້ ທ່ານສາມາດຈັບຄົນທີ່ຖືກຝ່າຜ່າໄດ້ ແລະ ມີຄວາມປອດໄພ.

ການປະຕິບັດທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບວັດຖຸອັນຕະລາຍ:

- ອົກຜະຍົບໄປຢູ່ບ່ອນທີ່ປອດໄພ ຫຼືບ່ອນລີ້ໄພຊົ່ວຄາວ ແລະໃຫ້ປິດປ້ອງຢຽມ ແລະ ທ່ອາກາດໃຫ້ໝົດໃຫ້ແຈບສະນິດ
- ການຮົ່ວໄຫຼຂອງສານເຄມີ ຫຼືວັດຖຸທີ່ຕ້ອງສົ່ງໃສ: ຖ້າເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ສະກັດການຮົ່ວ ໄຫຼຈາກກ່ອງຫຼືສິ່ງບັນຈຸວັດຖຸອັນຕະລາຍທີ່ເປັນຕົ້ນເຫດ. ປິດອຸປະກອນ ແລະ ອົກ ຜະຍົບອອກຈາກສະຖານທີ່ນັ້ນໃຫ້ໄວທີ່ສຸດ. ຖ້າພື້ນທີ່ອັນຕະ ລາຍ ເພີ່ມຂຶ້ນ, ກິດ ປຸ່ມໄຟສັນຍານເຕືອນ ແລ້ວປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນການອົກຜະຍົບອອກຈາກອາ ຄານ. ຜູ້ທຳອິດທີ່ເຫັນເຫດການງຽ ຮົ່ວໄຫຼໃຫ້ໂທແຈ້ງໜ່ວຍສຸກເສີນເພື່ອໃຫ້ລາຍລະ ອຽດຂອງອຸປະກອນ ແລະ ສະຖານທີ່ຕັ້ງ, ແລະ ຈຳນວນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ນັ້ນ.
- ກໍລະນີອາຍແກດຮົ່ວ: ໂທຫາໜ່ວຍງານສຸກເສີນ. ໃຫ້ແຈ້ງເຕືອນໂດຍນຳໃຊ້ລະບົບ ເຕືອນໄພຂອງສາທາລະນະ ຫຼື ໃຫ້ແຈ້ງເຕືອນແບບເຮືອນຕໍ່ເຮືອນ. ອົກຜະຍົບອອກຈາກອາ ຄານໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນການອົກຜະຍົບອອກຈາກອາຄານ.
- ການລະເບີດ: ໝູບລົງກັບພື້ນ ແລະ ລີ້ຢູ່ກ້ອງໂຕະ ຫຼືເຜີນເຈີ້ອື່ນທີ່ສາມາດປົກປ້ອງ ທ່ານຈາກແກ້ວ ແລະ ສະເກັດລະເບີດທີ່ຈະປົວມາ. ເມື່ອຮູ້ສຶກວ່າປອດໄພແລ້ວໃຫ້ໂທ ຫາພະແນກສຸກເສີນເພື່ອລາຍງານສະພາບການເກີດລະເບີດ. ເປີດປະຕູປະໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ເ ຫັນທາງອອກຖ້າອາຄານເກີດຄວາມເສຍຫາຍ. ຕ້ອງຢູ່ໃຫ້ໄກຈາກຝາທາງ ອອກ ແລະ ພື້ນທີ່ມີແກ້ວແຜ່ນໃຫຍ່ ແລະ/ຫຼື ມີຝາແຜ່ນໃຫຍ່. ກຽມພ້ອມເພື່ອຝັງຄຳ ແນະນຳໃນຂັ້ນຕໍ່ ໄປຈາກຫົວໜ້າທີມຂອງທ່ານ.

ຫັນເອົາຄວາມຮູ້ໄປສູ່ການປະຕິບັດໃນໂຮງຮຽນ

ຫັນເອົາຄວາມຮູ້ໄປສູ່ການປະຕິບັດ:

ຝຶກຊ້ອມລະບົບຄວາມປອດໄພໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ທົບທວນຄືນເພື່ອປັບປຸງ

ການຝຶກຊ້ອມເຫດສຸກເສີນໃນໂຮງຮຽນຄວນປັບໃຫ້ແທດເໝາະກັບໄພນາບຄູ່ ແລະ ອັນຕະລາຍທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ. ທຸກໆໂຮງຮຽນຄວນຝຶກຊ້ອມການຫນີໄພຢ່າງຫນ້ອຍສາມຄັ້ງຕໍ່ປີ, ແລະ ຝຶກຊ້ອມການຮັບມືພາວະສຸກເສີນຮຸນແຮງ ຫຼື ທີ່ໜ້າຈະເກີດຂຶ້ນທີ່ສຸດແບບເຕັມຮູບແບບຢ່າງຫນ້ອຍໜຶ່ງຄັ້ງຕໍ່ປີ.

ການຝຶກຊ້ອມດັ່ງກ່າວຄວນຈໍາລອງຫຼາຍສະຖານະການ ແລະ ໃນເວລາທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງມື້. ຝຶກຊ້ອມຕອນອໍານວຍ ການໂຮງຮຽນຢູ່ ແລະ ຕອນອໍານວຍບໍ່ຢູ່. ຈຸດປະສົງຂອງການຝຶກຊ້ອມແມ່ນເພື່ອກະກຽມເພື່ອສິ່ງທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ, ຖ້າຝຶກຊ້ອມງ່າຍເກີນໄປທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ການປັບໃຫ້ເໝາະສົມກັບເຫດການຈິງ. ການຝຶກຊ້ອມຕ້ອງເຮັດຄືກັບເຫດການເກີດຂຶ້ນຈິງ, ຈຸດປະສົງຂອງການຊ້ອມລະບົບສຸກເສີນແມ່ນວ່າ:

- ທຸກໆຄົນມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່(ໂດຍຊື່).

- ການຕັດສິນໃຈໃນເວລາສຸກເສີນແບບຕົ້ນໄມ້ຊຶ່ງນໍາການຕັດສິນໃຈເປັນໄລຍະ
- ນັກຮຽນຍັງຄົງມີຄວາມປອດໄພ, ສະດວກສະບາຍ ແລະ ໄດ້ຮັບຄໍາແນະນໍາໃນເຂດພື້ນທີ່ປອດໄພ
- ຮັກສາຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຫຼີກລ້ຽງຄວາມຕື່ນເຕັ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມສິນລະວິນ.

ໃນລະຫວ່າງການຝຶກຊ້ອມແບບເຕັມຮູບ ແບບທ່ານອາດຈະຝຶກຊ້ອມການກັບຄືນຫາຄອບຄົວແບບປອດໄພຜ້ອມ. ຫມາຍຄວາມວ່າທ່ານຕ້ອງຄິດຢ່າງຈິງຈັງວ່ານັກຮຽນຢູ່ໃນການດູແລນານເທົ່າໃດ.

ທ່ານອາດຈະຕ້ອງການທີ່ຝັກອາໄສ, ສຸຂາພິບານ ແລະ ນໍ້າ ແລະ ອາຫານນອກເໜືອໄປຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອພື້ນຖານ.

ການຝຶກຊ້ອມທີ່ດີແມ່ນຂະບວນການຮຽນຮູ້. ເລີ່ມຕົ້ນຈາກການກະກຽມໄວ້ສ່ວງໜ້າທີ່ດີໂດຍຜະນິກງານ, ເປັນໂອກາດທີ່ຈະຝຶກອົບຮົມນັກຮຽນເປັນກຸ່ມໃນ ຫ້ອງຮຽນ, ຈື່ຂັ້ນຕອນ ແລະ ກວດກາຄືນຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ. ການຝຶກຊ້ອມດ້ວຍຕົວມັນເອງນັ້ນແມ່ນໂອກາດໃນການຮຽນຮູ້ປະສົບການ. ຫຼັງຈາກການຝຶກຊ້ອມນັກຮຽນສາມາດສະຫຼຸບຄືນຕໍ່ຄູໃນຫ້ອງຮຽນ. ສ່ວນທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດຂອງການຝຶກຊ້ອມນີ້ ແມ່ນການປຶກສາຫາລືລະຫວ່າງກຸ່ມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ປັບປຸງແຜນການປະຕິບັດງານຫຼັງຈາກໄດ້ບົດຮຽນຈາກການຝຶກຊ້ອມ. ໃຊ້ຕົວຢ່າງສະຖານະການຈໍາລອງເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໃນການວາງແຜນການຝຶກຊ້ອມ.

ທ່ານ ສາມາດພັດທະນາຈາກຕົວຢ່າງທີ່ມີຢູ່, ຫຼື ສ້າງແຜນ ຂອງທ່ານເອງ.

ໃຊ້ injects ເພື່ອເພີ່ມລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບສະຖານະການຈໍາລອງເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຝຶກຊ້ອມສົມຈິງຫຼາຍຂຶ້ນ. injects ໝາຍເຖິງຂໍ້ມູນ ແລະ ສິ່ງທ້າ ທາຍໃຫມ່ທີ່ໄດ້ຈາກການຝຶກຊ້ອມ ແລະ ລະຄັງ, ເຊິ່ງຕ້ອງມີການຄົ້ນຄິດ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາ, ເຊິ່ງຄືກັນກັບ ສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນເຫດການຈິງ.

ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ສ່ວງໜ້າ, ວາງແຜນໃຫ້ເດັກສອງສາມຄົນໜີບໍ່ທັນ, ທໍາທໍາໄດ້ຮັບບາດເຈັບ. ລອງເບິ່ງວ່າພວກເຂົາຈະຖືກລະບຸວ່າສູນຫາຍ ຫຼື ບໍ່. ນໍາໃຊ້ແບບຟອມລາຍການກວດສອບຄວາມຮູ້ເພື່ອຊ່ວຍທ່ານ, ນັກຮຽນ

ຫັນເອົາຄວາມຮູ້ໄປສູ່ການປະຕິບັດ:
ເກັບກໍາ, ຮັກສາ ແລະ ກຽມພ້ອມ ສິ່ງຂອງເຄື່ອງໃຊ້ສຸກເສີນຂອງທ່ານ

ກ່ອງອຸປະກອນຂອງຫ້ອງການບໍລິຫານຕ້ອງມີການບັນທຶກຂໍ້ມູນທີ່ຈໍາເປັນຂອງນັກຮຽນ ແລະ ອຸປະກອນສໍາລັບນັກຮຽນຕິດຕາມກວດກາວ່ານັກຮຽນໄດ້ຄືນສຸຄອບຄົວໄດ້ຢ່າງປອດໄພ ຫຼື ບໍ່ ແລະ ເພື່ອການສື່ສານ ແລະ ຄວາມປອດໄພ.

ກ່ອງອຸປະກອນເຄື່ອງໃຊ້ສຸກເສີນຂອງໂຮງຮຽນສາມາດຕັ້ງຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນກໍໄດ້, ເຊິ່ງຈະສາມາດຍົກຍ້າຍໄປນໍາເມື່ອມີການໜີໄພອອກຈາກ ອາຄານ ແລະ ອາດເກັບໄວ້ໃນຫ້ອງເກັບຂອງ, ຕູ້ ເກັບຂອງ ຫຼື ຖັງ, ຕັ້ງຢູ່ນອກອາຄານຮຽນຖ້າເຫັນ ວ່າເໝາະສົມ.

ເຄື່ອງໃຊ້ຍາມສຸກເສີນເຫຼົ່ານີ້ຄວນປະກອບມີນໍ້າ ຕົ້ມ (ປະມານ 4 ລິດຕໍ່ຄົນຕໍ່ມື້ - ເຄິ່ງໜຶ່ງເປັນນໍ້າກິນ, ເຄິ່ງໜຶ່ງເປັນນໍ້າໃຊ້) ສໍາລັບຜູ້ອາໄສໃນຍາມສຸກເສີນຈໍາ ນວນ ໜຶ່ງທີ່ອາດຈະໄດ້ຝັກຢູ່ທີ່ນັ້ນຊົ່ວຄາວເປັນເວລາ ຫຼາຍມື້.

ເຄື່ອງໃຊ້ເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະຖືກນໍາໃຊ້ໂດຍໂຮງຮຽນ ຫຼື ຊຸມຊົນ, ໃນກໍລະນີທີ່ໂຮງຮຽນຖືກນໍາໃຊ້ເປັນທີ່ຝັກ ອາໄສ.

ຄວນປະມືອຸປະກອນສີ່ສາມຸ່ນນໍາ ແລະ ເທົ່າຈໍາເປັນ ໜວກປ້ອງກັນການກະທົບ, ເສື້ອ, ອຸປະກອນຄວາມ ປອດໄພອື່ນໆສໍາລັບທີມງານໂຕ້ຕອບໄພຜິບັດ, ອຸປະກອນທີ່ຝັກອາໄສ, ອຸປະກອນປະຖົມພະຍາບານ, ຝ້າກັງ ເພື່ອຄວາມເປັນສ່ວນຕົວສໍາລັບຫ້ອງນໍ້າ, ໄຟສັນ ຍານ ແລະ ອຸປະກອນກູ້ໄພຕ່າງໆຖ້າຈໍາເປັນ. ທ່ານ ຈະຕ້ອງວາງແຜນສໍາ ລັບສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາ ແລະ ວິທີການເຂົ້າເຖິງອຸປະກອນ ແລະ ຢາຊ່ວຍຊີບ ຫຼື ປົວ ພະຍາດທີ່ຈໍາເປັນສໍາລັບນັກຮຽນ.

ແຕ່ລະຫ້ອງຮຽນຄວນມີຖົງຜ້ອມໄປ (go-bucket) ແລະ ຖົງຜ້ອມໄປ (go-bag). ໃຫ້ສາມາດຖືເຄື່ອງໃຊ້ສຸກ ເສີນເຫຼົ່ານີ້ໄປທຸກທີ່ທີ່ອາດຈະເກີດອັນຕະລາຍທັນທີ ທັນໃດ. ນອກຈາກນີ້ ຍັງສາມາດໃຊ້ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃນກໍລະ ນີທີ່ຕິດຄ້າງຢູ່ພາຍໃນອາຄານ (ເຊິ່ງຖືກສາມາດນໍາໃຊ້ ເປັນທີ່ເກັບສິ່ງປະຕິກູນໄດ້).

ແຕ່ລະຫ້ອງຈະຕ້ອງມີກະດານດໍາຮອງຂຽນ, ປຶ້ມ ບັນທຶກທີ່ສາມາດແຂວນໄວ້ທີ່ທາງອອກ ຫຼື ເກັບໄວ້ໃນ ຖົງຜ້ອມໄປ. ປຶ້ມບັນທຶກດັ່ງກ່າວຄວນໄດ້ຮັບ ການປັບປຸງ ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງແຕ່ລະປີ ແລະ ໃນຂັ້ນ ຕອນກະກຽມການຝັກຊ້ອມຂອງໂຮງຮຽນ.

ຊຸດເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງນັກຮຽນສາມາດ ຮຽກຮ້ອງຈາກພໍ່ແມ່ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ເກັບ ຮັກສາໄວ້ໃນຖົງເດັກນ້ອຍ ຫຼື ກະເປົາເປັນຫ້ອງ ສໍາພາລະ, ພ້ອມໃຊ້ງານ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ຊຸດເຄື່ອງນຸ່ງ ຫົ່ມຄວນປະກອບຜ້າທີ່ມສຸກເສີນ, ກວດນໍ້າ, ອາ ຫານຫວ່າງໃຫ້ພະລັງງານສູງ, ຮູບພາບຂອງຄອບ ຄົວ ແລະ ສໍາລັບນັກຮຽນທີ່ອາຍຸຍັງນ້ອຍຄວນມີ ເຄື່ອງຫຼິ້ນຂະໜາດນ້ອຍ ຫຼື ສິ່ງທີ່ຈະຮັບປະກັນ ຄວາມອົບອຸ່ນທາງດ້ານຈິດໃຈ.

ສະມາຄົມພໍ່ແມ່ນັກຮຽນ ແລະ ຄູອາຈານ ອາດຈະ ຕ້ອງຊ່ວຍໃນການຈັດກາອຸປະກອນເຫຼົ່ານີ້ ໂດຍສະເພາ ະແມ່ນສໍາລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດ ທາງດ້ານການເງິນ. ພໍ່ແມ່ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງຍັງຈະຖືກ ຮ້ອງຂໍໃຫ້ບໍລິຈາກຫົມ ສຸກເສີນເພື່ອເກັບໄວ້ໃນຫ້ອງເກັບມຽນອຸປະກອນສຸກ ເສີນ.

ໃຊ້ແບບຟອມການກວດສອບຂໍ້ມູນສຸກເສີນ ເພື່ອເປັນທິດຊີ້ນໍາໃນການປະກອບລາຍການອຸປະ ກອນຂອງທ່ານ. ສ່ວນປະກອບຂອງຊຸດປະຖົມພະຍາ ບານ ຄວນປັບໃຫ້ເໝາະສົມກັບຂະໜາດຂອງໂຮງຮຽນ.

ລາຍການກວດສອບຄວາມພ້ອມ ສຳລັບໂຮງຮຽນ

ລາຍການກວດສອບການບໍລິຫານໂຮງຮຽນ

ຜູ້ບໍລິການ: ກະກຽມໂຮງຮຽນ ແລະ ຕົວທ່ານເອງ

ຮັບປະກັນວ່າທ່ານມີຄວາມຄຸ້ນເຄີຍກັບລະບຽບຂັ້ນຕອນມາດຕະຖານການປະຕິບັດງານທັງຫມົດ ແລະ ຮູ້ ເຖິງບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງທຸກໆຄົນ.

ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າທ່ານສາມາດນຳໃຊ້ການຕັດສິນໃຈແບບຕົ້ນໄມ້ໃນຍາມສຸກເສີນເປັນຂໍ້ແນະນຳທີ່ມີປະໂຫຍດ.

ກວດເບິ່ງວ່າແຜນທີ່ເສັ້ນທາງການອົບພະຍົບຈາກອາຄານສຸກເສີນຂອງໂຮງຮຽນໄດ້ຕິດໄວ້ຢູ່ໃນທຸກໆຫ້ອງ ການ

ກວດເບິ່ງວ່າຫ້ອງຮຽນກະດານຂໍ້ມູນ (clipboard) ສຸກເສີນທີ່ອັບເດດລວມທັງສຳເນົາລະບຽບຂອງຂັ້ນຕອນມາດຕະ ຖານການປະຕິບັດງານ, ພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນລະບົບການຄຸ້ມຄອງສຸກເສີນມາດຕະຖານຂອງ ທ່ານ ແລະ ບັນຊີລາຍຊື່ທຸກຊັ້ນຮຽນທີ່ອັບເດດ.

ກວດເບິ່ງວ່າສິ່ງຂອງເຄື່ອງໃຊ້ສຸກເສີນໃນທົ່ວໂຮງຮຽນຢູ່ໃນສະພາບພ້ອມໃຊ້ງານ ແລະ ສາມາດຂົນສົ່ງໄດ້ງ່າຍ (ສຳລັບການອົບພະຍົບ ຫຼື ການເດີນທາງພາກສະໜາມ).

ກວດເບິ່ງວ່າເຄື່ອງດັບເຜິງ ຫຼື ອຸປະກອນສະກັດກັ້ນໄຟໄໝ້ຢູ່ໃນສະພາບພ້ອມໃຊ້ງານ ແລະ ພະນັກງານຮູ້ວິທີການນຳໃຊ້ ອຸປະກອນເຫຼົ່ານັ້ນ.

ໃນກໍລະນີໄພພິບັດເກີດຂຶ້ນກ່ອນ ຫຼື ຫຼັງຈາກເລີກຮຽນ, ຈຶ່ງກຽມຄວາມພ້ອມໃນການຈັດຕັ້ງໂຮງຮຽນຂອງທ່ານເພື່ອ ສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ນັກຮຽນທີ່ມາໂຮງຮຽນ ທີ່ເປັນສະຖານທີ່ໄກທີ່ສຸດ ຫຼື ເປັນບ່ອນຫຼົບໄພ

ຮັບປະກັນວ່າເປີໂທຕິດຕໍ່ສຸກເສີນຂອງນັກຮຽນຖືກຕ້ອງ ແລະ ອັບເດດຢູ່ສະເໝີ.

ສ້າງແຜນໄພພິບັດຄອບຄົວຂອງທ່ານເອງ ແລະ ສ້າງກັບຜູ້ໃຫ້ບໍລິການລ້ຽງເດັກຂອງທ່ານຖ້າທ່ານມີລູກ.

ຜູ້ບໍລິຫານ: ກະກຽມພະນັກງານຂອງທ່ານ

ປະຊຸມກັບຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໂຮງຮຽນຂອງທ່ານເພື່ອທົບທວນແລະປັບປຸງລະບຽບຂັ້ນຕອນມາດຕະຖານການປະຕິບັດການງານສຳລັບໄພພິບັດ ແລະ ເຫດສຸກເສີນໃນໂຮງຮຽນອີງຕາມຄວາມຈຳເປັນ. ປະສານຜູ້ຕາງໜ້າພໍ່ແມ່ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງນັກຮຽນ, ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວາມປອດໄພສາທາ ລະນະ

ພວກເຮົາຮູ້ວ່າໃນກໍລະນີທີ່ທ່ານຢູ່ຫ່າງຈາກໂຮງຮຽນໃນເວລາເກີດເຫດສຸກເສີນ ຫຼື ໃນກໍລະນີສຸດວິໄສທີ່ ທ່ານຕ້ອງອອກຈາກເຫດການກ່ອນທຸກຢ່າງສະຫຼຸບປອດໄພຕ້ອງໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າທ່ານຜູ້ທົດແທນຢ່າງໜ້ອຍມີສອງຄົນທີ່ສາມາດເຮັດໜ້າທີ່ແທນທ່ານເປັນຢ່າງດີປົດໄພຝ້າ, ນໍ້າ ແລະ ແກສແນວໃດ.

ວາງແຜນກັບພະນັກງານຂອງທ່ານເພື່ອໃຫ້ມີການຍືດຢຸນໃນການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບທັນທີພາຍຫຼັງໄພພິບັດໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນການຄຸ້ມຄອງສຸກເສີນມາດຕະຖານໃນພື້ນທີ່ຂອງທ່ານ. ທົບທວນຄືນພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ຜິວພັນເຖິງແຕ່ລະໜ້າວຽກຮ່ວກັບພະນັກງານ ຂອງທ່ານ.

ຫຼັງຈາກປະຕິບັດການຝຶກຊ້ອມທົ່ວໂຮງຮຽນທົບທວນ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນທັນທີ ແລະ ທົບທວນຄືນແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດຂອງໂຮງຮຽນຄືນໃໝ່.

ຮັບປະກັນວ່າພະນັກງານທັງໝົດຄຸ້ນເຄີຍກັບການຕັດສິນໃຈສຸກເສີນແບບຕົ້ນໄມ້ ແລະ ບະບຽບຂັ້ນຕອນ ມາດຕະຖານຂອງການດຳເນີນງານທັງຫມົດ

ແກ້ໄຂບັນຫາຮ່ວມກັບພະນັກງານ, ນັກຮຽນ ແລະ ພໍ່ແມ່ຫຼືຜູ້ປົກຄອງ, ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າເດັກທຸກໆສາມາດ ເຂົ້າເຖິງ ຫຼື ຄວາມຕ້ອງການສະເພາະແມ່ນໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາບໍ່ມີໃຜປ່ຽນໃນແຜນ.

ບັນຊີກວດສອບຂອງຄູ/ອາຈານ

ຄູ/ອາຈານ: ກະກຽມຄວາມພ້ອມທ່ານເອງ

ກວດເບິ່ງວ່າແຜນທີ່ເສັ້ນທາງການອົບພະຍົບຈາກອາຄານສຸກເສີນຂອງໂຮງຮຽນໄດ້ຕິດໄວ້ຢູ່ໃນຫ້ອງຂອງ ທ່ານ

ສິ່ງຂອງເຄື່ອງໃຊ້ສຸກເສີນໃນທົ່ວໂຮງຮຽນຢູ່ໃນສະພາບພ້ອມໃຊ້ງານ ແລະ ສາມາດຂົນສົ່ງໄດ້ງ່າຍ (ສຳລັບການອົບພະຍົບ ຫຼື ການເດີນທາງພາກສະໜາມ).

ຮູ້ບ່ອນເກັບຮັກສາເຄື່ອງດັບເຜີງ ຫຼື ອຸປະກອນສະກັດກັ້ນໄຟໄໝ້ຢູ່ໃນສະພາບພ້ອມໃຊ້ງານ ແລະ ຮູ້ວິທີການນຳໃຊ້ອຸປະກອນເຫຼົ່ານັ້ນ.

ສ້າງແຜນໄພພິບັດຄອບຄົວຂອງທ່ານເອງ ແລະ ສ້າງກັບຜູ້ໃຫ້ບໍລິການລ້ຽງເດັກຂອງທ່ານຖ້າທ່ານມີລູກຕົນເອງອຳນວຍການ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຕ້ອງປ່ອຍພະນັກງານຕາມຄວາມຕ້ອງການ ຖ້າເຈົ້າມີເຫດການສຸດ ວິໄສຕ້ອງໄດ້ປຶກສາຫາລືກັບຫົວໜ້າໂຮງຮຽນໃນຂັ້ນຕອງວາງແຜນບໍ່ແມ່ນຕອນມີເຫດສຸກເສີນແລ້ວ.

ວາງແຜນກິດຈະກຳທີ່ງຽບງຽມທີ່ນັກຮຽນສາມາດເຮັດໄດ້ໃນເຂດອົບພະຍົບໃນກໍລະນີສຸກເສີນຈິງ ຫຼື ການຝຶກຈຳລອງເຫດການ.

ໃນກໍລະນີໄພພິບັດ/ສຸກເສີນເກີດຂຶ້ນກ່ອນ ຫຼື ຫຼັງໂມງຮຽນ, ຈົ່ງກຽມຄວາມພ້ອມໃນການໂຕ້ຕອບ ຫຼື ສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ນັກຮຽນທີ່ມາໂຮງຮຽນທີ່ເປັນສະຖານທີ່ໄກທີ່ສຸດ ຫຼື ເປັນບ່ອນຫຼົບໄພ.

ຄູ/ອາຈານ: ກະກຽມຄວາມພ້ອມນັກຮຽນ

ຮັບປະກັນວ່ານັກຮຽນຂອງທ່ານຮູ້ຈັກລະບຽບສີຂໍ້ສຳລັບການອົບພະຍົບຈາກອາຄານ: ບໍ່ເວົ້າ; ບໍ່ຍູ້; ແລະ ບໍ່ຫັນຫຼັງ. ນັກສຶກສາຄວນຮູ້ວ່າຖ້າມີແຜ່ນດິນໄຫວໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາຢູ່ນອກຫ້ອງຮຽນ (ໃນລະຫວ່າງການ ຝັກຜ່ອນຫຼືອາຫານທ່ຽງ ຫຼືຖ້າພວກເຂົາຢູ່ບ່ອນໃດໜຶ່ງ) ພວກເຂົາຄວນຈະເຂົ້າຮ່ວມການອົບພະຍົບຮ່ວມກັບ ຫ້ອງຮຽນທີ່ໃກ້ທີ່ສຸດ ແລະ ບໍ່ຄວນກັບເຂົ້າສູ່ພາຍໃນອາຄານຫຼັງຈາກທີ່ພວກເຝິກແບບດ້ວຍການໃຫ້ເຄື່ອງ ຫຼິ້ນລົງ, ການຮັບ ແລະ ຍືດໜ່ຽວ (the drop, cover, and hold on). ຖ້າພວກເຂົາກຳລັງຮຽນຢູ່, ພວກເຂົາຄວນ ຈະເຕົ້າລວມກັນຢູ່ຈຸດນັດພິບຂ້າງນອກ.

ອະທິບາຍໃຫ້ນັກຮຽນກ່ອນທີ່ຈະຝຶກຊ້ອມສິ່ງທີ່ພະນັກງານຈະເຮັດໃນເວລາເກີດເຫດສຸກເສີນ

ຫ້ອງຮຽນເດັກກ່ອນໄວຮຽນຄວນມີເຊືອກທີ່ມີຢ່າງສຳລັບໃຫ້ເດັກແຕ່ລະຄົນຈັບຕອນອົບພະຍົບສຸກເສີນ. ເຊືອກຕ້ອງເນັ້ນຜ່ານເຄິ່ງກາງຂອງກຸ່ມເດັກ ແລະ ຢ່າງຈັບໃຫ້ເດັກແຕ່ລະຄົນແມ່ນຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັນ (ຢ່າງຈັບຢູ່ດ້ານກົງກັນຂ້າມຂອງເດັກຢູ່ທາງໜ້າ ແລະ ຫຼັງ). ຝຶກແອບເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່ານັກຮຽນຮູ້ຈັກຈັບຢ່າງ ແລະ ຢູ່ຮ່ວມກັນເປັນກຸ່ມກ່ອນ.

ປັບປຸງແຜນເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າເດັກທຸກໆຄົນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ຫຼື ຄວາມຕ້ອງການສະເພາະແມ່ນໄດ້ຮັບ ການພິຈາລະນາບໍ່ມີໃຜບໍ່ຢູ່ໃນແຜນ.

ທົບທວນຄືນເສັ້ນທາງອົບພະຍົບສຸກເສີນ. ການກະກຽມຜູ້ຊ່ວຍສື່ຄົນຜູ້ທີ່ຈະເຮັດໜ້າທີ່ເປັນເພື່ອນ ແລະ ຜູ້ ນຳທາງ, ກວດກາຄືນຢ່າງລະອຽດເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າເສັ້ນທາງນັ້ນສະດວກບໍ່ມີສິ່ງກົດຂວາງ. ອັນນີ້ແມ່ນສຳ ຄັນຫຼາຍໂດຍສະເພາະແມ່ນສຳລັບນັກຮຽນຢູ່ຊັ້ນທີສອງ ຫຼື ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນໄປຫາທາງອົບພະຍົບບໍ່ສະດວກ.

ຖ້າທ່ານປະເຊີນກັບຄວາມສ່ຽງໄພແຜ່ນດິນໄຫວ, ຝຶກແອບດ້ວຍການໃຫ້ເຄື່ອງຫຼິ້ນລົງ, ການຮັບ ແລະ ຍຶດ ໜ່ວງ (the drop, cover, and hold on) ໃຫ້ຢູ່ຕຳແໜ່ງຂອງພວກເຂົາເປັນເວລາ 45 ວິນາທີ. ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຈາກຄື້ນຊືນາມີ, ຮັບປະກັນວ່າທ່ານນັບ ແລະ ຍ້າຍໄປບ່ອນທີ່ສູງຖ້າແຜ່ນດິນໄຫວແຮງ (ຍາກທີ່ຈະ ຍືນ) ຫຼື ດິນ (ຫຼາຍກວ່າ 4 ວິນາທີ).

ຄູໃນຫ້ອງທົດລອງວິທະຍາສາດແລະຫ້ອງຮຽນປຸງແຕ່ງອາຫານຄວນສະແດງໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະດັບໄພແລະແຍກສານອັນຕະລາຍໃດໆທີ່ນຳໃຊ້. ໃນຫ້ອງຮຽນກິດຈະກຳສອນນັກຮຽນປິດເຄື່ອງກິນຈັກ.

ຮັບປະກັນວ່ານັກຮຽນເຂົ້າໃຈຂັ້ນຕອນການກັບຄືນສູ່ຄອບຄົວທີ່ປອດໄພ. ແຈ້ງຕໍ່ນັກຮຽນວ່າມີແຕ່ ພໍ່ແມ່, ຜູ້ປົກຄອງ ຫຼື ຜູ້ໃຫຍ່ຄົນອື່ນທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນບັດຜູ້ຕິດຕໍ່ສຸກເສີນຂອງພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນຈະສາມາດມາຮັບ ເອົາເດັກຈາກໂຮງຮຽນເມື່ອເກີດເຫດສຸກເສີນ. ອະທິບາຍຫຼັກການຜ່ານປະຕູ ແລະ ຂັ້ນຕອນຜ່ານປະຕູ ເພື່ອຮັບເອົາເດັກ.

ຄູ ແລະ ນັກຮຽນ: ກະກຽມພໍ່ແມ່ຫຼືຜູ້ປົກຄອງນັກຮຽນ

ຄູອາຈານຈະຕ້ອງອອກຫນັງສືແຈ້ງກ່ຽວກັບການຝຶກຊ່ອມສິ່ງໃຫ້ພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງໂດຍໃຫ້ນັກຮຽນຖືກັບບ້ານ.

ຍືນຍັນກັບພໍ່ແມ່ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງວ່າເບີໂທຕິດຕໍ່ສຸກເສີນຂອງພວກເຂົາແມ່ນອັບເດດ ແລະ ອະທິບາຍໃຫ້ເຫັນ ເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງບັນດາຂັ້ນຕອນກ່ຽວກັບການກັບຄືນສູ່ຄອບຄົວ. ອະທິບາຍການອອກຂັ້ນຕອນການ ອອກ ແລະ ການຮວມໂຕກັນໃໝ່ .

ໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງ.

ລາຍການກວດສອບສຸກເສີນສຳລັບໂຮງຮຽນ

ກ່ອງຜ່ອມໄປສຳລັບຫ້ອງການບໍລິຫານ

ລາຍການ	ມີ	ບໍ່ມີ	ຊື່ຫຍໍ້/ວັນທີ
ປຶ້ມຄູ່ມືການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດໂຮງຮຽນ ແລະ ແຜນແຜນການ	☐	☐	
ລາຍຊື່ພະນັກງານ ແລະ ເບີໂທລະສັບ	☐	☐	
ລາຍຊື່ນັກຮຽນ ແລະ ຕາຕະລາງຮຽນ	☐	☐	
ຂໍ້ມູນທາງການແພດຂອງນັກຮຽນ	☐	☐	
ລາຍຊື່ຜູ້ຕິດຕໍ່ສຸກເສີນຂອງນັກຮຽນ	☐	☐	
ຫມາຍເລກໂທລະສັບທີ່ສຳຄັນ	☐	☐	
ແບບຟອມການກັບຄືນສຸຄອບຄົວ	☐	☐	
ແຜນທີ່ຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ແຜນຜັງແຕ່ລະຊັ້ນ	☐	☐	
ລູກກະແຈ	☐	☐	
ໂທລະໂຄ່ງ	☐	☐	
ປາກກາ ແລະ ປຶ້ມບັນທຶກ	☐	☐	
ສະກັອດເຈ້ຍ	☐	☐	
ມາກເກີ້	☐	☐	
ອຸປະກອນປະຖົມພະຍາບານ ແລະ ຢາ	☐	☐	
ໄຟສາຍ	☐	☐	
ໝາກຫວິດ	☐	☐	
ວິທະຍຸ ແລະ ຖ່ານ (ແບດເຕີລີ) ຫຼື ແບບສາກໄຟ (ຮັບປະກັນໃຫ້ມີໄຟ)	☐	☐	

ອຸປະກອນສຸກເສີນຂອງໂຮງຮຽນ / ຖັງ

ລາຍການ	ມີ	ບໍ່ມີ	ຊື່ຫຍໍ້/ວັນທີ
ຕຸກນ້ຳ, ຈອກ, ພາຊະນະບັນຈຸນ້ຳ	☐	☐	
ໂທລະໂຄ່ງ	☐	☐	
ເສື້ອສະທ້ອນແສງທີມງານ/ພະນັກງານ	☐	☐	
ເຄື່ອງປັ່ນໄຟ	☐	☐	
ເຄື່ອງໃຊ້ໃນທີ່ຝັກອາໄສ	☐	☐	
ຜ້າຫົ່ມ ຫຼື ຜ້າປູ (ນັກຮຽນສະຫນອງໃຫ້)	☐	☐	
ຜ້າກັ້ງ (ຕົວຢ່າງ: ເຈ້ຍກະດາດ/ແກັດເປົ້າ)	☐	☐	
ວິທະຍຸສື່ສານສອງທາງ	☐	☐	
ອຸປະກອນສຸຂະພິບານ: ສະບູ ແລະ ເຈ້ຍຫ້ອງນ້ຳ	☐	☐	
ຫມວກກັນກະທົບທີ່ແຂງສຳລັບທີມຄົ້ນຫາແລະກູ້ໄພ	☐	☐	
ຖົງມືຫນັງ ແລະ ແວ່ນຕາ	☐	☐	
ເຫຼັກແຮງ, ກະແຈເລື່ອນ ແລະ ໄຂຄວງ	☐	☐	
ຊວ້ານ	☐	☐	
ສະກັອດມ້ວນ	☐	☐	
ກ່ອງເອກະສານ (ສຳລັບການຄົ້ນສຸ່ຄອບຄົວ)	☐	☐	
ອາຫານຫວ່າງພະລັງງານສູງ ແລະ ນານໝົດອາຍຸ	☐	☐	
ອຸປະກອນທາງການແພດ (ບໍ່ໝົດອາຍຸ)	☐	☐	

ຖົງຜ້າໄປຂອງທ້ອງ ຫຼື ຖົງສຳລັບໃຊ້ພາຍໃນ ຫ້ອງລະອັນ

ລາຍການ	ຈຳນວນທີ່ມີ	ຈຳນວນທີ່ຂາດ	ຊື່ຫຍໍ້/ວັນທີ
ຜ້າຫ້າມສະອາດໜຶ່ງຜືນ			
ຊຸດປະຖົມພະຍາບານຫ້ອງຮຽນໜຶ່ງຊຸດ			
ໄຟສາຍໜຶ່ງອັນ			
ວິທະຍຸໃຊ້ຖ່ານ ຫຼື ແບບສາກໄຟໜຶ່ງໜ່ວຍ			
ຖ່ານ (ແບດເຕີລີ ຫຼື ພາວເວີແບງ) ສຳຮອງຈຳນວນໜຶ່ງ			
ໝາກຫວິດ			
ຜ້າຫ້າມສຳລັບສຸກເສີນ ສີ່ຜືນ (ສຳລັບອາກາດໜາວ)			
ເສື້ອກັນຝົນ ສີ່ຜືນ			
ເຈ້ຍທົດຊຸ			
ມາກເກີ້ ສາມອັນ			
ຖົງຄອບແຄບຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ຖົງຂີ້ເຫຍື້ອ			
ບິກ ແລະ ປຶ້ມບັນທຶກ			
ເຊືອກມີຮ່ວງຈັບ (ໃຫ້ເດັກຈ່ອງເວລາໜີໄພ)			
ອຸປະກອນຫຼິ້ນກິດຈະກຳສຳລັບນັກຮຽນ (ເປັນທາງເລືອກ)			

ກະດານຮອງຂຽນ ຫຼື ປຶ້ມບັນທຶກຂອງທ້ອງ

ລາຍການ	ຈໍານວນທີ່ມີ	ຈໍານວນທີ່ຂາດ	ຊື່ຫຍໍ້/ວັນທີ
ບັນຊີລາຍຊື່ປະຈຸບັນ			
ແບບຜອມລາຍງານບາດເຈັບ ຫຼື ສູນຫາຍ			
ບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນລະບົບການຄຸ້ມຄອງສຸກເສີນມາດຕະຖານຂອງທ່ານ			
ຄໍາແນະນໍາກ່ຽວກັບລະບຽບຂັ້ນຕອນມາດຕະຖານໃນການດໍາເນີນງານ			
ເລກທີຫ້ອງຂອງທ່ານ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ໄມ້ຮາວວາງໄວ້ໃກ້ປະຕູ, ທີ່ຈະໃຊ້ສໍາລັບໃຫ້ນັກຮຽນປະຕິບັດຕາມເມື່ອມີການອະພະຍົບ ແລະ ໄປເຕົ້າລວມທີ່ພື້ນທີ່ນັດພົບ			

ກ່ອງຊຸດປະຖົມພະຍາບານ

ລາຍການ	ຈໍານວນທີ່ມີ	ຈໍານວນທີ່ຂາດ	ຊື່ຫຍໍ້/ວັນທີ
ຊຸດປະຖົມພະຍາບານ (ເຫມາະສົມກັບຂະໜາດຂອງໂຮງຮຽນ)			
ລາຍການຢາຂອງຄົນເຈັບປະຈຸບັນ			
ຜ້າຫົ່ມ			
ສາດ/ຜ້າປູ			
ໝາຍເຫດ: ລາຍການຢາ ແລະ ຢາອື່ນໆຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ຢ່າງປອດໄພຕ່າງຫາກ. ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບເອົາໄປນໍາບ່ອນທີ່ນັດພົບ ຫຼື ສະຖານທີ່ຫຼົບໄພສຸກເສີນ.			

ຖົງເຄື່ອງສຸກເສີນນັກຮຽນ (ຄອບຄົວສະໜອງ)

ລາຍການ	ຈຳນວນທີ່ມີ	ຈຳນວນທີ່ຂາດ	ຊື່ຫຍໍ້/ວັນທີ
ນ້ຳຕື້ມກວດເຄິ່ງລິດ			
ອາຫານຫວ່າງພະລັງງານສູງ ແລະ ນານໝົດອາຍຸ			
ຮູບຄອບຄົວ ແລະ/ຫຼື ຂໍ້ຄວາມໃຫ້ກຳລັງໃຈຈາກພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງເຖິງນັກຮຽນ			
ຊຸດຊັ້ນໃນ ຫຼື ເຄື່ອງໜຸ່ງຫົ່ມ			
ຫມາຍເຫດ: ລາຍການຢາ ແລະ ຢາອື່ນ ຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ຢ່າງປອດໄພຕ່າງຫາກ. ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບນຳເອົາພື້ນທີ່ນັດພິບ ຫຼື ສະຖານທີ່ຫຼົບໄພສຸກເສີນ			
ເຊືອກມີຮ່ວງຈັບ (ໃຫ້ເດັກຈອງເວລາໜີໄພ)			
ອຸປະກອນຫຼິ້ນກິດຈະກຳສຳລັບນັກຮຽນ (ເປັນທາງເລືອກ)			

ເອກະສານມ້ວນທ້າຍ |
ບົດແນະນຳໂດຍຫຍໍ້:ຂະບວນການຕັດປັບ
ແລະ ຫັນເປັນທ້ອງຖິ່ນແຫ່ງຊາດຂໍ້ຄວາມ
ທີ່ສໍາຄັນກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ
ຈາກໄພພິບັດ

ບົດແນະນຳໂດຍຫຍໍ້ ຕໍ່ການດັດປັບແຫ່ງຊາດ

ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອພັດທະນາຊຸດຂໍ້ຄວາມສຳຄັນທີ່ເນັ້ນໃສ່ດ້ານປະຕິບັດການສຳລັບທຸກໄພອັນຕະລາຍຂອງຄົວເຮືອນ ແລະ ຄອບຄົວ, ເພື່ອສ້າງເນື້ອໃນຫຼັກ ແລະ ເປັນພື້ນຖານສຳລັບການໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ສາທາລະນະ ແລະ ເພື່ອເປົ້າໝາຍ ປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳທາງສັງຄົມ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນເພື່ອຮັບຊາບ, ເພື່ອການສຶກສາ, ເພື່ອ ການສື່ສານ ແລະ ເພື່ອ ພັດທະນາ ຫຼັກສູດສຳລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງເພື່ອສ້າງວັດທະນະທຳແຫ່ງຄວາມປອດໄພ ແລະ ຍືດຢູ່ນ.

I. ຂັ້ນຕອນທຳອິດໃນການດັດປັບ, ຫັນເປັນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຮັບຮອງເອົາ ຂໍ້ຄວາມຫຼັກ

ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ ແລະ ສະຫະພັນກາແດງ ສາກົນ (IFRC), ໃນນາມອົງກອນອຳນວຍຄວາມສະດວກ ກຳລັງສະຫນັບສະຫນູນອົງການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ແລະ ອົງການກ່ຽວຂ້ອງດ້ານການສຶກສາເພື່ອໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳພາໃນຂະບວນການດັ່ງກ່າວໂດຍການປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ຂັ້ນຕອນທີ 1: ຝົບກັບອົງການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດເພື່ອສ້າງແຜນເບື້ອງຕົ້ນ

ຜູ້ຕາງໜ້າ IFRC ແລະ ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ ຝົບປະກັບຄະນະນຳລະດັບສູງຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຫາລືກ່ຽວກັບວິທີການລວມ. ແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ປະສົບການກ່ຽວກັບ ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ: ຂໍ້ຄວາມທີ່ສຳຄັນ (ສະບັບທຳອິດແປເປັນ 23 ພາສາແລ້ວ)⁶, ຫຼືຖ້າຈຳເປັນ, ແປເອກະສານດັ່ງກ່າວນີ້ ແລະ ຂໍ້ຄວາມທີ່ສຳຄັນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຮ້ອງຂໍຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ແລະ ເອກະສານ ກອງປະຊຸມຕ່າງໆຈາກ:

ມາຕິນກຣັອດແມເຍີ Martin Krottmayer: Martin.krottmayer@ifrc.org

ມາລາເປເຕີລ Marla Petal: marla.petal@savethechildren.org.au

ປົກສາຫາລິບັນຫາພື້ນຖານ, ວິທີການລວມ ແລະ ຫຼັກການແລະເຫດຜົນຂອງຂໍ້ຄວາມ, ອີງຕາມການຄົ້ນຄວ້າໃນລະດັບທົ່ວໂລກ (ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ປະຊາຊົນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ: ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນນຳສະເໜີໃນກອງປະຊຸມ).

ຕັດສິນບັນລຸມນີ້ຮ່ວມກັນ:

- i. ຕົກລົງເຫັນດີກ່ຽວກັບເຂດພື້ນຜູ້ມສັນຖານ ແລະ ສຳລັບຂໍ້ຄວາມທີ່ສຳຄັນທີ່ຈະຖືກຮັບຮອງນຳໃຊ້. ປົກກະຕິແລ້ວເຂດພື້ນທີ່ຈະກຳນົດເປັນລະດັບຊາດ, ແຕ່ໃນບາງສະຖານະການ, ລັດ ຫຼື ແຂວງ ຫຼື ຂໍ້ຄວາມທີ່ມີລັກສະນະ ສະເພາະພາກພື້ນ ເຊັ່ນ: ພາກເໜືອ, ພາກກາງ ອາດຈະຖືກຮັບຮອງເອົາ.
- ii. ກຳນົດເອົາພາສາຫຼັກໃນການສື່ສານຂໍ້ຄວາມ. ຊຸດພາສາທີ່ເລືອກແມ່ນໃຊ້ຄຽງຄູ່ກັບພາສາອັງກິດຈະເປັນການດີເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການສົມທຽບກັບສາກົນ.
- iii. ສ້າງບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ຊ່ຽວຊານຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບເຊີນໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການທົບທວນຂໍ້ຄວາມສຳຄັນດັ່ງກ່າວ.

6. English, French, Spanish, Arabic, Russian, Bosnian, Catalan, Croatian, Danish, Dutch, Finnish, German, Geek, Hungarian, Italian, Polish, Portuguese, Romanian, Slovenian, Ukrainian, Japanese and Korean.

ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ

ຄວນມີຢ່າງໜ້ອຍ 15 ຄົນແລະບໍ່ເກີນ 35 ຄົນທີ່ເປັນຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານວິຊາການໃນລະດັບຊາດຈາກຂົງເຂດ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ໄພອັນຕະລາຍທາງນໍ້າ-ອຸທິກະໄພ.
- ໄພອັນຕະລາຍທາງພູມສາດ/ພູມສັນຖານ.
- ການປ້ອງກັນ ແລະ ຕອບໂຕ້ໄຟປ່າ.
- ອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ.
- ການຫຼຸດຜ່ອນໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້.
- ໄພອັນຕະລາຍດ້ານອື່ນໆເທົ່າທີ່ຕ້ອງການ (ເຊັ່ນ: ເຕັກໂນໂລຊີ, ການກະສິກຳ, ຂີ້ຂັດແຍ່ງ).
- ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຊຸມຊົນ.
- ການໃຫ້ຄວາມຮູ້ດ້ານສຸຂະພາບສາທາລະນະສຸກ.
- ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານພາສາຂອງປະເທດເປົ້າໝາຍ (ປະເທດລາວ).
- ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານຄວາມພິການ ແລະ ການຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມດ້ານສັງຄົມ (ໂດຍສະເພາະຈາກອົງການສິດທິຄົນພິການແຫ່ງຊາດ).
- ຜູ້ຊ່ຽວຊານກ່ຽວກັບບົດບາດຍິງ-ຊາຍ.
- ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານການປົກປ້ອງເດັກ.
- ການປະຊາສຳພັນ.

ກຸ່ມດັ່ງກ່າວຄວນປະກອບມີຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານວິຊາການຈາກອົງການລັດຖະບານທີ່ສຳຄັນ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ (ໂດຍສະເພາະຈາກຂະແໜງການສຶກສາສາດ, ສຸຂະພາບ ແລະ ໂພຊະນາການ, ການກະສິກຳ, ຄວາມປອດໄພດ້ານອາຫານແລະການປົກປ້ອງເດັກ) ແລະ ຄວນປະກອບມີຕົວແທນຈາກຂະແໜງການພັດທະນາທີ່ສຳຄັນ ແລະ ກຸ່ມອາສາສະໝັກ, ໂດຍສະເພາະໃນຂົງເຂດການສຶກສາ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ. ກຸ່ມດັ່ງກ່າວອາດ ຈະປະກອບມີຜູ້ຕາງໜ້າຈາກອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

iv. ກຳນົດວັນເວລາ ສຳລັບຈັດກອງປະຊຸມສອງມື້ ກັບຊ່ຽວຊານດ້ານຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້

ຂັ້ນຕອນ 2: ກະກຽມຂໍ້ຄວາມທີ່ສຳຄັນເພື່ອທົບທວນ

a. ການແປ ແລະ ດັດແກ້ເອກະສານ

ມີເອກະສານທີ່ສຳຄັນທີ່ແປໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານພາສາທີ່ຊຳນານງານໃນຫົວຂໍ້ດັ່ງກ່າວ.ຮັບປະກັນຄວາມເຂົ້າໃຈດ້ານແນວຄວາມຄິດແທນນັ້ນທີ່ຈະແປຄຳຕໍ່ຄຳ.ເອົາເອກະສານທີ່ແປແລ້ວໃຫ້ຜູ້ຊ່ຽວຊານທີ່ຮູ້ທັງສອງພາສາທີ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບຫົວຂໍ້ເປັນຢ່າງດີກວດແກ້ໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຄີຍກັບການປະຊາສຳພັນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ . ຮັບປະກັນວ່າ ນິຍາມຂອງແຕ່ລະໄພອັນຕະລາຍແມ່ນຖືກຮັກສາໄວ້ເທິງສຸດຂອງແຕ່ລະໜ້າເອກະສານສະເພາະໄພອັນຕະລາຍ ແລະ ແປໃຫ້ລຽບລ້ອຍ. ຮັກສາສັນຍາລັກຢູ່ຂ້າງເທິງຂອງແຕ່ລະໜ້າຂອງ ແຕ່ລະໄພອັນຕະລາຍສະເພາະ.

ການສ້າງຈິດສໍານຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ

ຈັດໜ້າເອກະສານເຫຼົ່ານີ້ເປັນ 2 ຂະໜາດ:

1. ຂະໜາດ A4 ແບບປົກກະຕິ ຫຼື ຂະໜາດຈົດໝາຍ. ສໍານຶກເອກະສານໜຶ່ງຊຸດສົ່ງໄປໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ ລະຄົນ, ແລະ ກອບປີ້ຕື່ມຫົກຫາສິບຊຸດເພື່ອກະກຽມແຈກຢາຍເພີ່ມເຕີມໃນມື້ປະຊຸມ.

2. ໃຊ້ຂະໜາດອັກສອນຂະໜາດໃຫຍ່ - 14 ຫາ 18 ຈຸດ. ະກຽມກະດາດຂະໜາດ: A1 ຫຼື A2 (ຫຼື A3 ຂະໜາດນ້ອຍສຸດ). ກອບປີ້ເອກະສານສັງລວມໄພອັນຕະລາຍທັງໝົດເປັນສອງສໍານຶກ ແລະ ກອບປີ້ສໍານຶກໄພອັນຕະລາຍສະເພາະ ໜຶ່ງຊຸດສໍາລັບກອງປະຊຸມ.

ເພື່ອກະກຽມກອງປະຊຸມ, ທ່ານຈໍາເປັນຕ້ອງພິມຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ (ເປັນສາມຖັນ), ເບິ່ງຕົວຢ່າງລຸ່ມນີ້. ໃຊ້ເຈ້ຍຂະໜາດໂປສເຕີ ຈົ່ງພິມທີ່ໄວ້ສໍາລັບຕິດສະຕິກເກີລົງຄະແນນສຽງຊື່ກັບຂໍ້ຄວາມແຕ່ລະອັນ ຫຼື ຈົ່ງໄວ້ສໍາລັບ ຕື່ມ ໝາຍເຫດ ຫຼື ຄໍາເຫັນເພີ່ມເຕີມ.

ຮັບປະກັນວ່າຂໍ້ຄວາມທັງໝົດຍັງຮັກສາຕົວເລກນໍາໜ້າ. ຂໍ້ຄວາມກ່ຽວກັບໄພອັນຕະລາຍທັງໝົດຄວນເລີ່ມຕົ້ນໃນໜ້າທໍາອິດ. ໄພອັນຕະລາຍໃໝ່ແຕ່ລະອັນຄວນເລີ່ມຕົ້ນໃນໜ້າໃໝ່.

ຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນ (ເປັນອັງກິດ ແລະ ສະບັບແປລາວ)	ລາຍລະອຽດສະເພາະ ພື້ນທີ່ (ອັງກິດ)	ລາຍລະອຽດສະເພາະ ພື້ນທີ່ (ສະບັບແປ)	[ປະຫວ່າງ]

b. ສົມທຽບກັບຂໍ້ຄວາມທີ່ສໍາຄັນທີ່ເຜີຍແຜ່ໃນປະເທດ

ສັງລວມຂໍ້ຄວາມທີ່ສໍາຄັນທັງໝົດທີ່ເຜີຍແຜ່ທົ່ວປະເທດໂດຍຈັດຕັ້ງຂອງລັດຖະບານ, ອົງການກາແດງ ຫຼື ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ. ສົມທຽບຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານີ້ກັບຂໍ້ຄວາມທີ່ສໍາຄັນທີ່ໄດ້ນໍາສະເໜີຢູ່ໃນກອງປະຊຸມ ແລະ ໃນສະບັບດິຈິຕອນໝາຍສັນຍາລັກ ດາວ ໃສ່ຂໍ້ຄວາມທີ່ພົບວ່າໄດ້ເຜີຍແຜ່ໂດຍລັດຖະບານແລ້ວ. ຖ້າຫາກມີຂໍ້ຄວາມທີ່ ເຜີຍແຜ່ໂດຍລັດຖະບານແຕ່ບໍ່ມີໃນບົດສະເໜີໃນກອງປະຊຸມກໍ່ໃຫ້ໝາຍໄວ້ຢ່າງເໝາະສົມ ຫຼື ຖ້າຄໍາເວົ້າມັນຕ່າງກັນ ເລັກນ້ອຍກໍ່ໃຫ້ໝາຍ (ເປັນໂຕເນັ້ງ). ເຮັດແບບນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທຸກຄົນເຫັນວ່າການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນໃນປະຈຸບັນເຮັດໄດ້ (ບໍ່ໄດ້) ໃນລະດັບໃດ.

II. ກອງປະຊຸມທົບທວນຂໍ້ຄວາມທີ່ສໍາຄັນລະດັບຊາດ

ຂັ້ນຕອນທີ 3: ວາງແຜນວາລະປະຊຸມສອງວັນ ແລະ ສົ່ງໜັງສືເຊີນຜ່ອມເອກະສານກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ຜູ້ຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານ

ວາງແຜນວາລະການປະຊຸມໂດຍນໍາໃຊ້ຕົວຢ່າງລຸ່ມນີ້. ມື້ທໍາອິດແມ່ນສຸມໃສ່ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ ແລະ ເຫດຜົນທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງວຽກງານດັ່ງກ່າວ ແລະ ສຸມໃສ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພພິບັດໃນຄອບຄົວ ແລະ ຄວາມຍືດຍຸ່ນຂອງ ຄອບຄົວ.

ເຊິ່ງລວມມີອັກຄີໄຟຍ້ອນວ່າທຸກຄົນອາດປະເຊີນກັບອັນຕະລາຍນີ້. ເຫດຜົນແມ່ນເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານທີ່ເຂົ້າຮ່ວມ ຮັບຮູ້ຂໍ້ຄວາມທົ່ວໄປເປັນອັນດຽວກັນກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການກຽມຄວາມພ້ອມ. ມັນເປັນສິ່ງທ້າທາຍທີ່ສຸດທີ່ຈະໃຫ້ຄົນພິຈາລະນາຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຕ່ລະອັນ ແບບແຍກຈາກກັນ. ກັນຈະມີປະສິດທິຜົນຫຼາຍຖ້າໃຫ້ຄົນພິຈາລະນາສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ພົວພັນກັບທຸກໆໄພພິບັດ. ຫຼັງ ຈາກນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະເນັ້ນໜັກໃສ່ມາດຕະການເພີ່ມຕື່ມອີກຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ກ່ຽວກັບໄພພິບັດສະເພາະ.

ສິ່ງໜຶ່ງສີເຊີນອອກຢ່າງຫນ້ອຍສອງອາທິດກ່ອນມື້ກອງປະຊຸມ, ພ້ອມກັບວາລະກອງປະຊຸມ ແລະ ສຳເນົາຂໍ້ຄວາມທີ່ສຳຄັນສະບັບກອງປະຊຸມ. ເວລາເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະໄດ້ປະກອບຄຳເຫັນໃສ່ຮ່າງຂໍ້ຄວາມລະອຽດສະເພາະພື້ນທີ່ ແລະ ຈະໄດ້ຖືກເຊີນໃຫ້ຕັດສິນກ່ຽວກັບບຸລິມະສິດຂອງຂໍ້ຄວາມວ່າເປັນສິ່ງທີ່ ຕ້ອງເຮັດ, ຄວນເຮັດ, ອາດຈະເຮັດ ຫຼື ຕັດອອກ. ຂໍໃຫ້ຜູ້ຖືກເຊີນໃຊ້ເວລາອ່ານເອກະສານລ່ວງໜ້າໃນຖານະເປັນວຽກບ້ານ ກ່ອນມາຮ່ວມປະຊຸມ ແລະ ໂນດບາງຈຸດທີ່ຕົນມີຄຳເຫັນ ຫຼື ຄຳຖາມໄວ້. ນີ້ກໍ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສະດວກໃນເວລາເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ. ຂໍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມນຳເອົາຂໍ້ຄວາມສະບັບທີ່ເປັນຂອງເຂົາເຈົ້າເອງມານຳຖ້າມີ. ສຳລັບຜູ້ທີ່ມາຮ່ວມບໍ່ໄດ້ ຈະໄດ້ມີໂອກາດອ່ານ ແລະ ປະກອບຄຳເຫັນໃສ່ຮ່າງຂໍ້ຄວາມສຳຄັນທີ່ໄດ້ຈາກການປະຊຸມກ່ອນທີ່ຈະສະຫຼຸບສັງ ລວມ. ໃນລະຫວ່າງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຈະສະໜອງຂໍ້ມູນສຳລັບລາຍລະອຽດໂດຍສະເພາະ ແລະ ຈະຖືກຮ້ອງ ຂໍໃຫ້ຕັດສິນໃຈຈັດອັນດັບການຈັດລຳດັບຄວາມຕ້ອງການ, ເຮັດ, ອາດເຮັດ ຫຼື ຂ້າມຂໍ້ຄວາມແຕ່ລະຄົນ. ຂໍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າອ່ານເອກະສານກ່ອນກອງປະຊຸມແລະຂຽນບັນທຶກ. ນີ້ຈະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນກອງປະຊຸມທີ່ຈະເຮັດວຽກຫຼາຍຂຶ້ນ. ຂໍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມນຳເອົາສຳເນົາຂໍ້ຄວາມທີ່ສຳຄັນກັບພວກເຂົາກັບກອງປະຊຸມ. ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຈະມີໂອກາດທີ່ຈະທົບທວນຄືນຂໍ້ຄວາມກ່ອນທີ່ຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ.

ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ

ຕົວຢ່າງວາລະກອງປະຊຸມ

ມື້ທີ 1		
8:45-9:00	ລົງທະບຽນ	
9:00-9:15	ກ່າວເປີດ	ກະຊວງຄຸ້ມຄອງໜີ້ສິນ
9:15-10:00	ພາກສະເໜີ ແລະ ຈຸດປະສົງ	ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຫຼັກ (ຂໍ້ຄວາມຫຼັກ ບົດສະເໜີ)
10:00-10:30	ໃຫ້ບຸລິມະສິດຂໍ້ຄວາມຫຼັກ:	ກຸ່ມ (ຕ້ອງ/ຄວນ/ອາດຈະ/ປະ ລິງຄະ ແນນ)
ຝັກຜ່ອນກິນກາເຟ		
11:00-12:00	ການວາງແຜນຄວາມປອດໄພຄອບຄົວສຳລັບທຸກໄພອັນຕະລາຍ-ປັບລາຍລະອຽດເຂົ້າສະພາບຕົວຈິງ ພາກໝູນວຽນ 1	ຕາຕະລາງ 1 ແລະ 2: ແມ່ນປະເມີນ ແລະ ວາງແຜນຕາຕະລາງ 3 ແລະ 4: ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ກາຍະພາບ ຕາຕະລາງ 5 ແລະ 6: ຄວາມສາມາດຕອບໂຕ້-ທັກສະແລະ ລະບຽບການ
ຝັກທ່ຽງ		
1:00-2:00	ພາກໝູນວຽນ 2	ຍ້າຍໄປໂຕະຕໍ່ໄປ
ຝັກຜ່ອນກິນກາເຟ		
2:30-3:30	ພາກໝູນວຽນ 3	ຍ້າຍໄປໂຕະຕໍ່ໄປ
3:30-4:00	ສະຫຼຸບສັງລວມ	ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຫຼັກ
ມື້ທີ 2		
9:00-9:15	ພາກສະເໜີ ແລະ ພາບລວມໂດຍຫຍໍ້ ມື້ທີ 2	ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຫຼັກ
9:15-10:00	ໃຫ້ບຸລິມະສິດຂໍ້ຄວາມຫຼັກ	ກຸ່ມ (ຕ້ອງ/ຄວນ/ອາດຈະ/ປະ ລິງຄະແນນ)
ຝັກຜ່ອນກິນກາເຟ		
10:30-11:30	ໄພອັນຕະລາຍສະເພາະ: ປັບລາຍລະອຽດເຂົ້າສະພາບຕົວຈິງ ພາກໝູນວຽນ 1	ຕາຕະລາງ 1: ໄພອັນຕະລາຍທາງນ້ຳ-ອຸທິກະໄພ ຕາຕະລາງ 2: ໄພອັນຕະລາຍທາງພູມ ສາດ/ພູມສັນຖານ ຕາຕະລາງ 3: ໄຟປ່າ ຕາຕະລາງ 4: ສາທາລະນະສຸກ ຕາຕະລາງ 5: ກະສິກຳ ຕາຕະລາງ 6: ໄພອັນຕະລາຍດ້ານອື່ນໆເທົ່າທີ່ຕ້ອງການ
11:30-12:30	ພາກໝູນວຽນ 2	ຍ້າຍໄປໂຕະຕໍ່ໄປ
ຝັກທ່ຽງ		
1:30-2:30	ພາກໝູນວຽນ 3	ຍ້າຍໄປໂຕະຕໍ່ໄປ
ຝັກຜ່ອນກິນກາເຟ		
3:00-3:30	ສະເໜີຜົນໄດ້ຮັບສຳຄັນ	ຕົວແທນກຸ່ມ/ໂຕະ
3:30-4:30	ແຈກຢາຍແຜນ ແລະ ຂຶ້ນຕອນຕໍ່ໄປ	ສົນທະນາເປັນກຸ່ມ

ຂັ້ນຕອນທີ 4: ກະກຽມກອງປະຊຸມຂໍ້ຄວາມສຳຄັນແຫ່ງຊາດ

ຈັດພິມ: ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນດັ່ງທີ່ໄດ້ອະທິບາຍຂັ້ນຕອນທີ 2 a.

ອຸປະກອນທີ່ຕ້ອງການ

- ຈັດພິມ ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ ສືບຊຸດພິເສດຄຳນິຍາມ ແລະ ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນສະບັບກອງປະຊຸມໃສ່ເຈ້ຍຂະໜາດ A4 ຫຼືຂະໜາດຈິດໝາຍ.
- ຈັດພິມຊຸດຂໍ້ຄວາມສຳຄັນຊຸດສົມບູນໜຶ່ງຊຸດທີ່ເປັນຄຳນິຍາມ ແລະ ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ ໃສ່ເຈ້ຍຂະໜາດໂປສເຕີ້ A1, A2, ຫຼື A3 ບວກກັບ ອີກຊຸດໜຶ່ງພິເສດສຳລັບໄພອັນຕະລາຍທັງໝົດ.
- ແທັກສີຝ້າ ຫຼື ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄື ສຳລັບເອົາໄວ້ຕິດໂປສເຕີ້ໃສ່ຝາ.
- ເຈ້ຍໃຫຍ່ຫີກແຜ່ນ.
- ໝາກເກົ້າໄວ້ຂຽນເຈ້ຍໃຫຍ່.
- ປາກກາ: ໜຶ່ງກ້ານຕໍ່ໜຶ່ງຄົນ.
- ເຈ້ຍຕິດແຜ່ນໃຫຍ່ (ໃຫຍ່ພໍທີ່ຈະສາມາດຂຽນໃສ່ໄດ້) ຫຼື ບັດຄຳໃຫຍ່.
- ປ້າຍຊີ້, ພິມໄວ້ລ່ວງໜ້າມີຊື່ນາມສະກຸນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ.
- ວິທີການເພື່ອບັນທຶກການລົງຄະແນນເປັນສາມສີທີ່ມີ:
 - a. ເຈ້ຍຕິດຫຼາກສີ (ໄວ້ສຳລັບການລົງຄະແນນສຽງ) ເປັນສາມສີທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນເພື່ອເປັນຕົວແທນໃຫ້ສາມທາງເລືອກຄື ຕ້ອງ, ຄວນ ແລະ ອາດຈະ (ປະມານ 100 ຄະແນນຕໍ່ທາງເລືອກຕ້ອງ ແລະ ຄວນ ແລະ 50 ຄະແນນສຳລັບອາດຈະ. ອາດຈະເຮັດວິທີເອົາເຈ້ຍສີຕິດສິ້ນດຽວເອົາມາຕັດເປັນຫຼາຍໆຊິ້ນ ຫຼື
 - b. ສືບຊຸດ x ສີສີ - ເຊິ່ງພຽງແຕ່ຕ້ອງໃຫ້ຕິດເປັນເວລາດົນພໍສຳລັບທ່ານທີ່ຈະນັບໃຫ້ສຳເລັດ.

ການຈັດຫ້ອງ

ຫ້ອງຄວນໄດ້ຮັບຈັດສັນໂດຍມີການຕິດຕັ້ງດ້ວຍໂປເຈັກເຕີແລະໜ້າຈໍ ແລະ ຕາຕະລາງສຳລັບຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ອຸປະກອນຄວນວາງໄວ້ດ້ານໜຶ່ງຂອງຫ້ອງ. ຄວນມີຕາຕະລາງເພື່ອລົງທະບຽນຢູ່ທາງໜ້າ ຫ້ອງ. ລະຫວ່າງກາງ, ຄວນມີໂຕະມິນພຽງພໍສຳລັບ 6 ຄົນ. ຖ້າດີແທ້, ບໍ່ຄວນໃຫ້ມີຫຼາຍກວ່າຫົກໂຕ.

ກ່ອນທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນມື້ໜຶ່ງ, ແຂວນໂປສເຕີ້ແຜນຄວາມປອດໄພຄອບຄົວສຳລັບທຸກໄພອັນຕະລາຍອ້ອມຮອບ ຫ້ອງປະຊຸມລຽງລຳດັບໂດຍໃຫ້ສູງປະມານພຽງຕາເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສາມາດອ່ານໄດ້ງ່າຍ. ກ່ອນເຮົາຈະເລີ່ມຕົ້ນ ມື້ທີສອງ, ທ່ານຈະເຮັດຄ້າຍຄືກັນກັບມື້ໜຶ່ງແຕ່ເປັນເນື້ອໃນກ່ຽວກັບຂໍ້ຄວາມສຳຄັນສະເພາະໄພອັນຕະລາຍໂດຍ ແບ່ງເປັນກຸ່ມ ເຊັ່ນ: ນ້ຳ ແລະ ອຸທິກະໄພ, ພູມສາດ, ອັກຄີໄຟ, ສຸຂະພາບ ແລະ ການກະສິກຳ.

ສະຖານທີ່ປ່ອນຕິດໂປສເຕີ້ ໃນດ້ານຫຼັງຂອງຫ້ອງ.

ກະກຽມທີມ

ທ່ານຈະຕ້ອງມີຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ມີຄວາມຊຳນານ ແລະ ຫມັ້ນໃຈໃນການນຳພາຂະບວນການປຶກ ສາຫາລື. ທ່ານຄວນມີຜູ້ຮັບຜິດຊອບການລົງທະບຽນ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມ, ແລະ ວຽກບໍລິການອື່ນໆ (ການຝັກ ຜ່ອນກິນກາຝ, ອາຫານທ່ຽງ, ອຸປະກອນຕ່າງໆ). ຄວນມີຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກສາມຄົນເຮັດໜ້າທີ່ໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ອຳນວຍຄວາມສະດວກແຕ່ລະໂຕະ. ໃນເມື່ອທຸກຢ່າງໄດ້ຮັບການກະກຽມ ແລະ ເຂົ້າທີ່ເຂົ້າທາງການອຳນວຍ ຄວາມສະດວກ, ການກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດການສົນທະນາແບບກົງໄປກົງມາຈະກາຍເປັນວຽກງ່າຍ, ອົບອຸ່ນ ແລະ ຕັດໄປ ດ້ວຍບັນຍາກາດອັນກະຕືລືລົ້ນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 5: ດຳເນີນກອງປະຊຸມຂໍ້ຄວາມສຳຄັນແຫ່ງຊາດ

ມື້ທີໜຶ່ງ

ພາກສະເໜີ

ການນຳໃຊ້ຂະບວນການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈໃນກຸ່ມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກ່ຽວກັບເນື້ອໃນ ແລະ ວິທີການສ້າງຂໍ້ຄວາມທີ່ສຳຄັນທີ່ເນັ້ນການປະຕິບັດທຸກໆຍຸດທະສາດເຂົ້າໃຈ, ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນກໍໃຫ້ເຫດຜົນຕໍ່ການເຮັດແບບນີ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຈະອະທິບາຍວາລະປະຊຸມສອງມື້ດັ່ງກ່າວຢ່າງຈະແຈ້ງນຳໃຊ້ ບົດສະເໜີ (PowerPoint) ເພື່ອແນະນຳຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂໍ້ມູນພື້ນຖານ. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ້ອງອະທິບາຍຢ່າງ ຈະແຈ້ງຕໍ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມວ່າເຂົາເຈົ້າມາປະຊຸມປຶກສາຫາລືເພື່ອສ້າງຂໍ້ຄວາມທີ່ສຳຄັນໂດຍອີງໃສ່ຫຼັກຖານ ແລະ ຄວາມເຫັນ ດີເປັນເອກະພາບອີງໃສ່ປະສົບການທີ່ມີມາແລ້ວບໍ່ວ່າຈະເປັນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດເພື່ອຜັດທະນາເອກະສານ ທີ່ສຳຄັນອັນເປັນພື້ນຖານທີ່ອີງການຕ່າງໆທີ່ເຂົ້າຮ່ວມຈະໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້ເປັນເອກະສານອ້າງອີງຫຼັກເວລາ ເຮັດກິດຈະກຳການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດທີ່ເນັ້ນໃສ່ ດ້ານປະຕິບັດການບົດແນະນຳເລື່ອງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນລະດັບຄົວເຮືອນ. ອີງການທີ່ເຂົ້າຮ່ວມສາມາດໃສ່ໂລໂກ້ ຂອງເຂົາເຈົ້າສະແດງການສະໜັບສະໜູນຂໍ້ຄວາມສຳຄັນທີ່ໄດ້ຜັດທະນາຂຶ້ນ.

ມື້ທີໜຶ່ງຈະສຸມໃສ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ຄວາມກຽມພ້ອມຂັ້ນຄອບຄົວສຳລັບທຸກໆໄພອັນ ອັນຕະລາຍ. ມື້ທີສອງຈະເນັ້ນຫນັກໃສ່ບັນດາໄພພິບັດສະເພາະທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປະເທດ. ໃນຕອນຕົ້ນຂອງມື້ໜຶ່ງ ແລະ ມື້ສອງ, ເບື້ອງຕົ້ນທຸກໆຄົນລົງຄະແນນຈັດລຽງບຸລິມະສິດຂໍ້ຄວາມໂດຍການລົງຄະແນນສຽງທີ່ໃຊ້ມາກເກີ້ຫຼາຍສີສັນກ່ຽວກັບລະດັບຄວາມສຳຄັນຕໍ່ກັບແຕ່ລະຂໍ້ຄວາມທີ່ສຳຄັນເພື່ອວ່າໃນສະບັບສຸດທ້າຍຈະໄດ້ຂໍ້ສະຫຼຸບຂໍ້ຄວາມ ໃນກຸ່ມ “ຕ້ອງເຮັດ” ຕ້ອງຢູ່ເທິງ, ຕາມຕາມດ້ວຍ “ຄວນເຮັດ” ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ “ອາດຈະເຮັດ”.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະໃຊ້ເວລາສ່ວນທີ່ເຫຼືອຂອງມື້ເຮັດວຽກຢ່າງຫນັກ, ໃນການໝູນວຽນໄປລະຫວ່າງສາມກຸ່ມຂໍ້ຄວາມ: ການປະເມີນແລະການວາງແຜນ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຜ່ອນຜັນຜົນກະທົບ (ເຊັ່ນ: ການປ້ອງກັນທາງດ້ານກາຍະພາບ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ) ແລະ ການກຽມຄວາມພ້ອງຕອບໂຕ້ (ທັກສະ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ). ຂຶ້ນກັບຈຳນວນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ, ອາດຈະໃຊ້ຫນຶ່ງ ຫຼື ສອງຕາຕະລາງເພື່ອໃຊ້ກັບແຕ່ລະກຸ່ມຍ່ອຍ ແລະ ຕາງ ຕະລາງເພີ່ມເຕີມທີ່ອາດໃຊ້ເພື່ອຄຳນິຍາມ. ແຕ່ລະກຸ່ມຈະຕ້ອງເລີ່ມຕົ້ນພິຈາລະນາແຕ່ລະພາກສ່ວນທີ່ແຕກຕ່າງ ກັນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ, ໃຫ້ປ່ຽນໄປຫາພາກຕໍ່ໄປ, ໂດຍນຳໃຊ້ຜົນງານຂອງກຸ່ມກ່ອນໜ້າເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ເພີ່ມເຕີມໃສ່.

ການຈັດລຽງບຸລິມະສິດສຳລັບຂໍ້ຄວາມຫຼັກ ສຳລັບການວາງແຜນຂັ້ນຄອບຄົວສຳລັບທຸກໆໄພອັນຕະລາຍ

	ຕ້ອງເຮັດ/ສຳຄັນຫຼາຍ
	ຄວນເຮັດ/ບຸລິມະສິດປານກາງ
	ອາດເຮັດ/ການປະຕິບັດໄດ້ດີ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້
	ບໍ່ຈຳເປັນ/ບໍ່ເໝາະກັບສະພາບ ຫຼື ບໍ່ເຫັນວ່າເປັນບຸລິມະສິດ

* * ໝາຍເຫດ: ສີເຫຼົ່ານີ້ສາມາດປ່ຽນໄດ້ອີງຕາມສີທີ່ມີຢູ່. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະເລື່ອນໄປຕາມບ້າຍຕາງໆທີ່ຕິດສະຕິກເກີໄວ້ໜຶ່ງໜຶ່ງສະຕິເກີຕໍ່ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນໜຶ່ງ. ຮອດຈຸດນີ້, ລາຍລະອຽດຂອງສະພາບການສາມາດຍົກເວັ້ນໄດ້.

ດັດປັບລາຍລະອຽດສະເພາະສະພາບການ

ໃນຕອນທ້າຍຂອງພາກການລົງຄະແນນ, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນລວມຄະແນນຕາມລະດັບຄວາມ ສຳຄັນຂອງແຕ່ລະຂໍ້ຄວາມຕົ້ນຕໍໂດຍອີງໃສ່ການແຈກຢາຍຂອງຄະແນນສຽງ ແລະ ວົງອ້ອມ ຫຼື ໝາຍກາເປັນລາຍ ລັກອັກສອນໃສ່: ຕ້ອງເຮັດ, ຄວນເຮັດ ຫຼື ອາດອາດຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ຈາກນັ້ນ, ເອົາໜ້າໄປສເຕີທີ່ມີສະຕິກ ເກື້ອອກຈາກຝາ ແລະ ແຍກໂປສເຕີເຫຼົ່ານັ້ນເປັນສາມພາກສ່ວນດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- a. ປະເມີນ ແລະ ການວາງແຜນ.
- b. ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ຕົວຢ່າງ: ທາງກາຍະພາກ, ປົກປ້ອງທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ.
- c. ຄວາມສາມາດຕອບໂຕ້.

ແນະນຳໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແບ່ງເປັນກຸ່ມເທົ່າໆກັນ (ດີທີ່ສຸດແມ່ນ 5 ຫາ 6 ຄົນຕໍ່ໂຕະ). ຫຼີກເວັ້ນສອງຄົນທີ່ມາຈາກພາກສ່ວນດຽວກັນຢູ່ຮ່ວມໂຕະດຽວກັນ. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະເຮັດວຽກຮ່ວກັນເພື່ອປັບປຸງຄຳສັບຂອງຂໍ້ມູນຫລັກ ແລະ ປັບ ປຸງລາຍລະອຽດຜື່ນຖານຂອງແຕ່ລະຂໍ້ຄວາມ. ທ່ານສາມາດສຸມໃສ່ຂໍ້ຄວາມ “ຕ້ອງເຮັດ” ກ່ອນໝູ່. ແນະນຳໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອ່ານຜ່ານຢ່າງລະອຽດ, ໃສ່ເຄື່ອງໝາຍ, ຕັດອອກ, ດັດແປງ ແລະ ປ່ຽນແປງໂດຍອີງໃສ່ການສົນທະນາ ແລະ ຄວາມເຫັນດີເປັນເອກະພາບ. ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນຕ້ອງປັບຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ແທດເໝາະກັບສະພາບ ທ້ອງຖິ່ນ. ຂໍ້ຄວາມອາດຈະຖືກລວມເຂົ້າກັນເພື່ອໃຫ້ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ງ່າຍ.

ຊຸກຍູ້ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຍືນຍັນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາ ຫຼື ເຫດຜົນທີ່ແຕ່ລະຄົນມີ ຫຼື ລະດົມຄຳຖາມຖ້າມີ ທີ່ອາດຕ້ອງການໃຫ້ມີການຄົ້ນຄວ້າເພີ່ມຕື່ມ. ອະທິບາຍເພີ່ມຕື່ມວ່າມັນມັນສຳຄັນຫຼາຍສຳລັບຜູ້ຊ່ຽວຊານສະເພາະ ດ້ານ ເຊັ່ນ: ການປົກປ້ອງເດັກເພື່ອຄົ້ນຄວ້າຂໍ້ຄວາມດັ່ງກ່າວຈາກມຸມມອງວຽກງານປົກປ້ອງເດັກ, ຊ່ຽວຊານກ່ຽວ ກັບຜູ້ຝຶກການ ຫຼື ຜູ້ຊ່ຽວຊານບົດບາດຍິງ ຊາຍໄດ້ໃຫ້ທັດສະນະຂອງເຂົາເຈົ້າຢ່າງກົງໄປກົງມາ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າອົງ ປະກອບທັງຫມົດໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາເມື່ອເຫັນວ່າເໝາະສົມ.

ຂໍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ຂຽນໜັງສືງມຂຽນບັນທຶກ. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສາມາດໃຊ້ຊ່ອງຫວ່າງທີ່ມີຢູ່ໃນໂປດສະເຕີ້, ເຈ້ຍ ແຜ່ນໃຫຍ່ ຫຼື ບັດຂະໜາດໃຫຍ່ ເພື່ອບັນທຶກ ແລະ ລວມທັງການປ່ຽນແປງທີ່ມີ. ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນຕົວເລກໃສ່ຕໍ່ໜ້າແຕ່ລະຂໍ້ຄວາມທີ່ບັນທຶກ, ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ກວດແກ້ເຫັນການປ່ຽນແປງ ຫຼັງຈາກປະມານໜຶ່ງຊົ່ວໂມງແນະນຳໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໝູນວຽນໄປໂຕະຕໍ່ໄປ.

ມອບຫມາຍໃຫ້ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກໜຶ່ງທ່ານເຄື່ອນຍ້າຍບໍລິການໃຫ້ແກ່ສອງໂຕະ, ບວກກັບຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຫຼັກອີກຄົນໜຶ່ງ. ດີທີ່ສຸດຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການສ້າງຂໍ້ຄວາມໂດຍອີງ ໃສ່ຫຼັກຖານຜູ້ທີ່ສາມາດບໍລິການໄດ້ທັງສອງໂຕະ ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າແຕ່ລະກຸ່ມໄດ້ພິຈາລະນາແຕ່ລະຂໍ້ຄວາມຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ປຶກສາຫາລື ແລະ ການດັດແກ້ຂໍ້ຄວາມທີ່ຈຳເປັນບົນຜື່ນຖານການຕົກລົງເປັນເອກະພາບໃນກຸ່ມ. ພະຍາຍາມອຳນວຍຄວາມສະດວກເກີນໄປເປັນການລົບກວນເຂົາເຈົ້າຫຼາຍໂພດ. ປ່ອຍໂອກາດໃຫ້ມີການສົນ ທະນາກັນແບບທຳມະຊາດ ແລະ ການແລກປ່ຽນກັນເອງພາຍໃນກຸ່ມ. ໃນຕອນທ້າຍຊົ່ວໂມງແນະນຳໃຫ້ທ່ານໜຶ່ງຢູ່ກັບທີ່ບໍ່ໄດ້ຢ້າຍໂຕະປະມານນສອງສາມນາທີເພື່ອໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມໝູນວຽນໄປເພື່ອຮັບປະກັນວ່າການບັນທຶກຈະ ແຈ້ງ ແລະ ໃຫ້ກຸ່ມອື່ນທີ່ໝູນມາເຂົ້າໃຈ ແລະ ທົບທວນເບິ່ງການບັນທຶກເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ໝູນໄປເລື້ອຍເພື່ອໃຫ້ກິດ ຈະກຳເດີນໜ້າ.

ສະຫຼຸບມື້ທີໜຶ່ງ

ໃນຕອນທ້າຍຂອງມື້ທີໜຶ່ງ, ອະທິບາຍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຮູ້ສຶກພູມໃຈໃນຜົນງານທີ່ເຮັດສຳເລັດ. ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຍົກ ຕົວຢ່າງການເຮັດໃຫ້ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນສະທ້ອນຄວາມເປັນຈິງຂອງພື້ນທີ່ທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດສຳເລັດ, ຂໍ້ຄວາມໃໝ່ທີ່ໄດ້ ເພີ່ມເຂົ້າ, ຄຳສັບທີ່ໄດ້ສົນທະນາ ແລະ ຂໍ້ຄວາມທີ່ໄດ້ຕັດອອກຍ້ອນເປັນວ່າບໍ່ເໝາະສົມ. ທົບທວນຄືນວຽກທີ່ໄດ້ເຮັດ ໃນມື້ນັ້ນວ່າແຕ່ລະຄົນຮູ້ສຶກແນວໃດ, ຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນໃນໜ້າວຽກທີ່ເຮັດໄດ້ສຳເລັດ. ຍົກເອົາບັນຫາຄ້າງຄາທີ່ໄດ້ໂຈະໄວ້ກ່ອນໜ້າມາສົນທະນາຄືນຫຼືຍົກໄປມື້ຕໍ່ໄປຖ້າເຫັນວ່າຈຳເປັນ.

ເມື່ອໄດ້ລວບລວມສຳເລັດແລ້ວ, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນເກັບກຳເອົາຂໍ້ມູນແລະລາຍງານໃຫ້ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຫຼັກເພື່ອຮັບປະກັນວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການສົນທະນາໃນກອງປະຊຸມໃນມື້ຕໍ່ໄປ. ພາລະກິດ ຜ່ານໄປແລ້ວເຄິ່ງໜຶ່ງ. ການສົນທະນາກ່ຽວກັບ ໄພອັນຕະລາຍສະເພາະ ການເຮັດວຽກກ່ຽວກັບຂໍ້ຄວາມອັນຕະລາຍສະເພາະຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນມື້ຕໍ່ໄປ. ໃນຊ່ວງທຳອິດ, ທຸກຄົນຈະໄດ້ລົງຄະແນນອີກເທື່ອໜຶ່ງເພື່ອລຽງລຳດັບຄວາມສຳຄັນຂອງຂໍ້ຄວາມ. ຂໍ້ຄວາມດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງໂດຍຂັ້ນຕອນຕ່າງໆທີ່ໄດ້ເຮັດຜ່ານມາໃນມື້ນີ້ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຜູ້ຊ່ວຍຊານສະເພາະດ້ານ ຈະຈັດສັນກຸ່ມແບບແຕກຕ່າງ, ຮັບຜິດຊອບທຸກໄພອັນຕະລາຍສະເພາະໃນພື້ນທີ່ປົກຄອງພວກເຂົາຕະຫຼອດສາມຊ່ວງຂອງການປະຊຸມ. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຫຼັກຈະຈັດຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຂົ້າແຕ່ລະກຸ່ມ.

ມື້ທີສອງ

ພາກສະເໜີ

ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການທົບທວນຄືນໂດຍຫຍໍ້ ແລະ ຖາມທຸກຄົນ ກ່ຽວກັບ ການສົນທະນາ ຕອນກິນອາຫານຄຳ ແລະອາຫານເຊົ້າ ແລະ ນອນຫລັບຄືນ.

ການຈັດບຸລິມະສິດຂໍ້ຄວາມຫຼັກ

ທົບທວນຄືນຄຳແນະນຳໂດຍຫຍໍ້ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນຂະບວນການລົງຄະແນນເມື່ອສຳເລັດການລົງຄະແນນແລ້ວ, ສັງລວມຄະແນນ ແລະ ຫມາຍຄວາມສຳຄັນ.

ປັບປຸງລາຍລະອຽດສະເພາະພື້ນທີ່

ແກະໂປສເຕີ້ອອກຈາກຝາ ແລ້ວແຈກຢາຍໃຫ້ແຕ່ລະໂຕຕາມຫົວຂໍ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າຮັບຜິດຊອບໂດຍແບ່ງຕາມຫົວຂໍ້ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ນ້ຳແລະອຸທິກກະໄພ (ພະຍຸຊາຍໂຄຣນ cyclone, ລົມພະຍຸ, ນ້ຳຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ).
- ພູມສັນຖານ (ດິນເຈື່ອນ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ຊຶນາມິ, ພູເຂົາໄຟລະເບີດ).
- ໄຟໄໝ້ (ໄຟປ່າ).
- ສຸຂະພາບ/ການກະສິກຳ (ພະຍາດລະບາດ, ລະບາດພືດສັດ), ຕາມຄວາມຕ້ອງການ.

ບາງກຸ່ມຈະໄດ້ພິຈາລະນາຫຼາຍບັນຫາ ແລະ ຈະຕ້ອງກຳນົດຄວາມໄວໃນການດຳເນີນການ ແລະ ອາດຈະແບ່ງ ອອກເປັນສອງກຸ່ມເພື່ອພິຈາລະນາຫຼາຍພາກທີ່ແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນ: ຄຳນິຍາມ, ການປະເມີນແລະການວາງແຜນ. ກຸ່ມອາດຈະຕ້ອງແຍກອອກເປັນກຸ່ມຍ່ອຍອີກກໍໄດ້.

ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ

ກຸ່ມຫນຶ່ງສາມາດພິຈາລະນາຄຳນິຍາມ. ອີກກຸ່ມອາດຮັບຜິດຊອບພາກກ່ຽວກັບ: ການປະເມີນ ແລະ ການ ວາງແຜນ; ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ການປົກປ້ອງທາງດ້ານກາຍະພາບ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ຄວາມ ສາມາດໃນການຕອບໂຕ້ ເຊັ່ນ: ທັກສະ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ. ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຈະຕ້ອງໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າຜູ້ທີ່ຕ້ອງພິ ຈາລະນາຫຼາຍຫັນຫາ (ນ້ຳ ແລະ ອຸທິກະໄພ ແລະ ກາຍະພາບ) ແບ່ງວຽກໄປຕາມສາມຮອບວຽນ.

ຜູ້ຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານຈະຮັບປະກັນວ່າຄວາມຖືກຕ້ອງທາງວິທະຍາສາດຂອງຂໍ້ຄວາມ, ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ຊ່ຽວ ຊານດ້ານກ ານສຶກສາສາມວນຊົນຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ຂໍ້ຄວາມເຂົ້າໃຈງ່າຍໂດຍສາທາລະນະຊົນຄົນທົ່ວໄປ. ເຕືອນຜູ້ ເຂົ້າຮ່ວມໃຫ້ພິຈາລະນາຂໍ້ ຄວາມໂດຍຄຳນຶງເຖິງບົດບາດຍິ່ງຊາຍ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ປົກປ້ອງເດັກ.

ໃນທີ່ສຸດ, ຂໍໃຫ້ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກແຕ່ລະໂຕະ ກະກຽມ ແລະ ນຳສະເໜີ ຈຸດທີ່ໄດ້ມີປຽນແປງທີ່ສຳຄັນ ແລະ ໃຫ້ເຫດຜົນ ຍ້ອນຫຍັງຈຶ່ງມີການປຽນແປງດັ່ງກ່າວ. ຍັງມີບັນຫາໃດທີ່ຄັ້ງໄວ້, ບັນຫາທີ່ຍັງໄດ້ພິຈາລະນາ, ຊ່ອງຫວ່າງໃນການຄົ້ນຄວ້າທີ່ຄວ ນບັນທຶກໄວ້? ບັນທຶກທຸກຢ່າງທີ່ກ່າວມາໃນບົດລາຍງານສຸດທ້າຍຂອງກອງປະຊຸມ.

ຊົມເຊີຍທຸກຄົນທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ໄດ້ດີ.
ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ ແລະ ແຜນການເຜີຍແຜ່

ອີງໃສ່ຜົນການສົນທະນາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະສອງມື້ຜ່ານມາ, ໃຫ້ທົບທວນໂດຍຫຍໍ້ກ່ຽວກັບການລວບລວມຜົນອອກມ າຈາກການປຶກສາຫາລືແຈກຢາຍໃຫ້ແຕ່ລະພາກສ່ວນເພື່ອມີຄຳເຫັນສຸດທ້າຍ ແລະ ສະຫຼັບສັງລວມຮ່ອງ ຂໍໃຫ້ອີງການກ່ຽວຂ້ອງ ຮັບຮອງແລະໃສ່ໂລໂກ້ເພື່ອເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ກະກຽມພິມເຜີຍ ແຜ່. ບາງໄພອັນຕະລາຍ ຫຼື ບາງລ າຍລະອຽດອາດຕ້ອງການຊ່ຽວຊານສະເພາະ ກວດກາຄືນໃຫ້ ຕົວຢ່າງ: ຜູ້ຊ່ຽວ ຊານສະເພາະດ້ານທີ່ຕິດພັນກັບວິຊາການໃດໜຶ່ງ ອາດບໍ່ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ອາດຈະສາມາດປະກອບຄຳເຫັນທີ່ ສຳຄັນ ຫຼື ບາງທ່ານທີ່ເຂົ້າມາຮ່ວມອາດຈະຮູ້ຈັກຊ່ຽວຊານສະເພ າທີ່ຄວນມີຄຳເຫັນຕໍ່ເນື້ອຫາໃດໜຶ່ງກໍສາມາດສົ່ງ ໃຫ້ເຜີນກວດກາແລະມີຄຳເຫັນຊ່ວຍໄດ້.

ມີໄພອັນຕະລາຍສະເພາະໃດໜຶ່ງທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ, ເຊິ່ງຄວນຈະເພີ່ມເຂົ້າເມື່ອເຫັນວ່າ ເໝາະສົມ? ຄວນຈະທົບທວນຄືນຂໍ້ຄວາມສຳຄັນນີ້ເລື້ອຍປານໃດ? ອີງການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດຈະນຳໄປສູ່ຂະບວນການນີ້ໃນອະນາ ຄົດໄດ້ແນວໃດ?

ຂໍໃຫ້ກຸ່ມອອກຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາເຈົ້ານັ້ນກ່ຽວກັບວິທີການນຳໃຊ້ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ສິ່ງທີ່ຈ ະເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປຮູບແບບໃດທີ່ຄວນໃຊ້ໃນການຈັດພິມຂໍ້ຄວາມສຳຄັນເຫຼົ່ານີ້ (ແຟ້ມວົງແຫວນ, ເອກະ ສານດິຈິຕອນ ແລະ ອື່ນໆ) ຊ່ອງທາງການສື່ສານຈະໃຊ້ທາງໃດທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ດີເພື່ອທົດສອບຂໍ້ຄວາມສຳໃນ ການການນຳໃຊ້ແລະຜົນກະທົບ? ຈະປະ ເມີນການປຽນແປງພິດຕິກຳແນວໃດ? ຈະລາຍງານວິທີໃດ ແລະ ລາຍ ງານໄປໃສ ແລະ ເພື່ອວ່າໃຫ້ສາມາດປັບປຸງຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານີ້ ໃນອະນາຄົດ? ໃນບາງກໍລະນີກຸ່ມທົບທວນອາດຕັດສິນ ໃຈວ່າພວກເຂົາຕ້ອງການຈັດກອງປະຊຸມອີກເພື່ອພັດທະນາຍຸດທະສາດ ການເຜີຍແຜ່ ຫຼື ພວກເຂົາອາດແນະນຳວ່າຄືນໃຫ້ອີງການອື່ນອີກມາເຮັດບາດກ້າວຕໍ່ໄປ.

ຮ່າງຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປໄວ້ຄ້າວໆໂດຍມີການກຳນົດເວລາ ແລະ ຜູ້ທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບແຕ່ລະໜ້າວຽກ.

ຂຽນບົດບັນທຶກສະຫຼຸບກິດຈະກຳ, ຂໍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະກອບຄຳເວົ້າ ຫຼື ວະລິທີ່ອະທິບາຍເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນສອງມື້ຜ່ານມາ.

IV. ຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍ

ຂັ້ນຕອນທີ 6: ສັງລວມ ແລະ ແກ້ໄຂຂໍ້ມູນອີງໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບຈາກກອງປະຊຸມ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຮ່າງເອກສານເພື່ອທວນຄືນຂັ້ນສຸດທ້າຍ

ອີງການຈັດຕັ້ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຈະຮັບຜິດຊອບໃນການຮັບປະກັນວ່າທຸກຄຳເຫັນ ແລະ ດັດແກ້ຕາມ ການປ່ຽນແປງທີ່ເໝາະສົມທີ່ໄດ້ຈາກການປຶກສາຫາລືໄດ້ຖືກສະທ້ອນຢູ່ໃນເອກະສານເພື່ອແຈກຢາຍໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ຄົ້ນຄ້ວາທົບທວນເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍເອກະສານແຈກຢາຍເຮັດເປັນສອງພາສາ ອັງກິດ ແລະ ລາວ.

ພາກສະເໜີໂດຍຫຍໍ້ແນະນຳກ່ຽວກັບຂະບວນການຮ່າງ (ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ, ຈະໄຊ້ເອກະສານແນວໃດ, ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນນັ້ນ) ໃນພາກນີ້ຄວນສະເໜີ, ໄດ້ຍືນຍັນຄືນກັບອີງການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດເຖິງຄວາມ ເປັນເຈົ້າການຂອງຂະບວນການດັ່ງກ່າວ, ກະກຽມແຜນການທົບທວນຄືນ, ເພີ່ມຂໍ້ມູນໃໝ່ເຂົ້າຕາມທີ່ຕົກລົງກັນ.ເພີ່ມ ພາກຄຳຂອບໃຈທີ່ສະເໜີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການປະກອບສ່ວນຂອງຜູ້ຊ່ຽວຊານທີ່ໄດ້ເຂົ້າ ຮ່ວມໃນການປຶກສາຫາລື ແລະ ທົບທວນຄືນ, ລວມທັງຕຳແໜ່ງຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ອີງການຈັດຕັ້ງທີ່ເຂົາເຈົ້າສັງກັດ (ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນກອງປະຊຸມ ຫຼື ເປັນລາຍລັກອັກສອນ).

ຂັ້ນຕອນທີ 7: ສຳເລັດ, ຈັດພິມ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ຄວາມທີ່ສຳຄັນ

ສ້າງສິ່ງພິມທີ່ອອກແບບການຈັດໜ້າ ແລະ ໜ້າປຶກໜ້າສົນໃຈ. ສິ່ງພິມຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີໂລໂກ້ຂອງອົງ ການລັດທີ່ນຳໜ້າໃນຂະບວນການ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ຮູ້ບຸນຄຸນອົງການອື່ນໆທີ່ຍືນຍັນສະໜັບສະໜູນຂໍ້ຄວາມທີ່ສຳຄັນຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ເອກະສານດັ່ງກ່າວເປັນຜົນສຳເລັດທີ່ສຳຄັນ ແລະ ຄວນໄດ້ຮັບການເຊິດ ຊຸ່ຍຢ່າງເໝາະສົມ. ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປຄືການນຳເອົາເອກະສານດັ່ງໄປສູ່ພາກປະຕິບັດ.

ເອກະສານມ້ວນທ້າຍ II
ບົດແນະນຳໂດຍຫຍໍ້
ວິທີການນຳໃຊ້ຂໍ້ຄວາມຫຼັກເຂົ້າໃນແນວທາງການ
ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແບບມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ

<p>ການມີສ່ວນຮ່ວມແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຊຸມຊົນແມ່ນ ຫຍັງ?</p>	<p>ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນແມ່ນວິທີການທີ່ພວກເຮົາເຮັດວຽກ ແລະ ບັນດາກິດຈະກຳທີ່ສະໜັບສະໜູນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນໄດ້ ຮັບຈາກການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດໂດຍການຊຸກຍູ້ແລະສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ຊຸມຊົນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດດຳເນີນການໃນທາງບວກເພື່ອປ້ອງກັນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໂດຍ:</p> <ul style="list-style-type: none"> ການນຳໃຊ້ແນວທາງການສື່ສານທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຊ່ອງທາງທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ ເພື່ອສາມາດໄປເຖິງ, ມີອິດທິພົນ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນມີຂໍ້ມູນ ທີ່ຖືກຕ້ອງ, ງ່າຍຕໍ່ການຮັບຮູ້ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຮັບຮູ້, ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ຕອບໂຕ້ ຕໍ່ອັນຕະລາຍ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຜ່ານຊ່ອງທາງການສື່ສານທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້. ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າຂໍ້ມູນນີ້ແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມຮູ້, ທັດສະນະຄະຕິ, ການປະຕິບັດ ແລະ ພຶດຕິກຳຂອງປະຊາຊົນ. ນີ້ໜ້າຈະເປັນເຄື່ອງມືກວດສອບ ແລະ ປະຕິ ບັດຕາມ (ເຄື່ອງມືກວດສອບ 1 ແລະ ເຄື່ອງມືກວດສອບ 2 ສຳລັບແມ່ແບບ ແລະ ຄຳຖາມເພື່ອການປະເມີນ, ຂໍ້ມູນຕັ້ງຕົ້ນ ແລະ ການຕິດຕາມ ແລະ ປະ ເມີນຜົນ) ສ້າງຂຶ້ນບັນພື້ນຖານຄວາມສາມາດຂອງທ້ອງຖິ່ນໂດຍການຝັງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຄຳຄິດຄຳເຫັນຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ຄວາມຄິດເຫັນກ່ຽວກັບວິທີການສົ່ງເສີມການປະຕິບັດຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງ - ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະສ້າງຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງຊຸມຊົນໃນການປະຕິບັດ. ການນຳໃຊ້ວິທີການທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມເພື່ອນຳໄປສູ່ການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳໃນທາງບວກ ເຊັ່ນ: ສະແດງລະຄອນຊຸມຊົນ ຫຼື ລາຍການສົນທະນາໃນວິທະຍຸ.
<p>ເຫດໃດການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ ຈຶ່ງມີສ່ວນສຳຄັນໃນການຫຼຸດ ແລະ ຕອບໂຕ້ໄພພິ ບັດ?</p>	<p>ບາງບົດຮຽນຈາກປະສົບການທີ່ຜ່ານມາສະແດງໃຫ້ເຫັນ:</p> <ul style="list-style-type: none"> ເທົ່າທີ່ພວກເຮົາພະຍາຍາມແກ້ໄຂບັນຫາ, ຊຸມຊົນຈະເປັນຜູ້ປະຕິບັດຫຼັກ ແລະ ເປັນຜູ້ນຳໃນການສົ່ງເສີມຂັ້ນບຸກຄົນ ແລະ ສ່ວມລວມເພື່ອແກ້ໄຂບັນ ຫາໄພພິບັດ. ການສ້າງຄວາມໄວ້ວາງໃຈເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ ເມື່ອຊຸມຊົນຮູ້ວ່າພວກເຮົາເປັນແຫຼ່ງທີ່ປຶກສາທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້, ມັນຈະມີຜົນໃຫ້ພວກເຂົາຍອມຮັບຄຳແນະນຳຂອງພວກອາສາສະໝັກ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ. ຊຸມຊົນຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈຢ່າງເຕັມສ່ວນ ແລະ ຮັບຮອງເອົາການແນະນຳ. ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາອາດຈະປະຕິເສດການເຂົ້າເຖິງໜູ່ບ້ານຂອງພວກເຂົາ ແລະ ແມ້ກະທັ້ງຈະໂຈມຕີນັກອາສາສະໝັກ ແລະ ຜະນັກງານໄດ້. ນີ້ແມ່ນຄວາມສ່ຽງໂດຍສະເພາະໃນຊ່ວງການລະບາດຂອງພະຍາດ. ໃນເວລາທີ່ຂ່າວລືກ່ຽວກັບເຫດການແຜ່ລາມໄວກວ່າຂໍ້ມູນຄວາມຈິງ ແລະ ກົງກັນຂ້າມກັບຂໍ້ມູນທີ່ແທ້ຈິງ, ມັນສາມາດເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຍຸດເຊົາການປຶກ ັ້ອງຕົວເອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມພະຍາຍາມໃນການລະດົມທາງສັງຄົມຂອງພວກເຮົາເປັນໄປໄດ້ຍາກຂຶ້ນ.

	<ul style="list-style-type: none"> • ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງກວດເບິ່ງວ່າຊຸມຊົນຕີຄວາມໝາຍຂໍ້ຄວາມແນວໃດ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ຂໍ້ຄວາມທີ່ວ່າອິໂບລາເຮັດໃຫ້ຕາຍໄດ້ ເຮັດໃຫ້ຄົນເຊື່ອວ່າມັນບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ ແລະ ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງເລືອກທີ່ຈະເສຍຊີວິດຢູ່ເຮືອນຕົນເອງແທນທີ່ຈະເຂົ້າໄປຫາໝໍໃນສູນບໍລິການປິ່ນປົວ, ເຊິ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດການແຜ່ກະຈາຍຂອງພະຍາດຕື່ມ. • ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຊຸມຊົນ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຈາກຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ສາມາດເຮັດໃຫ້ການລະດົມຊຸມຊົນໄວຂຶ້ນ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນຫຼາຍກວ່າ ເຮັດວຽກໂດຍໃຊ້ອາສາສະໝັກຂອງພວກເຮົາຢ່າງດຽວ.
<p>ແມ່ນຫຍັງແດ່ທີ່ເຮົາຄວນຈິດຈຳກ່ຽວກັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ດັດປັບໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະພາບທ້ອງຖິ່ນ: ໃນຂະນະທີ່ຂໍ້ຄວາມທັງຫມົດຕ້ອງ ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຄວາມທີ່ຖືກອະນຸມັດໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ມັນຍັງຄວນໄດ້ຮັບການດັດປັບຕາມເງື່ອນໄຂຂອງທ້ອງຖິ່ນເຊັ່ນ: ຄວາມຮັບຮູ້ທ້ອງຖິ່ນ, ຄວາມເຊື່ອ ແລະ ການປະຕິບັດ (ເບິ່ງເຄື່ອງມື 10). • ປ່ຽນແປງຂໍ້ຄວາມຂອງທ່ານເພື່ອປັບຕົວເຂົ້າກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາ ຊົນໃນຂະນະທີ່ການຕອບໂຕ້ມີຄວາມຄືບໜ້າ: ເພື່ອໃຫ້ສະຫນອງຕອບຕໍ່ ຄວາມຮູ້ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງປະຊາກອນ ແລະ ຄວາມຄິດເຫັນທີ່ມີຕໍ່ການໂຕ້ຕອບ, ລວມທັງຂ່າວສານ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງທີ່ມີການແຜ່ຂະຫຍາຍໃນພື້ນທີ່. • ທົດສອບຂໍ້ຄວາມຂອງທ່ານ: ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຂໍ້ຄວາມໃດໆຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົດສອບກັບຊຸມຊົນກ່ອນທີ່ຈະໄດ້ຮັບການເຜີຍແຜ່ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າມັນເຂົ້າໃຈງ່າຍ ແລະ ບໍ່ມີສ່ວນທີ່ສັບສົນ ຫຼື ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດໄພອັນຕະລາຍ. • ເກັບກຳ, ວິເຄາະຂ່າວສານ ແລະ ຄຳຄິດເຫັນຂອງປະຊາຊົນ: ສິ່ງສຳຄັນໃນການດັດປັບຂໍ້ຄວາມ ແລະ ການສື່ສານຂອງທ່ານ (ເບິ່ງເຄື່ອງມື 15 ຫຼື ສື່ສານກັບ ຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການປະຕິບັດ ທີ່ດີອັນໃໝ່: ຮັບມືຂ່າວສານໃນການຊ່ວຍເຫຼືອບັນເທົາທຸກເພື່ອມະນຸດສະທຳ). • ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານແລະອາສາສະຫມັກ: ບໍ່ແມ່ນວ່າທຸກຄົນຈະເປັນນັກປະຊາສຳພັນໂດຍທຳມະຊາດ ແລະ ບາງຄົນອາດຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍ ເຫຼືອໃນການສ້າງຄວາມສາມາດໃນການສື່ສານ, ການຝັງ ແລະ ການລວບລວມຄຳຄິດເຫັນຂອງຊຸມຊົນ (ເບິ່ງເຄື່ອງມື 14).
<p>ຂ້ອຍສາມາດໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ, ຕົວແບບ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ອື່ນໆ ຈາກໃສ?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ເວບໄຊ້ການມີສ່ວນຮ່ວມ, ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຊຸມຊົນ www.ifrc.org/CEA: ເຄື່ອງມື, ແບບຟອມ, ຄຳແນະນຳ ສຳລັບການນຳໃຊ້ວິທີການ, ການດຳເນີນການສື່ສານ ແລະ ການຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຊຸມຊົນ. • ເບິ່ງເຄື່ອງມື ໂດຍສະເພາະເຄື່ອງມືທີ່ 7 ສຳລັບຄຳແນະນຳ ແລະ ເຄື່ອງມືເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບວິທີການພັດທະນາແຜນວຽກການມີສ່ວນຮ່ວມຊຸມຊົນ ແລະ ການຮັບຜິດຊອບຊຸມຊົນ. • ກວດເບິ່ງຫ້ອງສະໝຸດ FedNet ເພື່ອຫາຂໍ້ມູນການມີສ່ວນຮ່ວມ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຊຸມຊົນທີ່ເປັນເຄື່ອງມື ແລະ ການຝຶກອົບຮົມເພີ່ມເຕີມ.

ບົດແນະນຳໂດຍຫຍໍ້: ການເຮັດວຽກກັບຊຸມຊົນ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ

ການເຂົ້າໃຈຊຸມຊົນ, ການເຂົ້າໃຈທາຊຸມຊົນ, ຄວາມເປັນເຈົ້າການ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳຫຼຸດ ຜ່ອນຄວາມສ່ຽງແມ່ນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນຂອງການປະຕິບັດງານຂອງແຜນງານກາແດງທີ່ມີປະສິດທິພາບ. ຂໍ້ມູນທີ່ເຜີຍແຜ່ສູ່ຊຸມຊົນຈະມີຜົນໄດ້ຮັບຫຼາຍທີ່ສຸດໃນເວລາທີ່ເຫມາະສົມ, ສອດສອງ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເຫມາະສົມກັບຜູ້ຊົມ ແລະ ໄດ້ຮັບການປັບໃຫ້ເໝາະກັບຜູ້ຮັບຂໍ້ມູນ. ສຳຄັນທີ່ສຸດແມ່ນເມື່ອຂໍ້ມູນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງວິທີການເຮັດວຽກກັບຊຸມແບບຮອບດ້ານ ເຊິ່ງສາມາດປັບປຸງເລື້ອຍໆ.

ຄຳແນະນຳທີ່ຈຳເປັນໃນການເຮັດວຽກແບບມີສ່ວນຮ່ວມກັບຊຸມຊົນ

ໃນຊ່ວງສຸກເສີນ ແລະ ສະຖານະການທີ່ວິກິດ, ອາດຈະເຮັດໃຫ້ມວນຊົນມີຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຂ່າວລືທີ່ບໍ່ເປັນ ມູນຄວາມຈິງກໍ່ສາມາດແຜ່ຂະຫຍາຍໄດ້ຢ່າງໄວວາ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ຊຸມຊົນ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປຶກສາຫາລືໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ຫາທາງອອກໃນການປົກປ້ອງຕົນເອງ, ຄອບ ຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ໂຕ້ຕອບກັບຄວາມສ່ຽງ ແລະ ໄອ້ນຕະລາຍຕ່າງໆ.

1. ບໍ່ພຽງແຕ່ແນະນຳປະຊາຊົນວ່າໃຫ້ເຮັດຫຍັງ: ຮູ້ວ່າຊຸມຊົນເປັນຜູ້ຊຽວຊານນັ້ນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄດ້. ການທີ່ແນະນຳເຂົາເຈົ້າເຮັດນີ້ເຮັດນັ້ນມັນບໍ່ໄດ້ຜົນສະເໝີໄປ. ວິທີການໃຫ້ມີການສື່ສານທັງສອງກຳສອງຝ່າຍອາດຈະໄດ້ຜົນກວ່າການນຳໃຊ້ຄຳສັ່ງມາຈາກຂັ້ນເທິງ.
2. ໃຫ້ຄົນໃນຊຸມຊົນ ແລະ ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າເປັນຄົນເວົ້າ: ຄົນສ່ວນຫຼາຍມັກຈະໃຫ້ຄວາມສົນໃຈຂໍ້ມູນຈາກຜູ້ທີ່ເຂົາ ເຈົ້າຮູ້ຈັກ, ໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈ, ແລະ ຜູ້ທີ່ເປັນຫ່ວງຕໍ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄົນເຮົາດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສະ ພາບ ແວດລ້ອມທາງດ້ານສັງຄົມວັດທະນະທຳທີ່ມີລັກສະນະສະເພາະ, ມີສາຍພົວພັນ, ແລະ ມີມູມມອງກ່ຽວ ກັບຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໃນຄຳແນະນຳຕ່າງໆນັ້ນຈະສົ່ງອິດທິພົນຫຼືບໍ່ແມ່ນຂຶ້ນກັບການຍອມຮັບຂອງ ເຂົາເຈົ້າເອງ.
3. ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຈິງໂດຍດ່ວນ: ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພະຍາດລະບາດ ຫຼື ສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍໂດຍ ຢ່າງຮີບດ່ວນນັ້ນຈະຊ່ວຍໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນການວິຕົກກັງວົນ ແລະ ຊ່ວຍສົ່ງເສີມມາດຕະການໃນການປ້ອງກັນ.
4. ການປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ການປະຕິບັດ: ການສື່ສານໃນການຮັບມືກັບຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນຈະປະກອບມີຂໍ້ມູນໃນຊຸມຊົນເປົ້າໝາຍ, ລວມມີ :
 - a. ຄຳແນະນຳ, ຕົວຢ່າງ ຖ້າມີການເຈັບປ່ວຍຕ້ອງໄດ້ໄປປິ່ນປົວໂດຍທັນທີ.
 - b. ພຶດຕິກຳໃນການປັບຕົວ, ຕົວຢ່າງ: ລ້າງມືເປັນປົກກະຕິເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການແຜ່ຂະຫຍາຍຂອງແບກທິເລຍ, ກວດກາອຸປະກອນໃນການຮັກສາສຸຂະພາບເປັນປົກກະຕິ.
 - c. ສິ່ງທີ່ຄວນປະຕິບັດເປັນຕົ້ນແມ່ນການໄປປິ່ນປົວ, ເຮັດຕາມຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການໄປໃຊ້ບໍລິການຢູ່ໃສ ແລະ ເວລາໃດ, ຕົວຢ່າງ ການປິ່ນປົວໂດຍບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າ ແລະ ບໍລິການທີ່ມີການສະໜອງຕາມສະຖານບໍລິການສຸຂະພາບຕ່າງໆ.
5. ສ້າງວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຊ່ອງທາງສະເໜີຄຳຄິດເຫັນ: ຖາມຊາວບ້ານວ່າເຂົາເຈົ້າຮູ້ ຫຍັງ, ຕ້ອງ ການຫຍັງ ແລະ ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີສ່ວນຮ່ວມໃນການກຳນົດ ແລະ ຈັດດຳເນີນກິດຈະ ກຳເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິຜົນໃນການເຮັດວຽກຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ເກີດມີຄວາມຍິນຍົງ. ມັນຈິ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຫຼາຍໃນການສ້າງໂອກາດ ແລະ ເປີດຊ່ອງທາງໃນການສື່ສານໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ແລະ ຊຸມຊົນໃນການຕັ້ງຄຳຖາມ ແລະ ສົນທະນາບັນຫາຕ່າງໆ
6. ຖາມຄຳຄິດຄຳເຫັນ: ການປະກອບຄຳຄິດຄຳເຫັນຈະຊ່ວຍໃຫ້ອົງການກາແດງ ສາມາດ ສ້າງລະບົບການສື່ສານ ແລະ ໂປຣແກມທີ່ມີປະສິດທິພາບຂຶ້ນ. ຕົວຢ່າງ: ໃນກໍລະນີຊາວບ້ານຖາມກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຂອງພະຍາດຕໍ່ ເດັກນ້ອຍ, ມັນຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ແກ້ໄຂຄວາມກັງວົນນັ້ນຜ່ານກິດຈະກຳການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ. ການອອກຄຳ ຄິດຄຳເຫັນເປັນລະບົບແຈ້ງເຕືອນເບື້ອງຕົ້ນທີ່ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້ທັນສະຖານະການ. ອົງການກາແດງມີ ໜ້າທີ່ໃນການຮັບຟັງ ແລະ ເກັບກຳຄຳຕຳນິຕິຊົມຕ່າງໆເຖິງແມ່ນວ່າບາງບັນຫາອາດຈະບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ ກໍຕາມ, ປະຊາຊົນຕ້ອງການໃຫ້ຄົນຮັບຟັງ ແລະ ຮັບຮູ້ບັນຫາຂອງເຂົາເຈົ້າ.
7. ການທົດສອບວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ: ການທົດລອງນຳໃຊ້ຂໍ້ຄວາມ ແລະ ອຸປະກອນກັບຊຸມຊົນມີຈຸດປະສົງເພື່ອ ຮັບປະກັນ

ນວ່າຂໍ້ຄວາມທີ່ໃຊ້ນັ້ນມີຄວາມກະຈາງແຈ້ງ, ເປັນທີ່ຍອມຮັບ, ສອດຄ່ອງ, ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖື. ມັນຍັງຊ່ວຍ ໃນການປ້ອງກັນ ໃນການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ຫຼື ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍໄດ້. ອີກຢ່າງການປະຊາ ສໍາພັນຫຼາຍເກີນໄປອາດຈະສ້າງຜົນກະທົບທີ່ເປັນທາງລົບໄດ້.

8. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ: ສິ່ງໜຶ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມປະສົບຜົນສໍາເລັດໄດ້ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ນໍາໃຊ້ວິທີການທີ່ເປັນລະບົບ ແລະ ປະສານສົມທົບໃນການສື່ສານກັບຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ສະເໜີຄໍາຄິດເຫັນຕໍ່ພວກເຮົາ ຕົວຢ່າງ ຊຸມຊົນອາດຈະບໍ່ເຫັນດີ ແລະ ຕໍານິຕິຖານກ່ຽວກັບກິດຈະກຳອາສາສະໝັກ.
9. ການປ່ຽນພຶດຕິກຳຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ເວລາ: ການບອກປະຊາຊົນໃຫ້ໄປປິ່ນປົວໃນເວລາທີ່ຖືກກະ ທົບມັນອາດຈະບໍ່ຝຽງ ພໍໃນຊ່ວງສະຖານະການສຸກເສີນ ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຫຍັງພວກເຂົາຈຶ່ງເຮັດຄືແນວນັ້ນ ແລະ ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນອຸປະສັກທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພຂຶ້ນ ແລະ ຮັກສາການສື່ສານກັບເຂົາເຈົ້າໃນການວິເຄາະສິ່ງນີ້. ມັນມີຄວາມຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ວິເຄາະ (ຖ້າມີການດໍາເນີນການວິໄຈແລ້ວ) ຫຼື ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້, ທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ການປະພຶດຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ນໍາສະເໜີນະວັດຕະກຳມະນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືເພື່ອຊ່ວຍໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ຕອບໂຕ້.
10. ສ້າງຄວາມໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈໃຫ້ແກ່ມວນຊົນຕໍ່ກັບອົງການກາແດງ: ການເປີດການສື່ສານແບບກົງໄປກົງມາແມ່ນ ເຄື່ອງໝາຍໃນການໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບທີ່ຈະສ້າງຄວາມໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈລະຫວ່າງອົງການກາແດງ ແລະ ຊຸມຊົນ.
11. ເປີດເຜີຍ, ຊື່ສັດ, ແລະ ທັນເວລາ: ການສື່ສານທີ່ມີຄວາມຈະແຈ້ງ ແລະ ທັນເວລາວ່າພວກເຮົາຮູ້ ຫຼື ບໍ່ຮູ້ກ່ຽວ ກັບພະຍາດ ແລະ ສຸມໃສ່ການປະຕິບັດຂອງມວນຊົນ ແລະ ຊຸມຊົນສາມາດຕໍ່ສູ້ກັບພະຍາດໄດ້.
12. ຮູ້ຂ່າວໃໝ່ໆ ແລະ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຄົນອື່ນ: ວິທີການ, ຄໍາແນະນໍາ, ແລະ ຂໍ້ມູນ ອາດມີການປ່ຽນແປງຖ້າມີການສຶກສາກ່ຽວກັບອັນຕະລາຍ ຫຼື ຄວາມສ່ຽງ. ຄວນມີການກວດຂໍ້ມູນທີ່ມາຈາກບັນດາກະຊວງ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆເຊັ່ນ: OCHA, ອົງການອະນາໄມໂລກ, ອົງການ UNICEF. ສິ່ງສໍາຄັນແມ່ນຂໍ້ມູນຈາກອົງການກາແດງຕ້ອງບໍ່ຂັດແຍ່ງກັບຂໍ້ມູນຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານອື່ນໆບໍ່ດັ່ງນັ້ນມັນຈະເປັນການເພີ່ມຄວາມສັບສົນ ແລະ ເກີດການເຂົ້າໃຈຜິດໃຫ້ກັບຊຸມຊົນ.
13. ຄວາມເປັນຫວ່າງເປັນໃຍຂອງອົງການກາແດງ: ມັນເປັນການງ່າຍທີ່ຄົນທີ່ຖືກກະທົບຈາກພະຍາດລະບາດ ຫຼື ມີຊີວິດທີ່ທຸກຍາກຈະຄິດໄປເອງວ່າສັງຄົມລືມເຂົາເຈົ້າແລ້ວ. ຍຸດທະສາດໃນການສ້າງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນສາມາດເປັນຜົນປະໂຫຍດດ້ານຈິດຕະວິທະຍາໄດ້.
14. ນໍາໃຊ້ ຊ່ອງທາງ ແລະ ນະວັດຕະກຳໃໝ່ໃນການສື່ສານກັບມວນຊົນ ແລະ ຊຸມຊົນ: ການເຂົ້າເຖິງໂທລະສັບ, ອິນເຕີເນັດ, ແລະ ສື່ທາງສັງຄົມໄດ້ປ່ຽນແປງວິທີການສື່ສານຂອງມວນຊົນ. ມວນຊົນສາມາດເວົ້າໄດ້ຢ່າງເປີດ ເຜີຍ ແລະ ເວົ້າແບບຊື່ຕົງກ່ຽວກັບອົງການກາແດງ ແລະ ພວກເຂົາກໍຫວັງວ່າພວກເຮົາຈະຮັບຝັງ ແລະ ໃຫ້ເຂົາ ເຈົ້າມີສ່ວນຮ່ວມໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດ (ສາມາດເບິ່ງເຄື່ອງມື TOOL 8 ສໍາລັບຄໍາແນະນໍາກ່ຽວກັບຊ່ອງທາງ ໃນການສື່ສານ).

ສະແດງຄວາມຄຳຂອບໃຈ

ເນື່ອງຈາກວ່າມີການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປັບປຸງ, ແກ້ໄຂຄູ່ມືໃນການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ: ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນແມ່ນມາຈາກບັນດາບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ການໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ມວນຊົນຄັ້ງທຳອິດໃນຫຼາຍໆກິດຈະກຳໃນທົ່ວໂລກຂອງເຄື່ອນຍ້າຍອົງການກາແດງ, ສະຫະພັນກາແດງ ແລະ ຊີກວິງເດືອນແດງສາກົນ, ສູນການກະກຽມຄວາມພ້ອມຕໍ່ ໄພພິບັດ, ອົງການປົກປ້ອງເດັກ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ລະດັບຊາດອື່ນໆ.

ຄູ່ມືການສ້າງຈິດສຳນຶກ, ການໃຫ້ຄວາມຮູ້ກັບມວນຊົນໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງສະບັບນີ້: ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນສຳລັບຄົວເຮືອນ ແລະ ໂຮງຮຽນໄດ້ຮັບການພັດທະນາໂດຍຜ່ານການປຶກສາຫາລືກັບບັນດາຜູ້ຊ່ຽວຊານສະເພາະ ດ້ານທົ່ວໂລກໃນທີ່ມີລະດັບຄວາມສ່ຽງທີ່ແຕກຕ່າງກັນເພື່ອເປັນການຮັບປະກັນໃຫ້ມີການປິຕິບັດທີ່ເປັນໄປໄດ້, ມີຫຼັກ ຖານສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມສ່ຽງຫຼຸດລົງ ແລະ ຂໍ້ຄວາມໃນການກະກຽມຕ່າງໆ. ໃນໄລຍະເກືອບ 2 ປີຜ່ານ ມາ, ຂໍ້ຄວາມສຳຄັນໄດ້ຮັບການທົບທວນໃນການເພີ່ມບັນເດັນການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເຂົ້ານຳ, ມີການອະທິ ບາຍກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບດ້ານເພດ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງ ແລະ ມີການປະສານສົມທົບຫຼາກຫຼາຍວິທີການ ພ້ອມທັງສືບຕໍ່ປຶກສາຫາລືກັບຊ່ຽວຊານສະເພາະທາງ. ເພື່ອບໍ່ເປັນການລືມກ່າວຄຳຂອບໃຈແຕ່ຊ່ຽວຊານທີ່ມາຈາກ ສະຖາບັນການສຶກສາ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງລະດັບຊາດ, ອົງການບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ແລະ ເຄື່ອ ຂ່າຍວິຊາການຕ່າງໆພວກເຮົາຢາກຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນນຳທຸກທ່ານທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປັບປຸງຄູ່ມືໃໝ່ນີ້. ຂໍຂອບໃຈອີກເທື່ອໜຶ່ງນຳ ທ່ານ ອາຣັດນາ ດັກກ໌ ແລະ ຜູ້ຊ່ຽວຊານໃນການອອກແບບ ທ່ານ ຣອບ ວິນຊັນ.

ເອກະສານນີ້ໄດ້ຮັບການດັດປັບຈາກທີມງານຫຼັກເຊິ່ງປະກອບມີມາຕິນກໍຣມາເຍີ (ສູນກະກຽມຄວາມພ້ອມຕໍ່ ໄພພິບັດ) ແລະ ມາຈໍຣີໂຊໂຕຟຼານໂກ (ສະຫະພັນກາແດງ ແລະ ຊີກວິງເດືອນແດງສາກົນ).

ຫຼັກການພື້ນຖານຂອງອົງການກາແດງສາກົນ

ອົງການກາແດງສາກົນເພື່ອມະນຸດສະທໍາ:

“Red Cross and Red Crescent Movement”, ເກີດຈາກຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະນໍາເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອດຍບໍ່ມີການຈໍາແນກຜູ້ທີ່ຖືກບາດເຈັບສະໜາມຮົບ, ໃນຄວາມສາມາດໃນລະດັບສາກົນ ແລະ ໃນລະດັບປະເທດ, ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ບັນເທົາທຸກເມື່ອ ປາກົດມີຄວາມຕ້ອງການບໍ່ວ່າຈະເປັນສະຖານທີ່ໃດໃນໂລກ. ຈຸດປະສົງຂອງອົງກອນ ແມ່ນເພື່ອປົກປ້ອງຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນສິດທິມະນຸດ. ສິ່ງເສີມຄວາມເຂົ້າໃຈ, ມິດຕະພາບ, ການຮ່ວມມື ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກຂອງປະຊາຊົນທັງໝົດ.

ປາສະຈາກການແບ່ງແຍກ:

ອົງກອນບໍ່ມີການຈໍາແນກທາງດ້ານສັນຊາດ, ເຊື້ອຊາດ, ຄວາມເຊື່ອທາງສາສະໜາ, ຊົນຊັ້ນ ຫຼື ຄວາມຄິດເຫັນທາງດ້ານການເມືອງ. ຜະຍາຍາມບັນເທົາທຸກຂອງບຸກຄົນ, ອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ແລະ ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ບັນຫາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ສຸດ.

ຄວາມເປັນກາງ:

ເພື່ອສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງທຸກຄົນ, ການເຄື່ອນໄຫວບໍລິການຈະບໍ່ເລືອກຝັກຝ່າຍ ຫຼື ຫຍຸ້ງກ່ຽວ ກັບບັນຫາຂີ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານການເມືອງ, ເຊື້ອຊາດ, ສາສະໜາ ຫຼື ດ້ານແນວຄິດ.

ເອກະລາດ:

ການເຄື່ອນໄຫວແມ່ນເອກະລາດໃນບັນດາປະຊາຄົມແຫ່ງຊາດ, ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ຊ່ວຍໃນການບໍລິການມະນຸດສະທໍາຂອງລັດຖະບານ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍຂອງບັນດາປະເທດ, ຕ້ອງຮັກສາຄວາມເປັນເອກະລາດເພື່ອໃຫ້ອົງກອນສາມາດປະຕິບັດພາລະກິດຕາມຫຼັກການພື້ນຖານຂອງຕົນໃນການເຄື່ອນໄຫວ.

ການບໍລິການແບບສະຫມັກໃຈ:

ແມ່ນການເຄື່ອນໄຫວ ໂດຍແບບສະຫມັກໃຈ ໂດຍບໍ່ຫວັງຜົນປະໂຫຍດໃດໆ.

ເອກະພາບ:

ມີຝຽງແຕ່ອົງການກາແດງຫຼືປະຊາຄົມກາແດງໃນປະເທດໜຶ່ງໆ. ມັນຕ້ອງເປີດໃຫ້ບໍລິການແກ່ທຸກຄົນ. ຕ້ອງປະຕິບັດໜ້າທີ່ມະນຸດສະທໍາຂອງຕົນທົ່ວອານາເຂດຂອງມັນ.

ຫຼັກການໜຶ່ງດຽວ:

ອົງການກາແດງ ຫຼື ປະຊາຄົມກາແດງມີສະຖານະພາບເທົ່າທຽມກັນ, ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ໜ້າທີ່ເທົ່າທຽມກັນໃນການຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ໃນທົ່ວໂລກ.

© ສະຫະພັນກາແດງສາກົນ ແລະ ປະຊາຄົມ
ກາແດງ, ເຈນີວາ, 2018

ການສຳນຶກທັງໝົດຫຼືສ່ວນໜຶ່ງຂອງເອກະສານນີ້ອາດຈະຖືກນຳໃຊ້ສຳລັບການນຳໃຊ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນທຸລະກິດ, ຖ້າວ່າມີການສະແດງຄວາມຮັບຮູ້ຕໍ່ສະຫະພັນກາແດງສາກົນ (IFRC) ໂດຍການສົ່ງລາຍລະອຽດຂອງການນຳໃຊ້. ການຮ້ອງຂໍເພື່ອການຜະລິດເພື່ອຜິນປະໂຫຍດທາງການຄ້າຄວນສົ່ງໄປຫາ IFRC ຕາມທີ່ຢູ່ secretariat@ifrc.org.

ຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ຄຳແນະນຳທີ່ສະແດງອອກໃນເອກະສານສະບັບນີ້ ບໍ່ໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງນະໂຍບາຍທີ່ເປັນທາງການຂອງ IFRC ຫຼື ອົງການກາແດງສາກົນປະເທດໃດໜຶ່ງ. ການອອກແບບ ແລະ ແຜນທີ່ນຳໃຊ້ບໍ່ໄດ້ຫມາຍເຖິງການສະແດງຄວາມ ເຫັນກ່ຽວກັບສະຖານະພາບທາງດ້ານກົດໝາຍຂອງດິນແດນ ຫຼື ອຳນາດການປົກຄອງຂອງສະຫະພັນກາແດງສາກົນ ຫຼື ປະຊາຄົມກາແດງສາກົນ. ຮູບພາບທັງໝົດທີ່ໃຊ້ໃນເອກະສານສະບັບນີ້ແມ່ນລິຂະສິດ ຂອງ IFRC ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າໄດ້ລະບຸໄວ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ.

ຕັ້ງໄປສະນີ: 303
CH-1211 Geneva 19
ສະວິດເຊີແລຍ
ໂທລະສັບ: +41 22 730 4222
ໂທລະສານ: +41 22 733 0395
ອີເມວ: secretariat@ifrc.org
ເວບໄຊ້: www.ifrc.org

ຕິດຕາມພວກເຮົາໄດ້ທີ່ :
P.O. Box 303
CH-1211 Geneva 19
Switzerland
Telephone: +41 22 730 4222
Telefax: +41 22 733 0395
E-mail: secretariat@ifrc.org
Web site: www.ifrc.org

ຕິດຕາມພວກເຮົາໄດ້ທີ່:

